

**МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА БІБЛІОТЕКА УКРАЇНИ
імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО**

*Серія «Шістдесятництво:
профілі на тлі покоління»
Вип. 17*

**ВОЛОДИМИР ПІДПАЛИЙ:
«ПІЗНАЙ УСЕ, НЕ ОМИНИ НІЧОГО...»**

Біобібліографічний покажчик

Київ 2017

УДК 012Підпалий+016:[929Підпалий+821.161.2.09(477)(092)
В67

Автор нарису

*О. Рарицький, доктор філол.
наук*

Укладачі

Н. Підпала, Г. Волянська

Бібліографічна редакція

В. Кононенко

Володимир Підпалий: «Пізнай усе, не омни нічого...» : біобіб-
В67 ліогр. покажч. / Нац. б-ка України ім. Ярослава Мудрого ; авт. нарису
О. Рарицький ; уклад.: Н. Підпала, Г. Волянська ; бібліогр. ред., В. Ко-
ноненко. – Київ, 2017. – 132 с. – (Серія «Шістдесятництво: профілі на
тлі покоління» ; вип. 17).

Видання, присвячене відомому українському поетові, прозаїку, перекладачеві, редактору Володимиру Підпалому, містить статтю О. Рарицького про творчий шлях митця, інформацію про видання творів письменника та літературу про його життя і діяльність.

Посібник розраховано на широке коло користувачів-літературознавців, мовознавців, учителів-словесників, аспірантів, студентів філологічних факультетів вузів, працівників бібліотек та інформаційних служб, а також усіх, хто цікавиться питаннями культури і духовності.

УДК 012Підпалий+016:[929Підпалий+821.161.2.09(477)(092)

©Національна бібліотека України
імені Ярослава Мудрого, 2017
©Рарицький О., нарис, 2017

Від укладачів

Сімнадцятий випуск серії бібліографічних покажчиків «Шістдесятництво: профілі на тлі покоління» присвячено Володимирі Підпалому – українському поету, прозаїку, перекладачу, редактору, представнику другої, «тихої» хвилі шістдесятництва.

Метою укладачів є всебічне представлення творчості Володимира Олексійовича. Відкриває видання стаття літературознавця, доктора філологічних наук Олега Рарицького, в якій ґрунтовно проаналізовано творчий доробок поета. Далі вміщено «Основні дати життя і діяльності Володимира Підпалого».

Бібліографічна частина покажчика складається з 2-х розділів: «Творчий доробок Володимира Підпалого» та «Література про Володимира Підпалого».

До першого розділу ввійшли описи окремих видань і публікацій поетичних та прозових творів В. Підпалого у збірниках та періодичних виданнях. Представлено також інформацію про твори автора в перекладах іноземними мовами та його поетичні переклади.

Матеріали про життя та діяльність В. Підпалого містяться у другому розділі, на початку якого подано інформацію про окремі видання, далі – про публікації у збірниках і періодичних виданнях. Завершують розділ відомості про поетичні твори, присвячені В. Підпалому.

У розділах матеріали розміщено у хронологічному порядку, а в межах року – за алфавітом авторів або назв творів, описаних під назвою. Твори В. Підпалого в перекладах іноземними мовами розміщено в алфавіті мов, а в межах мов – за хронологією видань.

Хронологічні рамки добору літератури: 1957 – травень 2017 р.

Користування посібником полегшить «Іменний покажчик», до якого включено всі прізвища, що зустрічаються в бібліографічному описі.

Завершують видання додатки, які дають можливість глибше ознайомитись із творчим шляхом митця: автобіографії, фрагменти статей про поета, висловлювання про нього діячів культури та літератури.

Основними джерелами добору матеріалів до посібника були державні літописи книг і журнальних статей, каталоги й картотеки Національної бібліотеки України імені Ярослава Мудрого та інших провідних бібліотек України, архів В. Підпалого.

Бібліографічний опис здійснено згідно з чинними державними стандартами: ДСТУ ГОСТ 7.1-2006 «Бібліографічний запис. Бібліографічний опис. Загальні вимоги та правила складання», ГОСТ 7.1-2003 «Библиографическая запись. Библиографическое описание. Общие требования и правила составления», ДСТУ 3582:2013 «Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила», ГОСТ 7.12-93 «Библиографическая запись. Сокращение слов на русском языке. Общие требования и правила».

Посібник розрахований на широке коло користувачів – літературознавців, мовознавців, учителів-словесників, аспірантів, студентів філологічних факультетів вузів, працівників бібліотек та інформаційних служб, а також усіх, хто цікавиться питаннями розвитку української літератури, культури, духовності.

*Доробок В. Підпалого треба всіляко популяризувати,
адже це глибоке, світле й прекрасне слово правди.*

Василь Пахаренко

Із листа до Ніли Підпалої від 7.01.2016 р.

«Я ВІЧНИЙ ПІД ЗІРКАМИ СВОГО НЕБА»

Володимир Підпалій

(1936-1973)

Володимир Підпалій – оригінальний, самобутній поет, прозаїк, перекладач, літературна творчість якого припадає на завершальний етап хрущовської відлиги, що плавно переходила у фазу брежнєвських заморозків. В умовах інтелектуально-духовної тоталітарної задухи митець зумів вибудувати внутрішній бастион свого «я», неспівмірний із проголошуваними системою гаслами. Донедавна його ім'я замовчувалось, і лише зі зняттям ідеологічних завіс та завдяки наполегливим старанням дружини – натхненного популяризатора його творчості, зусиллям друзів та літературознавців стало доступним широкому українському загалу. Митець постав у національній літературі як один із найяскравіших представників другої хвилі шістдесятництва, так званого творчого напрямку «тихої лірики», зорієнтованої радше на традиційну форму українського вірша, ніж на інноваційну модерністську поезію, якою захоплювалися його сучасники.

Народився майбутній письменник 9 травня 1936 р. у селі Лазірки, за 25 км від Лубен, на Полтавщині. Його батько, Олексій Лукович, походив з-під Великої Багачки, і до початку Другої світової війни працював на залізниці, захоплювався садівництвом та бджільництвом. Зачарований красою української народної пісні, він виховував дітей у глибокій повазі до людей та довкілля. Мати, Ольга Степанівна Власенко, народилася на хуторі Макарівщина, на Лубенщині. У 9 років вона зосталася сиротою, тож з дитинства зазнала важкої наймитської праці. Як згадував Володимир Підпалій в автобіографії, його мама ніколи не співала, бо життя наклало відбиток на її характер. Однак, попри всі життєві негаразди, вона кохалася у квітах і чистоті, любила працювати, знала багато казок, приповідок, загадок, що вплинуло на формування характеру та світогляду її сина. В. Підпалій рано осиротів: Олексій Лукович загинув у 1943 р. при форсуванні Дніпра, коли сину було лише сім років; мати померла 21 січня 1957 р., на 53-му році життя, коли Володимир служив на флоті. Рідні образи батька й матері, які поет зберігав у пам'яті упродовж усього життя, назавжди залишалися для нього джерелом поетичного натхнення.

Життя В. Підпалого було складним, як і в усього покоління дітей війни: голодні поневіряння в довоєнні та перші повоєнні роки. Освіту майбутній поет здобував у Величанській семирічній (1943–1950) та Лазірівській середній (1950–1953) школах, щодня долаючи пішки по декілька кілометрів. Не вистачало підручників, не було одягу. Учні ходили до школи з полотняними торбинками для книжок, у домотканому одязі, пофарбованому соком бузини. Про труднощі післявоєнного навчання, яке зачепило всіх без винятку дітей

війни, розповідав його товариш Василь Кайдаш: «Одні вчасно (пішли до школи. – О.Р.), інші – переростками на 2–3 роки. Були й такі, що через відсутність одягу чи взуття ще рік пропустили. Навчання відбувалось у дві зміни. І при керосинових лампах. У школі підручників не було. Користувались старенькими повоєнними букварями і книгами почергово, тому, що їх вистачало по одному на 3–5 учнів...»¹.

У таких надскладних обставинах самоусвідомлення прищеплювалися моральні принципи, вироблялися критерії й підходи до оцінки себе та оточення.

Період шкільного навчання також позначений формуванням творчих зацікавлень В. Підпалого. Він тягнувся до прекрасного, прагнув всебічного розвитку. За власним свідченням, понад усе захоплювався історією та літературою, однак не розумів точних наук. У школі читав дуже багато, але безсистемно. Там вперше почав писати вірші, і в вже в четвертому класі мав окремий зошит власних поетичних проб. У пам'яті односельців зафіксувалися доброзичливі прізвиська Підпалого – Піїт та Володимир Сосюра.

Підґрунтям творчої наснаги В. Підпалого була полтавська земля, її мальовнича природа, рідне село з поетичною назвою Лазірки, тихоплинна річечка Сліпорід. Життєдайною енергією цього поетичного джерела він живився й у зрілому віці, щоразу повертаючись до нього пам'яттю. «Не могли не вплинути на В. Підпалого як майбутнього письменника, – зауважує однокласник В. Варв'янський, – поля Полтавщини, особливо навесні, коли вкриваються зеленими врунами, а потім колосяться житом, пшеницею, гречкою і просом. І ще українські пісні! Хто їх не співав або не чув у тихі місячні вечори, той багато розгубив»².

Така гармонія з природою проклала поету шлях до подальшої творчої самореалізації, вибудувала фундамент його шляхетності та добропорядності.

Після закінчення школи В. Підпалий вступав до Київського університету, але після невдалої спроби залишився працювати в колгоспі в рідному селі. У 1955 р. був призваний на військову службу, проходив її на флоті, з якого в 1957 р. демобілізувався через хворобу ніг.

Важливим у житті В. Підпалого став 1957 р., коли він із другої спроби вступив на філологічний факультет Київського університету ім. Т. Г. Шевченка, який закінчив у 1962 р. Київська доба означена часом його творчого злету. Навчання в університеті дало змогу В. Підпалому самоствердитися. Цей період збігся з хрущовським потеплінням і був сприятливим для реалізації його творчих планів і намірів. Після армійської служби автор опинився в гущі мистецьких подій, інтелектуальне середовище, цікаві знайомства сприяли розширенню його світогляду, молодий поет прагнув повноцінної самореалізації, багато працював над власним удосконаленням. Він відвідував літературні вечори, брав участь в обговоренні ще вчора замовчуваних і заборонених тем, став одразу помітним серед молоді, з якої згодом сформувався ядро українського шістдесятництва. Митець шліфував своє

¹ Пішов у дорогу за ластівками: спогади про Володимира Підпалого. Кам'янець-Подільський, 2011. С. 173–174.

² Пішов у дорогу за ластівками: спогади про Володимира Підпалого. Кам'янець-Подільський, 2011. С. 49.

поетичне слово, в запальних дискусіях шукав та відстоював власну стильову манеру.

За часів відлиги в Київському університеті склалися сприятливі умови для плекання молодого літературного покоління. В його стінах успішно функціонувала літературна студія «СіЧ», названа на честь поскрибованого в сталінську добу поета Василя Чумака, яка виявилася школою формування поетичних талантів. Дух невситимого творчого пошуку став ключем для розкодування феномена нового літературного покоління. Поетами-початківцями опікувалися висококваліфіковані викладачі: Іван Бровко, Арсен Ішук, Алла Коваль, Ілля Кучеренко, Олександр Назаревський, Люція Осовецька, Галина Сидоренко, які не лише прищеплювали їм любов до слова (окремі з них згодом зі зміною суспільного курсу зазнали утисків), а виховували свідому громадянську позицію, формували незалежну думку, пріоритетні підходи до оцінки себе та життєвих явищ. У «СіЧі» прищеплювалися смаки до справжньої літератури, тут літстудійці вперше довідалися про заборонених В. Винниченка, М. Вороного, В. Еллана-Блакитного, С. Єфремова, Б. Лепкого, Є. Плужника, В. Поліщука та ін., познайомилися з їхніми творами.

В. Підпалій – активний учасник літературної студії «СіЧ». Вперше його поезія з'явилася в університетській багатотиражці «За радянські кадри». Поетичне слово зазвучало авторитетно, вірші одразу заімпонували творчій молоді. Поет упевнено торував свій шлях у літературі, навколо нього гуртувались однодумці. Предметом їхніх запальних дискусій стала поезія. Як зазначає однокурсник і друг поета С. Зінчук, «до цеху студентських римувань Володимир прийшов цілком сформованим поетом. Його уроки учнівства залишилися поза університетськими аудиторіями. Він міг сам вести семінари з поезики чи літературознавства, а вірші писав легко і невимушено, як і дихав»³.

Долучився В. Підпалій і до роботи літстудії при видавництві «Молодь», якою на той час керував авторитетний поет Дмитро Білоус. Внаслідок таких занять до нього прийшло усвідомлене переконання, що поезія – то його внутрішня сутність, спосіб мислення і сенс життя. Цей період можна вважати часом формування його перших збірок. Поет друкувався в республіканській періодиці, його вірші схвалювали визнані класики.

Загальний оптимістичний настрій, невимушена творча атмосфера вимагали пошуку ідеалу та переоцінки життєвих цінностей. Поет упевнено утверджувався в молодій українській літературі. Його близький приятель Іван Гнатюк підкреслював: «Володимир Підпалій входив у літературу не галасливо та й ніколи не був у ній галасливим, творчість для нього була такою органічною, такою природною, як дихання, – він думав не про себе в літературі, а про саму літературу...»⁴.

Дослідники вважають В. Підпалого найвизначнішим представником «тихої» лірики – умовного художнього напрямку, який витворився в добу

³ Пішов у дорогу за ластівками: спогади про Володимира Підпалого. Кам'янець-Подільський, 2011. С. 159.

⁴ Пішов у дорогу за ластівками: спогади про Володимира Підпалого. Кам'янець-Подільський, 2011. С. 64.

шістдесятих. Вперше цей термін вжив і розтлумачив на матеріалі творчості В. Підпалого літературознавець М. Ільницький. Зокрема, вчений наголошує на тому, що поет – «один із найталановитіших представників покоління “шістдесятників”, який утвердив себе в літературі не голосною, а зосереджено заглибленою поетичною інтонацією»⁵. Тотожне визначення цього поняття пропонує автор-укладач «Літературознавчої енциклопедії» Ю. Ковалів: «”Тиха” лірика – умовна назва ліричного струменя в українській літературі 70-х – початку 80-х років ХХ ст., що мав переважно стримане натурфілософське спрямування, характеризувався увагою до онтологічних проблем існування людини, заперечував настанови “соцреалізму”, намагаючись не конфліктувати з ним»⁶.

Витоки цього явища яскраво помітні у творчості Г. Сковороди, нескладно їх віднайти і в доробку неокласиків та представників Розстріляного відродження Б.-І. Антонича, В. Свідзінського, Є. Плужника, М. Рильського та поезії

А. Малишка. Предтечею цього стилю стала постать поета Михайла Клименка. Особливо виразні ознаки «тихої» лірики у творчості поетів-шістдесятників В. Діденка, П. Засенка, В. Лучука, Дм. Онковича, В. Підпалого, Д. Чередниченка, В. Яринича, молодого В. Моруги та ін. Близьким до цієї естетики був білоруський поет, що жив в Україні, Василь Сідарэнка (Василь Сидоренко). Їхня творчість потрактовується як виклик на несприйняття ідеологічного пресу тоталітарної системи. Творчість В. Підпалого увиразнила ознаки «тихої лірики» і постала в національній літературі внаслідок внутрішнього протистояння автора режиму в умовах ідеологічного тиску на особистість. Творчий прихід автора не позначений гучною патетикою, зайвою публіцистичністю та декларативністю.

Вже в 1963 р. у Державному видавництві художньої літератури побачила світ його перша поетична збірка «Зелена гілка», якою митець заявив про неабиякий поетичний дар. Роком пізніше у видавництві «Радянський письменник» з’явилась наступна збірка – «Повесіння». Поет неквапливо, негучно, але впевнено вступав у літературний процес. Ранні збірки відзначаються гуманістичним наповненням, поет формує підґрунтя професійної досконалості, творчо синтезує світ, сповідуючи загальнолюдські цінності добра, справедливості, вірності. Яскравим підтвердженням сказаного є поезія «Серце», яка, по суті, може вважатися програмовою в його життєтворчій долі:

*Для золотого, доброго засіву
я відберу зернятко до зерняти.
Як прийдуть сходи – буду я щасливий,
а в поосіння – буду я багатим!
І не біда, що біль чи смуток серця
почується у вірші а чи слові:*

⁵ Ільницький М. На перехрестях віку : у 3 кн. Київ, 2008. Кн. 1. С. 681.

⁶ Літературознавча енциклопедія : у 2 т. Київ, 2007. Т. 2. С. 484–485.

*якщо життям прийдешинім серце б'ється –
воно й болить з великої любові!..*

Провідні мотиви поетичної творчості цього періоду пов'язані з осягненням незнаного досі світу, сповнені юначого кохання, пізнання природи, любові до матері й рідної землі («Етюд», «Матері», «Вітер сади колише», «Осінь», «Сонет», «Малюнок», «Як свіжий вітер пахощі весни», «Говори, говори про далеке й забуте», «Після дощу» тощо).

Зі згортанням демократичних норм, витворених у хрущовську відлигу, тон та настроєвість поезії В. Підпалого різко змінилися. У свій мистецький, поетичний спосіб він вступив у суперечку з режимом, відверто ігноруючи насаджувані догми. Спонукою до утвердження такої позиції послужила низка подій, пов'язаних із забороною, стеженням і переслідуванням національних виявів, наругою над мовою, українством загалом, а кульмінацією стала хвиля арештів інакодумної української інтелігенції. В. Підпалий своїм життєвим устроєм, власною творчістю відверто не вписувався в постулати радянської ідеології. Однокурсник В. Підпалого Я. Стех, який навчався в Київському університеті з групою студентів із Польщі, розповідав: «Володя не вкладався в рамки свого часу, він виходив за них силою своїх ідей, талантом, світоглядом, духовною непокірністю у скромній, але гордій боротьбі за право свого народу жити вільним життям. І тому про нього хочеться з серця пригадати, як про незвичайну людину, яка відрізнялася високою національною свідомістю, а змушена була силою обставин жити в цій жорстокій епосі»⁷.

У пошуках сенсу існування свій протест поет спрямовував на віднайдення душевної рівноваги, внутрішньої самототожності, життєствердного оптимізму, беззастережного стоїцизму. Його вірші набувають рис філософічності, інтелектуальної напруги, вдумливого раціоналізму і виокремлюються в самостійне русло. Важкими зусиллями, через цензурні заборони пробивалися у друк поетичні збірки «Тридцять літо» (1967), «В дорогу – за ластівками» (1968), «Вишневий світ» (1970), що є свідченням настійливого бажання автора осмислити навколишній світ, витворити власну модель мікрокосму, суголосну внутрішньому буттю. В цих збірках поет звертається до української минувшини, в поезіях виразно звучать історіософські мотиви, ключовою домінантою його ідіостилю постає україноцентричність як форма мистецького самовираження. У творах цього часу чітко проглядаються мотиви внутрішнього самозосередження автора, простежуються його історіософські роздуми над проблемами національного буття, поет свідомий свого індивідуального творчого «Я», яке стає сенсом безкомпромісності життєвої позиції. Серед віршів найвищим взірцем сповіді перед Україною сприймається його поезія «Тиха елегія», в якій митець висловив безмежну відданість і свою невіддільність від рідної землі:

*Коли мене питають? Любиш ріки,
річки і річечки, і потічки? –*

⁷ Пішов у дорогу за ластівками: спогади про Володимира Підпалого. Кам'янець-Подільський, 2011. С. 365.

*відмовчуюсь: вони в мені навіки,
а для мого народу – навіки...*

*Коли мене запитують: народу
чи зможеш прислужитись? Як і де? –
мовчу: на ясні зорі, тихі води
хай випадкове слово не впаде...
Коли мене питають: любиш землю,
поля, озера, яблуні в саду? –
я знов мовчу: від них не відокремлю
себе й тоді, як в землю перейду...*

*Коли мене питають: рідну мову
чи зміг би поміняти на чужу? –
моя дружина сину коліскову
співає тихо. Ліпше не скажу...*

*Коли мене питають: Україну
чи зможеш ти забути на чужині? –
кричу: кладіть мене отут у домовину,
живим!.. «О д н а к о в і с і н ь к о м е н і...»*

У віршах цієї доби митець свідомо зосереджувався на елегійних описах природи, інтимній ліриці, больових точках національної історії. Досить часто за допомогою езопової мови він висловлював власний спротив оточуючій дійсності, завважував і засуджував ідеологічну задуху, породжену тоталітарним режимом. Прикладом можуть слугувати рядки із поеми-іронії «Одна ніч подорожі з Генріхом Гейне по Західній Німеччині»:

*Німеччино! По ґратах пізнаю –
На вікнах – ґрати, на ідеях ґрати.
І як мені ті ґрати поламати,
Коли я сам за ґратами стою!*

Загалом поезія В. Підпалого постає мовби цілковито аполітичною, позбавленою ідеологічних нашарувань доби, однак між її рядками прочитується глибокий авторський протест згортанню демократичних процесів та нищенню національних ідеалів. Автор об'єднує такі вірші у цикл із промовистою назвою «Сковородинські думи», час творення якого припадає на рутинний період брежнєвського застою. «Ці вірші, – зазначає професор Монітобського університету з Канади літературознавець Я. Розумний, – торкаються деяких питань філософії Сковороди, яку поет перекладає на мову потреб свого дня»⁸.

Поезія В. Підпалого – свідоме перебування в сквородинській традиції, у такий спосіб автор віднаходить рятівний самозахист перед суспільною

⁸ Розумний Я. У пошуках глузду. Сковорода у поезії Володимира Підпалого // Підпалый В. Сковородинські думи : [поезії]. Київ, 2002. С. 42.

загрозою духовного вихолощення. Засвідчують сказане рядки з листа Підпалого до поета Івана Гнатюка від 10 грудня 1972 р.: «Зі Сковородою я маю стільки ниток, що, мабуть, і на тому світі зустрінемося...»⁹. Перебуваючи у сквородинській творчій стихії, автор вибудовує свій віртуальний світ, де в ключових образах-символах часу, сну, волі, неба, птаха акцентує на задушливій атмосфері доби, що неминуче призводить до втрати мови, роду, національної ідентичності.

У циклі легко спостерегти співіснування двох планів зображення. З одного боку – це реальний образ мандрівного філософа крізь призму його часу. Одночасно прочитується внутрішній діалог автора зі Сковородою, поет-шістдесятник екстраполює минуле на сучасність. В окремих моментах циклу чітко розмежується образ автора і образ Сковороди, але часто вони мовби нашаровуються один на другий, і між ними важко встановити грань. Тоді автор, свідомий реалій дня, відсторонює себе від суспільної фальші, утверджуючи свою духовну суверенність. Прикладом може бути поезія «Відповідь», де йдеться про вибір поета, якому пропонують: «столочуй правду, возвеличуй лжу» – і обіцяють, що «вдоволь хліба матимеш, і силу, / І навіть сонце, щоб стелилась тінь / І все ховала...». Тільки Сковородинівське вміння обмежуватися малим у плані матеріальному дає змогу вистояти духовно:

Бо я – народ. Я – плоть і кров від черні.

Моя жага – частиночка жаги .

Поетичне апелювання до Сковороди засвідчує авторське бажання витворити свій мікросвіт, незалежний від чинників зовнішнього буття. Йому особливо імponує сквородинське шукання істини в духовному спілкуванні з природою, у Христових істинах, власним способом життя він доводить, що в душевній злагоді з собою, при здоровому глузді, людина матиме найбільше щастя, а відтак свободу. Підтверджують цю думку цитати з уже згадуваних листів автора до поета І. Гнатюка: «...маю надію в Бозі, що він не обідить мене і дасть мені ще потоптати рясту на рідній моїй землі, для якої я хотів би щось добре зробити і все, що робив, то робив для неї, хоч їй судити про ту роботу»¹⁰. Відкидаючи ідеологічні постулати доби, поет перебуває в постійному процесі екзистенційного самодоростання і самовдосконалення:

*Учуся завжди я собою быть,
а надто поміж друзів (з ворогами
мені таки простіше: вороги
у переважній більшості відважні).*

*Як інші всі покірності учусь,
мов колосок, що зріс між колосками
і разом з ними гнеться, а проте
лиш до землі згинається – не нижче...*

⁹ Тут все з дитинства серцеві знайоме... Полтава, 2011. С. 255.

¹⁰ Цит за вид.: «... Як джерело із глибини» : листи Володимира Підпалого до Івана Гнатюка // Київ. 1989. № 7. С. 116.

У «Сковородинських думках» В. Підпалого повторюються образи степу та перекотиполя із символічним наповненням. Автор осмислює їх як різновекторні полюси національного буття. Степ постає втіленням української ментальної сутності, невід'ємною частиною історії і культури рідного народу, більше того – їх формотворчим чинником.

Інше смислове наповнення – в образі перекотиполя. У ньому неважко простежити відсутність закорінення значної частини українців у національну культуру та ментальність. Такої думки схильні дотримуватися українські дослідники М. Ільницький, Л. Мороз, Т. Грибіниченко, М. Домчук, А. Третяченко, В. Цимбалюк. Можна простежити, як поет разом зі Сковородою болісно переймаються тим, що його земляки свідомо ототожнюють себе з перекотиполем, беззастережно відмежовуючись від українського степу. Він доводить постійну єдність і протистояння між цими образами-символами, констатує фатальну неможливість українського перекотиполя закорінитися. Поет таким чином висловлює свою життєву позицію, не піддається на миттєві спокуси часу, маючи непереможне прагнення залишити слід на своїй землі:

*Дождени в степу покотиполе,
вирване вітрами од землі,
наділи його своєю долею,
залиши для себе мозолі.*

Показовою в цьому плані є поезія «Григорій Сковорода та Давид Гурамішвілі». Діалог Сковороди та Гурамішвілі – то радше творчі пошуки шістдесятників, різних за своєю суттю, проте єдиних у бажанні повноцінного творчого самовираження. Усвідомлення трагічного стану національної культури дає змогу поету констатувати той факт, що «рідко як на рідному овиді / В полукупках тугі снопи лежать». Образ-символ перекотиполя в цій поезії є свідченням нищення та руйнації національних ідеалів, до яких безлика українська свідомість і досі ставиться індиферентно. У безвиході нотки власної безпорадності зринають у цій поезії з уст Сковороди:

*Але ж отут воно було – твоє!..
У нашому роду покотиполе
було одроду і понині – є!..*

В. Підпалый вступає у приховану полеміку з Г. Сковородою. З одного боку, намагається зрозуміти мислителя, а з іншого, – висловлює йому прихований докір за те, що часто відривався від батьківщини і мимоволі намагався уникнути вирішення гострих національних проблем, які стояли перед українським народом. Звідси Сковорода у творчій уяві Підпалого постає як «козацький син без шаблі, без коня, / на костурі, в простій селянській свиті / себе вкраїнським степом доганя...».

Митцеві болить духовний занепад України, її трагічна доля. Поезія циклу «Сковородинські думи» пройнята невимовною любов'ю до рідної землі, у ній простежується постійна туга, з'являється відчуття самотності, відчуженості та незахищеності. Такий стан властивий не лише Підпалому, а й усьому поколінню шістдесятників. Він пов'язаний із проблемою вибору. Поет обере для себе позицію стоїчного мовчання. Без жодних виправдань собі, він скромно

сповнятиме свій труд, як і Г. Сковорода, застаючись чесним і відвертим із собою. За таких обставин поет не залишиться безпорадним: він вибудує власну схему «тихого» буття як гідного шляху протистояння системі. За умов,

*Де непробудно стить уся країна,
розтринькавши і славу, і біду,
я омину все. І до в а с прилину.
Опісля того, коли в а с знайду, –
я поцілую руку України...*

Автор окреслював українську реальність на складних життєвих перехрестях доби, моделював філософські концепти вибору, обширу діянь, волі, зіставляв власне життя із світобаченням мандрівного філософа, намагаючись у діяннях і помислах дорівнятись до нього. Для В. Підпального постать Г. Сковороди має амбівалентний сенс. Підтвердженням є поезія і листи автора. З одного боку, це доростання до вічних життєвих істин, а з іншого – витворення гордого шляху «стояння на своїй межі» (вислів В. Стуса), що «є для нього, – як зазначає Я. Розумний, – точкою суспільно-морального опертя, джерелом сили протистояння та місцем утечі від своєї дійсності»¹¹.

«Сковородинські думи» засвідчили, що В. Підпалий – гідний продовжувач філософії серця Григорія Сковороди; саме за цикл поезій «Сковородинські думи» йому посмертно присуджено Міжнародну літературно-мистецьку премію імені Григорія Сковороди 2008 року.

Упродовж 1965–1973 рр. В. Підпалий працював на посаді старшого редактора київського видавництва «Радянський письменник». Цей етап його життя окреслений творчою зрілістю, духовно-моральною кристалізацією. Збігається він із добою брежнєвського застою, переслідуваннями інакодумної української інтелігенції та невиліковною хворобою (із лютого 1972 р.). В умовах складних фізичних та морально-етичних надзусиль він чітко заявив тверду позицію бути собою, незалежно від зовнішнього тиску та суспільних обставин. Його стійкість виявлялась у відстоюванні об'єктивності, коли йшлося про рекомендацію до друку художньовартісних творів. Як редактор В. Підпалий зазнавав утисків від керівників видавництва та Спілки письменників України, на нього навішували ярлик неблагонадійності, звинувачували в націоналізмі. Однак, попри зовнішній тиск, твердо протистояв суспільній та літературній фальші, тяжко переживав за правлений чи вилучений без згоди автора вірш.

В. Підпалий мав мужність повертати із забуття поетів Є. Плужника, М. Драй-Хмару, Б.-І. Антонича. Під тиском цензурних заборон та обмежень редагував твори відомих нині А. Бортняка, І. Гнатюка, М. Годованця, В. Житника, Р. Заславського, Наталі Кащук, М. Клименка, В. Коржа, Р. Лубківського, А. Малишка, Валентини Малишко, Б. Мозолєвського, В. Моруги, І. Муратова, Д. Онковича, О. Орача, Л. Первомайського, М. Сингаївського, М. Сома, А. Тарана, С. Тельнюка, які вже відійшли від нас, а

¹¹ Розумний Я. Сковородинські теми і мотиви в українській поезії // Держави, суспільства, культури: Схід і Захід : зб. на пошану Ярослава Пеленського, 2004. С. 985.

також Л. Горлача, О. Доріченка, В. Іванціва, Ю. Коваліва, Б. Олійника, Д. Павличка. Йому належить незаперечна заслуга виходу у світ книг молодих українських авторів, на які цензура накладала табу та вилучала із друку. В. Підпалій готував до друку збірку Ліни Костенко «Княжа гора», «зняту потім із виробництва за серйозні ідейні вади», – як зазначено у «Доповідній записці № 178 відділу культури ЦК Компартії України про деяких членів Спілки письменників України».

Поети, чії збірки редагував В. Підпалій, у спогадах задокументували схвальні відгуки про його редакторську діяльність, вказали на винятково унікальну професійність у співпраці з авторами:

Б. Олійник: «Ми, поети, вважали, що нам вельми пощастило, коли рукопис потрапляв йому на редагування, оскільки Володимир Підпалій над кожною чужою збіркою працював, як над власною»;

Є. Гуцало: Володимира Підпалого «хочеться назвати совісливим, вдумливим і доброзичливим редактором. [...] Тоді не раз доводилося чути, що той чи той поет хотів би, щоб його рукопис у видавництві потрапив на ознайомлення чи на редагування саме до Володимира Підпалого: йому довіряли, на нього могли покластися»;

П. Засенко: «Його поважали як редактора вдумливого, безкомпромісного, доброзичливого. Знаю, що тоді літстудійці при видавництві “Молодь” збирали бібліотечки книжок поезій, які редагував саме Володимир Підпалій. По тих виданнях, казали вони, можна успішно оволодівати таємницями поетичної грамоти, вивчати глибини живої української мови»;

А. Кацнельсон: «А редактором він був відмінним, з природженим естетичним чуттям, з тонким відчуттям слова»¹².

В. Підпалій однаковою мірою переймався долею поетичних збірок як дебютантів, так і визнаних класиків. Першорядними для нього залишалися мистецький хист авторів, чуття слова та вміння автора відстоювати свою поетичну сутність. Свідомо ризикував, коли пропонував до друку збірки (які так і не вийшли) поетів-нонконформістів, за якими утвердилося тавро неблагонадійності. У вже цитованій записці віднаходимо: «За час роботи у видавництві «Радянський письменник» (1965–1973) рекомендував до видавничого плану неприйнятні для нашої ідеології вірші І. Калинця, В. Голобородька, В. Стуса, збірки яких вийшли за кордоном у націоналістичних видавництвах». У добу брежнєвщини такі владні висновки кваліфікувалися як припис, однак автор, попри зовнішній тиск, свідомо виявляв моральний стоїцизм, самовіддано сповняв свою «сродную» працю.

Життя поета є гідним прикладом родинних стосунків. Він з особливою теплотою і ніжністю піклувався про дітей, був турботливим чоловіком і батьком, забезпечував родинну гармонію та ідилію подружніх стосунків. У сім'ї культивувалися національні традиції, діти виховувалися в любові до рідного слова, шанувалися народні звичаї, українська пісня. Цей сімейний мікроклімат

¹² Цит за вид.: Рарицький О. Володимир Підпалій у спогадах сучасників: літературний профіль автора у дзеркалі часу // Пішов у дорогу за ластівками: спогади про Володимира Підпалого. Кам'янець-Подільський, 2011. С. 11.

був для поета своєрідним форпостом, який амортизував удари зовнішнього світу. Друзі з найближчого оточення вказують на злагожену атмосферу в родині Підпалих, вбачаючи в цьому запоруку творчої еволюції автора. Зі спогадів української поетеси зі Словаччини Г. Коцур: «Хата Підпалих жила і дихала рідною мовою, якої у місті не було чутно, випромінювала любов до свого минулого, пошану до предків – близьких і далеких»¹³. До цієї ж думки схиляється близька приятелька родини М. Коцюбинська: «Тут духовне переважало над матеріальним – запорука міцності й чистоти родинної спільноти»¹⁴.

З особливим теплом і внутрішнім болем відгукуються про поета його найближчі родичі, а з-поміж них – поетова муза, його дружина Ніла Підпала. Вона завдячує поетові дітьми, яким присвятила усе подальше життя, акцентує, що завдяки чоловікові доросла до розуміння власної національної сутності, зуміла віднайти внутрішні резерви для реалізації планів і намірів, які за життя через підступну хворобу і ранню смерть не здійснив її чоловік. Спогади Ніли Підпалої про чоловіка дають змогу відстежити хронологію їхнього життя: університетське знайомство, одруження, народження дітей, входження в літературний світ, утвердження митця як цілісної натури зі стійкою громадянською позицією, редакторська праця, боротьба з важкою недугою і рання смерть. А за цією буттєвою межею – інше життя, суть якого у поверненні пам'яті про В. Підпалого, популяризація його поетичного імені, публікація невиданих творів, читання лекцій тощо. Однокурсники, колеги по роботі, родичі, друзі зазначають, що завдяки зусиллям дружини його творчість стала доступною для широкого кола читачів. Письменник М. Кагарлицький акцентує на тому, що саме дружина В. Підпалого «міцною жіночою волею і затятістю подолала найкрутіші бар'єри і домоглася, що неопубліковану спадщину і спотворений друк свого подружжя було обнародовано окремими збірками і добірками»¹⁵. Упродовж творчого життя поет присвятив дружині чимало поезій, зокрема «Запитання», «Після дощу», «Місячна соната», «Дружині», «Елегія з трьох пісень», «Присвята», якими засвідчив свою безмежну і щиру любов. Взірцем подружньої вірності та глибокої поваги є поезія «Ad astra», сповнена найніжніших почуттів і взаємної шани:

*Ти зі мною. І я з тобою.
В самоті навіть ми – удвох...
За життєвою далиною
не з'єднає нас і пан-Бог.
Ти зі мною. А я – з тобою.*

Життєперемагаючим акордом невмирущості любові звучать завершальні рядки диптиха:

Колиши свою зірку високо,

¹³ Пішов у дорогу за ластівками: спогади про Володимира Підпалого. Кам'янець-Подільський, 2011. С. 218.

¹⁴ Там само. С. 219.

¹⁵ Пішов у дорогу за ластівками: спогади про Володимира Підпалого. Кам'янець-Подільський, 2011. С. 173.

*бо вона в нас одна.
Буде нам із нею і весело,
з нею буде і сумно нам.*

*Та свідомі свого ad astra,
ми до неї впевнено йдем...
І якщо їй судилося впасти,
хай ми – першими упадем!..*

Особливим трагізмом сповнені спогади Ніли Підпалої про останній рік поетового життя, його нерівну боротьбу з хворобою та недоброзичливцями, які зусібіч напосідали на нього, звинувачуючи в неблагонадійності. Попри важкі фізичні випробування, долаючи нестерпний біль, він залишався чуйним, доброзичливим і надміру тактовним. Рятувався підтримкою друзів і власною творчістю. Багато працював. З-під його пера у цій межовій ситуації народжувалися кращі поетичні шедеври, які літературознавець Степан Пінчук влучно означив як «миті найвищого творчого одкровення». Поет звертався до жанру елегії, у медитативних роздумах осмислює свій життєвий і творчий шлях. Вірші ці переважно журливого змісту, сповнені нот трагізму, відчуттям неповноти творчої реалізації, провідний їх мотив – це невимовний сум. Проте, як зазначає поет В. Коломієць, «нема в них надриву, нема образи на світ... Навпаки, вірші навдивовижу просвітлені, печально-ніжні, зігріті любов'ю до людей»¹⁶. У поезії «До зозулі», написаній за п'ять днів до смерті, поет виливає згусток своїх надпочуттів та надемоцій, на екзистенційному помежів'ї між життям і смертю утривалює себе, свою сутність, відсторонює тимчасову суєту, засвідчуючи загальнолюдські цінності – добро, любов, самопожертву, здатність чесно померти:

*Давно, давно, давно не чув, зозуле,
Навіть у снах уже твого «ку-ку»...
Куси майбутнє, а летить минуле,
Як мідяки у шапку жебраку...
Нехай: для нього стачить похмелиться,
Для мене теж що спогадати є, –
Земля ця ще моя, мої на ній криниці
І сонце, що над нею, ще моє!..*

На останніх акордах життєвого шляху В. Підпалого понад усе тримає і живить пам'ять, його питома закоріненість у рідний ґрунт, він переконаний у неперервності циклічного буття, гордий з того, що в непроминальній вічності залишає по собі гідний спогад.

Поет рано покинув земний світ, відійшовши в засвіти після тривалої хвороби в 37-річному віці. Його життя обірвалося 24 листопада 1973 р. Похований В. Підпалый на Байковому кладовищі у Києві. Слід, залишений ним

¹⁶ Пішов у дорогу за ластівками: спогади про Володимира Підпалого. Кам'янець-Подільський, 2011. С. 201.

в українській культурі за досить короткий проміжок творчого буття, проглядається надто виразно. Посмертні збірки «Сині троянди» (1979), «Береги землі» (1986), «Сковородинські думи» (2002) укладено переважно із творів, не друкованих за життя поета. Різноманітна творчість Підпалого, окрім поезії, включає віршову збірку для дітей «Кожна бджілка – немов лічилка», прозові етюди, новели та оповідання, переклади і переспіви з болгарської, єврейської, білоруської, російської, ромської та інших мов, фрагменти поетичного переспіву «Слова про Ігорів полк», епістолярій до рідних, друзів та знайомих.

2011 – рік поетового 75-річчя – виявився сприятливим для увічнення і популяризації пам'яті В. Підпалого. До його ювілею у видавництві «Твім-інтер» вийшла довгоочікувана книга «Золоті джмелі», в яку увійшли поезія, проза, переклади, переспіви, вірші для дітей, літературно-критичні праці автора, уривки споминів про письменника, листи та бібліографія; кам'янець-подільське видавництво «Медобори-2006» підготувало й видало друком книгу спогадів про поета «Пішов у дорогу – за ластівками» (так називалася перша посмертна стаття про В. Підпалого дослідника із Варшави Флоріана Неуважного, який взяв за основу назву збірки поета). Земляки-полтавці видали книжку «Тут все з дитинства серцеві знайоме» (В. Підпалый і Полтавщина) – твори поета про рідний край і краян, спогади і поетичні присвяти земляків, матеріали про вшанування його пам'яті на малій батьківщині. Із художнього портрету талановитий поет В. Підпалый постає стійкою натурою, багатогранною особистістю, великим життєлюбом, палким патріотом і беззастережним гуманістом.

Нині оригінальний мистецький набуток В. Підпалого, без сумніву, є окрасою національного письменства. У часи незалежності його літературна спадщина здолала бар'єри тотального замовчування, невизнання, другорядного перепрочитання. Наразі доробок поета повернувся до українського читача, вивчається у загальноосвітніх та вищих навчальних закладах, постає предметом наукових студій. На цьому вдячному матеріалі виконуються курсові, дипломні та магістерські роботи, проводяться філологічні семінари, «круглі» столи, конференції. У 2014 р. А. Третяченко, аспірантка Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка, успішно захистила першу дисертаційну роботу «Проблематика і художня своєрідність поетичної творчості Володимира Підпалого», а вже в 2016 р. у Тирасполі на цьому матеріалі постало монографічне дослідження – «"Хіба ж даремно вік було прожито, як є між нами на землі місток...": творчий профіль Володимира Підпалого». Сучасне літературознавство виявляє невідоме зацікавлення спадщиною В. Підпалого, поет заповнює відведену йому нішу у вітчизняному літературному просторі, зосібна серед творців «тихої лірики», є гідним продовжувачем філософії серця Г. Сковороди й П. Юркевича в українському шістдесятництві.

Олег Рарицький, доктор філол. наук, доцент, зав. кафедри історії української літератури і компаративістики Кам'янець-Подільського національного університету ім. І. Огієнка

ОСНОВНІ ДАТИ ЖИТТЯ І ТВОРЧОСТІ ВОЛОДИМИРА ОЛЕКСІЙОВИЧА ПІДПАЛОГО

9 травня 1936 року – народився в селі Лазірках на Полтавщині

1943–1950 – навчався у Величківській семирічній школі

1950–1953 – навчався у Лазірківській середній школі

1953–1955 – працював у рідному селі

1955–1957 – служив у Військово-Морському флоті

1957–1962 – навчався на українському відділенні філологічного факультету Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка

1957 – почав друкуватись в університетській газеті «За радянські кадри»

1958 – з'являються публікації в республіканській періодиці

1962 – одружився з Нілою Андріївною Момотенко

1962–1965 – працював редактором відділу поезії Держлітвидаву України (нині видавництво «Дніпро»)

1963 – народилася донька Ольга

1963 – вийшла перша зб. «Зелена гілка» (Державне видавництво художньої літератури УРСР)

1964 – вийшла зб. «Повесіння» (видавництво «Радянський письменник»)

1965–1973 – працював старшим редактором відділу поезії видавництва «Радянський письменник»

1967 – вийшла зб. «Тридцять літо» (видавництво «Молодь»)

1967 – став членом Літературного фонду СРСР

1968 – вийшла зб. «В дорогу – за ластівками» (видавництво «Радянський письменник»)

1970 – народився син Андрій

1970 – вийшла зб. «Вишневий світ» (видавництво «Радянський письменник»)

1972 – прийнятий до Спілки письменників України

24 листопада 1973 року – помер. Похований на Байковому кладовищі в Києві

20 червня 1978 року – відкрито пам'ятник на могилі поета. Скульптор – Болеслав Карловський. Архітектор Анатолій Корнєєв

1979 – світ побачила зб. «Сині троянди» (видавництво «Радянський письменник»)

1982 – вийшла зб. вибраного «Поезії» (видавництво «Дніпро»)

1986 – видано зб. «Береги землі» (видавництво «Радянський письменник»)

1991 – вийшла зб. віршів для дітей «Кожна бджілка – немов лічилка» (видавництво «Веселка»)

12 травня 1996 року – у Величківській школі Оржицького району Полтавської області відкрито пам'ятну дошку В. Підпалому

2001 – вийшов біобібліографічний покажчик «Усе, що в серці виплекав я доброго, належить вам» (видавництво «Котигорошко»)

2002 – вийшла зб. «Сковородинські думи» (видавництво «Веселка»)

2006 – вийшла зб. «Любов'ю землю обігріти...» (видавництво «Веселка»)

12 березня 2009 року – родині поета вручено значок і Диплом лауреата Міжнародної літературно-мистецької премії імені Григорія Сковороди 2008 року (м. Київ), присуджену В. Підпалому посмертно за цикл поезій «Сковородинські думи» («Веселка», 2002)

24 листопада 2009 року – демонструвався телефільм про В. Підпалого «Осяяний любов'ю», створений Державним телеканалом «Культура» (автори Тетяна Боришпол та Галина Михайленко, оператор Ігор Приміський)

2 березня 2010 року – розпорядженням Кабінету Міністрів України ім'я В. О. Підпалого присвоєно Лазірківській загальноосвітній школі І–ІІІ ступеня Оржицької районної ради Полтавської області

2011– вийшла зб. «Золоті джмелі» (видавництво «Твім інтер»)

2011– вийшла зб. спогадів про В. Підпалого «Пішов у дорогу – за ластівками» (видавництво «Медобори-2006»)

2011– вийшла зб. «Тут все з дитинства серцеві знайоме» (видавець Шевченко Р. В.)

2015 – вийшла зб. «"Моїх доріг летіло павутиння". Володимир Підпалый: людина, поет, громадянин» (видавництво «АСМІ»)

2016 – вийшла монографія А. В. Третьяченко «"Хіба ж даремно вік було прожито, як є між нами на землі місток...": творчий профіль Володимира Підпалого»

ТВОРЧИЙ ДОРОБОК ВОЛОДИМИРА ПІДПАЛОГО

Окремі видання

1963

1. **Зелена гілка** : поезії / [ред. О. Василенко ; худож. К. Бобровников]. – Київ : Держ. вид-во худож. літ., 1963. – 67 с. – Зміст: Про серце ; Слово перед прапором ; Маленькі дитячі руки... ; Молодий О. Борканюк у О. Довбуша ; «Білим світом бредуть голубі заметілі...» ; Комуністові ; Монолог шляховика ; «Десь тут ішли солдати...» ; 10 березня ; На рибалці ; Довженко ; «Буває, що в мілкій калюжі...» ; «На батьківщину їхати...» ; Дитинство ; Лист до Зеленої Гілки ; «Рої бджолині золоті...» ; Етюд ; Білі ямби ; Матері ; На сінокосі : *пам'яті матері* ; На ночівлі ; Осінньої ночі ; Дитя серед квітів : *Валі* ; На лекції ; «По травах пробігло...» ; На березі озера ; «...Бачиш: між трав зелених...» ; Початок сільського дня : *В. Плачінді* ; Танок ; «Вітер сади колише...» ; «Сиплють біле борошно...» ; Через розлуку ; А любов повертає... ; Весняна акварель ; Запитання : *Т.* ; Із циклу «В кольорах ночі» : 1. Вдова ; 2. Любов ; 3. Зіниці Богуна ; 4. Народження Кармалюка ; 5. Воскресіння батька ; Легенда.

Рец. та відгуки див. № 323–327, 329, 787

1964

2. **Повесіння** : поезії / [ред. Ю. Петренко ; худож. А. Мистецький]. – Київ : Рад. письменник, 1964. – 90 с. – Зміст: Зірка ; Пролог поета ; Про знамено ; Із циклу «Революція» : 1. День ; 2. «Яблучко» ; «Чийми очима на світ я дивлюся?» ; Бусли ; Біля пам'ятника О. Борканюку ; Про хлопчика, небо, війну та голуба ; «По травах пробігло...» ; Кармен ; Біля вогню ; В саду матері ; На клумбі проснулись квіти... ; Ніч Б. Сметани ; Тривога ; Малюнок ; Пам'яті Ю. Яновського ; Старому фронтовикові в день 9-го Травня ; Соняшники ; На вінок Лесі Українки ; «...Мила, он там, у полі...» ; Слово до хліба ; «Од вітру весняного вулиці в синьці...» ; Пам'яті М. В. Лисенка ; Нова хата ; Осінь ; Смерть Спартака ; Сестрі Наді ; Ромашки ; «Зітхає між берегів...» ; Прелюдія Шопена знаходить свого слухача ; Сонет ; Петефі біля Мукачівського замку-в'язниці ; «Дошч сліпий...» ; Розмова із дівчиною-партизанкою ; «Як ти ночами приходиш до мене, мамо!...» : *Б. Антоненку-Давидовичу* ; Молодість ; «Не заховав пшениць прибоїв...» ; Випускникам філфаку КДУ ; «Вечором розпочата...» ; Судженій ; «Як свіжий вітер пахощі весни...» ; Осінній сон ; «Говори, говори про далеке й забуте...» ; Півні ; Після дощу : *Тамілі* ; Оповідання про Сіль і Сонце : *пам'яті поета Василя Симоненка* ; Гадай-зілля ; ГРИГОРІЙ СКОВОРОДА (*цикл*) : Зачин ; Ранок дитинства ; Казка-загадка, загадана Григорію Ковалем, та її наслідок ; Три менти ; Віденський вірш ; Монолог з мандрів ; Над Біблією ; Внутрішній монолог ; Григорій Скворода та Давид Гурамішвілі ; До латині ; Драматичний етюд, в якому діють Степ, Небо, Птах та Григорій Скворода ; Монументний диптих.

Рец. та відгуки див. № 330, 333, 335, 337–339

1967

3. **Тридцять літо** : поезії / [ред. П. Засенко ; худож. оформ. Б. Бродського]. – Київ : Молодь, 1967. – 83 с. : фотопортр. – Зміст: ЛІРИКА : Яблуко ; Патетичне ; Віра ; Танок ; Кінь : *Євгенові Гуцалу* ; Літо. Червень ; Літо. Липень ; Літо. Серпень ; Зимові настрої : 1. Початок зими ; 2. Гостинець ; Біля університету ; Ніч ; Вечірне ; М. Т. Рильському ; Сонет форми ; Сонет тридцятого літа ; Сонет поета ; Осінній сонет ; Сонет дитинства ; Сонет блудного сина ; Сонет знахідки ; Сонети зимової фантазії ; Сонет перед світанням ; Вечірній сонет ; Сонет про свічку і сонет : *В. Забаштанському* ; Скіфські сонети ; Сонет замість епітафії ; Казка ; Сон Тараса ; На смерть дерева ; Експромт ; Художник : *пам'яті автора казки «Хо»* ; Осінне ; Вербна ; На морі : (*І. І. Стречню*) ; 3 нових віршів про Г. С. Сковороду : Втеча ; Дівчина ; Калиновий реквієм ; Кольори: Зачин ; Заметіль ; Сон ; Вітрило ; Очі ; Самота ; Пальці ; Радість ; Лебедина пісня ; Проводини Валентини : (з Б. Ручйова) ; ПОЕМИ-МІНІАТЮРИ : Одна ніч подорожі з Генріхом Гейне по Західній Німеччині (поема-іронія) ; Зорі : (поема-мініатюра).

Рец. та відгуки див. № 342, 345, 350

1968

4. **В дорогу – за ластівками** : кн. лірики / [ред. Ю. Петренко; худож. М. Вуек]. – Київ : Рад. письменник, 1968. – 115 с. – Зміст: Україна ; Яблуні ; Вічне ; Переспів : (за Є. Винокуровим) ; Ліхтарі ; Дорога ; Квітневе ; Вербна неділя ; Скрипка : *братові Василю* ; Пісня ; Місячна соната : *коханій* ; До Музи ; Відлига : *Петру Засенкові* ; Новорічне ; Слово ; Сон у степу ; Біля могили Івана Сірка ; Майже літературне ; До дитинства ; Розлука ; Моїй матері ; Батієва гора ; Дonya ; У вересні ; Вікно : *сестрам* ; Листя ; Такт ; У передсвіток ; 3 нових віршів про Григорія Сковороду ; Вночі ; Народна пісня ; Іще про зозулю ; Мінор ; Богдан Хмельницький ; Суд ; Сміх ; Кафа ; Восени ; Ямб ; Данте ; Музика ; Запитальний знак ; Нам ; Україні ; Вишні ; Осінній експромт ; Пізньої осені, 1 ; Пізньої осені, 2 ; Варвари ; Варіація ; Сліпорід ; Настрій ; Напровесні ; Ластівки ; Петрів батіг ; Тиша ; Доля ; Казочка про сонце... : *доньці* ; Старий лелека ; Крапка ; Крізь сон ; Природа ; Три зірочки ; Пам'ять ; Нехай ; Чаклун ; Настроеве ; «Божевільної ночі...» ; Старість ; Сентенції ; Перші ; Смуток ; Батьківщина ; Душа ; Із циклу «Білі вірші»: Хата ; Ворог ; Сівість ; Ідилія ; На забудь ; Історія ; Правда й неправда ; Криниця ; Шлях ; Молодість ; Час ; Уолт Уїтмен ; Колега ; Поза ; Тополя ; Журавлі : *Ю. П.* ; Колодязь ; Стежка : *М. С.* ; Дика груша ; Зозуля ; Довільно написана казка донечці до сну ; Раптовий вірш ; Передосіння елегія ; Медитація.

Рец. та відгуки див. № 352, 354–356

1970

5. **Вишневий світ** : кн. лірики / [ред. Ю. Петренко ; худож. Б. Тулін]. – Київ : Рад. письменник, 1970. – 105 с. : фотопортр. – Зміст: До теми ; Соловей ; Пасіки ; Гарбузи ; Лірична балада ; «Чиїми очима на сніг я дивлюся?...» ; Стадо

слонів ; Ясони ; Гра ; Гармонія ; Ярмарок ; Бій ; Початок осені ; Падолист ; За водою... ; Діброва ; Сніг ; Думка вночі ; Мороз ; Заметіль ; Запросини ; Серенада-рондо ; Привид ; Романс ; Довіра ; Декларація ; Вірші ; Ленін : (за Й. Бехером) ; Стерня ; Паслін ; Зимовий етюд ; Мить ; Боюсь ; Оповідання про стіл ; На спомин ; Вишневий світ ; Над затокою ; Таємна вечеря ; Дощ ; Ліс ; Вигадка ; Антитеза ; Світанок на сінокоші ; Пейзаж ; Осіння ніч ; Вересень ; Пегас ; Цигарка ; Старовинна мелодія ; Спека ; Зустріч осені ; Передчуття розлуки ; Проводини червня ; Кавуни ; Мед ; Море ; До осені ; Видиво ; Вірш про окрайку у двох одмінах : 1. Дарунок ; 2. Метелики ; У березні : *Михайлові Клименку* ; Попіл ; Зимова казка ; 22 грудня ; Після грози ; Схід сонця ; Вечір ; Біля річки ; Сліди ; Лебеді ; На Ризькому узбережжі ; У степу ; Золоті джмелі ; Іній ; Наука : (з нових віршів про Г. С. Сковороду) ; Рідна мова ; На Дніпрі ; Чудовне ; Із циклу «Струни» : 1. Вишні ; 2. Бажання ; 3. Ніч ; 4. Крик ; 5. Вітер ; 6. Світанок ; 7. Серце ; 8. Щастя ; Полювання ; Вирій ; Передзим'я ; Миттєве ; Березневі рядки ; Із циклу «Світ» : 1. Дощ ; 2. Небо ; 3. Суниці ; 4. Човен ; 5. Ягода ; 6. Сонце ; Мати : *І. Щ.* ; Сурмач : *пам'яті Ю. Гагаріна* ; Кульбаби ; Либідь : *дружині* ; Сонет про Батиєву гору ; Дума про українську пісню ; Елегія на березі Дніпра ; Елегія ; Запросини до мандрів.

Рец. та відгуки див. № 358, 360, 363

1979

6. **Сині троянди** : поезії / передм. Б. Олійника ; [ред. Г. Коваль ; худож. А. Пугачевський]. – Київ : Рад. письменник, 1979. – 158 с. : фотопортр. – Зміст: «Не книгу див гортаю – книгу днів...» ; Про казку ; Синя птиця ; Зустріч Леніна на Фінському вокзалі ; Вічна тема ; «Коли мене питають...» ; Елегія про вічне ; Синова мати ; Елегія, написана біля пам'ятника Невідомому солдату ; Ad astra ; Людина з рушницею ; До дочки ; Листопад ; Розмова ; Діалог ; Сумне ; Балада про червоні кісники ; Десять там ; Вечір у степу ; Кінець зими ; Пріап ; Сонетоїд ; Глава ; Memento mori ; Балабушки ; Присвята ; Між снігів ; Повернення осені ; Елегія про рідне село у трьох одмінах ; Ранок ; У квітні ; Одна відповідь ; Карпати ; Гроза ; Березіль ; Елегія про перше полювання : *синові* ; Мисливська елегія ; Нічний пейзаж ; Таємниця ; Нічна елегія ; Весняна елегія, написана взимку ; Сопілка ; Дискусійний вірш ; Крайнебо ; Рубіж : *Борисові Олійнику* ; Могила Яна Райніса ; Журба ; Марець ; Джерело ; Зимові дереворити ; Ямби про слово ; Елегія, написана на розлуку ; Перший сніг ; Елегія перед Новим роком ; «Тут все таке звичайне і предивне...» ; Новорічна елегія ; Холодна елегія ; Місячна елегія ; Поїзди ; Елегія з трьох пісень: Перша пісня. Чекування; Друга пісня. Любов ; Третя пісня. Печаль ; Червнева елегія ; Марення ; Безголовий сонет ; Елегія про пам'ять ; Осіння елегія, написана у квітні ; «За голубою далиною...» ; Елегія про парадокс ; Сподіване ; Снігурі ; Супокій ; Елегія-притча ; Весна ; Журавлина елегія ; «Широкий степ... Ані ярка, ні стежки...» ; Спекотна елегія ; «Коли я без тебе...» ; Елегія з рефреном ; «Іще до провесни далеко...» ; «Люблю холодною зимою...» ; Елегія про рівновагу ; Елегія про сутінки ; Ясна елегія ; «Торкну рукою павутину» ; Інтимна елегія ; Станси ;

«Мій день дійшов пори отої...» ; Пошуки музики ; Захід сонця в горах ; «Йому уже між віттям не дзвенить...» ; Пісня ; Біла елегія ; Елегія про зміст ; «У кожного на світі є земля...» ; Ірпінська осінь ; Прощання ; Елегія про кохання ; «Шукаю сам себе...» ; Погляд у майбутнє ; Сині троянди ; Вишні у палаті ; Сад за вікном клініки ; Смерть і любов : *лікарям Лесі та Миколі Глейовим* ; «Візьміть мене, ліси...» ; До зозулі ; «Коли я умру...» ; Змагання Григорія Сковороди : поема ; Елегії пам'яті Т. Г. Шевченка : 1. Казематська елегія ; 2. Кос-Аральська елегія ; 3. Раїмська елегія ; 4. Елегія до земляків ; 5. Канівська елегія ; Слово про Ігорів полк : фрагменти.

Рец. та відгуки див. у № 379, 380, 386, 387

1982

7. **Поезії** / упоряд. та підгот. текстів Д. Онковича ; передм. Є. Гуцала ; [ред. Л. Малахова ; худож. А. Пугачевський]. – Київ : Дніпро, 1982. – 203 с. : портр. – Зміст: **Із збірки «Зелена гілка» (1963)**: Серце ; Слово перед прапором ; Маленькі дитячі руки... ; «Білим світом бредуть голубі заметілі...» ; 10 березня ; На рибалці ; «Рої бджолині золоті...» ; Етюд ; Білі ямби ; Матері ; На ночівлі ; «...Бачиш: між трав зелених...» ; Початок сільського дня : *В. Плачинді* ; «Вітер сади колише...» ; Весняна акварель ; Запитання ; Легенда ; **Із збірки «Повесіння» (1964)**: Зірка ; «Чийми очима на світ я дивлюся?...» ; Про хлопчика, небо, війну та голуба ; Біля вогню ; В саду матері ; «...Мила, он там, у полі...» ; Осінь ; Смерть Спартака ; Сестрі Наді ; Молодість ; «Не заховав пшениць прибоїв...» ; «Як свіжий вітер пахоші весни...» ; «Говори, говори про далеке й забуте...» ; Півні ; Після дощу : *Тамілі* ; **ГРИГОРІЙ СКОВОРОДА** : (із циклу) : Зачин ; Ранок ; Казка-загадка, почута Григорієм Сковородою від коваля, та її наслідок ; Над біблією ; Григорій Сковорода та Давид Гурамішвілі ; До латині ; **Із збірки «Тридцять літо» (1967)**: Віра ; Танок ; Кінь : *Євгенові Гуцалу* ; Зимові настрої : 1. Початок зими ; 2. Гостинець ; Ніч ; Вечірне ; М. Т. Рильському ; Сонет форми ; Сонет тридцятого літа ; Осінній сонет ; Сонет дитинства ; Сонет знахідки ; Сонети зимової фантазії ; Сонет перед світанням ; Вечірній сонет ; Сонет про свічку і сонет : *В. Забаштанському* ; Скіфські сонети ; Сон Тараса ; Осінне ; Вербка ; 3 нових віршів про Г. С. Сковороду : Втеча ; Калиновий реквієм ; Кольори : (із циклу інтимних віршів) : Зачин ; Заметіль ; Пальці ; Радість ; Лебедина пісня ; **Із збірки «В дорогу – за ластівками» (1968)**: Яблуні ; Дорога ; Скрипка : *братові Василю* ; Місячна соната : *коханій* ; Відлига : *Петру Засенкові* ; До дитинства ; Розлука ; Моїй матері ; Батієва гора ; Доньці ; Вікно : *сестрам* ; Листя ; У передсвіток ; Зозуля ; Мінор ; Сміх ; Восени ; Ямб ; Данте ; Музика ; Нам ; Україні ; Пізньої осені ; Варіація ; Настрій ; Петрів батіг ; Доля ; Казочка про сонце... : *доньці* ; Старий лелека ; Природа ; Пам'ять ; Божевільної ночі ; Душа ; Із циклу «Білі вірші» : Хата ; Ворог ; Совість ; Ідилія ; На незабудь ; Криниця ; Шлях ; Молодість ; Час ; Дика груша ; Медитація ; **Із збірки «Вишневий світ» (1970)**: До теми ; Соловей ; Пасіки ; Бій ; Падолист ; Діброва ; Думка вночі ; Мороз ; Заметіль ; Декларація ; Вірші ; Стерня ; Паслін ; Зимовий етюд ; Мить ; На спомин ; Над затокою ; Ліс ; Антитеза ; Пейзаж ; Пегас ; Спека ;

Зустріч осені ; Передчуття розлуки ; Кавуни ; Видиво ; Вірш про окрайку у двох одмінах : 1. Дарунок ; 2. Метелики ; У березні : *Михайлові Клименку* ; 22 грудня ; Схід сонця ; Лебеді ; На Ризькому узбережжі ; У степу ; Золоті джмелі ; Наука : *(з нових віршів про Г. С. Сковороду)* ; Рідна мова ; Із циклу «Струни» : 1. Вишні ; 2. Бажання ; 3. Казка ; 4. Крик ; 7. Серце ; Полювання ; Virій ; Березневі рядки ; Мати : *І. Щ.* ; Либідь : *дружині* ; Сонет про Батиєву гору ; Дума про українську пісню ; Елегія ; **Із збірки «Сині троянди» (1979)**: «Не книгу див гортаю – книгу днів...» ; Зустріч Леніна на Фінському вокзалі ; Вічна тема ; Елегія про вічне ; Синова мати ; Елегія, написана біля пам'ятника Невідомому солдату ; Людина з рушницею ; До дочки ; Листопад ; Сумне : *балада* ; Десь там ; Сонетоїд ; Глава ; Memento mori ; Присвята ; Повернення осені ; Елегія про рідне село у трьох одмінах ; У квітні ; Одна відповідь ; Гроза ; Березіль ; Елегія про перше полювання : *синові* ; Мисливська елегія ; Таємниця ; Нічна елегія ; Дискусійний вірш ; Крайнебо ; Рубіж : *Борисові Олійнику* ; Журба ; Ямби про слово ; Елегія, написана на розлуку ; Перший сніг ; «Тут все таке звичайне і предивне...» ; Новорічна елегія ; Поїзди ; Елегія з трьох пісень : Перша пісня. Чекання ; Друга пісня. Любов ; Третя пісня. Печаль ; Червнева елегія ; Безголовий сонет ; Елегія про пам'ять ; Осіння елегія, написана у квітні ; «За голубою далиною...» ; Сподіване ; Снігурі ; Супокій ; Журавлина елегія ; Спекотна елегія ; «Коли я без тебе...» ; Елегія з рефреном ; «Люблю холодною зимою...» ; Елегія про сутінки ; Ясна елегія ; «Торкну рукою павутину» ; Станси ; «Мій день дійшов пори отої...» ; Пошуки музики ; «Йому уже між віттям не дзвенить...» ; Пісня ; Біла елегія ; Елегія про зміст ; «У кожного на світі є земля...» ; Ірпінська осінь ; Прощання ; «Шукаю сам себе...» ; Погляд у майбутнє ; Сині троянди ; Вишні у палаті ; Сад за вікном клініки ; Смерть і любов : *лікарям Лесі та Миколі Глейовим* ; «Візьміть мене, ліси...» ; Елегії пам'яті Т. Г. Шевченка : 1. Казематська елегія ; 2. Кос-Аральська елегія ; 3. Раїмська елегія ; 4. Елегія до земляків ; 5. Канівська елегія ; Коли я умру... ; До зозулі.

Рец. та відгуки див. № 390, 392–394.

1986

8. **Береги землі** : із спадщини поета : (вірші, поеми, переклади, проза) / передм. П. Засенка ; підгот. текстів та упоряд. Н. Підпалої ; [ред. Д. Головка]. – Київ : Рад. письменник, 1986. – 199 с. : портр. – Зміст: ПОВІЗІІ : Безсмертя ; «Ще з дитячих літ піснями...» ; Комуністові ; Пролог поета ; З дитинства ; На сінокоші : *пам'яті матері* ; «Мамо, було, покличеш...» ; Біля пам'ятника О. Борканюку ; Ніч Б. Сметани ; Бусли ; Диптих горобиної ночі : з поеми «*Остан Вишня*» ; Вишневий полон : новела ; Монолог старої хати ; Криниця ; Петефі біля Мукачівського замку-в'язниці ; Україна ; Вічне ; Народна пісня ; Тополя ; Бабине літо ; Без вигадки ; Запросини ; Заклик ; Сонет замість епітафії ; Із циклу «Дні» : 1. Перший день ; 2. Перше січня ; «Хмари низько пливуть...» ; «Коли ми буваємо вдвох...» ; Тінь ; Ad astra ; Пера ; До Аполлона ; Незла казочка про Золоту Рибку ; Поет ; Монолог князя Ігоря : *В. Яриничу* ; Ще раз про слово ;

«Воїстину! Нема нічого в світі...» ; Шлях ; Серйозна обіцянка ; Азія ; Печорін ; Прощення ; Місто в тумані ; Вечір ; Цигарка ; Вересень ; Передзим'я ; Елегія на березі Дніпра ; Різдвяний мороз ; Рим ; Березень ; Колізей ; Natura ; Вітер ; Трава ; Елегія перед Новим роком ; Полон ; Луна ; Самота ; Незакінчений вірш ; Оранжерея ; Дим ; Долина ; Сад ; Марець ; Трагічна елегія ; Олександр Олесь ; «Зима ще тільки пред'явля права...» ; Тиха елегія ; Елегія-казочка ; Елегія про минуше ; Елегія, написана після бурі ; «Мені привиділося: дома...» ; Цвіркуни ; Елегія про одну ніч : С. Т. ; Інтуїтивна елегія ; Елегія про радість ; Ількова елегія ; Елегія про змарновані дні ; Дзвін весни ; У Тернополі ; Донецький вірш : Л. Талалаєві ; «До хвилі хвиля, наче скибка чорна...» ; У клініці : лікарям Л. та М. Глейовим ; Бабин яр ; Ілюзорне ; «В небі сонце падає, згорає...» ; Одно-стайність ; «Серце!..» ; ЕПІГРАМИ : Василь Мисик ; Микола Вінграновський ; Іван Драч ; Критики ; Михайло Клименко ; Поет ; 2. ПОЕМИ : Слово про Ігорів полк : фрагменти ; Перунія : поліфонія ; Повернення в Кавраї ; Поклик роду ; 3. ПЕРЕКЛАДИ : *Із Олександра Пушкіна* : До Язиково ; *З Михайла Лермонтова* : Самотність ; *Із Івана Буніна* : До мудреців ; *Із Анни Ахматової* : «Широко відчинені ворота...» ; *З Володимира Луговського* : Та, котру знав я ; *Олександр Кадоркін* : «Село батьківське – глушина...» ; *Петро Киричанський* : «На промені сонця вервечки...» ; *Лариса Тараканова* : «Ходить вітер...» ; *Єгор Полянський* : Золота стрілка ; *Леонід Титаренко*: Пісня про комсомольців ; *Ігор Шклярєвський* : «Уже в полях літає павутина...» ; *Із Анвара Аджієва* : Гостя ; *Рива Балясна* : Кобзар ; *Йосип Бухбіндер* : Дарунок ; *З Расула Гамзатова* : Чох ; «Поспати знову птахи не дали...» ; «Як багато книг про вік планети...» ; *Із Гагіка Давтяна* : «Ти не прийшла, тебе не бачу поруч...» ; *Янка Журба* : Гімн сонцю ; *З Кайсина Кулієва* : Балкарський малюнок ; Ти пишну косу розплела свою ; *Із Лекси Мануша* : До Риги ; *Михайло Могилевич* : Пізнього вечора ; *Із Джорджі Пховелі* : Вечір ; *Нодар Нарсія* : Коли... ; ПРОЗОВИМ РЯДКОМ : Льонька ; В дорозі.

Рец. та відгуки див. у № 400.

1991

9. **Кожна бджілка – немов лічилка** : вірші для ст. дошк. та мол. шк. віку / упоряд. Н. Підпала ; ред. Н. Артеменко ; худож. Л. Гармиза. – Київ : Веселка, 1991. – 32 с. – Зміст: Зозуля ; Лічилка ; Гуси ; Казочка про сонце : (доньці) ; Лісове джерело ; Весна ; Дзвоники ; Липень ; Літо ; Суниці ; Передзим'я ; Зимовий бір; Морозний вечір; Снігурі ; Зайчик : (за мотивами народної казки) ; Пес ; Кожух ; Кіт ; Підківки ; Лапці ; Нісенітниця ; Чередник ; Скоромовка ; Загадка ; Гарбуз ; Казочка про телятко ; Кінь.

1992

10. **Лесной родничок** : стихотворения : для дошк. возраста / пер. с укр. Л. Кудрявской ; ил. Е. Крыги. – Киев : Грайлык, 1992. – 10 с.

2002

11. **Сковородинські думи** : поезії : [для ст. шк. віку] / упоряд. Ніли Підпалої ; післямова Ярослава Розумного ; [худож. оформ. В. І. Зайцевої ; ред. О. О. Лисенко]. – Київ : Веселка, 2002. – 47 с. – Зміст: Григорій Сковорода : (цикл) : Зачин ; Ранок ; Казка-загадка, почута Григорієм Сковородою від коваля, та її наслідок ; Три менти ; Віденський вірш ; Мандри ; Біблія ; Відповідь ; Втеча ; Драматичний етюд, в якому діють степ, небо, птах та Григорій Сковорода ; Дівчина ; Григорій Сковорода та Давид Гурамішвілі ; Латинь ; Наука ; Історія ; Калиновий реквієм ; Монументний диптих ; Змагання Григорія Сковороди : (поема) ; Повернення в Кавраї ; Автобіографія.

Рец. та відгуки див. № 565–568, 571, 576, 579, 585, 587, 599, 602, 609, 614, 629, 644.

2006

12. **«Любов'ю землю обігріти...»** : поезії, біогр. та метод. матеріали : для ст. шк. віку / упоряд. Н. А. Підпалої ; [передм. М. Домчук ; ред. О. О. Лисенко]. – Київ : Веселка, 2006. – 63 с. – (Урок літератури). – Зміст: ПОЕЗІЇ : Серце ; Пролог поета ; Матері ; Вечірнє ; М. Т. Рильському ; Україна ; Нам ; Доньці ; Народна пісня ; Україні ; Запросини ; Душа ; Казочка про сонце : *доньці* ; Падоліст ; Мороз ; Ad astra ; Рідна мова ; У степу ; Синя птиця ; Елегія, писана дома ; Елегія про вічне ; Тиха елегія ; Елегія із циклу «Пісня над піснями»: Перша пісня. Чекання ; Друга пісня. Любов ; Третя пісня. Печаль ; Елегія з рефреном ; Світла елегія ; Сподіване ; «Шукаю сам себе...» ; Сонет замість епітафії ; «Візьміть мене, ліси...» ; ПОЕТ ПРО СЕБЕ : З листа Володимира Підпалого до Петра Ротача ; Автобіографія ; ОСНОВНІ ДАТИ ЖИТТЯ І ТВОРЧОСТІ ; СЛОВО ПРО ПОЕТА : [про В. Підпалого] / Іван Дзюба ; З виступу на вечорі пам'яті В. Підпалого у Державному музеї літератури України / Ліна Костенко ; Вдячність побратимові / Дмитро Павличко ; Синя птиця Володимира Підпалого / Борис Олійник ; Цвітуть «Сині троянди» поета / Євген Гуцало ; Пішов у дорогу за ластівками / Флоріан Неуважний ; Символи Григорія Сковороди і реалії часу / Микола Ільницький ; «Бо ти на землі – людина» / Михайлина Коцюбинська ; «Його “вишневий світ”» / Василь Цимбалюк ; Пішов у дорогу за ластівками : літ.-муз. композиція / Валентина Хоменко. – ISBN 966-01-0254-2 (серія). – ISBN 966-01-0405-7.

Рец. та відгуки див. № 636, 637, 641, 647.

2009

13. **«Любов'ю землю обігріти...»** : поезії, біогр. та метод. матеріали : для ст. шк. віку / [упоряд. Н. А. Підпалої]. – 2-е вид. – Київ : Веселка, 2009. – 63 с. – (Урок літератури). – Зміст: ПОЕЗІЇ : Серце ; Пролог поета ; Матері ; Вечірнє ; М. Т. Рильському ; Україна ; Нам ; Доньці ; Народна пісня ; Україні ; Запросини ; Душа ; Казочка про сонце : *доньці* ; Падоліст ; Мороз ; Ad astra ; Рідна мова ; У степу ; Синя птиця ; Елегія, писана дома ; Елегія про вічне ; Тиха елегія ; Елегія із циклу «Пісня над піснями»: Перша пісня. Чекання ; Друга пісня.

Любов ; Третя пісня. Печаль ; Елегія з рефреном ; Світла елегія ; Сподіване ; «Шукаю сам себе...» ; Сонет замість епітафії ; «Візьміть мене, ліси...» ; ПОЕТ ПРО СЕБЕ : 3 листа Володимира Підпалого до Петра Ротача ; Автобіографія ; ОСНОВНІ ДАТИ ЖИТТЯ І ТВОРЧОСТІ ; СЛОВО ПРО ПОЕТА : [про В. Підпалого] / Іван Дзюба ; 3 виступу на вечорі пам'яті В. Підпалого у Державному музеї літератури України / Ліна Костенко ; Вдячність побратимові / Дмитро Павличко ; Синя птиця Володимира Підпалого / Борис Олійник ; Цвітуть «Сині троянди» поета / Євген Гуцало ; Пішов у дорогу за ластівками / Флоріан Неуважний ; Символи Григорія Сковороди і реалії часу / Микола Ільницький ; «Бо ти на землі – людина» / Михайлина Коцюбинська ; Його «вишневий світ» / Василь Цимбалюк ; Пішов у дорогу за ластівками : літ.-муз. композиція / Валентина Хоменко. – ISBN 978-966-01-0254-5 (серія). – ISBN 978-966-01-0521-8.

2011

14. **Золоті джмелі** : вибр. твори / упоряд. та прим. Н. А. Підпалої ; [координатор вид. проекту М. М. Конончук ; голов. ред. Т. І. Терещенко-Конончук ; худож. оформ. К. І. Сулими ; ред.-корект. підгот. С. Залозної]. – Київ : Твім інтер, 2011. – 560 с. – Зміст: Наснаги для дороги повен : (фотоматеріали) ; «**В моїм житті днедавнім...**» : (автобіогр. матеріали): Автобіографія ; Лист В. Підпалого до П. Ротача від 26.09.1966 р. ; **Зелена гілка**: Серце ; «Пускають хвилі вусики пінясті...» ; «Буває , що в мілкій калюжі...» ; «Рої бджолині золоті...» ; Етюд ; Білі ямби ; Матері ; На ночівлі ; «По травах пробігло...» ; «...Бачиш, між трав зелених...» ; Початок сільського дня : *В. Плачинді* ; «Вітер сади колише...» ; «Сиплють біле борошно...» ; А любов повертає... ; Весняна акварель ; Запитання : *Т.* ; Із циклу «В кольорах ночі» : 1. Вдова ; 2. Любов ; 3. Зіниці Богуна ; **Повесіння**: *Кáрмен* ; Пам'яті Ю. Яновського ; Малюнок ; Соняшники : *Ів. Драчеві* ; На вінок Лесі Українки ; Пам'яті М. В. Лисенка ; Осінь ; Смерть Спартакса ; Ніч Бедржіха Сметани ; Слово до хліба ; Сестрі Наді ; «Зітхає між берегів...» ; Сонет ; Петефі біля Мукачівського замку-в'язниці ; Прелюдія Шопена знаходить свого слухача ; «Як свіжий вітер пахощі весни...» ; «Говори, говори про далеке й забуте...» ; Після дощу : *Тамілі* ; Оповідання про Сіль і Сонце : *пам'яті Василя Симоненка* ; **Тридцять літо**: Яблуко ; Віра ; Кінь : *Євгенові Гуцалу* ; Літо. Червень ; Літо. Липень ; Літо. Серпень ; Зимові настрої : 1. Початок зими ; 2. Гостинець ; Ніч ; Вечірнє ; М. Т. Рильському ; Сонет форми ; Сонет тридцятого літа ; Осінній сонет ; Сонет знахідки ; Сонети зимової фантазії ; Сонет перед світанням ; Вечірній сонет ; Сонет про свічку і сонет : *В. Забаштанському* ; Скіфські сонети ; Сонет замість епітафії... ; Казка ; Сон Тараса ; Експромт ; Художник : *пам'яті автора казки «Хо»* ; Осінне ; Верба (мінор) : *Ліні Костенко* ; **Кольори** : (цикл інтимних віршів): Зачин ; Заметіль ; Очі ; Пальці ; Радість ; Лебедина пісня ; Одна ніч подорожі з Генріхом Гейне по Західній Німеччині : (поема-іронія) : *Іванові Дзюбі* ; **В дорогу – за ластівками**: Україна ; Яблуні ; Вічне ; Переспів : (за *Є. Винокуровим*) ; Ліхтарі ; Дорога ; Квітневе ; Місячна соната : *коханій* ; Відлига : *Петру Засенкові* ; Слово ; Біля

могили Івана Сірка ; До дитинства ; Моїй матері ; Батисєва гора ; Доньці ; У вересні ; Вікно : *сестрам* ; Листя ; У передсвіток ; Вночі ; Народна пісня ; Іще про зозулю ; Мінор ; Богдан Хмельницький ; Сміх ; Кафа ; Восени ; Ямб ; Данте ; Музика ; Запитальний знак ; Україні ; Нам ; Вишні ; Пізньої осені ; Варв'ари ; Варіація ; Сліпорід ; Настрій ; Напровесні ; Петрів батіг ; Тиша ; Доля ; Казочка про сонце... : *доньці* ; Старий лелека ; Крапка ; Крізь сон ; Природа ; Три зірочки ; Пам'ять ; Нехай ; «Божевільної ночі...» ; Сентенції ; Смуток ; Душа ; **Із циклу «Білі вірші»**: Хата ; Ворог ; Совість ; Ідилія ; На незабудь ; Історія ; Правда й неправда ; Криниця ; Шлях ; Руки ; Молодість ; Час ; Уолт Уїтмен ; Колега ; Поза ; Тополя ; Колодязь ; Дика груша ; Зозуля ; Раптовий вірш ; Передосіння елегія ; Медитація ; **Вишневий світ**: До теми ; Соловей ; Пасіки ; Гарбузи ; Стадо слонів ; Хаос ; Ярмарок ; Початок осені ; Бій ; Падолист ; За водою... ; Діброва ; Сніг ; Думка вночі ; Мороз ; Заметіль ; Запросини ; Привид ; Довіра ; Декларація ; Вірші ; Стерня ; Паслін ; Зимовий етюд ; Мить ; На спомин ; Вишневий світ ; Над затокою ; Таємна вечеря ; Дощ ; Ліс ; Вигадка ; Антитеза ; Світанок на сінокоші ; Пейзаж ; Осіння ніч ; Вересень ; Пегас ; Цигарка ; Спека ; Зустріч осені ; Передчуття розлуки ; Проводини червня ; Кавуни ; Мед ; Море ; До осені ; Видиво ; Вірш про крайку у двох одмінах : 1. Дарунок ; 2. Метелики ; Попіл ; Зимова казка ; 22 грудня ; Після грози ; Схід сонця ; Вечір ; Біля річки ; Сліди ; Лебеді ; На Ризькому узбережжі ; У степу ; Іній ; Золоті джмелі ; Рідна мова ; На Дніпрі ; Чудовне ; **Із циклу «Струни»**: 1. Вишні ; 2. Бажання ; 3. Ніч ; 4. Крик ; 5. Вітер ; 6. Україна ; 7. Світанок ; 8. Щастя ; 9. Воля ; Полювання ; Вирій ; Передзим'я ; Миттєве ; Березневі рядки ; **Із циклу «Світ»**: 1. Дощ ; 2. Небо ; 3. Суниці ; 4. Човен ; 5. Ягода ; 6. Сонце ; Мати : *І. Щ.* ; Сурмач : *пам'яті Ю. Гагаріна* ; Кульбаби ; Либідь : *дружині* ; Сонет про Батисєву гору ; Дума про українську пісню ; Елегія на березі Дніпра ; Елегія ; Запросини до мандрів ; **Синя птиця**: Вічна тема ; Без вигадки ; Листопад ; Бабине літо ; Розмова ; Глава ; Кінець зими ; Печорін : *P[італію]. З[аславському].* ; Монолог князя Ігоря : *В. Яриничу* ; До Аполлона ; Ad astra ; Memento mori ; Різдваєний мороз ; Повернення осені ; Табу ; У квітні ; Дзвін ; Рубіж : *Борисові Олійнику* ; Сад ; Поїзди ; Оранжерея ; Могила Яна Райніса ; Нічний пейзаж ; Гроза ; Березіль ; Журба ; Марець ; Natura ; Трава ; Полон ; Самота ; Вітер ; Дим ; Синя птиця ; Долина ; Джерело ; Зимові дереворити ; Луна ; Незакінчений вірш ; Ямби про слово ; Ранок ; Мисливська елегія ; Елегія про перший сніг ; Елегія перед Новим роком ; Елегія про перше полювання : *синові* ; Елегія, написана вдома ; Біла елегія ; Нічна елегія ; Холодна елегія ; Місячна елегія ; Осіння елегія, написана у квітні ; Весняна елегія, написана взимку ; Елегія з рефреном ; Степова елегія ; **Елегії з циклу «Пісня над піснями»**: Перша пісня. Чекання ; Друга пісня. Любів ; Третя пісня. Печаль ; Елегія про відлигу ; Елегія про змарновані дні ; Лебедина елегія ; Елегія про рівновагу ; Елегія про книгу ; Елегія про пам'ять ; Олександр Олесь ; Елегія, написана на заході сонця в горах ; Спекотна елегія ; Елегія про сутінки ; Червнева елегія ; Ясна елегія ; Світла елегія ; Елегія про минуще ; Інтимна елегія ; Ількова елегія ; Станси ; Елегія про послідовність ; Цвіркуни ; Пошуки музики ; Журавлина елегія ; Елегія-казочка ; Тиха елегія ;

Сині троянди: Про казку ; Елегія про вічне ; Синова мати ; Елегія, написана біля пам'ятника Невідомого солдата ; Рушниця ; До дочки : із циклу «Чотири поезії дня» ; Діалог ; Сумне : *балада* ; Балада про червоні кісники ; Десь там ; Пріап ; Сонетоїд ; Балабушки ; Присвята ; Між снігів ; Елегія про рідне село у трьох одмінах ; Одна відповідь ; У Карпатах ; Таємниця ; Сопілка ; Дискусійний вірш ; Крайнебо ; Новорічна елегія ; Безголовий сонет ; Жовтнева елегія ; Елегія про парадокс ; Сподіване ; Супокій ; Елегія-притча ; Весна ; Елегія на розлуку ; «Йому уже між віттям не дзвенить...» ; Пісня ; Елегія про зміст ; Ірпінська осінь ; Прощання ; Елегія про кохання ; «Шукаю сам себе – щодня знаходжу глину...» ; Погляд у майбутнє ; Сині троянди : *балада* ; Вишні в палаті ; Сад за вікном клініки ; Смерть і любов : *лікарям Лесі та Миколі Глейовим* ; «Візьміть мене, ліси, – а місця досить...» ; Коли я умру... ; До зозулі ; **Береги землі:** Диптих горобиної ночі : *із поеми «Остан Вишня»* ; Вишневий полон : *новела* ; Голубе кладовище : *поліфонія* ; Монолог старої хати ; Криниця ; Із циклу «Три дні» : 1. Перший день ; 2. Останній день ; 3. Перше січня ; Тінь ; Поезія ; Незла казочка про Золоту Рибку ; Поет ; Ще раз про слово ; Шлях ; Серйозна обіцянка ; Азія ; Прощення ; Місто в тумані ; Рим ; Березень ; Колізей ; Трагічна елегія ; «Зима ще тільки пред'явля права...» ; Донецький вірш : *Л. Талалаєві* ; «До хвилі хвиля, наче скибка чорна...» ; У клініці : *лікарям Л. та М. Глейовим* ; Бабин яр ; Люзорне ; «В небі сонце падає, згорає...» ; «Воістину! Нема нічого в світі...» ; Одностайність ; «Серце!...» ; **Епіграми:** Микола Бажан ; Василь Мисик ; Іван Вирган ; Дмитро Павличко ; Микола Вінграновський ; Іван Драч ; Юрій Петренко ; Микола Сингаївський ; Михайло Клименко ; Книга : (*з погляду різних людей*) ; Читач ; Критики ; Байкар ; Поет ; **Сковородинські думи:** Григорій Сковорода (*цикл*) : Зачин ; Ранок ; Казка-загадка, почута Григорієм Сковородою від коваля, та її наслідок ; Три менти ; Віденський вірш ; Мандрі ; Біблія ; Відповідь ; Втеча ; Драматичний етюд, в якому діють степ, небо, птах та Григорій Сковорода ; Дівчина ; Григорій Сковорода та Давид Гурамішвілі ; Латинь ; Наука ; Історія ; Калиновий реквієм ; Монументний диптих ; Змагання Григорія Сковороди : *поема* ; Повернення в Кавраї ; **Поточене горем серце:** *цикл* : Петербурзька елегія ; Малоросійська елегія : *С. Т. [Станіславу Тельнюкові]* ; Яготинська елегія ; Моринська елегія ; Інтуїтивна елегія ; Казематська елегія ; Кос-Аральська елегія ; Раїмська елегія ; Елегія до земляків ; Канівська елегія ; **Поза збірками:** «І все-таки іще не все...» ; «Я з світанком піду на могилку...» ; Лист ; «Пух лебединий зніму з тополіни...» ; Сонет ковальського дзвону ; Пролог : (*із поеми «Остан Вишня»*) ; Весела балада ; Сповідь : (*із поеми «Остан Вишня»*) ; Василеві Симоненкові ; На стару тему ; Засторога ; Ab ovo ; До матері : *із циклу «Чотири поезії дня»* ; До коханої : *із циклу «Чотири поезії дня»* ; Намистини ; Тридцятого квітня ; «У травні холод не травневий...» ; Числа ; Погоня ; Київська елегія ; Елегія про скіфське літо ; «Де жито розхвильоване...» ; «Мій чорний коню, бризками підків...» ; **Кожна бджілка – немов лічилка: вірші для дітей:** Зозуля ; Лічилка ; Гуси ; Лісове джерело ; Дзвоники ; Зимовий бір ; Снігурі ; Зайчик ; Пес ; Кожух ; Кіт ; Підківки ; Лапці : *скоромовка* ; Нісенітниця ; Чередник ; Скоромовка ; Загадка ; Гарбуз ; Казочка

про телятко ; Кінь ; **«Мисль і перо настроїлись на лад...»**: *прозовим рядком* : Льонька ; Цяцька : *невигаданий етюд* ; Мати : *сповідь* ; Матвій Степанович : *новелка* ; В дорозі : *оповідання* ; Зорі ; **«Коли знаходить рівновагу слово...»** : *переклади та переспіви* ; *Із Олександра Пушкіна* : До Язикова ; *Із Михайла Лермонтова* : Самотність ; *Із Івана Буніна* : Бог ; До мудреців ; *Із Анни Ахматової* : «Широко відчинені ворота...» ; *Із Велемира Хлебнікова* : Єдина книга ; Слово про ель ; *Із Володимира Луговського* : Та, котру знав я ; *Із Олександра Кадоркіна* : «Сніг...» ; «Тихо так і ясно...» ; *Із Єгора Полянського* : Золота стрілка ; Калита ; *Із Ігоря Шкляревського* : «За нами хмаронька ганялась...» ; «І сум, і радість я приємлю...» ; «Уже в полях літає павутина...» ; «Сніжинки густо як летять...» ; Ностальгія ; *Із Риви Балясної* : Кобзар ; «Листок пожовклий» ; *Із Йосипа Бухбіндера* : Пригадую ; *Із Йони Грубера* : Ліс ; *Із Расула Гамзатова* : Чох ; «Поспати знову птахи не дали...» ; Восьмивірші ; *Із О. Германю* : «Ти спитав циганського поета...» ; *Із Гагіка Давтяна* : «Ти не прийшла, тебе не бачу поруч...» ; Мій гімн кохання ; Благословенними будьте ; Раювання ; Нудьга ; Нестерпний біль ; Дорога, що до вас веде ; Мистецтво ; *Із Янки Журби* : Гімн сонцю ; *Із Захарі Іванова* : Білі сніжинки ; «Сонце...» ; *Із Петра Киричанського* : «На промені сонця вервечки...» ; «Серед смітника ворона лічить дні...» ; *Із Кайсина Кулієва* : «Не вірю тим, хто напоказ...» ; «В скорботі знов чинари шелестять...» ; «Жива й сувора у горянів мова...» ; Балкарський малюнок ; Ти пишну косу розплела свою ; «Кохані сини і родино моя...» ; Бики, що сутінками йдуть ; *Із Лекси Мануша* : До Риги ; *Із Михайла Могилевича* : Пізнього вечора ; Голос ; «Сім ножів, як сім дзеркал, лезами засяли...» ; *Із Нодара Нарсія* : «Коли...» ; Мокре листя : *Вахтангові Надарейшвілі* ; Через тебе ; Дзеркало і дзеркало ; *Із Джорджі Пховелі* : Вечір ; «Море. Сонце...» ; **Слово про Ігорів полк: фрагменти** : Зачин ; Всеволод ; Слово Ігоря до дружини ; Ніч перед боєм ; Перемога ; Битва ; Сон Святослава ; Київські бояри ; Золоте слово Святослава ; Кобзар ; Ярославна ; Втеча ; Погоня ; Післяслово ; **«Хай буде тільки правда в них жива!»**: *рецензії, статті, редвисновки* : Кость Герасименко : коротка характеристика творчості й деякі питання поезики ; Рекомендація [Михайлові Сичеві] ; Рецензія на рукописну збірку поезій Олексія Довгого («Кам'яна роса» : ліричні мініатюри) ; Рецензія на рукописну збірку сатири та гумору Миколи Карпенка «Скорочений Ціцерон» (вид-во «Молодь») ; Рецензія на рукописну збірку поезій Петра Перебийноса «Акорди і вибухи» ; Видавнича рецензія на рукописну збірку лірики Ірини Стасів «Троїсті музики» ; Рецензія на рукопис Лесі Теглій «Що буде, було» ; Редвисновок про рукописну збірку лірики Василя Голобородька «Пастух квітів» ; Редвисновок про рукопис Дмитра Гордієнка «Последняя ночь» та «Крізь бурі й дими» ; Редвисновок про рукопис нових поезій Ігоря Калинця «Відчинення вертепу» ; Редвисновок про рукопис віршів Михайла Клименка «Дорога зорі» ; Редвисновок про рукопис Романа Лубківського «Руки пахнуть квітнем» ; **«Мого життя горіння...»**: *листи до рідних* : № 1. Шепетівка, 13 листоп. 1971 р. ; № 2. Шепетівка, 14 листоп. 1971 р. ; № 3. Від 16 листоп. 1971 р. ; № 4. Шепетівка, 17 листоп. 1971 р. ; № 5. Від 18 листоп. 1971

р., Шепетівка ; № 6. Старокостянтинів, 30 листоп. 1971 р. ; № 7. Київ, 28 черв. 1972 р. ; № 8. Київ, 4 серп. 1972 р. ; № 9. Київ, 16 серп. 1973 р. ; **«Пізнай усе, не ом이니 нічого...»**: листи **В. О. Підпалого до друзів і знайомих** : № 1. До І. Ф. Гнатюка від 10 груд. 1972 р. ; № 2. До М. Г. Кошарнівського, 6 берез. 1968 р. ; № 3. До В. В. Кравця, 30 серп. [1972], Ірпінь ; № 4. До Петра Ротача, Київ, 1 жовт. 1966 р. ; № 5. До Івана Світличного ; № 6. До М. Й. Шалати, Київ, 22 груд. 1972 р. ; **«Згоріть в рядках... ожить – на рубежі...»**: **статті про В. О. Підпалого** : Пішов у дорогу – за ластівками / Флоріан Неуважний ; У пошуках глузду : Скворода в поезії Володимира Підпалого / Ярослав Розумний ; Над рядками «Слова» / Степан Пінчук ; Міф і реальність 60-х років ХХ ст. у поемі В. Підпалого «Перунія» («Голубе кладовище») / Мирослава Домчук ; **«Залишимося на шибці слідом дощів холодних чи сльозин»**: **висловлювання про В. О. Підпалого** : Випромінював добро і світло / Емма Бабчук ; В дорозі / Богдан Бастюк ; Із листа до Ніли Підпалої від 12 березня 2003 р. / Богдан Бастюк ; Не міліє при шляху криниця / Володимир Біленко ; Він повертав до сонця Україну / Григорій Білоус ; Поворотне слово / Леонід Горлач ; «Якщо життям прийдеши серце б'ється...» / В. Гудзенко ; Художнє втілення концепції трьох світів у «Сквородинських думках» Володимира Підпалого / Раїса Гусленко ; Посадив своє деревце / Євген Гуцало ; Цвітуть «Сині троянди» поета / Євген Гуцало ; З великої любові / Петро Засенко ; Він любив усіх матерів / Петро Засенко ; Символи Григорія Сквороди і реалії часу / Микола Ільницький ; Сині троянди Володимира Підпалого : два спомини про друга... / Федір Кислий ; І ніжність, і мужність... / Федір Кислий ; Відлуння студентських літ / Алла Коваль ; Повесіння / Петро Кононенко ; Врівноваження думки і слова / Павло Мовчан ; Радіопередача «Поезія» / Катерина Мотрич ; Про суспільно-політичні погляди В. Підпалого без джерел, лише на віру / Анатолій Найда ; Синя птиця Володимира Підпалого / Борис Олійник ; До журі премії імені Григорія Сквороди / Тетяна Пінчук ; Про Івана Світличного / Микола Плахотнюк ; «Сквородинські думи» В. Підпалого: екзистенційний вибір поета / Олег Рарицький ; Із листа до Ніли Підпалої від 8 квітня 2007 р. / Ярослав Розумний ; Пошуки духовного елементу / Михайло Слабошпицький ; Жорстока епоха і палке кохання Володимира Підпалого / Ярослав Стех ; Пісня, написана серцем / Зиновій Суходуб ; Поет завжди є – доки є народ / Анатолій Таран ; Пам'яті друга / Зіна Тарахан-Береза ; Свічадо / Станіслав Тельнюк ; Стиль – це мужність / Станіслав Тельнюк ; Лист до сестри Валентини від 24–25 квітня 1983 р. / В'ячеслав Чорновіл ; **Свідчать документи**: Із рецензії на книгу віршів Володимира Підпалого «Біографія» (Видавництво «Молодь», 1965) / Степан Крижанівський ; Із рецензії на рукопис поезій Володимира Підпалого «В дорогу – за ластівками» / Володимир П'янов ; Із рецензії на рукопис книжки лірики Володимира Підпалого – «Вишневий світ» / Петро Дорошко ; Із рецензії на книжку лірики Володимира Підпалого «Вишневий світ» / Володимир П'янов ; Редвисновок про збірку В. Підпалого «Золоті джмелі» / Олексій Довгий ; Доповідна записка М. Рудя першому секретареві Правління СПУ Козаченку В. П. ; № 178. Доповідна записка зав. відділом культури ЦК КПУ [Іщенко] про деяких членів

Спілки письменників України : (скорочено) ; **«Як чисте сонце раннім ранком...»**: *листи до В. О. Підпалого* : № 1. Від Анатолія Бортняка, 19 верес. 1972 р. ; № 2. Від І. Ф. Гнатюка, 4 берез. 1969 р., Ялта ; № 3. Від І. Ф. Гнатюка, 17 черв. 1971 р. ; № 4. Від І. Ф. Гнатюка, 25 серп. 1972 р. ; № 5. Від І. Ф. Гнатюка, 9 листоп. 1972 р. ; № 6. Від І. Ф. Гнатюка, 21 трав. 1973 р. ; № 7. Від І. Ф. Гнатюка, 3 верес. 1973 р. ; № 8. Від І. Ф. Гнатюка, 18 верес. 1973 р. ; № 9. Від І. Ф. Гнатюка, 7 жовт. 1973 р. ; № 10. Від І. Ф. Гнатюка, 17 жовт. 1973 р. ; № 11. Від І. Ф. Гнатюка, 9 листоп. 1973 р. ; № 12. Від Г. Л. Гордасевич, 16 жовтня 1970 р. ; № 13. Від Д. П. Гордієнка, 2 січ. 1964 р. ; № 14. Від Д. П. Гордієнка, 14 лют. 1964 р. ; № 15. Від Ріталія Заславського ; № 16. Від Ігоря Калинця, 1968 р. ; № 17. Від Наума Коржавіна, 27 берез. 1969. р. ; № 18. Від Наума Коржавіна, 15 берез. 1970 р. ; № 19. Від Наума Коржавіна, Осінь 1970 р. ; № 20. Від Валерія Кравця, не пізніше початку листоп. 1972 р. ; № 21. Від В. В. Моренець, кінець 1972 р. – початок 1973 р. ; № 22. Від Василя Моруги, 4 вересня 1973 р. ; № 23. Від Феодосія Рогового, 12 листоп. 1970 р. ; № 24. Від Феодосія Рогового, 5 лют. 1971 р. ; № 25. Від Арсена Струка, 5 січ. 1973 р. ; № 26. Від Арсена Струка, 4 берез. 1973 р. ; № 27. Від Арсена Струка. 18 черв. 1973 р. ; № 28. Від А. В. Тарана, 10 берез. 1968 р. ; № 29. Від А. В. Тарана, верес. 1970 р. ; № 30. Від А. В. Тарана, серпень 1971 р. ; № 31. Від Галини Федорової ; № 32. Від М. А. Чхана, 4 серп. 1970 р. ; № 33. Від М. Й. Шалати, 24 квіт. 1972 р. ; № 34. Від М. Й. Шалати, 17 груд. 1972 р. ; **«Людина тільки пам'яттю багата...»**: *спогади про В. О. Підпалого* : «Бо ти на землі – людина» / Михайлина Коцюбинська ; Силове поле Підпалого / Наталя Клименко ; Прощання з ластівками : (скорочено) / Микола Малахута ; Один з небагатьох / Лариса Мороз ; З думою про велике / Степан Пінчук ; Слово на прощання / Феодосій Роговий ; Душа чутлива, ніби скрипка / Арсентій Струк ; Чарка кольору осіннього туману / Анатолій Таран ; **Уривки зі спогадів про Володимира Підпалого**: Непросте знайомство / Вадим Бойко ; Сині троянди Володимира Підпалого / Станіслав Варв'янський ; «Захалявне минуле» / Гриць Гайовий ; Добра пам'ять / Микола Глейовий ; У вінок пам'яті побратимові / Михайло Гуць ; Святі дочасно сходять з дороги / Володимир Дарда ; Чистота опалого цвіту / Володимир Житник ; Продовжує світити живим / Володимир Забаштанський ; Піснями дні продовжував крилато... / Леонід Закордонєць ; З великої любові / Петро Засенко ; Скрипкою його душа бриніла / Микола Кагарлицький ; Сині троянди Володимира Підпалого : два спомини про друга / Наталя Кащук ; І ніжність, і мужність / Федір Кислий ; Ластівки його довір'я / Володимир Коломієць ; Його образ живе в мені / Наум Коржавін ; Із виступу на вечорі пам'яті В. Підпалого у Державному музеї літератури України 2 грудня 1993 р. / Ліна Костенко ; Із світлом усміху / Вадим Мицик ; У зеніті молодості / Лариса Мірошніченко ; Синя птиця Володимира Підпалого / Борис Олійник ; Сині троянди поезії / Петро Осадчук ; Вдячність побратимові / Дмитро Павличко ; Навіки зупинена мить / Петро Перебийніс ; Притча про велику птицю / Микола Петренко ; Із днів дружби : завжди сучасник / Володимир Плачинда ; На зорі шістдесятих. Добром нагріте серце / Євген Сверстюк ; Огром з продовженням / Надія Світлична ; Штрихи до портрета / Дора Хайкіна ;

Його «вишневий світ» / Василь Цимбалюк ; В душі поезія цвіте / Василь Цимбалюк ; За золотою брамою / Олександр Шарварок ; Ми відчували спільну причетність до одного культурного дому / Валерій Шевчук ; Вічно молоді / Наталя Шумада ; Із листів до Ніли Підпалої / Григорій Шумейко ; **«В душі добувши слово з тайників...» : вірші, присвячені В. О. Підпалому:** Незабутньому моєму редактору Володимирі Підпалому коротке дружнє послання / Анатолій Бортняк ; Володимирові Підпалому ; Бабине літо ; Пам'яті друга / Іван Гнатюк ; Душа зостанеться навечно : *Світлій пам'яті Володимира Підпалого* / Ніна Гнатюк ; Гість опівночі : *пам'яті Володимира Підпалого* / Леонід Горлач ; Володя Підпалый / Петро Гоць ; Зловісно Див кричав : *пам'яті В. Підпалого* / Анатолій Григоренко ; Ламає о скелю весло... : *пам'яті Володимира Підпалого* / Олексій Дмитренко ; Щоб зелом прорости на землі : *на світлу пам'ять Володимира Підпалого* / Олесь Доріченко ; Пам'яті Володі Підпалого / Володимир Дроб'язко ; Фото : *пам'яті Володимира Підпалого* / Володимир Забаштанський ; Володимир Підпалый / Леонід Закордонєць ; Володимирі Підпалому / Петро Засенко ; Балада про півня : пам'яті Володимира Підпалого / Станіслав Зінчук ; Лист до Володі Підпалого / Захарі Іванов ; Епітафія : *Володимирі Підпалому* / Володимир Іванців ; Категорії часу / Наталя Кащук ; Пам'яті Володимира Підпалого / Абрам Кацнельсон ; Перлиною пречистої сльози : *світлій пам'яті Володі Підпалого* / Михайло Клименко ; Пам'яті Володимира Підпалого / Орест Корсовецький ; Докір : *В. Підпалому* / Ганна Коцур ; Скорбота : *світлій пам'яті Володимира Підпалого* / Валентин Лагода ; Обірвані надії ясних поривань... / Володимир Лобода ; «Володя Підпалый по Києву йде...» / Микола Малахута ; Пам'яті Володимира Підпалого / Володимир Мирний ; Поет : *пам'яті Володимира Підпалого та його побратимів, які не пережили задухи застою* / Дмитро Онкович ; Соловей Підпалый / Петро Перебийніс ; Реквієм : *батькові* / Ольга Підпала ; Батькові / Андрій Підпалый ; Сорокоуст / Микола Самійленко ; Старовинний український міт : *світлій пам'яті Володимира Підпалого* / Любов Снісар ; Слова : *Володимирі Підпалому* / Станіслав Тельнюк ; Володимир Підпалый / Віктор Терен ; Приходить осінь... : *пам'яті Володимира Підпалого* / Євген Титикайло ; Далина віків : *пам'яті Володимира Підпалого* / Микола Удовиченко ; «Ну й розгулялося житейське море... : *В. П-му* / Дмитро Чередниченко ; Похорон : (фрагмент з натури) : *пам'яті Володимира Підпалого* / Борис Чіп ; Привези мені, друже... : *світлій пам'яті В. Підпалого* / Микола Чорновус ; Смолоскип : *В. Підпалому, поету-земляку* / Микола Чорновус ; Блакитна жоржина : *В. Підпалому* / Ганна Чубач ; Поетові ластівки / Михайло Шалата ; «Вишневий цвіт на радість розквіта...» : *поетові В. Підпалому* / Ганна Шепітько. – Примітки. Основні дати життя і творчості В. О. Підпалого ; Бібліографія ; Іменний покажчик. – На останній сторінці обкладинки – цитата Івана Дзюби. – ISBN 966-7430-33-2.

Рец. та відгуки див. № 701, 706, 721, 745.

15. Тут все з дитинства серцеві знайоме... : [В. Підпалый і Полтавщина] / упоряд. [та прим.] Н. А. Підпалої ; ред. Р. Шевченко ; дизайн обкл.

С. Денисенко. – Полтава : Вид. Шевченко Р. В., 2011. – 504 с. – Зміст: Мала батьківщина у творчій долі В. Підпалого / Мирослава Домчук ; **«Ти тут починалася, казко...»**: Про казку : [вірш] ; **«В моїм житті недавнім»** : біогр. довідка ; Автобіографія ; Лист Володимира Підпалого до Петра Ротача ; **З давно минулих днів**: Літературний вечір ; Огляд художньої самодіяльності шкіл району ; **«На батьківщину їхати – не в гості»**: «Сині троянди» поета / Євген Гуцало ; І ніжність, і мужність / Федір Кислий ; Прощання з ластівками / Микола Малахута ; **Вернувсь я додому**: «На батьківщину їхати – не в гості...» ; Танок ; Біля вогню ; Малюнок ; Слово до хліба ; Монолог старої хати ; Криниця ; Нова хата ; «Не заховав пшениць прибоїв...» ; Сліпорід ; Сестрі Наді ; Стежка ; Сонет дитинства : із Лазірківських сонетів ; Сонет ковальського дзвону : із Лазірківських сонетів ; Сонет блудного сина : із Лазірківських сонетів ; Світанок на сінокосі ; Елегія про рідне село у трьох одмінах : Одміна перша ; Друга одміна ; Одміна остання ; Елегія, написана дома : «Зима ще тільки пред'явля права...» ; Вірш про рідне село у трьох одмінах : Одміна перша ; Одміна друга ; Третя одміна ; Елегія до земляків : (із циклу «Поточене горем серце») ; Нам ; **«Треба в житті любити гаряче і багато»**: «Не міліє при шляху криниця» / Володимир Біленко ; **«Рідна мати обігріє теплом іще не знаних мрій»**: З великої любові / Петро Засенко ; І ніжність, і мужність / Федір Кислий ; Пішов у дорогу за ластівками / Флоріан Неуважний ; «Я з світанком піду на могилку...» ; Білі ямби ; Матері ; На сінокосі : *пам'яті матері* ; В саду матері : *Б. Антоненку-Давидовичу* ; «Мамо, було, покличеш...» ; Вечірне ; До матері : із циклу «Чотири поезії дня» ; Моїй матері ; Вірш про окрайку у двох одмінах : (*дарунок*) ; Метелики ; У березні : (*Михайлові Клименку*) ; Мати : (*І. Щ.*) ; Синова мати ; Балабушки ; Скрипка : (*братові Василю*) ; Мати : (*сповідь*) ; Тополя ; Смерть і любов : (*лікарям Лесі та Миколі Глейовим*) ; Елегія про вічне: Прощання з ластівками / Микола Малахута ; **«Батько крокує над війнами»**: Лист : Із циклу «В кольорах ночі» ; Воскресіння батька ; На морі : *І. І. Стречню* ; Мед ; Попіл ; Зорі ; **«Країв дитячих обрій»** ; «Маленькі дитячі руки...» ; Дитинство ; До дитинства ; Колодязь ; Запізнілий лист до вчительки ; **«А любові буде – як весни!»** : Пісня кохання ; Біля моря ; «Ластівка б'ється у шибу...» ; «Пух лебединий зніму з тополіни...» ; «Вітер сади колише...» ; Осінньої ночі ; На березі озера ; «Сиплють біле борошно...» ; Через розлуку ; «А любов повертає...» ; Молодість ; Осінній сон ; «Говори, говори про далеке й забуте» ; «Це ти гарячими руками...» ; «За вікном сніжинки, наче мрії...» ; Гадай-зілля ; Ніч ; Експромт ; Мінор ; Пісня ; Вишневий світ ; Сині троянди : *балада* ; Елегія про кохання ; «Де жито розхвильоване...» ; Запросини ; «Горя повік не забути» : «Десь тут ішли солдати» ; Зірка ; «Чийми очима на світ я дивлюся?» ; Бусли ; Про хлопчика, небо, війну та голуба ; Тривога ; Старому фронтовикові в день 9-го Травня ; «...Мила, он там, у полі...» ; «Од вітру весняного вулиці в синьці...» ; Розмова з дівчиною партизанкою ; Лірична балада ; Думка вночі ; Елегія, написана біля пам'ятника Невідомого солдата ; Патетичне ; Новорічна елегія ; **«Мого життя горіння»**: Чистота опалого листа / Володимир Житник ; Піснями дні продовжував крилато / Леонід Закордонєць ; «Бо ти на землі –

людина» / Михайлина Коцюбинська ; Судженій ; Запитання : *T.* ; Після дощу : *Тамілі* ; Розлука ; Десь там ; Елегія на розлуку ; До коханої : із циклу «Чотири поезії дня» ; **Елегії із циклу «Пісня над піснями»** : перша пісня : чекання ; Друга пісня : любов ; *Ad astra* ; *Memento mori* ; Присвята ; Доньці ; До дочки : із циклу «Чотири поезії дня» ; Нічна елегія ; Елегія про перше полювання : *синові* ; **«Щоб маленьке джерело прохолоду берегло»** : вірші для дітей. В душі поезія цвіте / Василь Цимбалюк ; Зозуля ; Ма-ма ; Казочка про сонце : *доньці* ; Дитя серед квітів : Валі ; Лічилка ; Гуси ; Лісове джерело ; Дзвоники ; Зимовий бір ; Снігурі ; Зайчик : за мотивами народної казки ; Кожух ; Підківки ; Лапці : *скоромовка* ; Нісенітниця ; Чередник ; Скоромовка Загадка ; Карапуз ; Казочка про телятко ; Кінь ; Довільно написана казка донечці до сну ; **З великої любові**: Серце ; **Отчого краю пісня сумна**: І ніжність, і мужність / Федір Кислий ; Скрипкою душа бриніла / Микола Кагарлицький ; У вінок пам'яті побратимові / Михайло Гуць ; Народна пісня ; Сумне : балада ; Балада про червоні кісники ; Дума про українську пісню ; **«Як джерело із глибини»**: Він живе у нашій пам'яті / Іван Гнатюк ; Піснями дні продовжував крилато / Леонід Закордонець ; І ніжність, і мужність / Федір Кислий ; Слово на прощання / Феодосій Роговий ; Стиль – це мужність / Станіслав Тельнюк ; Слово ; Ще раз про слово ; Рідна мова ; Сподіване: Що хвилює молодь ; **«Красу шукав і віднаходив»**: Слово чисте і щире / Іван Гнатюк ; Сила поетової довговічності / Іван Гнатюк ; Посадив своє дерево / Євген Гуцало ; Цвітуть «Сині троянди» поета / Євген Гуцало ; Продовжує світити живим / Володимир Забаштанський ; Він любив всіх матерів / Петро Засенко ; Піснями дні продовжував крилато / Леонід Закордонець ; І ніжність, і мужність / Федір Кислий ; Доспіваймо його пісню / Іван Куштенко ; Синя птиця Володимира Підпалого / Борис Олійник ; Душа чутлива, ніби скрипка / Арсентій Струк ; Поет завжди є – доки є народ / Анатолій Таран ; Пам'яті друга / Зінаїда Тарахан-Бережа ; Свічадо / Станіслав Тельнюк ; Пісня, написана серцем / Зиновій Суходуб ; В душі поезія цвіте / Василь Цимбалюк ; Пролог поета ; Ямб ; Ямби про слово ; Сонет поета ; Дискусійний вірш ; Глава ; Розмова ; Вірші ; Три зірочки ; До Музи ; Одно-стайність ; **«Країна сонця і калин»**: «Не міліє при шляху криниця» / Володимир Біленко ; Сила поетової довговічності / Іван Гнатюк ; Скрипкою його душа бриніла / Микола Кагарлицький ; З думою про велике / Степан Пінчук ; Тиха елегія ; Україна ; Україні ; Старий лелека ; Зимовий етюд ; Вічна тема ; На стару тему ; **«Любов'ю землю обігріти...»**: Природа ; Він живе у нашій пам'яті / Іван Гнатюк ; І ніжність, і мужність / Федір Кислий ; Синя птиця Володимира Підпалого / Борис Олійник ; За синьою птицею / Феодосій Роговий ; **«Пахощі весни»**: Весняна елегія, написана взимку ; «...Бачиш: між трав зелених...» ; Чудовне ; Дорога ; «...Бачиш: між трав зелених...» ; «Як свіжий вітер пахощі весни...» ; Весна ; Полон ; Березневі рядки ; Сонетоїд ; Березіль ; Березень ; Квітневе ; У квітні ; Таємниця ; Тридцятого квітня ; «У травні холод не травневий...» ; Незакінчений вірш ; Гроза ; Після грози ; Інтимна елегія ; **«В'їжджає в степ червоне літо»**: «Рої бджолині золоті» ; Етюд ; Літо. Червень ; Літо. Липень ; Літо. Серпень ; Червнева елегія ; Проводини червня ;

Соняшники : *Ів. Драчеві* ; Передосіння елегія ; Ількова елегія ; Елегія про рівновагу ; **«Здрастуй, осене!»**: До осені ; Зустріч осені ; Осінь ; Осінне ; Восени ; Бабине літо ; Осінній експромт ; Осінній сонет ; Осіння ніч ; Вересень ; Осіння елегія, написана у квітні ; Жовтнева елегія ; Листопад: *«Йому уже між віттям не дзвенить...»* ; Пізньої осені ; Стерня ; Паслін ; Пейзаж ; Повернення осені ; Мисливська елегія ; Іній ; **«Зимова казка»**: Передзим'я ; Зимові настрої : *початок зими* ; Гостинець ; Початок зими ; Зимові дереворити ; Біла елегія ; Кінець зими ; Сопілка ; Зимова казка ; Елегія про перший сніг ; Лебедина елегія ; Між снігів ; Заметіль ; Холодна елегія ; Мороз ; Рушниця ; Різв'яний мороз ; Відлига : *Петру Засенкові* ; Елегія про відлигу ; Елегія перед Новим роком ; Новорічне ; **«...Світанкових тіней сизі ниті»**: Сонет перед світанням ; Сонет ; Схід сонця : *«По травах пробігло...»* ; Ясна елегія ; Початок сільського дня : *В. Плачинді* ; Ранок ; **«На сон береться доокруж...»**: Вечірній сонет : *із Лазірківських сонетів* ; Вечір ; Дим ; Елегія про сутінки ; Нічний пейзаж ; Місячна елегія ; **«Луна... покотиться над нами»**: Крайнебо ; Луна ; Дзвін ; **«Бачити землю у зелень сповиту»**: 1. *«Широкий степ...»*: Сон у степу ; У степу ; Степова елегія ; Долина ; 2. *«Вибратись до лісу»*: Діброва ; Natura ; Вигадка ; 3. *«Садок вишневий коло хати»*: Сад ; Вишні ; Яблуко ; 4. *«П'янить півсвіту кропом від городу»* : У передсвіток ; Гарбузи ; Кавуни ; 5. *«Тихо річка нам шелестить»*: Елегія про парадокс ; Джерело ; Біля річки ; Над затокою ; Елегія ; 6. *«Проснулись квіти»* : На клумбі проснулись квіти... ; Кульбаби ; Ромашки ; Петрів батіг ; Стадо слонів ; *«Воістину! Нема нічого в світі...»* ; **«Дай мені золоті джмелі!..»**: Пасіки ; Золоті джмелі ; *«Норовистий басує кінь...»*: Кінь : *Євгенові Гуцалу* ; **«Світанки будять допотопні півні»**: Півні ; Бій ; Вирій ; **«Вернулись птахи»**: Елегія з рефреном ; **«Солов'ї до ранку не приляжуть»**: Соловей ; Миттєве ; **«Журились в небі журавлі»**: Журавлі весни ; Журавлі : *(Ю. П.)* ; Журавлина елегія ; *«До хвилі хвиля, наче скибка чорна...»* ; *«І все-таки іще не все...»* ; **«Чи довго ми житимемо, зозуле?»**: Ще про зозулю ; Зозуля ; **«Осміслена стихіє!»**: Яблуні ; Смуток ; *«Буває, що в мілкій калюжі...»* ; Пісня ; Станси ; Цвіркуни ; Самота ; Медитація ; Елегія-притча ; **«За синьою птицею ходімо»**: Запросини до мандрів ; Синя птиця ; **«Бо припадав і припадаю до вічного до джерела»**: Він живе у нашій пам'яті / Іван Гнатюк ; **«Скорботна повість про Ігорів полк»**: Над рядками *«Слова»* / Степан Пінчук ; Золоте слово Святослава ; Ярославна ; **«Щастя бути спадкоємцем гідним!»** : із листа В. Підпалого до І. Гнатюка від 10 грудня 1972 р. ; Він повертав до сонця Україну / Григорій Білоус ; Із листа до Ніли Підпалої / Іван Дзюба ; Символи Сквороди і реалії часу / Микола Ільницький ; Пішов у дорогу – за ластівками / Флоріан Неуважний ; За синьою птицею / Феодосій Роговий ; У пошуках глузду / Ярослав Розумний ; В. Підпалій і його Сквородіана / Василь Цимбалюк ; **Григорій Скворода** (цикл): Зачин ; Ранок ; Казка-загадка, почута Григорієм Сквородою від коваля, та її наслідок ; Три менти ; Віденський вірш ; Мандри ; Біблія ; Відповідь ; Втеча ; Драматичний етюд, в якому діють Степ, Небо, Птах та Григорій Скворода ; Дівчина ; Григорій Скворода та Давид Гурамішвілі ; Латинь ; Наука ; Історія ; Калиновий

реквієм ; Монументний диптих ; Дика груша ; **«А він свою любов підняв»**: Пісня, написана серцем / Зіновій Суходуб ; 10 березня ; Легенда ; Поет ; **«Щоб істину... життя знайти»**: На вінок Лесі Українки ; Олександр Олесь ; М. Т. Рильському ; Оповідання про сіль і сонце : *пам'яті Василя Симоненка* ; Василеві Симоненкові ; **«Віщих слів зерно»**: Запрошення до романтичних мандрів / Михайло Шалата ; Декларація ; Віра ; Сонет знахідки ; Доля ; Довіра ; Сентенції ; Перші ; Поїзди ; Одна відповідь ; Елегія-притча ; До теми ; Елегія про книгу ; Майже літературне ; Погляд у майбутнє ; Елегія про скіфське літо ; Погоня ; **«Шукаєш правду, а вона у слові...»**: Голубе кладовище : (*поліфонія*) ; Плач раба ; Епілог ; Диптих горобиної ночі : (*із поеми «Остан Вишня»*) ; Вишневий полон : (*новела*) ; Скіфські сонети ; **Із циклу «Світ»**: 1. Дощ ; 2. Небо ; 3. Суниці ; 4. Човен ; 5. Ягода ; 6. Сонце ; **Із циклу «Струни»**: 1. Вишні ; 2. Бажання ; 3. Ніч ; 4. Крик ; 5. Вітер ; 6. Україна ; 7. Світанок ; 8. Щастя ; 9. Воля ; **Із циклу «Білі вірші»** : Хата ; Ворог ; Совість ; Ідилія ; Не забудь ; Історія ; Правда й неправда ; Криниця ; Шлях ; **«Щоб знати в народі частиночку – рід»**: З великої любові / Петро Засенко ; Голос крові: Присвята ; Пролог ; Частина перша ; Частина друга ; Частина третя ; Епілог ; **«Хай буде тільки правда в них жива»**: *прозовим рядком* : Ластівки : етюд з дитинства ; В дорозі : оповідання ; Льонька ; Людська краса : (нарис) ; На будівельному майданчику ; В царстві пилу і павутиння ; У піонерському таборі ; Трудівниця ; **«Завжди пам'ятати про душу»**: «Нам, що людьми народилися...» / Дмитро Білоус ; Сила поетової довговічності / Іван Гнатюк ; Чистота опалого цвіту / Володимир Житник ; Скрипкою його душа бриніла / Микола Кагарлицький ; Ластівки його довір'я / Володимир Коломієць ; Завжди пам'ятав про душу / Ніла Підпала ; Душа чутлива, ніби скрипка / Арсентій Струк ; Очі його душі / Зінаїда Тарахан-Береза ; Душа ; Журба ; **«Візьміть мене, степи...»**: «Нічого, Колю, сльози ріднять» / Микола Самійленко ; Елегія про послідовність ; Вічне ; Світла елегія ; Прощення ; Коли я умру ; «Візьміть мене, ліси...» ; Сад за вікном клініки ; Вічне ; «Згоріть в рядках... ожить на рубежі»: Рубіж : *Борисові Олійнику* ; Документи розповідають ; **«Людина тільки пам'яттю багата»** ; **«Минувшини тремтливий спогад»**: Згадують друзі дитинства: Володимир Варв'янський ; Станіслав Варв'янський ; Микола Гайдаш ; Читала серцем Підпалого / Раїса Гусленко ; Лицар добра і любові / Людмила Зінчук ; [Спогад] / Ольга Ільченко ; Пам'ять серця / Надія Комарова (Стеценко) ; Спогади про шкільні роки / Василь Кайдаш ; Щедре серце поета / Іван Копотун ; Дорога і незабутня людина / Володимир Макаренко ; Інтерв'ю під час зйомок фільму «Осяяний любов'ю» / Надія Макаренко ; [«Я горда тим, що знала Володю Підпалого»] / Лідія Стеценко ; Славний наш земляк / Олександр Ставицький ; **«Зелена гілка»** : [спогади Віри Косяченко, Лідії Іщенко (Підпалої), Насті Косяченко (Підпалої), Олексія Сидоренка] ; **«Спогадом зігріте тепліє серце»**: «Володю, вишні цвітуть...» / Володимир Дроб'язко ; Золота сопілка Приудайського краю / Станіслав Зінчук ; Лист Феодосія Рогового до Григора Тютюнника ; Подарунок долі / Микола Ткаченко ; Сонет тридцятого літа ; Сонет замість епітафії ; На баштані ; Про що нагадав лист / Микола Ткаченко ;

Вишні в палаті ; «**Твоє ім'я дух лицарства нестиме...**»: До Володимира Підпалого : [вірш] / Аллона ; Душа зостанеться навечно : *світлій пам'яті Володимира Підпалого* : [вірш] / Ніна Гнатюк ; О скелю ламає весло : *пам'яті Володимира Підпалого* : [вірш] / Олексій Дмитренко ; Пам'яті Володі Підпалого : [вірш] / Володимир Дроб'язко ; Володимир Підпалому : [вірш] / Петро Засенко ; Навздогін ластівкам : *Володимирові Підпалому на гірко-сумний ювілей* : [вірш] / Станіслав Зінчук ; Пам'яті В. Підпалого : [вірш] / Володимир Коломієць ; Прозорості душі твоєї : [вірш] / Інна Кульська ; Пам'яті Володимира Підпалого : [вірш] / Володимир Мирний ; Смолоскип : *В. Підпалому – поету, земляку* : [вірш] / Микола Ткаченко ; «Привези мені, друже...» : *світлій пам'яті В. Підпалого* : [вірш] / Микола Ткаченко ; Володимир Підпалому : *до 75-річчя з дня народж.* : [вірш] / Василь Цимбалюк ; «...**Іще нащадкам знадобиться**»: Земляки про Володимира Підпалого / Петро Ротач ; З сузір'я шістдесятників : Володимир Підпалому – 60 / Іван Бондаренко ; Про славного земляка / Наталія Ломинога ; «Наш славетний земляк...» / Петро Ворона ; **Із книжкової полиці**: Хотів «любов'ю землю обігріти» / Іван Бондаренко ; Його вірші хвилюють, будять кров / Тетяна Скороход ; **Є між нами на землі місток**: Осяяний любов'ю / Емма Бабчук ; Ластівки його довір'я / Володимир Коломієць ; Гості одного села / Микола Ткаченко ; Вшанування в Лазірках поета / І. Буряк ; «Згоріть в рядках... – ожить на рубежі...» / кор. «ЛУ» [Н. Підпала] ; «А я шукаю вас...» / Любов Снісар ; Лазірки вшановують Володимира Підпалого / Ніла Підпала ; Презентація школи імені В. О. Підпалого / Іван Бондаренко ; «Я вічний під зірками свого неба» / дирекція школи ; «Я вічний під зірками свого неба»: «Не міліє при шляху криниця» / Володимир Біленко ; «Нам, що людьми народилися...» / Дмитро Білоус ; Поворотне слово / Леонід Горlach ; Чистота опалого листя / Володимир Житник ; Сині троянди Володимира Підпалого / Федір Кислий ; Навіки зупинена мить / Петро Перебийніс ; Вдячність побратима / Дмитро Павличко ; Із днів дружби / Володимир Плачинда ; Жорстока епоха і палке кохання Володимира Підпалого / Ярослав Стех ; За золоту брамою / Олександр Шарварок ; Прощання з ластівками / Микола Малахута. – Джерела: Окремі видання творів В. О. Підпалого ; Володимир Підпалый про себе і про земляків ; Окремі видання про В. О. Підпалого ; Поезії, присвячені В. О. Підпалому ; Наші автори.

Рец. та відгуки див. № 718

Публікації поезій у збірниках та періодичних виданнях

1957

16. **Біля моря** // За рад. кадри. – Київ, 1957. – 21 верес.

1958

17. **Пісня кохання** ; Лист ; «Вітер сади колише...» // За рад. кадри. – Київ, 1958. – 21 трав. – (Молоді голоси).

18. **Погляд Ілліча** // Молодь України. – 1958. – 28 груд.

1959

19. **Дівчині** // Зміна. – 1959. – № 1. – С. 8.

20. **«З гудками над рідним містом...»** ; Журавлі весни ; «Вітер сади колише...» // Там само. – 1959. – № 6. – С. 18.

21. **«Ластівка б'ється у шибу...»** // За рад. кадри. – Київ, 1959. – 13 трав.

1960

22. **Безсмертя** ; «Десь тут ішли солдати...» // Київ. комсомолець. – 1960. – 4 груд.

23. **Дитя серед квітів** // За рад. кадри. – Київ, 1960. – 7 листоп.

24. **З тобою, плем'я молоде** // За рад. кадри. – Київ, 1960. – 22 квіт.

25. **«Ма-ма»** // За рад. кадри. – Київ, 1960. – 17 листоп.

26. **Матері** // За рад. кадри. – Київ, 1960. – 24 верес.

27. **[Поезії]** // Світанок : альм. літ. студії ім. Василя Чумака. – Київ, 1960. – С. 114–115, 346. – Зміст: «Ще з дитячих літ піснями...» ; Безсмертя ; «Десь тут ішли солдати...» ; «Вітер сади колише...».

28. **Україна і Ленін** («Ще з дитячих літ піснями...») // Ленін. зоря. – Лазірки (Полтав. обл.), 1960. – 23 лип.

1961

29. **Елегія про Ленінську правду** ; Білі ямби // Літ. газ. – 1961. – 12 верес.

30. **Одну хатиночку благав...** // Великий Кобзар в пам'яті народній : зб. висловлювань про Т. Г. Шевченка / упоряд.: В. Х. Косян, Д. Ф. Красицький. – Київ, 1961. – С. 151.

31. **Шевченкова китайка** // За рад. кадри. – Київ, 1961. – 10 берез.

1962

32. **«...Бачиш: між трав зелених...»** ; «Усе так просто і наївно навіть...» : *сестрі Наді* // Щасливої дороги : твори молодих авт. Рад. України. – Київ, 1962. – С. 79–81.

33. **Комуністові** // Дніпро. – 1962. – № 7. – С. 12–13.

34. **Легенда** : [вірш про Т. Шевченка] // Молодь України. – 1962. – 9 берез.

35. **«На батьківщину їхати – не в гості...»** ; «Запливаючи в вулиць нове риштування» // Літ. Україна. – 1962. – 18 груд.

36. **На сінокосі** // Колгосп. село. – 1962. – 3 черв.

37. **Прапор наш!** // Літ. Україна. – 1962. – 6 листоп.

1963

38. **Воскресіння батька** // Вітчизна. – 1963. – № 2. – С. 88 ; День поезії / редкол.: Степан Крижанівський [та ін.]. – Київ, 1963. – С. 281–282.

39. **Зірка** ; Пам'яті матері ; Початок сільського дня // Дніпро. – 1963. – № 5. – С. 102 : фотопортр. – Вміщено корот. біогр. довідку на с. 102.

40. **Мадрид** 1962 року // Молодь України. – 1963. – 30 січ.
41. **Світання** ; Танок // Україна. – 1963. – № 31. – С. 15.
42. **Смерть** Спартака // Літ. Україна. – 1963. – 8 жовт.

1964

43. **Григорій** Сковорода : (з циклу) // Дніпро. – 1964. – № 2. – С. 26–27. – Зміст: Внутрішній монолог ; Григорій Сковорода та Давид Гурамішвілі ; До латині ; Епілог.
44. **Естафета** ; Художник // Зміна. – 1964. – № 10. – С. 7.
45. **М. Т. Рильському** // Дніпро. – 1964. – № 9. – С. 158–159.
46. **Наша** середина : *пам'яті Тараса* ; Після дощу : *дружині* ; Смерть Спартака // Молода гвардія. – 1964. – 15 січ. – С. 3 : фотопортр. – (На Шевченківський конкурс). – Про В. Підпалого див. вступ. слово редакції.
47. **Художник** ; Естафета // Молодь України. – 1964. – 18 верес.

1965

48. **Вечірній** сонет ; Сонет про свічку і сонет // Ранок. – 1965. – № 12. – С. 3.
49. **Етюди** : I. «Вже ластів'ята гнізда полишили...» ; II. «Жовто-червона саду мережка...» ; III. «У вікно моє постукав жовтень...» // Молодь України. – 1965. – 17 жовт.
50. **З книги** «Біографія» // Дніпро. – 1965. – № 9. – С. 118–121. – Зміст: Одна ніч подорожі з Генріхом Гейне по Західній Німеччині ; Сонет ковальського дзвону ; Скіфський сонет ; Сонет перед світанком. – В інших виданнях назва «Сонет перед світанком».
51. «**Мамо**, було покличеш...» ; Сонет дитинства ; Сонет блудного сина // Дніпро. – 1965. – № 2. – С. 110.
52. **Осінній** сонет // День поезії / редкол.: Микола Бажан [та ін.]. – Київ, 1965. – С. 77–78.

1966

53. **Листя** ; Моїй матері ; Батієва гора // Молода гвардія. – 1966. – 9 жовт. – С. 3.
54. **Матері** // Рідна мати моя : вінок матері з укр. пісень та віршів / упоряд., підгот. текстів та вступ. ст. Володимира Бойка. – Київ, 1966. – С. 319.
55. **Місячна соната** // Молода гвардія. – 1966. – 23 листоп. – С. 3.
56. **Одну** хатиночку благав // Великий Кобзар в пам'яті народній. – Київ, 1966. – С. 45.
57. **Сон** ; Радість ; Очі ; Зорі ; Вечірне // Дніпро. – 1966. – № 6. – С. 42–44.
58. **Сонет форми** ; Осінній сонет ; Скіфські сонети / худож. оформ. Л. Медведя // Жовтень. – 1966. – № 6. – С. 103–104.
59. **У передсвіток** ; Народна пісня // Літ. Україна. – 1966. – 4 листоп.

1967

60. **Вічне** ; Сон у степу ; Моїй матері // Молода гвардія. – 1967. – 3 січ.
61. **Пейзаж** // Вечір. Київ. – 1967. – 1 груд.

62. [Поезії] // Дніпро. – 1967. – № 8. – С. 5–6. – Зміст: У зозулиному краю : Нам ; Скрипка ; Сміх ; Вікно : сестрам ; Іще про зозулю ; Данте.

63. [Поезії] // Ранок. – 1967. – № 5. – С. 8. – Зміст: Моїй матері ; Відлига ; Восени ; Ямб.

64. [Поезії] // Україна. – 1967. – № 6. – С. 3. – Зміст: Вічне ; «Натомилася: дні немічені...» ; Яблуни ; Медитація. – Також вміщено корот. біогр. довідку.

65. [Поезії] // Шістдесят поетів шістдесятих років : антол. нової укр. поезії / упоряд., вступ. ст. і довідки Б. Кравцева. – Нью-Йорк, 1967. – С. 101–104. – Зміст: Монументний диптих ; «По травах пробігло...» ; Сонет Поета ; Із «Скіфських сонетів». – Також вміщено корот. біогр. довідку на с. 101.

66. **Розлука** ; **Стежка** // День поезії : поет. рік. – Київ, 1967. – С. 175–176.

1968

67. **З книги** «Золоті джмелі» // Україна. – 1968. – № 21. – С. 5 : фот. – Зміст: Серенада-рондо ; Пасіки ; Зайчик ; Глава.

68. **З нових поезій** / [мал. Г. Севрук] // Дніпро. – 1968. – № 7. – С. 22–23. – Зміст: Золоті джмелі ; Соловей : (із циклу «Первісні сни») ; Оповідання про поетів стил ; Видиво.

69. **Золоті джмелі** // Жовтень. – 1968. – № 6. – С. 76–78. – Зміст: Батиєва гора ; Лірична балада ; До дитинства ; Ліхтарі ; Запросини ; Мить ; Зимовий етюд ; Довіра.

70. «**Чиїми** очима на світ я дивлюся?» // Комсомол. іскра. – Одеса, 1968. – 24 жовт.

1969

71. «**Веселе** сонце стало у zenіті...» ; Казка ; Проводини червня // Дніпро. – 1969. – № 7. – С. 15–16.

72. **Золоті джмелі** / іл. В. Лопати // Вітчизна. – 1969. – № 2. – С. 11–13. – Зміст: Мороз ; Море ; Натюрморт ; Вірш про крайку у двох одмінах: 1. Дарунок. 2. Метелики ; Стерня ; Привид : (із циклу «Первісні сни») ; Діброва.

73. **Ліричні малюнки** // Україна. – 1969. – № 23. – С. 3. – Зміст: Після грози ; На Ризькому узбережжі ; У степу ; Схід сонця.

74. «**Мамо**, було покличеш...» ; Сонет дитинства ; Сонет блудного сина // Вітчизна. – 1969. – № 2. – С. 110.

75. **Музика** // Дієзи в ключі! : поезії, етюди, оповідання про музику. – Київ, 1969. – С. 186.

76. [Поезії] // Поезія-69. – Київ, 1969. – Вип. 1. – С. 37–39. – Зміст: Вересень ; Світанок на сінокоші ; Осіння ніч ; Антитеза.

77. [Поезії] // Ранок. – 1969. – № 3. – С. 17. – Зміст: Слони ; Початок осені ; За водою ; Цигарка.

78. **Рідний край** ; Над затокою // Вечір. Київ. – 1969. – 11 квіт.

79. **Щедрість** // Прапор. – 1969. – № 12. – С. 55.

1970

80. **Елегія** про минуле ; Інтимна елегія // Шляхом Жовтня. – Шепетівка,

1970. – 4 груд.

81. **Луна** // Світло Жовтня. – Старокостянтинів, 1970. – 4 груд.

82. **Наука** ; Вишневий світ ; Мед : із кн. «Вишневий світ» / іл. Г. Галинської, Ю. Пустовіт // Дніпро. – 1970. – № 6. – С. 5–7.

83. **Подніпров'я** / іл. О. Чернобай // Вітчизна. – 1970. – № 8. – С. 4–5. – Зміст: Лебеді ; На березі Дніпра ; Мати ; Елегія ; Сурмач ; Либідь.

84. **[Поезії]** // Ранок. – 1970. – № 6. – С. 7. – Зміст: Слово ; Вечір ; Біля річки ; Дощ ; Проводини червня ; Передчуття розлуки.

85. **[Поезії]** // Ровесник. – Тернопіль, 1970. – 20 січ. – Зміст: У Тернополі ; Мороз ; У степу ; Схід сонця ; Соловей : вірші з кн. «Вишневий світ».

86. **[Поезії]** // Україна. – 1970. – № 22. – С. 10. – Зміст: Над затокою ; «Як тут гарно: шелест і шерех» ; Небо ; Сонце ; Пейзаж ; Спека ; Човен ; Пегас : з кн. «Вишневий світ».

87. **Схід сонця** ; Моїй матері ; Листя // Молодий Буковинець. – Чернівці, 1970. – 4 лют.

1971

88. **Пастелі** / худож. А. Гета // Дніпро. – 1971. – № 4. – С. 8–9. – Зміст: Нічний пейзаж ; Біла елегія ; Марець ; Синя птиця ; Дзвін весни ; «Як близько вже...».

89. **[Поезії]** // Ранок. – 1971. – № 9. – С. 21. – Зміст: Гроза ; Трава ; Вітер ; Степова елегія.

90. **[Поезії]** // Шляхом Жовтня. – Шепетівка, 1971. – 20 листоп. – Зміст: Ясна елегія ; Осіння елегія ; Станси ; Світла елегія.

1972

91. **Думи, мої, думи** : з циклу елегій про Великого Кобзаря : Петербурзька елегія ; Казематська елегія ; Канівська елегія / мал. М. Черниша // Україна. – 1972. – № 11. – С. 6.

92. **Елегія** про вічне ; Елегія, написана біля пам'ятника Невідомому солдату // Дніпро. – 1972. – № 8. – С. 15–16.

93. **Змагання** Григорія Сковороди : поема // Поезія-72. – Київ, 1972. – Вип. 4. – С. 41–46.

94. **Монументний** диптих : 1. «Настояна на повних зорях ніч...» ; 2. «Межу переступивши з світу в світ...» // Вшановуємо славетних : репертуар. зб. – Київ, 1972. – С. 26–27.

1973

95. **Веселчині** мости // Жовтень. – 1973. – № 6. – С. 7–9. – Зміст: «Як відшуміли дощ і грім» ; «Тут все таке звичайне і предивне» ; Джерело ; Червнева елегія.

96. **Зозуля** ; Киця ; Гуси // Київ. правда. – 1973. – 7 квіт.

97. **Рядки** на розлуку ; Натура ; Про казку // Ранок. – 1973. – № 5. – С. 16. – Про В. Підпалого див. вступ. слово редакції.

98. **Синова** мати ; Людська гавань // Вечір. Київ. – 1973. – 4 серп. – Про В. Підпалого див. вступ. слово редакції.

1974

99. [Поезії] // Наша культура. – Варшава, 1974. – Січень. – С. 13–14. – Зміст: Україні ; Дівчина ; Вербна неділя ; Старість ; Вічне.
100. Рідна мова // Наша культура. – Варшава, 1974. – Грудень. – С. 1.

1975

101. «Білим світом бредуть голубі заметілі...» // Мій комсомол : поезії. – Київ, 1975. – С. 344–345.
102. Зірка // Вічний вогонь : поезії / упоряд. В. В. Губарець. – Київ, 1975. – С. 130–131.

1977

103. Рідна мова // Наша культура. – Варшава, 1977. – Грудень. – С. 1.

1978

104. Березове крило : (з рукоп. спадщини) / мал. М. Стратілата // Вітчизна. – 1978. – № 2. – С. 11–15. – Зміст: Донецький вірш ; «Візьміть мене, ліси...» ; Memento mori ; До зозулі ; «Коли я умру...» ; «Торкну рукою павутину...» ; Супокій ; Станси ; Ількова елегія ; Вічне.

1979

105. Біля пам'ятника Невідомому солдату ; Погляд у майбутнє // Друг читача. – 1979. – 14 черв.
106. [Поезії] / мал. І. Якубенка // Дніпро. – 1979. – № 3. – С. 10–11. – Зміст: Таємниця ; Новорічна елегія ; Вишні у палаті ; Елегія кохання ; Пісня ; Журавлина елегія ; Сад за вікном клініки. – Про В. Підпалого див. вступ. слово редакції на с. 10.
107. [Поезії] // Поезія-79. – Київ, 1979. – С. 92–96. – Зміст: Біля пам'ятника Невідомому солдату ; Березіль ; Карпати ; Гроза ; Рубіж ; Весна ; Пошуки музики ; Одна відповідь ; Погляд у майбутнє.

1980

108. Елегія про вічне // Друг читача. – 1980. – 13 берез. – Про В. Підпалого див. вступ. слово редакції.

1981

109. «Білим світом бредуть...» // Космічний акорд : вірші укр. рад. поетів / упоряд. В. Лучук. – Київ, 1981. – С. 120–121.

1984

110. 10 березня // Кобзарєва зоря : вірші рад. поетів про Т. Г. Шевченка / [упоряд. та вступ. слово П. І. Осадчука]. – Київ, 1984. – С. 170.
111. Матері // Першовірш : вірші, спогади, есе / упоряд. В. Я. Бурбан. – Київ, 1984. – С. 53.

1985

112. **Стерня** // З висоти поля : поезії / іл.: Т. Т. Кузнецова, В. А. Кузнецов. – Київ, 1985. – С. 85 ; 120–121.

1986

113. **Біля** пам'ятника О. Борканюку ; Петефі біля Мукачівського замку-в'язниці // Молодь Закарпаття. – Ужгород, 1986. – 9 серп.

114. **Ми** – живе число... / публ. підготувала Ніла Підпала // Київ. – 1986. – № 4. – С. 49–53. – Зміст: Комуністові ; Пролог поета ; Числа ; До Аполлона ; Незакінчений вірш ; Елегія, написана після бурі ; Долина ; Natura ; «Мені привиділося: дома...» ; Оранжерея ; Самота ; Ількова елегія ; У клініці ; Одностайність ; «Серце!..».

115. **Місячна** соната ; Присвята // Оріон золотий : любов. лірика укр. рад. поетів. – Київ, 1986. – С. 246–248. – Про В. Підпалого вміщено коротку довідку.

116. **На вінок** Лесі Українці // Співачка досвітніх вогнів : поезії про Лесю Українку. – Київ, 1986. – С. 162.

1988

117. **[Поезії]** // Поезія'88 : збірник. – Київ, 1988. – Вип. 2. – С. 184–190. – Зміст: «І все-таки іще не все...» ; «Я з світанком піду на могилу...» ; Сентенції ; На стару тему ; Василеві Симоненкові ; Числа ; Елегія про скіфське літо ; Київська елегія ; Весела балада.

118. **[Поезії]** / публ. Ніли Підпалої // Літ. Україна. – 1988. – 15 груд. – С. 7 : фотопортр. – (Публікується вперше). – Зміст: Пролог : (із поеми «Остап Вишня») ; До коханої : (із циклу «Чотири поезії дня») ; Тридцятого квітня ; Із циклу «Струни» : 6. Україна ; До матері : (із циклу «Чотири поезії дня») ; «Мій чорний коню, бризками підків...» ; «У травні холод не травневий...» ; «Де жито розхвильоване...» ; Намистини.

119. **Поет** // Греко-католицький церковний календар / Ген. Вікаріат для вірних греко-католиц. обряду в Польщі. – Варшава, 1988. – С. 102.

1989

120. **Вірші** про рідне село у трьох одмінах ; Запізнілий лист до вчительки ; До матері // Ленін. слово. – Оржиця (Полтав. обл.), 1989. – 18 трав.

121. **[Поезії]** / мал. Л. Гуліватої // Барвінок. – 1989. – № 3. – С. 22–23. – Зміст: Лісове джерело ; Гуси ; Лічилка ; Зайчик.

122. **[Поезії]** // Україна. – 1989. – № 9. – С. 8–10 : фотопортр. – Зміст: Сповідь : (з поеми «Остап Вишня») ; Пролог : (з поеми «Остап Вишня») ; Монолог старої хати ; Із циклу «Три дні» : 2. Останній день ; Ab ovo ; Засторога ; «Пух лебединий зніму з тополіни...» ; Вернувсь я додому ; Володимирі Забаштанському на День народження ; Епіграми, писані за кілька місяців до смерті : Книга (з погляду різних людей) ; Читач ; Іван Вирган ; Микола Бажан ; Дмитро Павличко ; Юрій Петренко. – Вміщено в публ. Ніли Підпалої «Хай

визволим свої вуста...».

123. **Сподіване** // Мово рідна, слово рідне! : вірші, поеми, ст. : для ст. шк. віку. – Київ, 1989. – С. 184.

1990

124. **[Поезії]** // Прапор перемоги. – Ірпінь, 1990. – 10 січ. : фот. – Зміст: «Коли я умру...» ; Тиха елегія ; До дочки ; До зозулі ; «Мій чорний коню...» ; Рідна мова.

125. **Рідна мова** ; Тиха елегія // **Найдорожчий скарб** : слово про рідну мову : поезії, вислови / упоряд. В. І. Лучук. – Київ, 1990. – С. 260–262.

1991

126. **Мороз** ; **Кожух** // **Соняшник**. – 1991. – № 1. – С. 5.

1992

127. **Зимовий бір** // **Календарик-дошколярик**, 1993 рік / упоряд. В. Терен. – Київ, 1992. – С. 11.

128. **Рідна мова** // **Тернопіль**. – 1992. – № 1. – С. 85.

1993

129. **Вічна тема** // **Україно, нене моя!** **Сповідь** : поезії, писанки : збірник / упоряд. та прим. О. Є. Шевченка. – Київ, 1993. – С. 197.

130. **До зозулі** ; **Розмова** ; **Елегія**, написана на розлуку // **Вечір**. Київ. – 1993. – 24 листоп.

131. **Монолог** старої хати ; **Слово до хліба** // **На хресті голодомору** : поет. антол. – Київ, 1993. – С. 66–67.

132. **[Поезії]** // **Укр. мова і літ. в шк.** – 1993. – № 10. – С. 60. – Зміст: Тиха елегія ; **Наука** ; **Зозуля** ; **Матері** ; «**Візьміть мене, ліси...**» ; **Вишні в палаті** ; «**Коли я умру...**».

1994

133. **В. Підпалий** на М. Вінграновського : [епіграма] // **Слово і час**. – 1994. – № 1. – С. 96. – (Від великого до смішного). – Вміщено в публ.: **Мирошниченко М. З епіграм 50–60 років**.

134. **[Поезії]** // **Жива вода**. – 1994. – **Лютий**. – Зміст: **Мед** ; **Соловей** ; «**Мій чорний коню...**» ; Тиха елегія. – У вступ. слові редакції «**Живий у дітях своїх**» вміщено вірші Андрія і Ольги Підпалих.

135. **[Поезії]** // **Золотий колосок** : зб. фольклор. і літ. творів для роботи з дітьми у дошк. закл. за програмою «**Дитина**». Ч. 1. **Своє люблю і знаю** / упоряд. Н. Дзюбишина-Мельник. – Київ, 1994. – С. 128, 130, 396. – Зміст: **Зимовий бір** ; **Кожух** ; **Гуси** ; **Нісенітниця**.

136. **Поточене** горем серце // **Чернеча гора** : вісн. Шевченк. нац. заповідника в Каневі. – 1994. – **Серпень** (№ 4). – С. 8. – Зміст: **Казематська елегія** ; **Кос-Аральська елегія** ; **Раїмська елегія** ; **Елегія до земляків** ; **Канівська елегія**.

1995

137. **Богдан Хмельницький** ; Історія ; На стару тему // Поклик сумління. – Львів, 1995. – Жовтень (№ 29).

138. **Домашня читанка** // Жива вода. – 1995. – Січень. – Зміст: Мороз ; Зимовий бір ; Скоромовка ; Снігурі ; Кожух ; Підківки ; Кінь ; Лічилка ; Нісенітниця ; Пес ; Кіт ; Гуси ; Казочка про сонце ; Суниці ; Загадка ; Чередник ; Гарбуз ; Зозуля ; Казочка про телятко ; Дзвоники ; Передзим'я ; Зайчик ; Лісове джерело ; Запросини.

139. **Матері** ; Україна // Народний календар, 1996 : [перекид. календар]. – Київ, 1995. – 12 трав.

140. **[Поезії]** // Яременко В. Українське слово : хрестоматія укр. літ. та літ. критики ХХ ст. У 4 кн. Кн. 4 / Василь Яременко, Євген Федоренко. – Київ, 1995. – С. 542–547. – Зміст: Тиха елегія ; Елегія про скіфське літо ; «Мій чорний коню...» ; Сонет замість епітафії ; Соловей ; Пасіки ; Стадо слонів ; Хаос ; Запросини. – ISBN 5-7707-4893-1. – ISBN 5-7707-8803-8.

141. **Рідна мова** // Моє рідне слово : (для школярів). – Київ, 1995. – С. 16–17.

1996

142. **Зимовий бір** // Жива вода. – 1996. – Грудень.

143. **Йому було б тільки 60!** // Жива вода. – 1996. – Травень. – С. 4 : фотопортр. – Зміст: Таємниця ; Либідь ; Рідна мова ; Моїй матері ; Відлига. – Про В. Підпалого вміщено вступ. слово.

144. **Матері** // Жива вода. – 1996. – Травень. – С. 1.

145. **Матері** // Полтав. думка. – 1996. – 9 трав.

146. **Матері** // Приазов. робочий. – Мариуполь, 1996. – 14 мая.

147. **[Поезії]** // Криниця. – Полтава, 1996. – № 7/9. – С. 57–61. – Зміст: Матері ; У передсвіток ; Україна ; Смерть Спартака ; Душа ; Старий лелека ; Вечірне ; У степу ; Василю Симоненкові ; Рідна мова ; Елегія, написана дома ; Світла елегія ; Журба ; Елегія про скіфське літо ; «Мій чорний коню...».

148. **[Поезії]** // Оржиц. вісті. – 1996. – 8 трав. – Зміст: Серце ; Матері ; Лист ; Нам ; Вишні у палаті.

149. **Сонет** тридцятого літа ; Сонет замість епітафії ; Лебедина пісня / передм. Г. Гайового // Зірка. – 1996. – 22 листоп.

150. **Україні** ; Казочка про сонце // Жива вода. – 1996. – Червень.

1997

151. **Матері** // Цимбалюк В. Українська література : підруч. для 7 кл. – Київ, 1997. – С. 505.

152. **[Поезії]** // Український садочок : читанка. У 3-х кн. Кн. 1. Осінь–Зима. – Київ, 1997. – С. 131–132, 134, 207, 248, 281. – Зміст: Скоромовка ; Гуси ; Лічилка ; Зимовий бір ; Кожух ; Дзвоники.

1998

153. **З неопублікованого** // Літ. Україна. – 1998. – 10 груд. – С. 6 :

фотопортр. – Зміст: Із поеми-іронії «Одна ніч подорожі з Генріхом Гейне по Західній Німеччині» : із посвятою Іванові Дзюбі : 4. Ілюзія закону, 7. Ілюзія історії, 9. Ілюзія мови ; На стару тему ; Погоня ; Передзим'я («Вигулькують зірки...»). – Про В. Підпалого див. вступ. слово редакції.

154. **Зимовий бір** // Жива вода. – 1998. – Грудень. – С. 6.

155. **Зозуля** // Український садочок : читанка. У 3-х кн. Кн. 2. Весна–Літо. – Київ, 1998. – С. 268.

1999

156. **Зимовий бір** // Джміль. – 1999. – № 4. – С. 5.

2000

157. **Віра** ; Сонет тридцятого літа ; Літо. Червень // Правда Прилуччини. – 2000. – 1 верес.

2001

158. **Вишні** у палаті // Оржиц. вісті. – 2001. – 20 верес.

159. **Гуси** // Укр. довкілля : читанка / уклад.: Н. Зінкевич, О. Зінкевич. – Київ, 2001. – С. 463.

160. **Зимовий бір** // Дванадцять місяців'2001 : настіл. кн.-календар / упоряд. Тіна Качалова. – Київ, 2001. – С. 24. – ISBN 966-01-0183.

161. **Коли** я умру... // Правда Прилуччини. – 2001. – 12 трав.

162. «**Мамо**, було покличеш...» // Жива вода. – 2001. – Травень.

163. **Матері** // Провінція-post. – Сквиря, 2001. – 12 квіт.

164. **[Поезії]** // Антологія української поезії другої половини ХХ сторіччя / авт. передм. та упоряд. Ю. Ковалів. – Київ, 2001. – С. 85–88. – Зміст: Синя птиця ; Елегія, написана на розлуку ; Місячна елегія ; Супокій ; Елегія з рефреном ; «Торкну рукою павутину...».

165. **[Поезії]** // Укр. мова та літ. – 2001. – № 37. – Жовтень. – С. 11. – Зміст: У передсвіток ; На стару тему ; Передзим'я ; Присвята ; Сподіване ; Вічна тема.

2002

166. **Зимовий бір** // На тихі води, на ясні зорі : краса природи в укр. літ. : зб. : для серед. та ст. шк. віку / упоряд. Г. Ткаченко та Т. Качалова]. – Київ, 2002. – С. 213.

167. **Сонет** тридцятого літа ; Літо. Червень // Оржиц. вісті. – 2002. – 6 верес.

2003

168. **Григорій** Сковорода // Укр. форум. – 2003. – 28 трав. – С. 16. – Зміст: Зачин ; Ранок ; Казка-загадка, почута Григорієм Сковородою від коваля, та її наслідок ; Віденський вірш ; Мандри ; Відповідь.

169. **Зимовий бір** // Вечір. Київ. – 2003. – 7 лют. – С. 16.

170. **Ірпінська** осінь // Поїзди гудуть за Ірпінню / уклад.: Ющенко О. О., Ющенко О. Я. – Ірпінь, 2003. – С. 256.

171. **Київська** елегія // Вечір. Київ. – 2003. – 3 груд. – С. 9 : портр. – (Поетичний хіт «В. К.»). – Про В. Підпалого подано корот. довідку.

172. **Мандри** // Дукля. – Пряшів (Словаччина), 2003. – № 1. – С. 69–70 :

портр. ; Літ. газ. – Луганськ, 2003. – Жовтень (№ 2). – С. 3.

173. **Матері** // Книга про матір : укр. поети ХІХ–ХХІ століть : антологія / передм. О. О. Омельченка ; упоряд. В. Л. Чуйко. – Київ, 2003. – С. 201.

174. **[Поезії]** / публ. підгот. Ніла Підпала // Сіл. вісті. – 2003. – 28 листоп. – С. 3. – Зміст: Матері ; Раптово вмирають люди ; Втеча ; Відповідь.

175. **[Поезії]** // Українське слово : хрестоматія укр. літ. та літ. критики ХХ ст. У 4 кн. Кн. 4 / упоряд., фак. ред. та бібліогр. довідки Василя Яременка. – Київ, 2003. – С. 332–337. – Зміст: Тиха елегія ; Елегія про скіфське літо ; «Мій чорний коню...» ; Сонет замість епітафії ; Соловей ; Пасіки ; Стадо слонів ; Хаос ; Запросини. – ISBN 966-8001-00-1. – ISBN 966-8001-04-4 (т. 4).

176. **Присвята** // Українська література : хрестоматія нововвед. творів. У 3 ч. Ч. 3 (9–11 кл.) / упоряд. Раїси Мовчан. – Київ, 2003. – С. 564.

177. **Тиха елегія** // Дивослово. – 2003. – № 1. – С. 77 ; Укр. слово. – 2003. – 11–17 груд. (число 50). – С. 8.

178. **Тиха елегія ; Запросини** // Українська література : хрестоматія нововвед. творів. У 3 ч. Ч. 2 (7–8 кл.) / упоряд. Раїси Мовчан. – Київ, 2003. – С. 283–284. – Про В. Підпалого: с. 282.

179. **«Я не ходив у вир атак»** // Вовк В. Сузір'я : пісні на вірші укр. поетів / Віктор Вовк. – Київ, 2003. – С. 82–83.

2004

180. **Гуси** // Українське дошкілля : зб. для читання і розповідання дітям ст. дошк. і мол. шк. віку / упоряд.: Надія та Осип Зінкевичі. – Київ, 2004. – С. 257.

181. **Душа** // Музейн. провулок. – 2004. – № 2. – С. 34.

182. **Зимовий етюд** // Сіл. вісті. – 2004. – 29 січ.

183. **Поезії** : Тиха елегія ; Запросини // Дивослово. – 2004. – № 5. – С. 23–24.

2005

184. **[Поезії]** // Дивосвіт «Веселки» : антол. літ. для дітей та юнацтва. В 3 т. Т. 3 / упоряд. та бібліогр. довід.: Чайковський Б. Й. [та ін.]. – Київ, 2005. – С. 221–223 : фот. – Зміст: Гуси ; Весна ; Лісове джерело ; Літо ; Зимовий бір ; Кожух ; Лапці ; Чередник ; Казочка про телятко ; Історія ; Мандрі. – Вміщено довідку про В. Підпалого.

185. **Хаос** // Слово Просвіти. – 2005. – 3–9 листоп. (число 44). – С. 11.

2006

186. **Весна** // Золота криничка : хрестоматія для позаклас. читання, 1–4 кл. – Донецьк, 2006. – С. 272.

187. **Душа ; Дума про українську пісню ; Вічне ; Народна пісня** // Культура і життя. – 2006. – 26 лип. – С. 3.

188. **Кожух** // Малятко. – 2006. – С. 2.

189. **Оповідання** про сіль і сонце : пам'яті Василя Симоненка ; Василеві

Симоненкові // Холодний Яр : часопис Черкас. обл. орг. Нац. Спілки письменників України. – Черкаси, 2006. – № 1. – С. 186–188.

190. **Рідна мова** // Український декламатор : зб. віршів для укр. молоді / упоряд.: Надія і Осип Зінкевичі ; передм. Р. Семківа. – Київ, 2006. – С. 55.

191. **Тиха** елегія // Шлях перемоги. – 2006. – 10 трав. – С. 12.

192. **Умерти** тричі і воскреснуть тричі : до 70-річчя від дня народж. // Вітчизна. – 2006. – № 1/2. – С. 125–129. – Зміст: Серце ; Україні ; Матері ; Смерть Спартака ; Голубе кладовище ; Монолог старої хати ; Пролог ; Вечірне ; Скіфські сонети ; Василеві Симоненкові ; Музика ; «Візьміть мене, ліси, а місця досить...».

2007

193. **[Поезії]** // Домчук М. Українське шістдесятництво у контексті доби / Домчук Мирослава ; СумДПУ імені А. С. Макаренка. – Суми, 2007. – С. 134–144. – Зі змісту: Україні ; Запросини ; Душа ; Рідна мова ; Передзим'я ; Вересень ; Спека ; Журба ; Зимовий етюд ; Сопілка ; У степу ; Елегія, написана дома ; Тиха елегія ; Світла елегія ; «Візьміть мене, ліси...» ; До зозулі.

2008

194. **Вічна** тема ; Зимовий бір // Я дитина України : читанка для дітей та дорослих / упоряд.: М. Слабошпицький, Т. Качалова, О. Яремійчук ; худож. М. Пшінка. – Київ, 2008. – С. 51, 195.

195. **Лічилка-бджілка** // Малятко. – 2007. – № 9. – С. 20.

196. **Тиха** елегія ; Запросини // **Міщенко О.** Українська література : підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. / Олена Міщенко. – Київ, 2008. – С. 168–170.

197. **Тиха** елегія ; Запросини // **Авраменко О.** Українська література : підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. / Олександр Авраменко, Галина Дмитренко. – Київ, 2008. – С. 186, 188.

198. **Тиха** елегія ; Запросини // **Слоньовська О.** Українська література : підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. / Ольга Слоньовська. – Київ, 2008. – С. 191–194.

199. **Тиха** елегія ; Запросини // **Цимбалюк В.** Українська література : підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. / Василь Цимбалюк. – Київ, 2008. – С. 164–165.

2009

200. «**Мій** день дійшов пори отої...» // Дніпро. – 2009. – № 9. – С. 53. – (Золоті сторінки української поезії).

2010

201. **Елегія** про скіфське літо ; «Мій чорний коню...» ; Хаос ; Запросини : [вірші] // Павлюк Я. З вірою і любов'ю : вибр. поезії, переклади, спогади, пісні / Ярослава Павлюк. – Житомир, 2010. – С. 92–101. – Текст укр., пол. – ISBN 978-966-655-549-9.

202. **Синова** мати // Слоновьовська О. В Афганістані, в «чорнім тюльпані»... / Ольга Слоновьовська. – Івано-Франківськ, 2010. – С. 228. – (Книга пам'яті полеглих в Афганістані. Івано-Франківська область).

2011

203. **Нам** // Пішов у дорогу – за ластівками : спогади про Володимира Підпалого / упоряд.: Ніла Підпала, Олег Рарицький ; передм. Олега Рарицького. – Кам'янець-Подільський, 2011. – С. 4. – ISBN 978-966-1638-76-0.

204. [Поезії] // Нація і держава. – 2011. – 3 листоп. – С. 7. – Зміст: Зіниці Богуна ; На вінок Лесі Українки ; Україна ; Вікно ; Зимовий етюд ; Вишневий світ ; Рідна мова ; Криниця ; «Мій чорний коню...» ; Коли я умру ; До зозулі.

205. [Поезії] // Укр. новини. – Астана (Казахстан), 2011. – 3 верес. – С. 7. – Зміст: Матері ; Віра ; Василеві Симоненкові ; Пам'ять.

206. «**Широкий степ...** Ані ярка, ні стежки...» ; «У кожного на світі є земля...» // Степова пектораль : поет. антол. від Т. Г. Шевченка до наших днів / упоряд. Анатолій Глушак. – Одеса, 2011. – С. 203.

2012

207. **Зимовий** бір // Веселка. – Пряшів (Словаччина), 2011/2012. – Січень (№ 5). – С. 12.

208. **Із циклу** «Мандри Сковороди» // Нація і держава. – 2012. – 12 квіт. – С. 12. – Зміст: «...Дождени в степу покотиполе...» ; Мандри ; Відповідь ; Дівчина.

209. **Кожух** // Пізнайко. – 2012. – Січень (№ 1). – Надрук. під рубрикою «Січнево-сніжні віршики».

210. [Поезії] // Артанія. – 2012. – № 2 (кн. 27). – С. 3–7, 210. – Зміст: Погоня ; «Пух лебединий зніму тополиний...» ; Петербурзька елегія ; Схід сонця ; Малоросійська елегія ; Поезія ; «Шукаю сам себе – щодня знаходжу глину...» ; Яблуко ; Початок сільського дня ; Вечірній сонет ; Три зірочки ; Елегія про зміст ; Віденський вірш ; «По росі походжу, ноги в зорях поріжу».

211. [Поезії] // Веселка. – Пряшів (Словаччина), 2011/2012. – Лютий (№ 6). – С. 2, 5, 9–10. – Зміст: Кожух ; Снігурі ; Зайчик ; Пес.

212. [Поезії] // Дукля. – Пряшів (Словаччина), 2012. – № 6. – С. 42–48. – Зміст: «Вітер сади колише...» ; Сонет знахідки ; Музика ; Україні ; Яблуні ; Вічне ; Моїй матері ; Нам ; Вишневий світ ; Вересень ; Україна ; Либідь ; Синя птиця ; Олександр Олесь ; Пошуки музики ; Елегія про вічне.

213. [Поезії, афоризми] // Цимбалюк В. Українська література : підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. (класів) із поглибл. вивч. укр. літ. / Василь Цимбалюк. – Київ, 2012. – С. 176–186. – Зміст: Тиха елегія ; Запросини ; Матері ; Вечір ; Афоризми Володимира Підпалого. – ISBN 978-617-656-162-0.

2013

214. «...**Бачиш**: між трав зелених...» ; «Зимовий етюд» // Навч. програми для загальноосвіт. навч. закл. Українська мова. Українська література : 5–9 кл. – Київ, 2013. – С. 135.

215. **З неопублікованого** // Оржиц. вісті. – 2013. – 28 листоп. – С. 4. – (Літературна вітальня). – Зміст: «Поети помирають молодими...» ; Мольер ; Олег ; «У “Кобзарі” шукаємо сучасність...» ; Три разки намиста.

216. **Матері** // Всенародний пам'ятник Матері-Вдові : листи, док., ст., поезії, оповідання, фото / Укр. фонд культури ; голова редкол. Борис Олійник. – Київ, 2013. – С. 85.

217. **«Слово шукатиму...»** // Слово і час. – 2013. – № 6. – 1-а с. обкл.

2014

218. **Данте** // Данте А. Божественна комедія : чистилище / Данте Аліг'єрі ; пер., упоряд., авт. передм. Максим Стріха. – Львів, 2014. – С. 302–303.

219. **Зимовий** етюд ; Тиха елегія // З Україною в серці : патріот. хрестоматія / упоряд. та вступ. ст. О. В. Красовицького ; худож.-оформлювач Л. П. Вировець. – Харків, 2014. – С. 46–47. – (Шкільна бібліотека української та світової літератури). – ISBN 978-966-03-5461-6.

2015

220. **Зимовий бір** // Дванадцять місяців : настіл. кн.-календар'2016 / упоряд. І. Бойко. – Київ, 2015. – С. 9.

221. **[Поезії]** // Плівачук К. В. Літературна Сквирщина : навч. посіб. / К. В. Плівачук, В. І. Цимбалюк. – Біла Церква, 2015. – С. 372–375. – Зміст: Присвята ; Вишневий світ ; Запросини ; Запитання ; Либідь.

2016

222. **«...Бачиш: між трав зелених...»** ; Зимовий етюд // Авраменко О. Українська література : підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. – Київ, 2016. – С. 73. – ISBN 978-966-349-568-2.

223. **Зимовий** етюд ; Тиха елегія // З Україною в серці : патріот. хрестоматія / упоряд. та вступ. ст. О. В. Красовицького. – Харків, 2016. – С. 46–47. – (Шкільна бібліотека української та світової літератури). – ISBN 978-966-03-5461-6.

223а. **Країна** сонця і калини // Нація і держава. – 2016. – № 4 (Квітень). – С. 9. – Зі змісту: I. Вірші про Україну: Тиха елегія ; Україна ; Україні ; Старий лелека ; Зимовий етюд ; Вічна тема ; На стару тему. II. Вірші про те, що любив і що боліло його душі: Серце ; На вінок Лесі Українки ; Вечірнє ; Сонет замість епітафії ; Вічне ; Народна пісня ; Нам ; Душа ; Рідна мова ; Сповідь ; До дочки.

224. **«По гратах** Україну пізнаю...» ; Елегія про скіфське літо // Антологія української поезії XX століття / упоряд. Іван Малкович. – Київ, 2016. – С. 1122–1123. – (Українська Поетична Антологія).

Див. також № 341, 774

Публікації прозових творів та листів у збірниках та періодичних виданнях

1960

225. **Людська краса** : нарис [про бригадира трактор. бригади Миколу Копотуна] // *Ленін. зоря*. – Лазірки (Полтав. обл.), 1960. – 9 лип.

226. **На будівельному майданчику** : [про буд. майданчик № 5 в с. Лазірках] // *Ленін. зоря*. – Лазірки (Полтав. обл.), 1960. – 13 серп.

227. **Трудівниця** : [про доярку радгоспу ім. Куйбишева Лазірків. р-ну Парасковію Оропай] // *Ленін. зоря*. – Лазірки (Полтав. обл.), 1960. – 9 серп.

228. **У піонерському таборі** : [критич. матеріал про табір у Духів. шк. Лазірків. р-ну] // *Ленін. зоря*. – Лазірки (Полтав. обл.), 1960. – 23 лип.

229. **У царстві пилу і павутиння** : [про роботу Карпилів. сіл. б-ки Лазірків. р-ну] // *Ленін. зоря*. – Лазірки (Полтав. обл.), 1960. – 26 лип.

230. **Що хвилює молодь** : [огляд віршів, надісл. до газ.] // *Ленін. зоря*. – Лазірки (Полтав. обл.), 1960. – 2 серп.

1964

231. **Драма Костя Герасименка «Легенда та традиції Кобзаря в поетовій творчості»** : фрагмент // *Вивчаємо Шевченка* : зб. наук. пр. студентів філол. ф-ту / Київ. держ. ун-т ім. Т. Г. Шевченка ; відп. ред. А. О. Іщук. – Київ, 1964. – С. 89–92. – (До 150-річчя з дня народження Т. Г. Шевченка).

1965

232. **Поезія Роберта Бернса** // *Друг читача*. – 1965. – 24 лип. – С. 5. – Анотація на кн.: Бернс Р. Поезії. – Київ : Дніпро, 1965.

1967

233. **Ластівки** : етюд з дитинства // *Дніпро*. – 1967. – № 6. – С. 11–12 ; *Молодь України*. – 1967. – 21 трав.

1986

234. **Льонька** ; В дорозі ; Матвій Степанович : новели / післяслово В. Забаштанського // *Україна*. – 1986. – № 20. – С. 16–17 : фотопортр.

1989

235. **Автобіографія** // *Україна*. – 1989. – № 9. – С. 8 : фотопортр. – Вміщено в публ. Ніли Підпалої «Хай визволим свої уста...».

236. «...**Як джерело із глибини**» : листи Володимира Підпалого до Івана Гнатюка // *Київ*. – 1989. – № 6. – С. 112–123 ; № 7. – С. 110–125.

1995

237. **Автобіографія** // Яременко В. *Українське слово* : хрестоматія укр. літ. та літ. критики ХХ ст. У 4 кн. Кн. 4 / Василь Яременко, Євген Федоренко. – Київ, 1995. – С. 539–542. – ISBN 5-7707-4893-1. – ISBN 5-7707-8803-8.

1999

238. **Листи до Ф. Рогового** // *Феодосій Роговий: «Моє життя – то творення любові»*. Літературна спадщина Феодосія Рогового. Спогади про

письменника / упоряд. Ю. Роговий. – Луганськ, 1999. – С. 89–90. – ISBN 966-7438-96-1.

2000

239. **Лист** до П. Ротача : корот. автобіографія // Ротач П. І слово, і доля, і пам'ять... : ст., дослідж., спогади / Петро Ротач. – Полтава, 2000. – С. 228–230 : фотопортр.

2003

240. **Автобіографія** // Сіл. вісті. – 2003. – 28 листоп. – Вміщено у публ. Володимира Біленка «Не міліє при шляху криниця».

241. **Автобіографія** // Українське слово : хрестоматія укр. літ. та літ. критики ХХ ст. У 4 кн. Кн. 4 / упоряд., фах. ред. та біобібліогр. довідки Василя Яременка. – Київ, 2003. – С. 329–332. – ISBN 966-8001-00-1. – ISBN 966-8001-04-4 (т. 4).

2012

242. **Із рецензії** на рукопис Лесі Теглій «Що буде, було» // Артанія. – 2012. – № 2 (кн. 27). – С. 2.

243. **Із рецензії** на рукописну збірку поезій Петра Перебийноса «Акорди і вибухи» // Артанія. – 2012. – № 2 (кн. 27). – С. 3.

2015

244. **Лист** Володимира Підпалого до Василя Голобородька від 10 листопада 1968 року // Укр. літ. газ. – 2015. – 24 квіт. – С. 14. – Вміщено в публ. Олексія Неживого «Талант і доля Василя Голобородька».

2016

245. **Лист** від В. О Підпалого, Київ, 4 грудня 1970 р. ; Лист від В. О. Підпалого, Київ, 18 травня 1973 р. // «Добрий день хай буде Вам...». Листи до Феодосія Рогового : ст., рец., прим. / упоряд. Юрій Роговий. – Полтава, 2016. – С. 31–32 ; 81. – ISBN 978-617-633-165-0.

Див також № 8, 11, 14, 15, 541, 774

Твори в перекладах іноземними мовами

Азербайджанська мова

245а. Ана ; Мэн олэндэ... ; Memento mori! / пер. А. Абдулла // Бајраг вэ кунэш: Украјна совет шаирлэринин ше'рлэри. – Бакы : Јазычы, 1978. – С. 67–70.

Білоруська мова

246. **Трубач** : [вершы] / пер. з укр. М. Базарэвіч // Чырв. змена. – 1976. – 23 мая.

247. **Першыя** ; Наш ; Трубач ; Да музы ; Жураулі ; «Чыімі вачыма на свет я гляджу?...» : [вершы] / уступ. слова і пер. з укр. М. Базарэвіча // Маладосць. – 1990. – № 6. – С. 90–91.

Болгарська мова

248. **Майка** ; Хаос / превел З. Иванов // Съветска поезия '73 : сборник : прев. от руски. – София, 1974. – С. 48–49.

249. [Поезії] / превел З. Иванов // Усмиwkата на Днeпър : млада укр. поезія : превод от украински / съст. З. Иванов. – София, 1976. – С. 157–163. – Зміст: Стадо слонове ; Хаос ; Дини ; Разказ за масата ; Майка ; Пепел.

250. [Поезії] / превел И. Тренев // Усмиwkата на Днeпър : млада укр. поезія : превод от украински / съст. З. Иванов. – София, 1976. – С. 153–156. – Зміст: Стихове ; Вишнеv свят ; Към есента ; В степта.

Грузинська мова

251. [Поезії] // Чілачава Р. Сто українських поетів / Рауль Чілачава. – Тбілісі, 2014. – С. 417–418. – Зміст: მდევარი (Погоня) ; ერთი პასუხი (Одна відповідь) ; სადღაც იქ (Десь там) ; ბედბიერება (Щастя) ; სახლი (Хата).

Литовська мова

252. [Поезії] // Putinu salis : ukr. taryb. poezijos rinktine / sudaryt: D. Cerednicenka, M. Karciauskas. – Vilnius, 1988. – P. 151–167. – Зміст: Sirdis ; Motinos sode ; Is ciklo «Grigorijus Skovoroda»: Pradzia ; Rytas ; Pasaka-misle, kuria Grigorijui Skovorodai papasakojo kalvis, ir kas is to isejo ; Formos sonetas ; Skitu sonetai: 1. Cia stepe, zirgas prunkstauja nartus. 2. Dar miega stovykla. 3. Mes geriamе laukiniu mieziu alu. 4. Kazkas dar ski-tisko yra many ; Taraso sapnas ; Kelias ; Ukrainai ; Eilerasciai ; Ziemos etiudas ; Dukrai ; Akimirka / V. J. Jakstas.

Молдавська мова

253. **Виоара** ; Рысетул / пер. А. Донос // Поець украинень : пажинь де поезие контемпоранэ. – Кишинэу, 1972. – С. 129.

Польська мова

254. **Ukraina** ; Slowo ; Starosc / przelozyl F. Nieuwazny // Український календар, 1970. – Варшава, 1969. – S. 278.

255. **Ukraina** ; Jarmark / przelozyl F. Nieuwazny // Наша культура. – Варшава, 1974. – Січень. – С. 14.

256. [Поезії] / przelozyl F. Nieuwazny // Antologia poezji ukraińskiej / Florian Nieuwazny, Jerzy Plesniarowicz. – Warszawa, 1977. – S. 857–859, 863, 866–869. – Зміст: Ukraina ; Slowo ; Starosc ; Stary bocian ; Jarmark ; Wojka ; Stado sloni ; Zurawie.

257. [Поезії] / przelozyl P. Kuncewicz // Antologia poezji ukraińskiej / Florian Nieuwazny, Jerzy Plesniarowicz. – Warszawa, 1977. – S. 860–862, 864–865. – Зміст: Z nowych wierszy o Hryhoriju Skoworodzie ; Bohdan Chmiel-nicki ; Nam ; Studnia.

258. **Tren** o skifskim lecie ; «Mój czarny koniu...» ; Chaos ; Zaprosiny // Pawluk J. Z wiarą I miłością : wybrane poezie, przeklady, pamietniki, piesni / Jaroslawa Pawluk. – Житомир, 2010. – S. 93, 95, 97, 100–101. – ISBN 978-966-655-549-9.

Португальська мова

259. **Algo** passou / trad. W. Wowk // Wowk W. Girassol : Antologia da Moderna Poesia Ucraniana. – Rio de Janeiro, 1966. – P. 69.

Російська мова

260. **Вечное** / пер. Р. Заславський // Неделя. – 1968. – № 41. – 6 окт. – С. 24. – (Антология современной поэзии). – Вміщено в публ.: Молодые поэты Украины.

261. **Григорий Сковорода**: [«Став песней и легендой с давних пор...»] / пер. Григорий Шурмак // Радуга. – 1972. – № 11. – С. 140.

262. **Кожух** ; Гуси ; Танки / пер. И. Антропова ; рис. М. Заславской // Радуга. – 1972. – № 9. – С. 177–178. – (Цветик-самоцветик).

263. **Лесной** родничок ; Зайчик ; Гуси ; Считалка / пер. Л. Кудрявской ; рис. Л. Гуливатой // Барвинок. – 1989. – № 3. – С. 22–23.

264. [Стихотворения] / пер. Н. Коржавина // Ренессанс. – 1994. – № 8. – С. 178–180. – Содержание: Память ; Листья ; Данте ; Музыка ; Старый аист ; Скрипка : *брату Василю* ; Украина.

265. [Стихотворения] // Струк А. Рейс в Гавану / Арсентий Струк. – Москва, 1996. – С. 57–60. – Содержание: Тапки для жабки ; Гусиное плавание ; Грязнуля (загадка) ; Небесный теленок (загадка).

266. **Этюд** / пер. Р. Заславский // Строфы века-2 : антол. мировой поэзии в рус. пер. XX в. / сост. Е. Витковский. – Москва, 1998. – С. 642.

267. [Стихотворения] // Заславский Р. Круг родства : избр. пер. / Риталий Заславский. – Киев, 2001. – С. 150–152. – Содержание: Этюд ; Осенней ночью ; Вечное ; «Ищу я сам себя – а нахожу лишь глину...».

268. **Вечное** / пер. Р. Заславский // Семейка : лит.-художеств. альм. – Вупперталь, 2005. – Вып. 3. – С. 13.

269. [Поезії] // Струк А. Мандарины под елкой : стихотворения и сказка для детей / Арсентий Струк. – Калуга, 2010. – С. 93–96. – Содержание: Тапки для жабки ; Гусиное плавание ; Грязнуля : (загадка) ; Небесный теленок : (загадка).

270. **Вечное** / пер. с укр. Р. Заславского // Заславский Р. «Я стою у моей переправы...» : стихи / Риталий Заславский. – Киев, 2011. – С. 104. – ISBN 978-966-1642-43-9.

Угорська мова

271. **Petőfi** a munkácsi várbörtön alatt / пер. Jurij Skrkobines (Ю. Шкробинець) // ŪJ HAJTÁS (Uzsgorod). – 1988. – 20 novembr.

Переклади В. Підпалого

З аварської

1966

272. **Гамзатов Р.** «Коли почую: народився син...» ; «Індіїці вірять, що раніш за всіх...» / Расул Гамзатов // Жовтень. – 1966. – № 7. – С. 5.

1967

273. **Гамзатов Р.** «Індійці вірять, що раніш за всіх...» ; «Сидів я над аулом...» ; «Коли почую: народився син...» / Расул Гамзатов // Сонячний Дагестан : поезія Країни гір. – Київ, 1967. – С. 73, 76, 79.

1973

274. **Гамзатов Р.** [Поезії] / Расул Гамзатов // Пісні високих гір / Расул Гамзатов. – Київ, 1973. – С. 37, 69, 89, 92–95. – Зміст: Чох ; «Поспати знову птахи не дали...» ; «Як багато книг про вік планети...» ; «Грапляється, що й багатій...» ; «Подобається він тобі...» ; «У того чин, у того крісло...» ; «Мов килим тчу життя своє...».

275. **Гамзатов Р.** «Поспати знову птахи не дали...» / Расул Гамзатов // Літ. Україна. – 1973. – 11 верес.

1987

276. **Гамзатов Р.** Чох ; «Як багато книг про вік планети...» ; «Мов килим, тчу життя своє...» ; «Поспати знову птахи не дали...» / Расул Гамзатов // Пісні гір: вірші, поеми, проза. – Київ, 1987. – С. 22, 34–35, 60–61.

З балкарської

1977

277. **Кулієв К.** [Поезії] / Кайсин Кулієв // Поезії / Кайсин Кулієв. – Київ, 1977. – С. 85, 99–100, 109, 112, 114–116, 119. – Зміст: «В словах цих вість лиха – Майданек, Бухенвальд...» ; «Жива й сувора у горянів мова...» ; «Не вірю тим, хто напоказ...» ; «В скорботі знов чинари шелестять...» ; Балкарський малюнок ; Бики, що сутінками йдуть ; «Кохані сини і родино...» ; «Ти пишну косу розплела свою».

З білоруської

1979

278. **Журба Я.** Гімн сонцю / Янка Журба // Лісова колиска : білорус. дит. поезія : вірші для мол. та ст. шк. віку. – Київ, 1979. – С. 139.

2011

279. [**Журба Я.**] Гімн сонцю / [Журба Я.] // Маслак Т. Гімни та оди : [вірші] / Тетяна Маслак. – Київ, 2011. – С. 97. – ISBN 978-966-155-96-8.

З болгарської

1966

280. **Іванов З.** Білі сніжинки ; «Сонце, біганина людей...» / Захарі Іванов // Ранок. – 1966. – № 6. – С. 4.

1971

281. **Іванов З.** Білі сніжинки / Захарі Іванов // Гарячі тіні : поезії : авториз. пер. з болг. / Захарі Іванов. – Київ, 1971. – С. 79.

1973

282. **Давтян Г.** [Поезії] / Г. Давтян // Севанський світанок : антол. молоді вірмен. поезії. – Київ, 1973. – С. 159–161. – (Молода поезія країни). – Зміст: Раювання ; Благословенними будьте ; «Ти не прийшла, тебе не бачу поруч...» ; Мій гімн коханню.

1996

283. **Давтян Г.** [Поезії] / Г. Давтян // Арагац. – 1996. – Травень. – С. 3 : фотопортр. – Зміст: Раювання ; Мій гімн коханню ; «Дорога, що до вас веде...» ; Нестерпний біль ; Мистецтво. – Про В. Підпалого див. довідку про автора.

З грузинської

1970

284. **Нарсія Н.** [Поезії] / Н. Нарсія // Сонячне гроно : молода груз. поезія. – Київ, 1970. – С. 79–82. – (Молода поезія країни). – Зміст: «Коли...» ; Мокре листя : (Вахтангові Надарейшвілі) ; Через тебе ; Дзеркало і дзеркало.

285. **Пховелі Д.** Балада про стежку, що не вернулася : (пам'яті загиблого на війні брата) ; Вечір / Д. Пховелі // Сонячне гроно : молода груз. поезія. – Київ, 1970. – С. 298–300. – (Молода поезія країни).

З єврейської

1966

286. **Бухбіндер Й.** Дарунок ; Пригадую / Йосип Бухбіндер // Дорога життя : поезії / Йосип Бухбіндер. – Київ, 1966. – С. 53–55, 85–86.

1971

287. **Балясна Р.** [Поезії] / Р. Балясна // Вітри крилаті / Р. Балясна. – Київ, 1971. – С. 15–16, 18–19, 39–40, 51. – Зміст: Міст ; Кобзар ; Я у хаті друга ; «Листок пожовклий тихо падає».

288. **Могилевич М.** Голос ; Пізнього вечора / Михайло Могилевич // Життя : поезії / Михайло Могилевич. – Київ, 1971. – С. 55–56.

1974

289. **Киричанський П.** «Вік на смітнику...» ; «На промені сонця...» / Петро Киричанський // Світання / Петро Киричанський. – Київ, 1974. – С. 62–63.

1984

290. **Бухбіндер Й.** Дарунок ; Пригадую / Йосип Бухбіндер // Поезії / Йосип Бухбіндер. – Київ, 1984. – С. 78–81, 92–94.

1994

291. **Бухбіндер Й.** Пам'яті батька-колісника / Йосип Бухбіндер // Євр. вісті. – 1994. – Січень (№ 1/2).

2002

292. **Могилевич М.** Сім ножів / М. Могилевич // Доля єврейської духовної та матеріальної спадщини в ХХ ст. : зб. наук. пр. : матеріали конф., 28–30 серп. 2001 р. / Ін-т Юдаїки. – Київ, 2002. – С. 204. – Вміщено в публ.: Підпала Н. «Нас хліб живив один, одні поїли води. Ділили, як брати, ми радість і печаль».

З кумицької

1967

293. **Аджієв А.** Гостя / А. Аджієв // Сонячний Дагестан : поезія Країни гір. – Київ, 1967. – С. 183–185.

З німецької

1968

294. **Грубєр Й.** Ліс. I. «З-за дерев, де ліг туман...» ; II. «Навколо тиша. Ліс стоїть...» / Й. Грубєр // Розплющеними очима / Й. Грубєр. – Київ, 1968. – С. 88–90.

1989

295. **Грубєр Й.** Ліс. I. «З-за дерев, де ліг туман...» ; II. «Навколо тиша. Ліс стоїть...» / Й. Грубєр // Поезії / Й. Грубєр. – Київ, 1989. – С. 51–53.

З російської

1965

296. **Татаренко Л.** Пісня про комсомольців / Л. Татаренко // Сіл. вісті. – 1965. – 14 груд.

1966

297. **Ручйов Б.** Проводини Валентини / Борис Ручйов // Жовтень. – 1966. – № 11. – С. 28–30.

1967

298. **Татаренко Л.** Комсомольська балада / Леонід Татаренко // Запоріж. правда. – 1967. – 26 квіт. – С. 4.

299. **Татаренко Л.** Сплять під зорями хлопці : [пісня] / слова Л. Татаренка ; музика Г. Подельського // Рад. жінка. – 1967. – № 5. – С. 23.

1972

300. **Кадоркін О.** «Сніг. Лягає рунами...» ; «Тихо так і ясно...» ; «Село батьківське – глушина...» / Олександр Кадоркін // Березова криниця : молода поезія РРФСР. – Київ, 1972. – С. 450–451. – (Молода поезія країни).

301. **Полянський Є.** «Не розкрають ніч вогнями фари...» / Єгор Полянський // Дніпро. – 1972. – № 5. – С. 66. – (Дружбою ми здружені).

302. **Полянський Є.** «Не розкрають ніч вогнями фари...» ; Золота стрілка ; Калита / Єгор Полянський // Березова криниця : молода поезія РРФСР. – Київ, 1972. – С. 46–48. – (Молода поезія країни).

303. **Тараканова Л.** «Братове...» ; «Ти нехай мене забудеш...» ; «Ходить вітер...» / Лариса Тараканова // Березова криниця : молода поезія РРФСР. – Київ, 1972. – С. 608–610. – (Молода поезія країни).

304. **Шклярєвський І.** «За нами хмаронька ганялась...» ; «І сум, і радість я приємлю...» ; «Уже в полях літає павутина...» / Ігор Шклярєвський // Березова криниця : молода поезія РРФСР. – Київ, 1972. – С. 481–483. – (Молода поезія країни).

1978

305. **Татаренко Л.** Хлопці сплять / Леонід Татаренко // Барвінок. – 1978. – № 10. – С. 15.

2000

306. **Ахматова А.** «Широко відчинені ворота» / Анна Ахматова // Дивослово. – 2000. – № 10. – С. 62. – Текст рос., укр.

2005

307. **Хлєбніков В.** Слово про Ель ; Єдина книга / Велемир Хлєбніков // Літ. Україна. – 2005. – 20 жовт. – С. 4.

2007

308. **Хлєбніков В.** Слово про Ель ; Єдина книга / Велемир Хлєбніков // Холодний Яр : часопис Черкас. обл. орг. Нац. Спільки письменників України. – Черкаси, 2007. – № 1. – С. 114–117.

Див. також № 8, 14

ЛІТЕРАТУРА ПРО ВОЛОДИМИРА ПІДПАЛОГО

Окремі видання

2001

309. **Вишневий** цвіт : зб. учнів. творів лауреатів премії ім. Володимира Підпалого Сквир. ліцею. – Сквиря : Берегиня, 2001. – 32 с.

310. **Володимир** Підпалый: «Усе, що в серці виплекав я доброго, належить вам» : біобібліогр. покажч. / передм. Мирослави Домчук ; упоряд.: Ніла Підпала, Світлана Бадрук ; авт. проекту, відп. за вип. Ніна Кикоть ; за заг. ред. Володимира Плачинди ; [екслібриси М. Маловського і Оляни Рути] ; Держ. б-ка України для юнацтва. – Київ : Котигорошко, 2001. – 112 с.

2011

311. **Вишневий** світ Володимира Підпалого : зб. до 75-річчя з дня народж. / за ред. В. Цимбалюка ; Сквир. ліцей Київ. обл. – Вид. 2-е, допов. – Сквиря : Берегиня, 2011. – 52 с.

312. **Пішов** у дорогу – за ластівками : спогади про Володимира Підпалого / упоряд.: Ніла Підпала, Олег Рарицький ; передм. Олега Рарицького ; прим. Ніли Підпалої ; дизайн обкл. У. Зарицької. – Кам'янець-Подільський, 2011. – 495 с. – Зміст: Володимир Підпалый у спогадах сучасників: літературний профіль автора у дзеркалі часу : [передмова] / Олег Рарицький ; Невідправлений лист / Давид Адесман ; Три зустрічі / Ігор Артемчук ; Три зустрічі з Володимиром Підпалым / Степан Бабій ; Осяяний любов'ю / Емма

Бабчук ; В дорозі / Богдан Бастюк ; «Мене прощали колоски...» / Гнат Бердо ; Лист до Н. А. Підпалої / Петро Біба ; «Світе мій, щасливий і печальний...» / Володимир Біленко ; «Нам, що людьми народилися...» / Дмитро Білоус ; Непросте знайомство / Вадим Бойко ; Велике і щире серце Підпалого / Володимир Варв'янський ; Його життя... лишило яскравий слід / Станіслав Варв'янський ; Сімдесяте літо Володимира Підпалого / Ніла Висоцька ; Світлий образ / Микола Гайдаш ; Добра пам'ять людей / Микола Глейовий ; Сила поетичної довговічності / Іван Гнатюк ; Поворотне слово / Леонід Горлач ; «Присів пожуритися – зустрів друга» : уроки Володимира Підпалого / Валентин Грабовський ; Мудрість поетичної душі Володимира Підпалого / Тетяна Грибніченко (Куцмай) ; «Якщо життям прийдешнім серце б'ється / В. Гудзенко ; Читала серцем я Підпалого / Раїса Гусленко ; Високість помислів / Євген Гуцало ; У вінок пам'яті побратимові / Михайло Гуць ; «Святі дочасно сходять із дороги...» / Володимир Дарда ; Позицією поетичного слова / Іван Діденко ; «Гори, гори!..» / Костянтин Домаров ; «Володю, вишні цвітуть...» / Володимир Дроб'язко ; Чистота опалого цвіту / Володимир Житник ; Продовжує світити живим / Володимир Забаштанський ; «Без нього наші болі без тепла...» / Леонід Закордонець ; З великої любові ; «По ґратах Україну пізнаю...» / Петро Засенко ; Володька! / Риталий Заславський ; Лицар добра і любові / Людмила Зінчук ; Золота сопілка Приудайського краю / Станіслав Зінчук ; Спомин із післямовою / Захарі Іванов ; Добрий спомин / Володимир Іванців ; Ніколи нічим не хизувався / Ольга Ільченко ; Скрипкою його душа бриніла / Микола Кагарлицький ; Спогади про шкільні роки / Василь Кайдаш ; Володимир Підпалый / Абрам Кацнельсон ; «В ньому бачу Україну» / Абрам Кацнельсон ; Сині троянди Володимира Підпалого / Наталя Кашук ; І ніжність, і мужність (Шкіц до портрета Володимира Підпалого ; Спомин про друга / Федір Кислий ; Взірець благородства і доброти / Михайло Клименко ; Силове поле Підпалого / Наталя Клименко ; Відлуння студентських літ / Алла Коваль ; Ластівки його довір'я / Володимир Коломієць ; Пам'ять серця / Надія Комарова (Стеценко) ; Щедре серце поета / Іван Копотун ; Его образ жил во мне / Наум Коржавин ; Виступ на вечорі пам'яті Володимира Підпалого 02.12.1993 р. у Державному музеї літератури України / Ліна Костенко ; Про незабутнє / Ганна Коцур ; «Бо ти на землі – людина...» / Михайлина Коцюбинська ; Академдіжа : новела-спогад / Юрій Кочерга ; «Доспіваємо його пісню...» / Іван Куштенко ; Він не боявся відстоювати рідну мову / Степан Литвин ; Тепло його долоні / Іліє Мазоре ; Дорога і незабутня людина / Володимир Макаренко ; Прощання з ластівками / Микола Малахута ; «Холодне забуття, не доторкнись живої думи!» / Олександр Матійко ; Товариш мій / Михайло Медуниця ; Із світлом усміху / Вадим Мицик ; В zenіті молодості / Лариса Мірошніченко ; Один з небагатьох / Лариса Мороз ; Про суспільно-політичні погляди В. Підпалого / Анатолій Найда ; Синя птиця Володимира Підпалого / Борис Олійник ; Дивлюсь у чисті його очі / Дмитро Онкович ; Тільки один епізод ; Бентежні думи Володимира Підпалого / Олег Орач ; Сині троянди поезії / Петро Осадчук ; Вдячність побратимові / Дмитро

Павличко ; Навіки зупинена мить / Петро Перебийніс ; Притча про велику птицю / Микола Петренко ; «Передивись мене, моя любове...» / Ніла Підпала ; З думою про велике / Степан Пінчук ; Із днів дружби / Володимир Плачинда ; Слово на прощання / Феодосій Роговий ; Він шанував усе... без прикрас / Альбіна Родченко ; Володимир Підпалый / Петро Ротач ; «Нічого, Колю, сльози ріднять» / Микола Самійленко ; Під вільхами червоними / Василь Сидоренко ; Говорімо про життя, або Дві зустрічі з побратимом / Михайло Сич ; «Ми – українські поети!» / Микола Сом ; Славний наш земляк / Олександр Ставицький ; Жорстка епоха і палке кохання Володимира Підпалого / Ярослав Стех ; «Сонечко» / Лідія Стеценко ; Душа чутлива, ніби скрипка / Арсеній Струк ; Поет завжди є – доки є народ : світлій пам'яті Володимира Підпалого присвячується ; Чарка кольору осіннього туману / Анатолій Таран ; Пам'яті друга / Зінаїда Тарахан-Береза ; «Стиль – це мужність» / Станіслав Тельнюк ; Цього не скажеш птицям... / Євген Титикайло ; Він не помилився ні на йоту : спогад про Володимира Підпалого / Микола Ткач ; Подарунок долі ; Про що нагадав лист / Микола Ткаченко ; Мій однокурсник / Анастасія Фесенко ; Штрихи до портрета / Дора Хайкіна ; Його любий «вишневий світ» ; В душі поезія цвіла / Василь Цимбалюк ; Зелена гілка пам'яті ; Значок-реліквія «Григорій Сковорода. 1794–1944» / Михайло Шалата. – У назві помилково написано 1974–1944 ; Спогади про зустрічі з поетом Володимиром Олексійовичем Підпалим / Тетяна Шарова ; Ми відчували спільну причетність до одного культурного дому / Валерій Шевчук ; Остання зустріч / Борис Шлапак ; Вічно молоді / Наталя Шумада ; Один з непохитних / Василь Юхимович ; Синє диво поезії / Олекса Ющенко ; «... цвіт облітає з вишень...» / Михайло Наєнко. – ISBN 978-966-1638-76-0.

Рец. та відгуки див. № 684, 707, 715, 729, 744

313. **«Я вічний під зірками свого неба»** : 75-річчю від дня народж. Володимира Підпалого присвячується / Метод. каб. Оржиц. від. освіти. – Оржиця, 2011. – 56 с.

2012

314. **Він** невмирущий, він живий : урок пам'яті Володимира Підпалого / упоряд.: Цимбалюк В. І., Плівачук К. В. ; Сквир. ліцей Сквир. райради Київ. обл. – Сквиря : Берегиня, 2012. – 21 с.

2015

315. **«Моїх доріг летіло павутиння»**. Володимир Підпалый: людина, поет, громадянин : [життєпис поета] / [авт.-уклад. Т. О. Скороход]. – Полтава : Асмі, 2015. – 159 с. : іл., [4] арк. іл. – (Гордість краю. Гуманітарна аура Оржицького району). – Видання також містить вірші, присвячені В. Підпалому: Серце поета / Володимир Гомон ; Елегія, нав'яна словами поета / Ірина Гончар ; Душа / Віра Кропивка ; «Твої сліди згубились в споришах...» / Віра Гонтар.

2016

316. «**Любов'ю** землю обігріти...» : до 80-річчя від дня народж. Володимира Підпалого : круглий стіл / М-во освіти і науки України, Ізмаїл. держ. гуманітар. ун-т, ф-т укр. філології та соц. наук, Каф. укр. мови і літ. – Ізмаїл, 2016. – 7 с.

316а. **Поет-шістдесятник** Володимир Підпалый : зб. до 80-річчя з дня народж. поета / за ред. В. Цимбалюка ; НВК «Сквир. ліцей – ЗОШ І–ІІ ступенів» Сквир. район. ради Київ. обл. – Вид. 3-є, допов. – Сквиря : Берегиня, 2016. – 28 с.

317. **Третяченко А. В.** «Хіба ж даремно вік було прожито, як є між нами на землі місток...» : творчий профіль Володимира Підпалого / А. В. Третяченко ; Придністров. держ. ун-т ім. Т. Г. Шевченка. – Тирасполь, 2016. – 160 с.

2017

317а. **Рарицький О.** Художньо-документальна проза українських шістдесятників: жанрова специфіка і поетика : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра філол. наук / Олег Рарицький ; М-во освіти і науки України, Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. – Київ, 2017. – 38 с. – Про В. Підпалого: с. 1, 3, 9, 12–13, 17–19, 32–37.

Публікації у збірниках і періодичних виданнях

1952

318. **Гопченко Я.** Літературний вечір / Яків Гопченко // Сталінець. – Лазірки (Полтав. обл.), 1952. – 25 груд. – Про вечір, на якому учень 10 класу Лазірківської школи В. Підпалый виявив глибокі знання з літератури.

1953

319. **Легуша М.** Огляд художньої самодіяльності учнів шкіл району / Михайло Легуша // Сталінець. – Лазірки (Полтав. обл.), 1953. – 9 трав. – Журі відзначило учня 10 класу Лазірківської школи В. Підпалого, який виступив із читанням власного вірша «Травнева пісня».

1962

320. **Кравців Б.** «Велика Ведмедиця» і «Гончі Пси» : про модер. укр. поезію в УРСР / Богдан Кравців // Сучасність. – 1962. – № 2. – С. 24–49. – Аналіз поезії Л. Костенко, І. Драча, М. Вінграновського, В. Коротича, Є. Гуцала, М. Клименка, М. Сингаївського, В. Підпалого. – Про В. Підпалого: с. 26.

1964

321. **Бурляй Ю.** Пошуки марні і пошуки плідні / Юрій Бурляй // Вітчизна. – 1964. – № 9. – С. 109–110. – Зокрема про поезію В. Підпалого «Білим світом бредуть заметілі...».

322. **Володимир Підпалый** : [біогр. довідка] // Підпалый В. Повесіння : поезії / Володимир Підпалый ; ред. Ю. Петренко ; худож. А. Мистецький. – Київ : Рад. письменник, 1964. – С. 88.

323. **Жидяк Л.** Перші поетичні акорди / Лідія Жидяк // Жовтень. – 1964. – № 6. – С. 116–118. – Про поетичні збірки молодих авторів, згадка про «Зелену гілку» В. Підпалого: с. 116–117.

324. **Засенко П.** Плем'я, молоде, поетичне... : [про зб. «Зелена гілка»] / П. Засенко // Молодь України. – 1964. – 1 лют.

325. **Іванисенко В.** На бистрині часу / Віктор Іванисенко // Рад. літературознавство. – 1964. – № 5. – Про вірш «Матері» зі зб. В. Підпалого «Зелена гілка»: с. 14.

326. **Івашкевич Я.** Барви зеленої гілки / Я. Івашкевич // Літ. Україна. – 1964. – 19 черв.

327. **Кацнельсон А.** Гроно юних / Абрам Кацнельсон // Вітчизна. – 1964. – № 4. – С. 149–150, 152, 155. – Аналіз поезій В. Підпалого зі збірки «Зелена гілка».

328. **Кацнельсон А.** Чи застаріли рими? : (діалог читача з письменником) / Абрам Кацнельсон // Літ. Україна. – 1964. – 15 трав. – С. 4. – Як зразок «білого вірша» подано поезію В. Підпалого «Воскресіння батька».

329. **Клочко М.** Зелена гілка поета / М. Клочко // Зміна. – 1964. – № 4. – С. 1.

330. **Кононенко П.** Повесіння / П. Кононенко // Молодь України. – 1964. – 6 верес.

331. **Малиновська М.** Пишуть хлопці про любов... / Маргарита Малиновська // Вітчизна. – 1964. – № 10. – С. 163–170. – Про вірш В. Підпалого «Півні».

332. **Пилипчук Д.** Поет Володимир Підпалый / Д. Пилипчук // Ленін. шляхом. – Дунаївці, 1964. – 2 лип.

333. **Пугач В.** Рука руку мие... : з приводу появи двох збірок поезій / В. Пугач // Вечір. Київ. – 1964. – 28 серп.

334. **Речмедін В.** Серце творчості / Валентин Речмедін // Молодь України. – 1964. – 9 серп. – С. 3. – Порівнял. огляд поезії молодих укр. поетів, які проживають у США, з віршами наших співвітчизників, зокрема про вірш В. Підпалого «Серце».

335. **Франко Т.** Мелодії думок / Т. Франко // Літ. Україна. – 1964. – 29 верес.

1965

336. **Лесик В.** Римування і строфіка / В. Лесик // Укр. мова і літ. в шк. – 1965. – № 6. – С. 13. – Про комплексну риму в поезіях І. Драча, В. Коротича, В. Підпалого, Б. Нечерди.

337. **Лисюк П.** Поезія – це зброя / Панас Лисюк // Дніпро. – 1965. – № 4. – С. 138, 140, 142. – Нотатки про творчість молодих укр. поетів, зокрема В. Підпалого та його вірші «Про знамено», «Бусли» зі зб. «Повесіння».

338. **Михайлів Р.** За частоколом присвят / Роман Михайлів // Жовтень. – 1965. – № 1. – С. 152–153.

339. **Моторний О.** Барви слова / Олександр Моторний // Дніпро. – 1965. – № 4. – С. 153–156. – Про зб. В. Підпалого «Повесіння»: с. 154–155.

340. **Стус В.** Най будем щирі... / Василь Стус // Дніпро. – 1965. – № 2. – С. 142–150. – Про В. Підпалого, який уже визначив свій стиль, своє відчуття світу: с. 142, 149.

341. **Ярошевич М.** Почуття чи тільки атрибути... / Микола Ярошевич // Жовтень. – 1965. – № 2. – С. 70–75. – Цитати із зб. «Зелена гілка»: с. 73–74.

1967

342. **Довгий О.** Безпосередність почуття / О. Довгий // Друг читача. – 1967. – 22 серп.

343. **Ільницький М.** Поріг зрілості / Микола Ільницький // Літ. Україна. – 1967. – 18 лип. – С. 1, 3. – Про творчий неспокій тридцятилітніх митців, зокрема В. Підпалого.

344. **Кравців Б.** Шістдесят поетів шістдесятих років / Богдан Кравців // Шістдесят поетів шістдесятих років : антол. нової укр. поезії / упоряд., вступ. ст. і довідки Б. Кравціва. – Нью-Йорк, 1967. – С. V–XXI. – Про В. Підпалого – с. XIV, XIX.

345. **Лукашенко О.** З повесіння в літо / О. Лукашенко // Вечір. Київ. – 1967. – 10 серп.

346. **Моргаєнко П.** Обов'язок, майстерність, натхнення / Петро Моргаєнко // Друг читача. – 1967. – 25 квіт. – Про В. Підпалого як редактора.

347. **Про автора :** [корот. довідка] // Тридцять літо : поезії / В. Підпалый ; ред. П. Засенко ; худож. оформ. Б. Бродського. – Київ, 1967. – С. 81.

348. **Ротач П.** Літературна Полтавщина / Петро Ротач // Архіви України. – 1967. – № 6. – С. 112.

349. **Тичина П.** До молоді мій голос / Павло Тичина // Літ. Україна. – 1967. – 24 трав. – Про В. Підпалого у колі молодих поетичних талантів України.

1968

350. **Довгий О.** Первинність поетичного мислення / О. Довгий // Україна. – 1968. – № 16. – С. 20.

351. **Килимник О.** Поэтические диссонансы / Олег Килимник // Правда Украины. – 1968. – 26 дек. – Про поезію в журналі «Жовтень», зокрема про вірші В. Підпалого «Ліхтарі», «Мить», «Запросини».

352. **Медуниця М.** «В дорогу – за ластівками» / М. Медуниця // Молодь України. – 1968. – 25 трав.

353. **Сидоренко Г.** Історичне коріння і тенденції розвитку українського вірша / Галина Сидоренко // Укр. мова і літ. в шк. – 1968. – № 6. – С. 6–14. – Огляд укр. віршотворення від нар. дум і до поезії 60-х рр. ХХ ст. Як приклад подано вірш В. Підпалого «Слово перед прапором»: с. 12.

354. **Слабошпицький М.** Пошуки духовного елементу / М. Слабошпицький // Молода гвардія. – 1968. – 21 серп. – С. 4.

355. **Чорний Г.** В дорогу – за пошуками / Г. Чорний // Червоний Жовтень. – Решетилівка (Полтав. обл.), 1968. – 1 трав.

1969

356. **Шалата М.** Запрошення до романтичних мандрів / Михайло Шалата // Дніпро. – 1969. – № 4. – С. 157–159.

1970

357. **Довга М.** «Молодь» – молодим / Марина Довга // Ровесник. – Тернопіль, 1970. – 20 січ. : фот. ; Молодий буковинець. – Чернівці, 1970. – 4 лют. – Про участь В. Підпалого у популяризації видань вид-ва «Молодь».

358. **Ковалев Ф.** Живая поезія / Ф. Ковалев // Ленинский путь. – Путивль (Сум. обл.), 1970. – 28 нояб.

359. «Молодь» – молодим // Молодий буковинець. – Чернівці, 1970. – 1 січ. – Про участь В. Підпалого в популяризації книг вид-ва «Молодь».

360. **Петрук Л.** Вишневий світ поета / Л. Петрук // Дніпрова зірка. – Канів, 1970. – 20 жовт.

361. **Підпалий Володимир** // Письменники Рад. України : біобібліогр. довід. – Київ, 1970. – С. 342 : фотопортр.

362. **Підпалий Володимир** : [корот. довідка] // Енциклопедія українознавства : словник. частина / голов. ред. В. Кубійович. – Париж – Нью-Йорк, 1970. – Т. 6. – С. 2093.

363. **Роговий Ф.** За синьою птицею / Роговий Феодосій // Комсомолец Полтавщини. – 1970. – 10 груд.

1971

364. **Іванов П.** Риси поетичного року / Петро Іванов // Рад. літературознавство. – 1971. – № 3. – С. 8–19. – Про В. Підпалого: с. 17.

1972

365. **Йосипів М.** Всенародна шана : наук. конф., присвяч. 280-річчю Г. Сковороди / Михайло Йосипів // Рад. слово. – Дрогобич, 1972. – 5 груд. – Про дослідження М. Шалати поетичної Сковородіани В. Підпалого.

366. **Ювілейна наукова конференція** : [присвяч. 250-річчю Г. Сковороди] // Рад. педагог (Дрогобиц. педінститут). – 1972. – 30 листоп. – Про дослідження М. Шалати поетичної Сковородіани В. Підпалого.

1973

367. **Володимир Олексійович Підпалий** : [некролог] / Правління Спілки письменників України, Правління Київ. орг. СПУ // Літ. Україна. – 1973. – 27 листоп. : фотопортр.

368. **Підпалий Володимир Олексійович** : [некролог] / Правління Спілки письменників України, Правління Київ. орг. СПУ // Інформ. бюл. Правління СПУ. – Київ, 1973. – № 12. – С. 15.

369. **Тичина П.** До молоді мій голос / Павло Тичина // З минулого в майбутнє : ст., спогади, нотатки, начерки, інтерв'ю / Павло Тичина ; упоряд. та прим. С. Тельнюка. – Київ, 1973. – С. 280–287. – Про В. Підпалого: с. 283.

1974

370. **Неуважний Ф.** Пішов у дорогу – за ластівками / Флоріан Неуважний // Наша культура. – Варшава, 1974. – № 1 : фотопортр.

1975

371. **Іванов З.** Реквієм за поета : на Володя Підпали / Захари Іванов // Литературен фронт. – Софія, 1975. – 2 окт. – Болг. мовою.

1976

372. **Вечори**, ювілеї, зустрічі : [про вечір, присвяч. творчості В. Підпалого в Будинку культури с. Лазірки на Полтавщині] // Вітчизна. – 1976. – № 9. – С. 220. – (У СПУ та обласних філіях).

373. **Іванов З.** Вместо епілога / Захари Іванов // Усмівката на Дніпър : млада укр. поезія / превод от украински. – Софія, 1976. – С. 332. – Болг. мовою.

374. **Ткаченко М.** Гості одного села / Микола Ткаченко // Літ. Україна. – 1976. – 6 лип. – Про вечір пам'яті В. Підпалого в Лазірківському клубі з нагоди 40-річчя поета.

1978

375. **Відкриття** пам'ятника // Літ. Україна. – 1978. – 30 черв. – Про відкриття 20 черв. 1978 р. пам'ятника на могилі В. Підпалому на Байковому кладовищі (ділянка № 33).

1979

376. **Коломієць В.** Ластівки його довір'я / Володимир Коломієць // Друг читача. – 1979. – 14 черв.

377. **Коломієць В.** Ластівки його довір'я / Володимир Коломієць // Поезія-79. – Київ, 1979. – № 2. – С. 89–91 : фотопортр.

378. **Олійник Б.** Синя птиця Володимира Підпалого : [передмова] / Борис Олійник // Підпалий В. Сині троянди : поезії / Володимир Підпалий. – Київ, 1979. – С. 3–5 : фотопортр.

1980

379. **Гуцало Є.** «Сині троянди» поета / Євген Гуцало // Літ. Україна. – 1980. – 17 черв.

380. **Качуровський І.** Про посмертну збірку Володимира Підпалого / І. Качуровський // Укр. вісті. – Мюнхен, 1980. – 10 верес.

381. **Сидоренко Г.** Від класичних нормативів до верлібру / Галина Сидоренко. – Київ : Вища шк., 1980. – 184 с. – Про графіку віршів В. Підпалого: с. 168–169, 179.

382. **Шарварок О.** Пора сподівань / Олександр Шарварок // Літ. Україна. – 1980. – 29 лип.

1981

383. **Коптілов В.** Українські поети в польській антології / Віктор Коптілов // Всесвіт. – 1981. – № 1. – С. 199–200. – Про філософську заглибленість поезій В. Підпалого: с. 200.

384. **Медуниця М.** Нагадав автограф. 4. Товариш мій / Михайло Медуниця // Друг читача. – 1981. – 11 черв. – С. 7.

385. **Сом М.** Йду на побачення / Микола Сом // Літ. Україна. – 1981. – 29 груд. – Серед своїх однокурсників М. Сом згадує В. Підпалого.

386. **Тельнюк С.** Свічадо / Станіслав Тельнюк // Вітчизна. – 1981. – № 1. – С. 201–203.

1982

387. **Гуцало Є.** Цвінуть «Сині троянди» поета : [передмова] / Євген Гуцало // Поезії / Володимир Підпалый. – Київ, 1982. – С. 5–12 : портр.

1983

388. **Баратинський П.** Звучали вірші в Романівці / Пилип Баратинський // Перемога. – Попільня, 1983. – 26 трав. – Про вірш В. Підпалого «М. Т. Рильському».

389. **Видавництво «Радянський письменник», 1933–1983** / упоряд. В. П'янов. – Київ : Рад. письменник, 1983. – 280 с. – Про В. Підпалого див. імен. покажчик: с. 165.

390. **Гнатюк І.** Слово чисте і щире / Іван Гнатюк // Дніпро. – 1983. – № 12. – С. 131–133.

391. **Кислий Ф. С.** І ніжність, і мужність : шкіц до портр. В. Підпалого / Федір Кислий // Укр. мова і літ. в шк. – 1983. – № 11. – С. 19–23 : фотопортр.

392. **Скунць П.** Елегія синьої троянди / П. Скунць // Літ. Україна. – 1983. – 9 черв.

393. **Суходуб З.** Пісня, написана серцем / Зиновій Суходуб // Жовтень. – 1983. – № 11. – С. 123–125.

394. **Шарварок О.** За золотою брамою / О. Шарварок // Україна. – 1983. – № 23. – С. 7.

1984

395. **Гуцало Є.** Людина у світі, світ у людині / Євген Гуцало // Першовірш : вірші, спогади, есе / упоряд. В. Я. Бурбан. – Київ, 1984. – С. 52–53 : фотопортр.

396. **Пінчук С. П.** «Слово о полку Ігоревім» у перекладах українських

радянських поетів / С. П. Пінчук // Укр. мова і літ. в шк. – 1984. – № 2. – С. 3–8. – Про переспів В. Підпалого «Слова»: с. 7–8.

397. **Скирда Л.** Поезія – це доля / Людмила Скирда // Літ. Україна. – 1984. – 31 трав. – Зокрема про класичну ясність і гармонійність творів В. Підпалого.

1986

398. **Буряк І.** Вшанування в Лазірках / І. Буряк // Зоря Полтавщини. – 1986. – 9 трав. – Про ювілейні заходи з нагоди 50-річчя В. Підпалого.

399. **Варв'янський С.** Син свого часу / Станіслав Варв'янський // Зоря Полтавщини. – 1986. – 9 трав.

400. **Володимир Підпалый.** «Береги землі» / Володимир Підпалый // Літ. Україна. – 1986. – 24 лип. – С. 4. – (Книжкові обрії).

401. **Гнатюк І.** Живий у нашій пам'яті : до 50-річчя В. Підпалого / Іван Гнатюк // Жовтень. – 1986. – № 5. – С. 120–123.

402. **Забаштанський В.** [Слово до публікації новел В. Підпалого] / Володимир Забаштанський // Україна. – 1986. – № 20. – С. 17 : фотопортр.

403. **Засенко П.** З великої любові / Петро Засенко // Київ. – 1986. – № 4. – С. 53–56.

404. **Засенко П.** З великої любові : [передмова] / Петро Засенко // Підпалый В. Береги землі: із спадщини поета : (вірші, поеми, переклади, проза) / Володимир Підпалый. – Київ, 1986. – С. 5–14 : портр.

405. **Іванисенко В.** Час думати, час творити : замість огляду поезій / Віктор Іванисенко // Укр. мова і літ. в шк. – 1986. – № 6. – С. 3–10. – Зокрема про лірику В. Підпалого: с. 5.

406. **Кащук Н.** Сині троянди Володимира Підпалого / Наталя Кащук // Літ. Україна. – 1986. – 15 трав.

407. **Малишко В.** До проблеми крил : Володі Підпалому / Валентина Малишко // Літ. Україна. – 1986. – 22 трав.

408. **Сандул В.** У світі образів / В. Сандул // Ленін. слово. – Оржиця (Полтав. обл.), 1986. – 22 трав.

1987

409. [Лавріненко Л.] «**З країни сонця і калин**» / кор. «ЛУ» // Літ. Україна. – 1987. – 8 січ. – Про вечір в Київ. ун-ті з нагоди 50-річчя В. Підпалого.

410. **Сині** троянди Володимира Підпалого : два спомини про друга // Наука і культура. Україна : щорічник / АН УРСР, Т-во «Знання» УРСР. – Київ, 1987. – Вип. 21. – С. 402–407 : фот. – Публікація містить спогади Наталі Кащук та Федора Кислового.

411. **Конференція** молодих літературознавців / Є. Н. // Рад. літературознавство. – 1987. – № 9. – С. 76–79. – Зокрема про поетичний портрет Г. Сковороди в творчості В. Підпалого: с. 78.

412. **Поезія** Радянської України (1981–1985) : бібліогр. покажч. / Добровіт. т-во любителів кн. УРСР ; упоряд.: Н. М. Рева, Л. Г. Рева. – Київ, 1987. –

164 с. – Про В. Підпалого див. Імен. покажч.: с. 65–66.

413. [Про В. Підпалого, який заавторизував самвидавський фрагмент поеми В. Сосюри «Мазепа»] // Укр. вісн. – 1987. – Вип.7. – Серпень. – С. 37.

1988

414. **Володимир Підпалый** // Письменники Радянської України, 1917–1987 : біобібліогр. довід. – Київ, 1988. – С. 476 : фотопортр.

415. **Гнатюк І.** Саможертвність таланту / Іван Гнатюк // Поезія'88. – Київ, 1988. – Вип. 2. – С. 183–184. – (Незабутні).

416. **Ільницький М.** Поезія / Микола Ільницький // Історія української літератури. В 2 т. Т. 2. Радянська література / АН УРСР, Ін-т літ. ім. Т. Г. Шевченка ; редкол.: І. О. Дзевєрін (голова) [та ін.]. – Київ, 1988. – С. 269–296. – Про В. Підпалого як представника другої, «тихої», хвилі шістдесятництва: с. 276, 286.

417. **Крижанівський С. А.** Гамзатов Расул Гамзатович / С. А. Крижанівський // Українська Літературна Енциклопедія : в 5 т. / редкол.: Дзевєрін І. О. (відп. ред.) та ін. – Київ, 1988. – Т. 1. – С. 385. – Зокрема про В. Підпалого як перекладача творів Р. Гамзатова.

418. **Лаврінєнко Л.** «Любов твоя – як саду цвіт» / Людмила Лаврінєнко // Літ. Україна. – 1988. – 15 груд. – Про вечір в Держ. музеї літ. України, присвяч. 15-річчю від дня смерті В. Підпалого.

1989

419. **Гнатюк І.** На відстані часу / Іван Гнатюк // Київ. – 1989. – № 6. – С. 112.

420. **Гудзенко В.** «Якщо життям прийдешнім серце б'ється» / В. Гудзенко // Вісті з України. – 1989. – 2 жовт. (№ 43) : фотопортр.

421. **Зінчук Л.** Не забуваймо поета / Людмила Зінчук // Ленін. слово. – Оржиця (Полтав. обл.), 1989. – 18 трав.

422. **Климчук О.** На барикадах, яких нема : колюча розмова, навіяна одноймен. картиною Володимира Лободи / Олександр Климчук // Україна. – 1989. – № 18. – С. 12–13. – Про незахищеність таланту В. Підпалого.

423. **Компанієць К.** Вчимося у поета / К. Компанієць // Київ. ун-т. – 1989. – 24 листоп.

424. **Мазорє І.** Тепло його долоні / Іліє Мазорє // Київ. – 1989. – № 7. – С. 125.

425. **Сом М.** Володимир Куликівський / Микола Сом // Прапор. – 1989. – № 5. – С. 182. – Про В. Підпалого як одного з передчасно згаслих поетів.

426. **Сургай П.** Нетлінні рядки / Павло Сургай // Київ. ун-т. – 1989. – 6 верес.

1990

427. **Білецька-Муратова Н.** Автографи Ігоря Муратова / Н. Білецька-Муратова // Прапор. – 1990. – № 4. – С. 58–60. – Про майстерність В. Підпалого

як редактора: с. 60.

428. **Закордонєць Л.** «Піснями дні продовжував крилато» / Леонід Закордонєць // Прапор Перемоги. – Ірпінь, 1990. – 10 січ. : фот.

429. **Плачинда С.** Той останній бій / Сергій Плачинда // Київ. – 1990. – № 6. – С. 42–92. – Про похорон В. Підпалого: с. 45.

1991

430. **Лазірки** // Полтавщина : енциклопед. довід. – Київ, 1992. – С. 446. – Про В. Підпалого як уродженця с. Лазірки.

1993

431. **Бердо Г.** «Мене прощали колоски...» / Гнат Бердо // Нові дні. – Торонто, 1993. – Лютий (№ 515). – С. 19–21. – Справжнє прізвище – Станко Колесар.

432. **Варв'янський В.** Згадують друзі дитинства / Володимир Варв'янський // Оржиц. вісті. – 1993. – 10 листоп.

433. **Варв'янський С.** Згадують друзі дитинства / Станіслав Варв'янський // Оржиц. вісті. – 1993. – 17 листоп.

434. **Гайдаш М.** Згадують друзі дитинства / Микола Гайдаш // Оржиц. вісті. – 1993. – 13 листоп.

435. **Грабовський В.** «Присів пожуритися – зустрів друга» : уроки Володимира Підпалого / Валентин Грабовський // Вільне слово. – Житомир, 1993. – 2 жовт. : фотопортр.

436. **Двадцять років тому не стало Поета і Редактора... :** [добірка статей] // Літ. Україна. – 1993. – 25 листоп. – С. 3 : фот. – Зміст: Вдячність побратимові / Дмитро Павличко ; «Людино, люби!» / Абрам Кацнельсон ; Ми відчували спільну причетність до одного культурного дому / Валерій Шевчук.

437. **Жулинський М.** Українська література на межі тисячоліть : із доп. на пленумі СПУ / Микола Жулинський // Літ. Україна. – 1993. – 3 черв. – Ім'я В. Підпалого в переліку імен митців, які творять велику літературу.

438. **Засенко П.** Він любив усіх матерів / Петро Засенко // Вечір. Київ. – 1993. – 24 листоп. : фотопортр.

439. **Іваничук Р.** «Благослови, душе моя, Господа...» : щоденник. записи, спогади і роздуми / Роман Іваничук. – Львів : Просвіта, 1993. – 270 с. – Про похорон В. Підпалого: с. 8.

440. **Ільченко О.** Згадують друзі дитинства / Ольга Ільченко // Оржиц. вісті. – 1993. – 13 листоп.

441. **Коцюбинська М.** «Бо ти на землі – людина» / Михайлина Коцюбинська // Уряд. кур'єр. – 1993. – 12 черв. : фотопортр.

442. **Макаренко В.** Згадують друзі дитинства / Володимир Макаренко // Оржиц. вісті. – 1993. – 24 листоп.

443. **Онкович Д.** Пішов у дорогу за ластівками : (до 20-річчя з дня смерті В. Підпалого) / Дмитро Онкович // Укр. мова і літ. в шк. – 1993. – № 10. – С. 59.
444. **Пінчук Т.** Образ Г. Сковороди в українській літературі ХІХ–ХХ ст. : автореф. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук / Тетяна Пінчук. – Луганськ, 1993. – 19 с. – Про образ Г. Сковороди у творчості В. Підпалого: с. 9.
445. **Самійленко М.** «Нічого, Колю, сльози ріднять» / Микола Самійленко // Наш Час. – 1993. – 19 листоп. : фотопортр.
446. **Стеценко Л.** Згадують друзі дитинства / Лідія Стеценко // Оржиц. вісті. – 1993. – 13 листоп.
447. **Таран А.** Поет завжди є – доки є народ / Анатолій Таран // Вечір. Київ. – 1993. – 24 листоп. : фот.
448. **Україна** : путівник / упоряд.: О. Зінкевич, В. Гула. – Київ ; Балтимор : Смолоскип, 1993. – 450 с. – Про В. Підпалого: с. 275.
449. **Цимбалюк В.** Його любимий «вишневий світ» / Василь Цимбалюк // Вісн. Сквирщини. – 1993. – 24 листоп.
450. **Шалата М.** Значок-реліквія «Григорій Сковорода. 1794–1944» / Михайло Шалата // Дрогобиц. колекціонер. – 1993. – Квіт.-черв. (число 2).
451. «**Як мені** ті грати поламати» / [Лавріненко Л.] // Уряд. кур'єр. – 1993. – 23 груд. – С. 8. – (Культура). – Про вечір пам'яті в Державному музеї літератури України, приурочений 20-им роковинам від дня смерті В. Підпалого.
452. **Pidpaly Volodymyr** // Encyclopedia of Ukraine. Vol. 4. Ph-Sr / Edited by Danylo Husar Struk. – Toronto ; Buffalo ; London, 1993. – P. 23.

1994

453. **Верес О.** Підпалый Володимир : [корот. біогр. довідка] / Оксана Верес // Жива вода. – 1994. – Травень. – Екслібрис Оляни Рути.
454. **Іщенко М. Г.** Доповідна записка відділу культури ЦК Компартії України про деяких членів Спілки письменників України [зокрема В. Підпалого], від 18 грудня 1973 р. / Микола Іщенко // Київ. – 1994. – № 2. – С. 125–127.
455. **Іщенко М. Г.** Доповідна записка відділу культури ЦК Компартії України про деяких членів Спілки письменників України [зокрема В. Підпалого], від 18 грудня 1973 р. / Іщенко М. Г. // Літ. Україна. – 1994. – 27 жовт. – Надрук. в публ.: Невже це було нещодавно?
456. **Кацнельсон А.** «В ньому бачу Україну» / Абрам Кацнельсон // Євр. вісті. – 1994. – Січень (№1/2) : фотопортр.
457. **Коржавин Н.** Его образ жил во мне / Наум Коржавин ; [предисл. Евдокии Ольшанской] // Ренессанс. – 1994. – № 8. – С. 177–178.
458. **Мишанич О.** Григорій Савич Сковорода : передмова / Олекса Мишанич // Сковорода Г. Твори : у 2 т. / Григорій Сковорода. – Київ, 1994. – Т. 1. – С. 9–35. – Про В. Підпалого, який створив образ Г. Сковороди: с. 35. – ISBN 5-8104-0052-3.

459. **Підпала Н.** Завжди пам'ятав про душу / Ніла Підпала // Київ. – 1994. – № 2. – С. 119–125 : фот.

460. **Проценко Л.** Підпалий В. О. / Людмила Проценко // Київський некрополь : путівник-довідник / Людмила Проценко. – Київ, 1994. – С. 183. – ISBN 5-333-00673-3.

461. **Рудь М.** «Вважаю за свій партійний обов'язок поінформувати...» : лист членові Центрального Комітету Компартії України, Першому секретареві Правління СПУ тов. В. Козаченку [Про поминальний обід по В. Підпалому] / Микола Рудь ; передслово Володимира Сергійчука // Молодь України. – 1994. – 24 листоп.

462. **Тарахан-Берега З.** Очі його душі / Зінаїда Тарахан-Берега // Чернеча гора : вісн. Шевченк. нац. заповідника в м. Каневі. – 1994. – Серпень (№ 4). – С. 8.

1995

463. **День матері** // Народний календар на 1996 рік. – Київ, 1995. – 12 трав. – Зокрема про життя і творчість В. Підпалого.

464. **Касьянов Г.** Незгодні: українська інтелігенція в русі опору 1960–80 років / Георгій Касьянов. – Київ : Либідь, 1995. – 224 с. – Про переслідування учасників похорону В. Підпалого: с. 145.

465. **Коцюбинський Ю.** Володимир Михайличенко / Юлій Коцюбинський // Кур'єр Кривбасу. – 1995. – № 28. – С. 1, 30–32. – Згадка про талановиту університетську молодь, зокрема про В. Підпалого: с. 1.

466. **Мицик В.** До Кобзаря – зась! / Вадим Мицик // Звенигора. – Звенигородка (Черкас. обл.), 1995. – 27 трав. – Про виступ В. Підпалого на забороненому вечорі пам'яті Тараса Шевченка, який вів І. Дзюба.

467. **Перебийніс П.** Навіки зупинена мить / Петро Перебийніс // Рідна шк. – 1995. – № 7/8. – С. 12–13 : фотопортр.

468. **Сверстюк Є.** На зорі шістдесятих / Євген Сверстюк // Добром нагріте серце : до 80-ліття Івана Бенедиктовича Бровка / упоряд. Василь Овсієнко. – Київ, 1995. – С. 6–16. – Про сміливий і чесний вчинок В. Підпалого: с. 11.

469. **Снісар Л.** Берегиня / Любов Снісар // Народознавство. – 1995. – Березень (№ 20). – Про родину Підпалих.

470. **Сом М.** «Ми – українські поети» : (із циклу «Веселі бувальщини») / Микола Сом // Вечір. Київ. – 1995. – 17 серп.

1996

471. **Білоус Д.** «Нам, що людьми народилися...» : до 60-річчя від дня народж. В. Підпалого / Дмитро Білоус // Уряд. кур'єр. – 1996. – 14 трав.

472. **Бондаренко І.** З сузір'я шістдесятичників / Іван Бондаренко // Зоря Полтавщини. – 1996. – 14 трав.

473. **Буряк І.** Вшанування в Лазірках поета / І. Буряк // Зоря Полтавщини. – 1996. – 22 трав. – Про відзначення 60-річчя поета.

474. **Глейовий М.** Добра пам'ять / Микола Глейовий // Київ. – 1996. – № 5/6. – С. 157–158.
475. **Гуцало Є.** Посадив своє деревце / Євген Гуцало // Літ. Україна. – 1996. – 20 трав. : фот.
476. **Дроб'язко В.** «Володю, вишні цвітуть» / Володимир Дроб'язко // Оржиц. вісті. – 1996. – 8 трав. : фотопортр.
477. **Дроб'язко М.** «В дорогу – за ластівками» : до 60-річчя від дня народж. В. О. Підпалого (1936–1973) / Марія Дроб'язко // Календар знаменних і пам'ятних дат. II кв. : рек. бібліогр. довід. / Нац. парлам. б-ка України. – Київ, 1996. – С. 76–81.
478. «**Згоріть** в рядках... – ожить на рубежі...» / кор. «ЛУ» [Підпала Ніла] // Літ. Україна. – 1996. – 13 черв. – Про ювіл. заходи з нагоди 60-річчя В. Підпалого на батьківщині поета.
479. **Зінчук Л.** Лицар любові / Людмила Зінчук // Оржиц. вісті. – 1996. – 8 трав.
480. **Кагарлицький М.** Скрипкою душа бриніла / Микола Кагарлицький // Демократ. Україна. – 1996. – 16 трав.
481. **Коцур Г.** Про незабутнього / Ганна Коцур // Слово Просвіти. – 1996. – Травень (число 5) ; Про незабутнє // Дукля. – Пряшів (Словаччина), 2012. – № 6. – С. 40–41.
482. **Коцюбинська М.** «Бо ти на землі – людина» / Михайлина Коцюбинська // Ліцеїст : газ. Сквир. ліцею. – 1996. – № 3 : фот.
483. **Марченко А.** «Свою матір мені не стріти – на твою подивлюся здаля!» / А. Марченко // Полтав. думка. – 1996. – 17 трав.
484. **Михайличенко В.** «Нас кілька на «енко» було / Володимир Михайличенко // Червоний гірник. – Кривий Ріг, 1996. – 9 верес. – С. 3.
485. **Нетлінна** лише пам'ять // Ліцеїст : газ. Сквир. ліцею. – 1996. – № 3 : фот.
486. **Осадчук П.** Сині троянди поета / Петро Осадчук // Голос України. – 1996. – 16 трав.
487. **Підпалий Володимир** : довідка про поета // Арагац. – Київ, 1996. – № 5 : фотопортр.
488. **Підпалий Володимир** : [корот. довідка] // Енциклопедія українознавства : словник. частина / Наук. т-во ім. Шевченка ; голов. ред. В. Кубійович. – Львів ; Мюнхен, 1996. – Т. 6. – С. 2093. – Перевид. в Україні.
489. **Пінчук Т.** Григорій Сковорода і наш час : навч. посіб. / Тетяна Пінчук. – Луганськ, 1996. – 74 с. – Про В. Підпалого: с. 17–21.
490. **Плачинда В.** Із днів дружби / Володимир Плачинда // Київ. – 1996. – № 5/6. – С. 151–156 : фот.
491. **Прус В.** «З журбою радість обнялася» : пам'яті поета-земляка Володимира Підпалого / В. Прус // Оржиц. вісті. – 1996. – 18 трав. : фот. – Про відзначення 60-річчя В. Підпалого в с. Лазірках; відкриття пам'ятної дошки на

приміщенні Величківської школи; про спланування нової вул. ім. В. Підпалого та про літ.-мистец. вечір у Лазірківському будинку культури.

492. **Розумний Я.** У пошуках глузду : Сковорода в поезії Володимира Підпалого / Ярослав Розумний // Літ. Україна. – 1996. – 23 трав. : фот.

493. **Шумада Н.** Вічно молоді / Наталя Шумада // Криниця. – Полтава, 1996. – № 7/9. – С. 55–57 : фот. – Про дружбу В. Підпалого і В. Яринича.

494. **Юхимович В.** З висоти непохитної молодості / Василь Юхимович // Хрещатик. – 1996. – 22 трав. : фотопортр.

495. **Ющенко О.** Синє диво поезії / Олекса Ющенко // Україна молода. – 1996. – 19 черв.

1997

496. **Підпала Н.** Леся Українка в творчій біографії Максима Рильського / Ніла Підпала // «Твоєму йменню вічно пломеніти» : матеріали наук. конф. до 125-річчя від дня народж. Лесі Українки (м. Новоград-Волинський, 24 лют. 1996 р.) / ред. Л. П. Грузська. – Новоград-Волинський, 1997. – Про вірш В. Підпалого «На вінок Лесі Українки»: с. 72.

497. **Стус В.** Твори. У 4-х т. Т. 6 (додатковий) : [в 2-х кн.] / Василь Стус. – Львів : Вид. спілка «Просвіта», 1997.

Кн. 1 : Листи до рідних. – 495 с. – Про занепокоєння станом здоров'я В. Підпалого: с. 44, 51. – ISBN 966-537-040-5.

Кн. 2 : Листи до друзів та знайомих. – 262 с. – Про високу оцінку творчості В. Підпалого: с. 33. – ISBN 966-537-045-6.

498. **Шкраб'юк П.** Попід Золоті ворота : шість елегій про родину Калинців / Петро Шкраб'юк / Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України. – Львів, 1997. – 519 с. – Про елегійність поезій В. Підпалого: с. 83.

1998

499. **Варв'янський С.** Сині троянди Володимира Підпалого / Станіслав Варв'янський // Молода громада. – Полтава, 1998. – 4 груд.

500. **Гнатюк І.** Стежки-дороги : спомини / Іван Гнатюк. – Дрогобич : Відродження, 1998. – 496 с. – Про дружбу, творче побратимство і похорон В. Підпалого: с. 268, 275, 292–293, 298, 301–304, 315–318, 323, 383.

501. **Дениско Т.** «На ясні зорі, тихі води хай випадкове слово не впаде» / Тетяна Дениско // Зоря Полтавщини. – 1998. – 28 листоп. : фотопортр. – Інтерв'ю Н. Підпалої про життя і творчість В. Підпалого.

502. «**Доброокий**» : спогади про Івана Світличного / упоряд.: Леоніда і Надія Світличні. – Київ : Вид-во «Час», 1998. – 575 с. – Про В. Підпалого: с. 32, 236, 340.

503. **Житник В.** Чистота опалого цвіту / Володимир Житник // Жива вода. – 1998. – Грудень (№ 12) : фот.

504. **Коротич В.** Зеркало : глава 8. Паралельные жизни / Виталий Коротич // Бульвар. – 1998. – Іюнь (№ 32). – Про похорон В. Підпалого: с. 4.

505. **Опанасюк О.** Трійця з передпілля Києва / Олексій Опанасюк // Рильський М. «В муках моїх золотих» : лірика, листи, спогади та літ.-критич. пр. про поета / Максим Рильський. – Житомир : АСА, 1998. – 274 с. – Про вірш В. Підпалого, присвячений М. Рильському: с. 205. – ISBN 966-7057-25-9.

506. **Сидоренко В.** «Під вільхами червоними...» / Василь Сидоренко // Літ. Україна. – 1998. – 10 груд. – С. 6.

507. **Струк А.** С душой, чуткой, как скрипка, Владимир Пидпалый / Арсентий Струк // Кинджал, вложенный в ножны. – Обнинск, 1998. – С. 26–28.

508. **Танюк Л.** Парастас: Іван Світличний, Алла Горська, Володимир Глухий, Мар'ян Крушельницький : [худож.-публіцист. твір] / Лесь Танюк. – Київ : Сфера, 1998. – 146 с. – Про талановитих митців (серед них і В. Підпалый), які пішли у Вічність,. – ISBN 966-7267-22-9.

509. **Титикайло Є.** Цього не скажеш птицям / Євген Титикайло // Дзвін. – 1998. – № 2. – С. 145–146. – (Огляди, рецензії, відгуки). – До статті вміщено вірш Є. Титикайла «Приходить осінь...», присвяч. В. Підпалому.

510. **Ющенко О.** Синє диво поезії : (Володимир Підпалый) / Олекса Ющенко // В пам'яті моїй : нариси, етюди, есеї, спогади. Кн. 3 / Олекса Ющенко. – Київ, 1998. – С. 292–298.

1999

511. **Йовенко С.** «Я вірю в нашу безконечність...»: Ганна Світлична в контексті неперервної поезії і в своїх листах / Світлана Йовенко // Вітчизна. – 1999. – № 3/4. – С. 134–143. – Про В. Підпалого: с. 141.

512. **Ломинога Н.** Про славного земляка / Наталія Ломинога // Оржиц. вісті. – 1999. – 12 трав. – (Люби і знай свій рідний край).

513. **Опанасюк О.** Трійця з передпілля Києва : оповідки літеральні / Олексій Опанасюк. – Житомир : АСА, 1999. – 64 с. – Про вірш В. Підпалого «М. Т. Рильському»: с. 16.

514. **Плівачук К.** Пішов у дорогу за ластівками [Володимир Підпалый] : урок пам'яті з літ. рідного краю / Катерина Плівачук // Сквирський ліцей: традиції і сучасність / упоряд. В. І. Цимбалюк. – Сквиря, 1999. – С. 88–91.

515. **Романенко В.** Через усе життя / Валентина Романенко // Перемога. – Попільня, 1999. – 10 верес. – Про урок знань у Романівській школі ім. М. Т. Рильського, присвячений вивченню творчості М. Рильського та В. Підпалого.

516. **Ротач П.** Підпалый Володимир / Петро Ротач // Колоски з літературної ниви : корот. літ. календар Полтавщини. – Полтава, 1999. – С. 226–228 : портр. худож. Г. П. Грибан, Г. Д. Свечнікової.

517. **Танюк Л.** Парастас: Іван Світличний, Алла Горська, Володимир Глухий, Мар'ян Крушельницький : [передм. до кн. Л. Танюка «Парастас»] / Лесь Танюк // Слово і час. – 1999. – № 7. – С. 32–34. – (Наші презентації) (Погляд). – Про В. Підпалого: с. 33.

518. **Цимбалюк В.** Невтомна у праці / Василь Цимбалюк // Дивослово. – 1999. – № 4. – С. 47–48. – Про вчительку Сквирського ліцею К. Плівачук як популяризаторку творчості В. Підпалого.

2000

519. **Володимир Підпалый** : [корот. довідка] // Календар селянина на 2001 рік. – Київ, 2000. – 13 трав.

520. **Домчук М. П.** Володимир Підпалый. «Слово про Ігорів полк»: авторська версія / Мирослава Домчук // «Слово о полку Ігоревім» та його епоха : зб. наук. пр. / ред.: О. Мишанич, В. Звагельський. – Суми, 2000. – С. 160–164.

521. **Домчук М. П.** «Із кришталевого келиха тиші п'ю самотність – сам». Володимир Підпалый / Мирослава Домчук // Шістдесятництво як літературне явище : матеріали Всеукр. наук. конф. – Дніпропетровськ, 2000. – С. 30–33.

522. **Домчук М. П.** О. Твардовський і Володимир Підпалый / Мирослава Домчук // Компаративный аспект : сб. тр. междунар. науч. конф., посвящ. 100-летию со дня рождения А. Твардовского. – Воронеж, 2000. – С. 54–58.

523. **Кириченко С.** Люди не зі страху : спогади / Світлана Кириченко // Дніпро. – 2000. – № 7/8. – С. 108–130. – Про останню зустріч із В. Підпалым: с. 126.

524. **Коцур Г.** Вікно на схід. Втеча / Ганна Коцур // Дукля. – Пряшів (Словаччина), 2000. – № 5/6. – С. 10–23. – Про благородний вчинок В. Підпалого, пов'язаний з переховуванням авторки статті від переслідування КДБ.

525. **Тельнюк С.** «Стиль – це мужність» / Станіслав Тельнюк // Київ. – 2000. – № 1/2. – С. 141–149 : фот.

526. **Ткаченко М.** Про що нагадав лист / Микола Ткаченко // Оржиц. вісті. – 2000. – 20 верес. : фот.

527. **Чорновус М.** Подарунок долі / Микола Чорновус // Правда Прилуччини. – 2000. – 1 верес. : фот. ; Оржиц. вісті. – 2000. – 6 верес. – Справжнє прізвище – Ткаченко.

528. **Чорновус М.** Про що нагадав лист : незраджена пам'ять / Микола Чорновус // Правда Прилуччини. – 2000. – 2 серп. : фот. ; Оржиц. вісті. – 2000. – 20 верес.

2001

529. **Варв'янський С.** «Зростав я по війні...» : до 65-річчя до дня народж. поета В. Підпалого / Станіслав Варв'янський, Марія Шрамко // Рідний край. – Полтава, 2001. – № 1. – С. 120–122 : фотопортр.

530. **Винник Т.** Відкрий своє серце поезії / Тетяна Винник // Alma mater. Ніжин, 2001. – Грудень (№ 4). – Про вечір пам'яті В. Підпалого у Ніжин. пед. ун-ті ім. М. В. Гоголя.

531. **Вони жили** в нашому районі // Літературні автографи Солом'янки ХХ століття : бібліогр. довід. / Центр. район. б-ка ім. Ф. М. Достоєвського Залізнич. р-ну м. Києва ; складач Г. Їжко. – Київ, 2001. – С. 4–53. – Про В. Підпалого: с. 4.

532. **Грабовський В.** На левадах безсмертя – негусто / Віктор Грабовський // Уряд. кур'єр. – 2001. – 15 груд. – С. 8–9. – Про В. Підпалого: с. 8.

533. **Домчук М.** Міф і реальність 60-х років ХХ ст. у поемі В. Підпалого «Перунія» («Голубе кладовище») / Мирослава Домчук // Наук. вісн. Чернівецьк. ун-ту : зб. наук. пр. – Чернівці, 2001. – Вип. 108 : Слов'янська філологія. – С. 69–75.

534. **Домчук М.** «Настане знову час любов'ю землю обігріти» : [передмова] / Мирослава Домчук // Володимир Підпалій: «Усе, що в серці виплекав я доброго, належить вам» : біобібліогр. покажч. / упоряд.: Ніла Підпала, Світлана Бадрук ; за заг. ред. Володимира Плачинди ; Держ. б-ка України для юнацтва. – Київ, 2001. – С. 6–12.

535. **Домчук М.** Рецепція малої батьківщини у творчій долі В. Підпалого / Мирослава Домчук // Філологічні науки : зб. наук. пр. / Сум. ДПУ ім. А. С. Макаренка. – Суми, 2001. – С. 109–114.

536. **Домчук М.** Творча постать Володимира Підпалого в контексті «тихої поезії» шістдесятництва / Мирослава Домчук // Укр. мова та літ. – 2001. – Жовтень (№ 37). – С. 10.

537. **Домчук М.** Цикл елегій Володимира Підпалого про Т. Шевченка / Мирослава Домчук // Слово і час. – 2001. – № 5. – С. 4–7.

538. **Жулинський М.** Заявити про себе культурою : зб. наук. та публіцист. ст., виступів та інтерв'ю / Микола Жулинський. – Київ : Генеза, 2001. – 680 с. – Про В. Підпалого: с. 425.

539. **Заславський Р.** Володька! / Риталий Заславський // Радуга. – 2001. – № 9/10. – С. 162–179.

540. **Коцур Г.** Вікно на Схід / Ганна Коцур. – Пряшів : ЕХСО s.r.o., 2001. – 150 с. – Про родину Підпалих: с. 40–42, 53–55, 88.

541. **Коцюбинська М.** «Зафіксоване і нетлінне» : роздуми про епістоляр. творчість / Михайлина Коцюбинська. – Київ : Дух і Літера, 2001. – 299 с. – Про листи В. Підпалого до І. Гнатюка: с. 74, 80.

542. **Скрид В.** Йому було б лише 65 / Василь Скрид // Провінція post. – Сквир, 2001. – 12 квіт.

543. **Таран А.** Чарка кольору осіннього туману / Анатолій Таран // Правда Прилуччини. – 2001. – 12 трав. : фотопортр.

544. **Ткаченко М.** З журбою доля обнялася : до 65-річчя В. Підпалого / Микола Ткаченко // Правда Прилуччини. – 2001. – 12 трав.

545. **Українська література** : програми для серед. загальноосвіт. шк. : 5–11 кл. : проект // Укр. мова та літ. – 2001. – Липень (число 25/26). – 48 с. – Про В. Підпалого: с. 44.

546. **Цимбалюк В.** Його «вишневий світ» / Василь Цимбалюк // Вишневий цвіт : зб. учнів. творів – лауреатів премії ім. В. Підпалого. – Сквир, 2001. – С. 3–4.

547. **Цьому знімкові 40 років!** // День філолога : газ. філол. ф-ту Київ. Нац. ун-ту ім. Тараса Шевченка. – 2001. – 9 берез. – С. 2. – Розшифровано знімок засідання літ. студії університету (серед учасників є В. Підпалій), вміщений 10 березня 1961 р. в університетській газеті.

548. **Шаповал Ю.** Україна ХХ століття : особи та події в контексті важкої історії / Юрій Шаповал. – Київ : Генеза, 2001. – 560 с. – Про похорон В. Підпалого: с. 277. – ISBN 966-504-014-6.

2002

549. **Гайовий Г.** «Захалавне» минуле / Гриць Гайовий // Укр. слово. – 2002. – 24–30 січ. – С. 13 : фот. – (Історія). – Зокрема про сміливість і рішучість студента В. Підпалого.

550. **Довгань М.** В її серці – Україна : [про Олену Антонів] / Маргарита Довгань // Шлях перемоги. – 2002. – 14–20 листоп. – С. 9. – Згадка про В. Підпалого як одного з митців, яким було присвячено вечори поезій у ред. газ. «Друг читача».

551. **Перебийніс П.** Він з покоління непокірних : пам'яті Володимира Плачинди / Петро Перебийніс // Літ. Україна. – 2002. – 28 листоп. – С. 8. – Згадка про участь В. Плачинди у збиранні коштів на пам'ятник В. Підпалому.

552. **Петренко М.** Притча про велику птицю : [про В. Підпалого як редактора] / Микола Петренко // Дзвін. – 2002. – № 8. – С. 66–67. – Надрук. в публ. М. Петренка «Чи й ми були богемою: із письменницького зошита».

553. **Підпала Н.** «Нас хліб живив один, одні поїли води. Ділили, як брати, ми радість і печаль...» / Ніла Підпала // Доля єврейської духовної та матеріальної спадщини в ХХ ст. : зб. наук. пр. : матеріали конф., 28–30 серп. 2001 р. – Київ, 2002. – С. 198–204. – Про В. Підпалого як про продовжувача традицій М. Рильського, редактора, перекладача і популяризатора єврейських поетів: с. 202–204.

554. **Розумний Я.** У пошуках глузду : Скворода в поезії Володимира Підпалого / Ярослав Розумний // Підпалий В. Сквородинські думи : поезії / Володимир Підпалий. – Київ, 2002. – С. 42–46. – ISBN 966-01-0224-0.

555. **Славінська О.** «Тиха елегія» поетичного світу Володимира Підпалого / Оксана Славінська // Провінція post. – Сквиря, 2002. – 6 черв. – Про літ.-мистец. зустріч у Сквирській школі мистецтв.

556. **Снісар Л.** Господиня музею Максима Рильського / Любов Снісар // Жива вода. – 2002. – Березень. – С. 6 : фот. – Про Н. Підпалу, зокрема її роботу із збереження пам'яті про чоловіка – В. Підпалого.

557. **Снісар Л.** Феномен любові / Любов Снісар // Вісті. – Ніжин, 2002. – 25 січ. – Про зустріч пам'яті В. Підпалого у Ніжин. держ. пед. ун-ті ім. М. Гоголя.

558. **Сопронюк О.** Василь бабі тітка. Каламуть плюралізму / Олександр Сопронюк // Слово. – 2003. – Число 1. – С. 5. – Про В. Підпалого як окрасу факультету укр. філології КНУ ім. Т. Шевченка в 1960-х рр.

559. **Сопронюк О.** Мій Шевченко / Олександр Сопронюк // Шлях перемоги. – 2002. – № 43. – 7–13 листоп. – Про працю над курсовою роботою про В. Підпалого.

560. **Таран Л.** «Родичка» Максима Рильського [Ніла Підпала] / Людмила Таран // Дзеркало тижня. – 2002. – 8 берез. (№ 9). – С. 13 : фот. – Про знайомство і подружнє життя Ніли та Володимира Підпалих.

561. **Шевчук В.** На березі часу. Мій Київ. Входи́ни : повість-есе /

Валерій Шевчук. – Київ : Темпора, 2002. – 272 с. – Згадки про В. Підпалого: с. 138, 140, 154–155, 162, 212, 242. – ISBN 966-95991-2-1.

562. **Шевчук В.** На березі часу : автобіогр. оповідь-есе / Валерій Шевчук // Київ. – 2002. – №№ 4/5, 6, 7/8. – Про В. Підпалого: № 6. – С. 120 ; № 7/8. – С. 19, 33–34, 40, 118.

2003

563. **Бондаренко І.** Відгукніться ті, хто знав поета / Іван Бондаренко // Вісник. – Лубни, 2003. – 22 жовт. – С. 9.

564. **Біленко В.** Не міліє при шляху криниця / Володимир Біленко // Сіл. вісті. – 2003. – 28 листоп. – С. 3.

565. **Булда М.** Читаючи про Г. Сковороду / Микола Булда // Нова праця. – Чорнухи, 2003. – Грудень. – Про вихід «Сковородинських дум» В. Підпалого.

566. **Варв'янський С.** Поетична спадщина Володимира Підпалого / Станіслав Варв'янський // Оржиц. вісті. – 2003. – 8 лют.

567. **Грибніченко Т.** «Сковородинські думи» Володимира Підпалого / Т. Грибніченко // Укр. слово. – 2003. – Число 5. – 30 січ.-5 лют. – С. 10.

568. **Гужва В.** «Я поцілую руку України...» / В. Гужва // Літ. Україна. – 2003. – 6 лют.

569. **Гуць М.** У вінок пам'яті побратимові / Михайло Гуць // Культура і життя. – 2003. – 17 груд. – С. 8 : фотопортр.

570. **Іванов З.** Спомин із післямовою / Захарі Іванов ; пер. Тараса Рильського // Молодь України. – 2003. – 27 листоп. – С. 4 : фотопортр. – (Пам'ять). – У статті вміщено вірш З. Іванова «Лист до Володі Підпалого» в перекладі М. Сингаївського.

571. **Ільницький М.** Символи Сковороди і реалії часу / Микола Ільницький // Дзвін. – 2003. – № 9. – С. 145–147. – (Огляди, рецензії, відгуки). – Рец. на кн.: Підпалый В. Сковородинські думи : поезії. – Київ, 2002.

572. **Малахута М.** Прощання з ластівками / Микола Малахута // Літ. газ. – Луганськ, 2003. – Жовтень (№ 2). – С. 3 : фотопортр.

573. **Мицик В.** Із світлом усміху / Вадим Мицик // Шлях перемоги. – 2003. – 26 листоп. – С. 14.

574. **Мірошніченко Л.** У зеніті молодості / Лариса Мірошніченко // Уряд. кур'єр. – 2003. – 29 листоп. – С. 9 : фот.

575. **Мороз Л.** [Розтривожила душу збірка «Сковородинські думи»] / Лариса Мороз // Літ. Україна. – 2003. – 13 лют. – С. 2. – (Письменницька седмиця: події тижня очима літераторів).

576. **Мороз Л.** Тривожні думи Володимира Підпалого / Лариса Мороз // Київ. – 2003. – № 6. – С. 166–168.

577. **Наєнко М.** «Живи, життя, і пломеній» : від «Світанку» до Сві-й-танку / Михайло Наєнко // Сві-й-танок. (Есеїстка. Поезія. Переклади. Проза. Драматургія. Критика та бібліографія) : студент. альм. / Київ. ун-т ім. Тараса Шевченка. – Київ, 2003. – Вип. 1. – С. 3–8. – Про публікації В. Підпалого в студ. альманасі «Світанок»: с. 3.

578. **Найда А.** Завжди знаходив істину / Анатолій Найда // Укр. газ. – 2003. – № 45. – 4–10 груд. – С. 9 : портр. худож. А. Пугачевського.

579. **Орач О.** Бентежні думи Володимира Підпалого / О. Орач // Укр. форум. – 2003. – 28 трав. – С. 16.

580. **Осіння** пісня веснолюба : [матеріали з кн. спогадів про В. Підпалого, підгот. до друку у вид-ві «Укр. письменник» у 1990 р. Н. Підпалою] // Літ. Україна. – 2003. – 11 груд. – С. 7 : фот. – Зміст: [Найбільше запам'яталася мені...]; «Коли на фронті гинув вірний друг : [вірш] / Володимир Дарда ; Золота сопілка / Станіслав Зінчук ; Дивлюсь у чисті його очі ; Поет : *пам'яті Володимира Підпалого та його побратимів, які не пережили задухи застою* : [вірш] / Дмитро Онкович ; «А я шукаю ВАС...» : [про вшанування пам'яті В. Підпалого в рідному селі Лазірках та на Байковому кладовищі у Києві з нагоди 30-річчя з дня його смерті] / Любов Снісар.

581. **Плачинда С.** Материк доброти в океані байдужості / Сергій Плачинда // Столиця. – 7–13 листоп. (№ 45). – 2003. – С. 24. – Згадка про те, як В. Плачинда збирав гроші на пам'ятник В. Підпалому та домагався його відкриття.

582. **Просятківська Л.** Пішов туди, де сонце світить вічно / Людмила Просятківська // Укр. слово. – 2003. – 11–17 груд. (число 50). – С. 8. – (Незабутні).

583. **Рубан В.** Київська школа / Василь Рубан // Кур'єр Кривбасу. – 2003. – Листопад (№ 168). – С. 142–151. – Про В. Підпалого як одного з керівників літстудії при вид-ві «Молодь»: с. 143.

584. **Україна** видає // Дукля. – Пряшів (Словаччина), 2003. – № 1. – С. 69.

585. **Цимбалюк В.** Володимир Підпалый і його сковородіана / Василь Цимбалюк // Вісн. Сквирщини. – 2003. – 1 лют.

2004

586. **Веретейченко І. Г.** Сковорода і світ : навч. посіб. / І. Веретейченко, П. Дяченко, Т. Пінчук. – Київ : Шлях, 2004. – 208 с. – Про В. Підпалого: с. 136–142.

587. **Грибіниченко Т.** «Сковородинські думи» Володимира Підпалого / Тетяна Грибіниченко // Дивослово. – 2004. – № 5. – С. 24–26. – (За новою програмою).

588. **Домчук М.** «Амплітуда поета – від землі аж до неба...» : Володимир Підпалый у контексті шк. прогр. / Мирослава Домчук // Дивослово. – 2004. – № 5. – С. 18–23 : фот.

589. **Жадько В.** Байковий некрополь : іст. фотоіл. довід. / Віктор Жадько. – Київ : Жадько В. О., 2004. – 240 с. : іл. – Довідка про В. Підпалого і фото його могили: с. 149.

590. **Жиленко І.** Homo feriens / Ірина Жиленко // Сучасність. – 2004. – № 2. – С. 94–118. – Про В. Підпалого: с. 104.

591. **Зінчук С.** Екран пам'яті : автобіогр. нотатки / Станіслав Зінчук. – Київ : Сьоме небо, 2004. – 264 с. – Про навчання в університеті і товаришування

з В. Підпалим: с. 95, 98, 104, 109, 111, 115–119, 129, 174–175, 177, 180, 200, 230. – ISBN 5-308-01705-10.

592. **Коваль А.** Відлуння студентських літ / Алла Коваль // Дивослово. – 2004. – № 5. – С. 26 : фот.

593. **Копотун І.** Щедре серце поета / Іван Копотун // Сліпорід : іст.-біограф. нариси / Іван Копотун. – Полтава, 2004. – С. 98–101. – Також про В. Підпалого, його дитинство і батьків див.: с. 14, 16, 64, 67–68, 71, 106–107, 340.

594. **Коцюбинська М.** «Бо ти на землі – людина»: Володимир Підпалий / Михайлина Коцюбинська // Мої обрії. [В 2 т.]. Т. 2 / Михайлина Коцюбинська. – Київ, 2004. – С. 308–310. – Також згадки про В. Підпалого: с. 79, 364. – ISBN 966-7888-68-1.

595. **Малахута М.** Прощання з ластівками / Микола Малахута // Київ. – 2004. – № 6. – С. 153–160.

596. **Плівачук К.** Урок пам'яті з літератури рідного краю. Пішов у дорогу за ластівками: Володимир Підпалий / Катерина Плівачук // Клокар Н. І., Їй спокій тільки сниться... : навч.-метод. посіб. / Клокар Н. І., Цимбалюк В. І. – Біла Церква, 2004. – С. 55–59.

597. **Розумний Я.** Сквородинські теми і мотиви в українській поезії / Ярослав Розумний // Держави, суспільства, культури: Схід і Захід : зб. на пошану Ярослава Пеленського. – [Нью-Йорк], 2004. – С. 967–988. – Про В. Підпалого: с. 978–985, 987–988.

598. **Самойленко Г.** Юністю окрилені роки / Григорій Самойленко // Завжди з нами : спогади про Юлія Коцюбинського. – Ніжин : Аспект-Поліграф, 2004. – 155 с. – Про В. Підпалого: с. 117.

599. **Снісар Л.** До джерел духовності / Любов Снісар // Нова праця. – Чорнухи (Полтав. обл.), 2004. – Січень. – Про презентацію «Сквородинських дум» у Чорнухах.

600. **Шлапак Б.** Остання зустріч / Б. Шлапак // Київ. – 2004. – № 6. – С. 161.

601. **Юхименко Л.** Квітнева зустріч / Л. Юхименко // Ірпін. вісн. – 2004. – 8 трав. – Про засідання літ. студії «Дебют», присвячене творчості В. Підпалого і В. Затулівітра, яке було проведено в міській бібліотеці.

2005

602. **Григорій Скворода:** загадковість присутності : матеріали конф., присвяч. 280-річчю від народж. Григорія Сквороди. – Львів, 2005. – С. 122–128.

603. **Добром нагріте серце :** до 90-річчя І. Б. Бровка / ред. Василь Овсієнко. – Харків : Фоліо, 2005. – 136 с. : іл. – Про В. Підпалого див. покажч. імен: с. 127. – ISBN 966-03-2899-0.

604. **Домчук М.** Рецепція малої батьківщини у творчій долі В. Підпалого / Мирослава Домчук // Філологічні науки : зб. наук. пр. – Суми : Сум. ДПУ ім. А. С. Макаренка, 2001. – С. 109–114.

605. **Драч І.** В гостях у Дмитрия Гордона / Іван Драч // Бульвар

Гордона. – 2005. – Май (№ 4). – С. 8–11. – Про похорон В. Підпалого: с. 9.

606. **Жадько В.** У пам'яті Києва : [некрополь письменників]. – Київ, 2005. – 461 с. : фотоіл., портр. – Про В. Підпалого: с. 341. – ISBN 966-8567-03-Х.

607. **Жадько В.** Український некрополь : іст. наук. довід. / Віктор Жадько. – Київ : Жадько В. О., 2005. – 352 с. : іл. – Довідка про В. Підпалого, портрет і фото його могили: с. 264. – ISBN 966-8567-01-3.

608. **Іванців В.** Стоячи на сторожі, не сплять / Володимир Іванців // Літ. Україна. – 2005. – 12 трав. – С. 6. – Про В. Підпалого як про редактора першої збірки «Русява Рось».

609. **Книгопанорама** // Кур'єр Кривбасу. – 2004. – Січень (№ 170). – С. 198–199.

610. **Цимбалюк В.** Визначились володарі премії імені Володимира Підпалого / Василь Цимбалюк // Вісн. Сквирщини. – 2005. – 2 квіт. – С. 6. – (Учнівська творчість).

611. **Чорновіл В.** Твори. В 10 т. Т. 4, кн. 2. Листи / В'ячеслав Чорновіл. – Київ : Смолоскип, 2009. – 1066 с. – Про В. Підпалого, якого В. Чорновіл шанував як поета і як людину: с. 21, 314, 347, 377. – ISBN 966-7332-87-Х. – ISBN 966-8499-18-2. – ISBN 966-84-99-24-7.

2006

612. **Бабчук Е.** Сучасник майбутніх поколінь / Емма Бабчук // Говорить і показує Україна. – 2006. – 22 черв. – С. 11.

612а. **Безклубенко С. Д.** Номенклатурна «Камасутра» : службовий роман Брежнєв. часів, написаний у стилі «Пасквіль», змонтований з листів, записок, доносів, спогадів, чуток та пліток, а також дозвільних міркувань / Сергій Безклубенко. – Вінниця : Балюк І. Б., 2012. – Про похорон В. Підпалого – С. 414, 416.

613. **Біленко В.** «Світе мій, щасливий і печальний...» / Володимир Біленко // Сіл. вісті. – 2006. – 27 черв. – С. 3.

614. **Білоус Г.** Він повертав до сонця Україну / Г. Білоус // Холодний Яр : часопис Черкас. обл. орг. Нац. Спільки письменників України. – Черкаси, 2006. – № 3. – С. 246–249.

615. **Бойко В.** Непросте знайомство / Вадим Бойко // Кур'єр Кривбасу. – 2006. – Травень (№ 198). – С. 118–122.

616. **Бондаренко І.** Чекаємо позитивного рішення / Іван Бондаренко // Село полтавське. – 2006. – 20 січ. – (Вшанувати імена). – Про проблеми і труднощі із присвоєнням імені поета В. О. Підпалого Лазірівській ЗОШ І–ІІІ ст.

617. **Варв'янський С.** Володимир Підпалый: «Я поцілую руку України...» / Станіслав Варв'янський, Іван Копотун // Зоря Полтавщини. – 2006. – 27 черв. – С. 4. – (Незабутні).

618. **Вишневий світ** Володимира Підпалого : [добірка матеріалів] // Літ. Україна. – 2006. – 18 трав. – С. 7 : фотопортр. – Зміст: Гість опівночі : *пам'яті Володимира Підпалого* : [вірш] / Леонід Горлач ; Взірець благородства і доброти / Михайло Клименко ; Навіки зупинена мить / Петро Перебийніс ;

Говорімо про життя, або Дві зустрічі з побратимом / Михайло Сич ; Любов залишається / Дора Хайкіна ; Поетові ластівки : [вірш] / Михайло Шалата.

619. **Відкритий** лист міністру освіти і науки України Ніколаєнку С. М. / Михайло Юркевич, Любов Коросташова // Вісник. – Лубни, 2006. – 15 лют. – С. 8.

620. **Гнатюк І.** Сила поетичної довговічності / Іван Гнатюк // Вітчизна. – 2006. – № 1/2. – С. 122–124 : фот.

621. **Горlach Л.** Поворотне слово / Леонід Горlach // Культура і життя. – 2006. – 26 лип. – С. 3 : фот. – (Пам'яті поета).

622. **Ковалів Ю.** Екзистенційний вибір Володимира Підпалого / Юрій Ковалів // Літературознавчі студії : зб. наук. пр. / Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. – Київ, 2006. – Вип. 16. – С. 132–138.

623. **Коцюбинська М.** «Бо ти на землі – людина»: Володимир Підпалый / Михайлина Коцюбинська // Книга споминів / Михайлина Коцюбинська. – [Б. м., 2006]. – С. 221–224.

624. **Мазоха Г. С.** Український письменницький епістолярій другої половини ХХ ст.: жанрово-стильові модифікації : монографія / Г. С. Мазоха. – Київ : Міленіум, 2006. – 344 с. – Про листування В. Підпалого та І. Гнатюка: С. 123–125. – ISBN 966-063-30-9.

625. **Підпала Н.** «Жага, любов і туга триєдині» : до 70-річчя від дня народж. Володимира Підпалого / Ніла Підпала // Дзеркало тижня. – 2006. – 20 трав. (№ 19). – С. 19 : фот. – (Людина).

626. **Підпала Н.** «Скрипкою його душа бриніла» : до 70-річчя з дня народж. Володимира Підпалого / Ніла Підпала // Оржиц. вісті. – 2006. – 29 лип. – С. 2. – Про вшанування пам'яті поета земляками в с. Лазірки на Полтавщині.

627. **Підпала Н.** Тридцять років тому... / Ніла Підпала // Літ. Україна. – 2006. – 26 жовт. – С. 7 : фот. – Про вечір пам'яті В. Підпалого, що відбувся в с. Лазірки в 1976 р. з нагоди 40-річчя від дня його народження.

628. **Підпала Н.** «Якщо життям прийдешнім серце б'ється...» / Ніла Підпала // Таїни художнього тексту (до проблеми поетики тексту) : зб. наук. пр. / Дніпропетров. нац. ун-т ім. О. Гончара. – Дніпропетровськ, 2006. – Вип. 5. – С. 155–161.

629. **Підпалый А.** «Сковородинські думи» Володимира Підпалого як концепція світу / Андрій Підпалый // Григорій Сковорода: джерела духовної величі і сучасність : матеріали Переяслав-Хмельницьких Х–ХІ–ХІІ Сковородинських читань. – Переяслав-Хмельницький, 2006. – С. 365–366.

630. **Роговий Ф.** [Лист від 15 грудня 1973 року про зустрічі із В. Підпалым] / Феодосій Роговий // Холодний Яр : часопис Черкас. обл. орг. Нац. Спільки письменників України. – Черкаси, 2006. – № 4. – С. 141–142. – Вміщено в публ.: Листи Феодосія Рогового до Григора Тютюнника.

631. **Роговий Ф.** Слово на прощання / Феодосій Роговий // Холодний Яр : часопис Черкас. обл. орг. Нац. Спільки письменників України. – Черкаси, 2006. – № 1. – С. 179–185. – (До 70-річчя з дня народження Володимира Підпалого).

632. **Снісар Л.** Скрипкою його душа бриніла : до 70-річчя Володимира

Підпалого / Любов Снісар // Освіта України. – 2006. – 23 черв. (№ 47). – С. 7. – Про святкування ювілею В. Підпалого на батьківщині в селі Лазірках.

633. **Снісар Л.** Скрипкою його душа бриніла : до 70-річчя Володимира Підпалого / Любов Снісар // Сіл. школа. – 2006. – 6 лип. – С. 5 : фот. – Про ювілейні урочистості у Сквирі, Лазірках, Києві.

634. **Снісар Л.** «Треба любити гаряче і багато» / Любов Снісар // Шлях перемоги. – 2006. – 10 трав. – С. 12.

635. **Шалата М.** Зелена гілка пам'яті : до 70-річчя Володимира Підпалого / Михайло Шалата // Галицька зоря. – Дрогобич, 2006. – 19 трав. – С. 6 : фот.

636. **Щербина В.** Учительське спасибі / В. Щербина // Уряд. кур'єр. – 2006. – 15 лют. – С. 16.

2007

637. **Бондаренко І.** Хотів «любов'ю землю обігріти» / Іван Бондаренко // Село полтавське. – 2007. – 14 верес. – (Із книжкової полиці).

638. **Домчук М.** До питання про «тиху» лірику. Підпалий Володимир Олексійович / Мирослава Домчук // Українське шістдесятництво у контексті доби / Мирослава Домчук ; СумДПУ імені А. С. Макаренка. – Суми, 2007. – С. 124–134.

639. **Жадько В.** У пам'яті Києва : наук. фотоіл. довід.-посіб. / Віктор Жадько. – Київ : Фенікс, 2007. – 480 с. : іл. – Довідка про В. Підпалого, фото-портр. і фото могили: с. 341. – ISBN 978-966-8567-09-4.

640. **Каленченко О.** Поліфонізм поетичного дискурсу шістдесятників (В. Симоненко, М. Вінграновський, В. Підпалий) / О. Каленченко // Наук. зап. Тернопіл. нац. пед. ун-ту ім. Володимира Гнатюка. – (Серія: Літературознавство). – Тернопіль, 2007. – С. 52–59.

641. **Микитюк Л.** Література рідного краю / Л. Микитюк // Районні вісті. – Глобин, 2007. – 24 берез. – (Нове у шкільній програмі).

642. **Модрицька І.** Поет національного сумління / І. Модрицька // Галиц. зоря. – Дрогобич, 2007. – 12 січ. – С. 1.

643. **Підпалий А.** «Сковородинські думи» Володимира Підпалого як концепція світу / Андрій Підпалий // Григорій Сковорода – джерело духовної величі та сучасність : [зб. наук. пр. : матеріали Переяслав-Хмельниц. 10–11–12-х Сковородин. читань] / Переяслав-Хмельниц. держ. пед. ун-т ім. Г. Сковороди [та ін.] ; упоряд.: Рик С. М., Козубенко Л. М. ; голов. ред. В. П. Коцур ; редкол.: Попович М. В. [та ін.]. – Тернопіль, 2007. – С. 228–289. – ISBN 978-966-308-213-4.

644. **Рарицький О.** «Сковородинські думи» Володимира Підпалого: екзистенційний вибір поета / Олег Рарицький // Григорій Сковорода – духовний орієнтир для сучасності : наук. матеріали XIII Сковородин. читань. У 2 кн. Кн. 1 / відп. ред. М. П. Карпанюк. – Київ, 2007. – С. 193–197.

645. **Третяченко А. В.** Природа у творчості Володимира Підпалого / Алла Третяченко // Взаємодія культур і полілінгвізм Придністров'я: станов-

влення та розвиток : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. 30–31 жовт. 2007 р. – Т. 2. – Тирасполь, 2007. – С. 99–101.

646. **Третяченко А. В.** Творчість Володимира Підпалого : штрихи до літ. портр. / А. В. Третяченко // Наук. пр. Кам'янець-Поділ. держ. ун-ту. Філол. науки / відп. ред. Ю. О. Маркітантов. – Кам'янець-Подільський, 2007. – Вип. 15, т. 2. – С. 15–17.

647. **Цимбалюк В.** Не «спинилося втомлене серце» / Василь Цимбалюк // Літ. Україна. – 2007. – 10 трав. – С. 6. – Рец. на кн.: Підпалій В. «Любов'ю землю обігріти...». – Київ : Веселка, 2006.

648. **Черненко Ю.** Життєва доля Володимира Підпалого в контексті поезії шістдесятників / Ю. Черненко // Слобожанщина: літературний вимір : матеріали V Всеукр. наук. конф., 9 лют. 2007 р. – Луганськ, 2007. – Вип. 5. – С. 166–169.

2008

649. **Авраменко О.** Володимир Підпалій / Олександр Авраменко // Українська література : підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. / О. М. Авраменко, Г. К. Дмитренко. – Київ, 2008. – С. 185–186. – ISBN 978-966-349-138-7.

650. **Білоус Г.** Він повертав до сонця Україну / Григорій Білоус // Холодний Яр : часопис Черкас. обл. орг. Нац. Спільноти письменників України. – Черкаси, 2008. – № 3. – С. 246–249.

651. **Бондаренко І.** Крига скресла / Іван Бондаренко // Провінц. газ. – Пирятин, 2008. – 29 листоп. – (Повертаючись до надрукованого). – Про труднощі з присвоєнням Лазірківській школі імені Володимира Підпалого.

652. **Жадько В.** Некрополь на Байковій горі : літ.-публіцист. вид. / Віктор Жадько. – Київ : Жадько В. О., 2008. – 312 с. : іл. – Довідка про В. Підпалого, фото його могили: С. 167 ; схема розташування могили: С. 278–279. – ISBN 978-966-8567-13-1.

653. **Копотун І.** Володимир Підпалій: «...Я поцілую руку України...» / Іван Копотун // Сліпорід – край отчий : літ.-публіцист. повість. [Т. 2] / Іван Копотун. – Полтава, 2008. – С. 94–95. – Також розповідь про родину, згадки: с. 43–48 ; 85–93, 96–97, 110, 187, 291, 403, 434, 441, 448–449. – ISBN 978-966-7244-52-1.

654. **Міщенко О.** Володимир Підпалій / Олена Міщенко // Українська література : підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. / Олена Міщенко. – Київ, 2008. – С. 167–173.

655. **Підпала Н.** «...Болить з великої любові» / Ніла Підпала // Закон і обов'язок. – 2008. – 25 квіт. – С. 10.

656. **Самовид У.** Згадуючи Володимира Підпалого / Улас Самовид // Солом'янка. – Київ, 2008. – Березень (№ 4). – С. 4. – (До дня рідної мови).

657. **Скороход Т.** Його вірші хвилюють, будять кров / Тетяна Скороход // Оржиц. вісті. – 2009. – 28 листоп. – С. 2. – (Видатні земляки).

658. **Слоньовська О.** Володимир Підпалій / О. Слоньовська // Українська література : підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. / Ольга

Слоньовська. – Київ, 2008. – С. 189–195.

659. **Тельнюк С.** В'язничні враження / Станіслав Тельнюк // Закон і обов'язок. – 2008. – 25 квіт. – С. 11.

660. **Третяченко А. В.** Редакторська та видавнича діяльність Володимира Підпалого / Алла Третяченко // Наук. пр. Кам'янець-Поділ. нац. ун-ту ім. Івана Огієнка. Філол. науки. – Кам'янець-Подільський, 2008. – Вип. 17. – С. 186–187.

661. **Третяченко А. В.** Символіка синього кольору в ліриці Володимира Підпалого / Алла Третяченко // Наук. пр. Кам'янець-Поділ. нац. ун-ту : зб. за підсумками звіт. наук. конф. викл., докторантів і аспірантів, присвяч. 90-річчю Кам'янець-Поділ. нац. ун-ту. – Кам'янець-Подільський, 2008. – Вип. 7. В 5-и т. Т. 2. – С. 76–77.

662. **Цимбалюк В.** Володимир Підпалый / Василь Цимбалюк // Українська література : підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. / Василь Цимбалюк. – Київ, 2008. – С. 162–167. – ISBN 978-966-04-0620-9.

663. **Чупринін О. О.** Урок № 38. В. Підпалый. «Запросини». Оптимізм, впевненість у правильності обраного шляху / О. О. Чупринін // Усі уроки української літератури у 8 класі / О. О. Чупринін. – Харків, 2008. – С. 289–294. – (12-річна школа). – ISBN 978-966-333-775-3.

664. **Чупринін О. О.** Урок № 37. В. Підпалый. «Тиха елегія». Щирість патріотичних почуттів ліричного героя / О. О. Чупринін // Усі уроки української літератури у 8 класі / О. О. Чупринін. – Харків, 2008. – С. 284–289. – (12-річна школа). – ISBN 978-966-333-775-3.

665. **Шкуратовська З.** У сільській школі вшанували поета / Зоя Шкуратовська // Сіл. життя. – Шишаки (Полтав. обл.), 2008. – 12 груд. – С. 4. – (Урок-пам'ять).

2009

666. **Гусленко Р.** Художнє втілення концепції трьох світів у Сковородинських думах» Володимира Підпалого / Раїса Гусленко // Григорій Сковорода – джерело духовної величі та сучасність : зб. наук. пр. – Київ, 2009. – Вип. 2 : Матеріали Переяслав-Хмельницьких XIV Сковородинівських читань. – С. 154. – ISBN 978-966-2133-29-5.

667. **Підпала Н.** Він повертав до сонця Україну / Ніла Підпала // Літ. Україна. – 2009. – 28 трав. – С. 1. – (Пам'ять жива).

668. **Підпала Н.** Володимир Підпалый – лауреат Міжнародної літературно-мистецької премії імені Григорія Сковороди / Ніла Підпала // Григорій Сковорода – джерело духовної величі та сучасність : зб. наук. пр. – Київ, 2009. – Вип. 2 : Матеріали Переяслав-Хмельницьких XIV Сковородинівських читань. – С. 241–248. – ISBN 978-966-2133-29-5.

669. **Скороход Т.** Його вірші хвилюють, будять кров / Тетяна Скороход // Оржиц. вісті. – 2009. – 28 листоп. – С. 2. – (Видатні земляки).

670. **Третяченко А. В.** Жанрово-тематичне розмаїття творчої спадщини Володимира Підпалого / Алла Третяченко // Наук. пр. Кам'янець-Поділ. нац. ун-ту імені Івана Огієнка. Філологічні науки. – Кам'янець-Подільський, 2009. –

2010

671. **Артемчук І.** Три зустрічі / Ігор Артемчук // Літ. Україна. – 2010. – 20 трав. – С. 5. – (Пам'ять).

672. **Бондаренко І.** Презентація школи імені В. О. Підпалого / Іван Бондаренко // Вісник. – Лубни, 2010. – 17 листоп. – С. 13.

673. **Пасічник А.** Тих віршів розмаїтий світ / Анастасія Пасічник // Вісн. Сквирщини. – 2010. – 17 лип. – С. 6.

674. **Рух опору** в Україні : 1960–1990 : енциклопед. довід. / голов. ред. Осип Зінкевич ; передм. Осипа Зінкевича, Олесья Обертаса ; Музей-архів і док. центр Укр. самвидаву при вид-ві «Смолоскип». – Київ : Смолоскип, 2010. – 804 с. : 56 іл. – Про В. О. Підпалого: с. 497–498.

675. **Сичок С. В.** Концепти філософії Григорія Сковороди як семантичний ключ до розуміння мікросвіту творчості В. Підпалого та І. Світличного / С. В. Сичок // Науковий збірник : до 80-річчя з дня народж. Івана Світличного / Луган. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка, Ін-т літ. ім. Т. Г. Шевченка НАН України ; упоряд. О. І. Неживий. – Луганськ, 2010. – С. 139–148.

676. **Сідлецька І.** Пригорщі поезії – від Володимира Підпалого / Ірина Сідлецька // Вісн. Сквирщини. – 2010. – 17 лип. – С. 6.

677. **Третяченко А. В.** Колористика художнього світу Володимира Підпалого / Алла Третяченко // Наук. пр. Кам'янець-Поділ. нац. ун-ту імені Івана Огієнка. Філологічні науки. – Кам'янець-Подільський, 2010. – Вип. 21. – С. 183–186.

678. **Третяченко А. В.** Образ матері у творчості Володимира Підпалого / Алла Третяченко // Іст.-літ. журн. – Одеса, 2010. – № 18. – С. 601–608.

679. **Третяченко А. В.** Образно-тропеїчні аспекти мовостилю Володимира Підпалого / Алла Третяченко // Наук. пр. Кам'янець-Поділ. нац. ун-ту імені Івана Огієнка : зб. за підсумками звіт. наук. конф. викл., докторантів і аспірантів. Вип. 9. У 5-и т. Т. 3. – Кам'янець-Подільський, 2010. – С. 56–57.

680. **Третяченко А. В.** Філософські мотиви у ліриці Володимира Підпалого / Алла Третяченко // ХХ століття : від модерності до традиції : зб. наук. пр. – Вінниця, 2010. – Вип. 1 : Естетика і поезика творчості Леоніда Мосендза. – С. 248–251.

681. **Третяченко А. В.** Художні особливості поетичного мовлення Володимира Підпалого / Алла Третяченко // Культурно-мовне розмаїття Придністров'я в дзеркалі етномовних процесів сучасності : матеріали міжнар. наук.-практ. конф., присвяч. 80-річчю Ін-ту мови та літ. – Тирасполь, 2010. – С. 130–132.

682. **«Я вічний під зірками свого неба»** / дирекція школи // Оржиц. вісті. – 2010. – 3 листоп. – С. 3.

2011

683. **Біленко А.** Спогад квіткою на пам'ять про поета : [інтерв'ю із Н. Підпалою під час її перебування на Оржиччині] / А. Біленко // Оржиц. вісті. –

2011. – 24 берез. – С. 4. – (Літературна вітальня).

684. **Білик Г.** Пішов у дорогу – за ластівками... / Г. Білик // Літ. Україна. – 2011. – 22 груд. – С. 14. – (Книжкова ятка).

685. **Бондаренко І.** Берегиня поета / Іван Бондаренко // Вісник. – Лубни, 2011. – 2 листоп. – С. 14. – (Творче джерело).

686. **Бондаренко І.** Лазірківська школа шанує пам'ять поета-земляка / Іван Бондаренко // Вісник. – Лубни, 2011. – 14 груд. – С. 14. – (Новини з регіону).

687. **Бондаренко І.** Щоб пам'ятали і шанували / Іван Бондаренко // Вісник. – Лубни, 2011. – 7 груд. – С. 2. – (Цікаві зустрічі).

688. **Бондарчук К.** У «Проліску» – справжні таланти / Катерина Бондарчук // Вісн. Сквирщини. – 2011. – 16 квіт. – С. 1–2. – (Учнівська творчість). – Про засідання Сквир. район. студії «Пролісок», присвяч. 75-річчю від дня народж. В. Підпалого.

689. **Варв'янський С.** Книжкова толока поета Володимира Підпалого / Станіслав Варв'янський // Укр. новини. – Астана (Казахстан), 2011. – 3 верес. – С. 7.

690. «**Високовольтна лінія духу**» (Ліна Костенко) : фотоновини / підготувала Олена Сидоренко // Оржиц. вісті. – 2011. – 12 листоп. – С. 2. – Фото-репортаж про регіональну наук.-практ. конф. «Поети-шістдесятники у національному відродженні України» у Полтав. ун-ті економіки і торгівлі, присвяч. 20-річчю незалежності України, зокрема про секцію 1. «Життєвий і творчий шлях полум'яного патріота України Володимира Підпалого».

691. **Віхи** життя і творчості Володимира Підпалого // Нація і держава. – 2011. – 3 листоп. – С. 7. – (Видатні українці).

692. **Гусленко Р.** До питання філософії серця у творах Г. С. Сковороди, П. Д. Юркевича та В. О. Підпалого / Раїса Гусленко // Переяславські Сковородинівські студії : зб. наук. пр. / за заг. ред. М. П. Корпанюка. – Переяслав-Хмельницький, 2011. – Вип. 1. – С. 15–20.

693. **Гусленко Р.** Степ як простір духовного вкорінення / Раїса Гусленко // Наша віра. – 2011. – Грудень (№ 12). – С. 15–16.

694. **Джулай Д.** Літщоденник / Дарія Джулай // Літ. Україна. – 2011. – 22 груд. – С. 2. – Про літературний вечір «Все, що в серці виплекав я доброго, належить вам...», присвяч. пам'яті В. Підпалого, що відбувся 12 груд. в Ірпін. міській б-ці.

695. **З вереснем** віч-на-віч : пам'яті журналіста і поета Миколи Ткаченка. – Прилуки : Прилуц. міська друк., 2011. – 128 с. – Про В. Підпалого: с. 17, 21, 51, 59, 78.

696. **Кайдаш В.** «Все, що було у моєму житті здається, було і недавно, і давно...» / Василь Кайдаш // Оржиц. вісті. – 2011. – 14 квіт. – С. 6. – (Гордість школи – її випускники).

697. **Ковтун Л.** Яскрава зоря Володимира Підпалого / Людмила Ковтун // Оржиц. вісті. – 2011. – 25 трав. – С. 2. – (Видатні земляки). – Про свято «Я вічний під зірками свого неба», приуроч. 75-річчю від дня народж. В. Під-

палого у Лазірків. школі його імені.

698. **Кондратюк О.** «Ви – невмирущий, Ви – живий» / Олександра Кондратюк // Вісн. Сквирщини. – 2011. – 23 квіт. – С. 6. – (Поетичним пером).

699. **Куликівська О.** «Все, що в серці виплекав я доброго, належить вам» : 75-річчю від дня народж. Володимира Підпалого присвячується / Оксана Куликівська // Вісн. Сквирщини. – 2011. – 28 трав. – С. 6.

700. **Левчук Л.** Батьків сад / Лариса Левчук // Вісн. Сквирщини. – 2011. – 28 трав. – С. 6.

701. **Лупій О.** Гомін «Золотих джмелів» / О. Лупій // Літ. Україна. – 2011. – 19 трав. – С. 12.

702. **Поети-шістдесятники** у національному відродженні України : зб. наук. пр. / редкол.: П. В. Ворона [та ін.]. – Полтава, 2011. – 96 с. – Зі змісту: Його серце боліло з великої любові / Віктор Стрельников, Леся Лебедик ; Книжкова толока поета-шістдесятника Володимира Підпалого / Станіслав Варв'янський ; Художній світ Володимира Підпалого (на матеріалі збірки «Вишневий світ») / Валерія Лисенко, Тетяна Овчаренко ; «...І веселку поділим, і поділим веселиків...» : мій Володя / Ніла Підпала ; Образ малої батьківщини у творчості поета-шістдесятника В. О. Підпалого / Альона Горбенко, Лідія Коросташова ; Доля і творчість Володимира Підпалого на автобіографічному тлі / Тетяна Скороход ; Образ української родини в поезії Володимира Підпалого «Сонет дитинства» / Володимир Подрига ; Образ Т. Г. Шевченка в ліриці В. Підпалого і Б. Чичибабіна / Марина Зуєнко. – С. 16–19 ; 28–41 ; 44–46.

703. **Рарицький О.** Редакторська діяльність Володимира Підпалого в епістолярних спогадах сучасників / Олег Рарицький // Слово і час. – 2011. – № 7. – С. 95–97. – (Написане лишається). – Також вміщено листи-спогади: Анатолій Бортняк: с. 97–98 ; Леонід Горlach: с. 98–99 ; Володимир Житник: с. 99 ; Степан Литвин: с. 100 ; Дмитро Онкович: с. 101 ; Дмитро Павличко: с. 101 ; Микола Сом: с. 101–102.

704. **Сидоренко О.** Журавочка : *Н. А. Підпалій* / Олена Сидоренко // Вісник. – Лубни, 2011. – 2 листоп. – С. 14 ; Оржиц. вісті. – 2011. – 23 листоп. – С. 3. – (За філіжанкою кави).

705. **Сидоренко О.** Присвята. Журавочка : *Н. А. Підпалій* / Олена Сидоренко // Оржиц. вісті. – 2011. – 23 листоп. – С. 3.

706. **Славінська О.** «Золоті джмелі» Володимира Підпалого випурхнули в світ / О. Славінська // Вісн. Сквирщини. – 2011. – 14 трав. – С. 5.

707. **Снісар Л.** «...Не міліє при шляху криниця» / Любов Снісар // Нація і держава. – 2011. – 3 листоп. – С. 6. – (Видатні українці).

708. **Цимбалюк В.** Володі Підпалому / Василь Цимбалюк // Вісн. Сквирщини. – 2011. – 28 трав. – С. 6.

709. **Цимбалюк В.** Невмирущі квіти його поезії / Володимиру Підпалому виповнилося б 75 / Василь Цимбалюк // Вісн. Сквирщини. – 2011. – 18 січ. – С. 3.

710. **Цимбалюк В.** Твій голос щирий досі ще луна: поет-шістдесятник

Володимир Підпалий та його «тиха» лірика / Василь Цимбалюк // Укр. мова і літ. в серед. шк., гімназіях, ліцеях, коледжах. – 2011. – № 5. – С. 116–127.

711. **Цимбалюк В.** Поет-шістдесятник Володимир Підпалий та його «тиха» лірика / Василь Цимбалюк // Українознавство. – 2011. – № 1. – С. 64–71.

712. «**Якщо життям** прийдешнім серце б'ється, воно й болить з великої любові»: [підбірка матеріалів] // Оржиц. вісті. – 2011. – 23 листоп. – С. 3. – (Літературна вітальня). – Зміст: «Хіба ж даремно вік було прожито, як є між нами на землі місток?» / Альона Горбенко ; Серце поета / Володимир Гомон ; «Твої сліди згубились в споришах...» / Віра Гонтар ; Елегія, навіяна словами поета / Ірина Гончар ; Душа / Віра Кропивка.

2012

713. **Бабчук Е.** Ожив – на рубежі / Емма Бабчук // Літ. Україна. – 2012. – 2 січ. – С. 12. – (Рік Володимира Підпалого) (Пам'ять).

714. **Бабчук Е.** «Що в серці виплекав, належить вам...» / Емма Бабчук // Молодь України. – 2012. – 24 квіт. – С. 4–5. – (Ім'я в літературі).

715. **Білик Г.** Слово мовлене – животворить / Г. Білик // Рідний край. – Полтава, 2012. – № 2 (27). – С. 297–298.

716. **Вишняк М.** «Я твій портрет фіалками вберу – Ти ж так любила голубі фіалки» / Максим Вишняк // Зоря Надгориння. – Ізяслав (Хмельницька обл.), 2012. – 29 берез. – С. 4.

717. **Володимир Підпалий** // Веселка. – Пряшів (Словаччина), 2011/2012. – Лютий (№ 6). – С. 9. – (Знайомтесь з письменником).

718. **Володимир Підпалий.** Тут все з дитинства серцеві знайоме... // Літ. Україна. – 2012. – 12 січ. – С. 14. – (Книжкова ятка).

719. **Доповідна** записка Миколи Рудя // Артанія. – 2012. – № 2 (кн. 27). – С. 4–5.

720. **Корнійко В.** Хай не міліє душі криниця / Валентина Корнійко // Оржиц. вісті. – 2012. – 25 квіт. – С. 3. – (Вісті зі шкіл). – Про участь учнів Новооржиц. ЗОШ І–ІІІ ступенів у вечорі пам'яті В. Підпалого в Нац. музеї літ. України.

721. **Коцур Г.** «Золотим джмелям» Володимира Підпалого жити / Ганна Коцур // Дукля. – Пряшів (Словаччина), 2012. – № 6. – С. 36–39.

722. **Мотрич К.** Володимир Підпалий – справді зоря : [радіопередача «Поезія»] / Катерина Мотрич // Артанія. – 2012. – № 2 (кн. 27). – С. 4.

723. **Підпала Н.** Із листа до Голови Оржицької райадміністрації Г. І. Рибачова / Ніла Підпала // Оржиц. вісті. – 2012. – 24 квіт. – С. 4. – (Літературна вітальня). – Подяка за проведення днів пам'яті В. Підпалого в Оржицькому районі.

724. **Підпала Н.** Місток до пам'яті – з рідного краю / Ніла Підпала // Оржиц. вісті. – 2012. – 14 квіт. – С. 4. – (Нам пишуть). – Про участь учнів Новооржиц. ЗОШ І–ІІІ ступенів у вечорі пам'яті В. Підпалого в Нац. музеї літ.

України.

725. **Плівачук К.** Володимир Підпалый – поет, мислитель, філософ / Катерина Плівачук // Вісн. Сквирщини. – 2012. – 17 лип. – С. 3.

726. **Продай В.** «Нам, що людьми народилися...» / Валентина Продай, Степан Молдаван // Подолянин. – Кам'янець-Подільський, 2012. – 4 трав. – С. 5. – Про зустріч із дружиною поета В. Підпалого – Нілою Підпалою в Орининській ЗОШ І–ІІІ ступенів Кам'янець-Поділ. р-ну Хмельниц. обл.

727. **Пронів І.** Пішов у дорогу за ластівками / Ірина Пронів // Вісті Свалявщини. – 2012. – 24 листоп. – С. 8. – Про зустріч із дружиною поета Нілою Підпалою у Свалявській ЗОШ І–ІІІ ступенів № 3 (Закарпат. обл.).

728. **Рух опору** в Україні : 1960–1990 : енциклопед. довід. / Музей-архів і документ. центр Укр. самвидаву при вид-ві «Смолоскип» ; голов. ред. Осип Зінкевич ; передм. Осипа Зінкевича, Олесья Обертаса. – Вид. 2-е, допов. – Київ : Смолоскип, 2012. – 896 с. : 64 іл. – Про В. О. Підпалого: с. 566–567.

729. **Смірнова Г.** «Духовний пам'ятник у твердій палітурці...» / Ганна Смірнова // Подолянин. – Кам'янець-Подільський, 2012. – 23 берез. – Про презентацію книги спогадів про В. Підпалого «Пішов у дорогу – за ластівками» у Кам'янець-Поділ. ун-ті ім. І. Огієнка.

730. **Снісар Л.** Любов'ю землю обігріти / Любов Снісар // Голос України. – 2012. – 2 черв.

731. **Снісар Л.** Плідний рік Володимира Підпалого / Любов Снісар // Нація і держава. – 2012. – 12 квіт. – С. 11. – (Любов'ю землю обігріти).

732. **Телешман С.** Зітканий з любові, або Спогад про щастя / Світлана Телешман // Унів. вісн. : газ. Чернівець. нац. ун-ту ім. Юрія Федьковича. – 2012. – Лют.-берез. (№ 2). – С. 35. – (Літературна імпреза). – Про презентацію книг В. Підпалого, виданих до 75-річчя поета.

733. **Третяченко А. В.** Образ Т. Г. Шевченка в поетичному доробку Володимира Підпалого / Алла Третяченко // Міжкультурна комунікація: проблеми та перспективи : зб. наук. пр. / Держ. закл. «Південноукр. нац. пед. ун-т ім. К. Д. Ушинського», Ін-т мов світу [та ін.]. – Тирасполь ; Одеса, 2012. – С. 390–393.

734. **Цимбалюк В.** Нев'янучий світ його поезії / Василь Цимбалюк // Культурологічні етюди / Василь Цимбалюк. – Сквиря, 2012. – С. 32–34.

734а. Володимир Підпалый // Цимбалюк В. І. Українська література : підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. (класів) з поглибл. вивч. укр. літ. / Василь Цимбалюк. – Київ, 2012. – С. 176–186.

2013

735. **Варв'янський С.** Григорій Сковорода у творчості поета-шістдесятника Володимира Підпалого / Станіслав Варв'янський // Григорій Сковорода і Паїсій Величковський: постаті на тлі епох : зб. наук. пр. за результатами Всеукр. наук.-практ. конф. (Полтава, 29 листоп. 2012) / Ін-т літ. ім. Т. Г. Шевченка НАН України [та ін.]. – Полтава, 2013. – С. 132–136.

736. **Гусленко Р.** Сковородинські думи в поемі Володимира Підпалого «Повернення в Кавраї» / Раїса Гусленко // Переяславські Сковородинські студії : зб. наук. пр. / за заг. ред. М. П. Корпанюка. – Переяслав-Хмельницький, 2013. – Вип. 1. – С. 36–41.

737. **Жадько В.** Енциклопедія некропознавства / Віктор Жадько. – Київ : Преса України, 2013. – 708 с. : іл. – Довідка про В. Підпалого, фото могили: с. 590.

738. **Левчук Л.** «Поезія – це завжди неповторність, якийсь безсмертний дотик до душі» Ліна Костенко / Лариса Левчук // Вісн. Сквирщини. – 2013. – 9 лип. – С. 3. – (Засідання літературного клубу «Сузір'я»). – Є згадка про стосунки В. Підпалого і Л. Костенко.

739. **Підпала Н.** Вистраждане в поетовій душі : з неопублікованого / Ніла Підпала // Оржиц. вісті. – 2013. – 28 листоп. – С. 4. – (Літературна вітальня).

740. **Підпала Н.** «Душа... наче цвіт навесні садів» / Ніла Підпала // Вісн. Сквирщини. – 2013. – 30 листоп. – С. 6 ; 3 груд. – С. 3 ; 7 груд. – С. 6. – (Світлий спомин). – Про побратима В. Підпалого – В. Плачинду і про довголітню дружбу двох митців.

741. **Підпала Н.** «Є між нами на землі місток» / Ніла Підпала // Кур'єр Кривбасу. – Жовт.-листоп.-груд. (№ 287/289). – 2013. – С. 241–259. – (Витоки).

742. **Політичні протести й інакюдумство в Україні (1960–1990)** / упоряд. Василь Даниленко ; НАН України, Ін-т укр. археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського. – Київ : Смолоскип, 2013. – 734 с. : іл. – Про В. Підпалого див. Імен. покажч.: с. 686. – ISBN 978-966-2164-69-5 (ТОВ «Смолоскип»). – ISBN 978-966-1676-45-8 (МБФ «Смолоскип»).

743. **Пригорницький В.** «Його ідеї-думи – світлий промінь...» / Володимир Пригорницький // Вісн. Сквирщини. – 2013. – 8 берез. – С. 5. – (Миті духовного піднесення).

744. **Райбедюк Г.** «Без нього наші болі без тепла...» : мемуар. образ В. Підпалого / Г. Райбедюк // Наукові праці Кам'янець-Подільського університету імені Івана Огієнка. Філологічні науки. – Кам'янець-Подільський, 2013. – Вип. 33. – С. 385–389.

745. **Райбедюк Г.** «В душі добувши слово з тайників...» : «Золоті джмелі» повертаються / Г. Райбедюк // Бахмутський шлях : літ. та наук. іст.-філол. вид. / Луган. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. – 2013. – № 1/2. – С. 193–199.

746. **Рарицький О.** Моральний стоїцизм Володимира Підпалого : мемуар. версія / Олег Рарицький // Вісн. ЛНУ імені Тараса Шевченка. – 2013. – № 22. – С. 171–185.

747. **Смірнова Г.** Неповторний не лише у поезії : [інтерв'ю з Н. Підпалою про її чоловіка, поета В. Підпалого] / Ганна Смірнова // Подолянин. – Кам'янець-Подільський, 2013. – 14 черв. – С. 6 : фот. – (Культурний простір).

748. **Сорока П.** «Люблю м'яке затишся степове...» : фрагм. літ. денника / Петро Сорока // Літ. Україна. – 2013. – 2–9 трав. – С. 3. – (Незабутні). – Про книжку В. Підпалого «Золоті джмелі».

749. **Третяченко А.** Володимир Підпалый у контексті «тихої лірики» /

Алла Третяченко // Слово і час. – 2013. – № 6. – С. 87–92. – (Дебют).

750. **Третяченко А.** Жанрово-стильова своєрідність поезії Володимира Підпалого / Алла Третяченко // Мандрівець : всеукр. наук. журн. / спіл. проект Нац. ун-ту «Кієво-Могилян. акад.» і вид-ва «Мандрівець». – 2013. – Верес.-жовт. (№ 5). – С. 48–51. – (Літературознавство)

751. **Третяченко А.** Художній світ творів для дітей Володимира Підпалого / Алла Третяченко // Spheres of culture. – Lublin, 2013. – Vol. 6. – P. 86–90.

752. **Цимбалюк В.** Володимир Підпалый любив землю самовіддано : урок пам'яті до 50-річчя виходу першої зб. поета / Василь Цимбалюк // Вісн. Сквирщини. – 2013. – 17 груд. – С. 2.

753. **Цимбалюк В.** Зелене вруно новітньої української літератури : до 50-річчя виходу першої поетич. зб. Володимира Підпалого / Василь Цимбалюк // Вісн. Сквирщини. – 2013. – 21 трав. – С. 2 ; Оржиц. вісті. – 2013. – 28 листоп. – С. 4. – (Літературна вітальня).

2014

754. **Гусленко Р.** Про Володимира Підпалого : (спогади-роздуми) / Раїса Гусленко // Слово Просвіти. – 2014. – 27 листоп. – 3 груд. – С. 11 : фот. – (Незабутні).

755. **Комарова Н.** Світлий, аж сонячний поет / Надія Комарова // Оржиц. вісті. – 2014. – 26 листоп. – С. 3. – (Літературна вітальня) (3 нагоди дати).

756. **Павленко М.** Дари волхвів / Марина Павленко // Літ. Україна. – 2014. – 30 жовт. – С. 9 : фот. ; Оржиц. вісті. – 2014. – 26 листоп. – С. 3 : фот. – (Літературна вітальня). – Про останню зустріч Л. Костенко і В. Підпалого.

757. **Рарицький О.** Володимир Підпалый (1936–1973) / Олег Рарицький // Історія української літератури ХХ – поч. ХХІ ст. : навч. посіб. У 3 т. Т. 2 / за ред. В. І. Кузьменка. – Київ, 2014. – (Альма-матер). – С. 89–97.

758. **Тарнашинська Л.** Підпалый Володимир Олексійович / Людмила Тарнашинська // Шевченківська енциклопедія : в 6 т. / НАН України, Ін-т літ. ім. Т. Г. Шевченка ; редкол.: М. Г. Жулинський (голова) [та ін.]. – Київ, 2014. – Т. 5. Пе–С. – С. 121. – ISBN 978-966-02-6420-5. – ISBN 978-966-02-6975-0 (т. 5).

759. **Третяченко А.** Проблематика і художня своєрідність поетичної творчості Володимира Підпалого : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.01.01 / Третяченко Алла Володимирівна ; М-во освіти і науки України, Одес. нац. ун-т ім. І. І. Мечникова. – Одеса, 2014. – 20 с. – Наук. керівник – канд. філол. наук Рарицький О. А.

760. **Трехлебова Л.** Урок вивчення поезії Володимира Підпалого «Тиха елегія» / Любов Трехлебова // Укр. літ. в загальноосвіт. шк. – 2014. – № 4. – С. 27–29.

761. **Чепурняк Т.** Редакторські аспекти праці Володимира Підпалого / Тетяна Чепурняк // Стиль і текст : [наук. зб.] / Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка, Ін-т журналістики. – 2014. – Вип. 15. – С. 117–125.

2015

762. **Гусленко Р.** Про поему «Змагання Григорія Сковороди» Володимира Підпалого / Раїса Гусленко // Переяславські Сковородинські студії: філологія, філософія, педагогіка : зб. наук. пр. / за заг. ред. М. П. Корпанюка. – Ніжин, 2015. – Вип. 1. – С. 40–43.

763. **Павличко Д.** Володимир Підпалый / Дмитро Павличко // Спогади. У 2 т. Т. 1 / Дмитро Павличко. – Київ, 2015. – С. 440–441. – ISBN 978-617-605-017-9.

764. **Підпала Н.** «Передивись мене, моя любове...» : (із спогадів про Володимира Підпалого) / Ніла Підпала // Плівачук К. В. Літературна Сквирщина : навч. посіб. / К. В. Плівачук, В. І. Цимбалюк. – Біла Церква, 2015. – С. 172–174.

765. **Сергійчук В.** У спілці – рік, а в вічності – назавжди : (до 80-річчя від дня народж. Володимира Підпалого) / Володимир Сергійчук // Соборна пам'ять України : календар-альманах, 2016 / Володимир Сергійчук. – Вишгород, 2015. – С. 128–129. – ISBN 978-966-2911-74-9.

766. **Тарнашинська Л.** Підпалый Володимир Олексійович / Людмила Тарнашинська // Шевченківська енциклопедія : в 6 т. / НАН України, Ін-т літ. ім. Т. Г. Шевченка ; редкол.: М. Г. Жулинський (голова) [та ін.]. – Київ, 2015. – Т. 5 : Пе–С. – С. 129–130. – ISBN 978-966-02-6420-5. – ISBN 978-966-02-6975-0 (т. 5).

767. **Токмань Г.** Місце поетичної Сковородіани у системі екзистенційно-діалогічного вивчення творчості шістдесятників у середній школі / Ганна Токмань // Переяславські Сковородинські студії: філологія, філософія, педагогіка : зб. наук. пр. / за заг. ред. М. П. Корпанюка. – Ніжин, 2015. – Вип. 1. – С. 286–294. – Про В. Підпалого: с. 288–289.

768. **Шевчук В.** Володимир Підпалый / Валерій Шевчук // На березі часу. Ті, котрі поруч. Спогади про сучасників / Валерій Шевчук. – Київ, 2015. – С. 216–220. – (Програма «Українська книга»). – Також згадки про В. Підпалого: с. 151, 181–182, 204. – ISBN 978-966-06-0697-5.

2016

769. **[Бондарчук К.]** «Хіба ж даремно вік було прожито, як є між нами на землі місток...» : [до ювілею В. Підпалого] / Дністрова К. (псевдонім) // Вісн. Сквирщини. – 2016. – 13 трав. – С. 8.

770. **Володимир Підпалый** : [біогр. довідка] // Авраменко О. Українська література : підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. / О. Авраменко. – Київ, 2016. – С. 72. – ISBN 978-966-349-568-2.

771. **Воробйова О.** «Я повернуся з подихом весни...» / О. Воробйова // Оржиц. вісті. – 2016. – 2 черв. – С. 4.

772. **Гусленко Р.** Поет, що «...припадав до вічного джерела» / Раїса Гусленко // Наша віра. – 2016. – Черв.-лип. (№ 6/7). – С. 14–15. – До 80-річчя В. Підпалого.

773. **9 травня** – 80 років від дня народження Володимира Підпалого / підготувала Юлія Гудзенко // Літ. Україна. – 2016. – 5 трав. – С. 16. – (Наш календар).

774. **Ілющенко А.** Добро лікує душу / А. Ілющенко // Оржиц. вісті. – 2016. – 9 черв. – С. 6.

775. **Коваленко Л. Т.** Тихі чесні кроки Володимира Підпалого / Л. Т. Коваленко // Українська література : підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. / Л. Т. Коваленко. – Київ, 2016. – С. 126–128. – Публікація містить також автобіографію В. Підпалого та його вірш «Бачиш: між трав зелених...». – ISBN 978-617-7355-49-5.

776–777. **Кононенко П.** Герої не вмирають! Чи вмирають поети?.. / Петро Кононенко // Укр. голос. – 2016. – Червень (№ 11). – С. 7 ; Вісн. Сквирщини. – 2016. – 9 груд. – С. 9.

778. **Мороз Л.** Роздуми поета-філософа Володимира Підпалого / Лариса Мороз // Київ. – 2016. – № 7/8. – С. 183–186.

779. **Огнев И.** Владимир Пидпалый: человек по имени Любовь / Игорь Огнев // Курьер недели. – Измаил, 2016. – 21 мая. – С. 6 : фот. – (Образование).

780. **Педоряко О.** «На батьківщину їхати – не в гості...» / О. Педоряко, І. Скаржинська // Оржиц. вісті. – 2016. – 2 черв. (№ 43/44). – С. 4.

781. **Поет-шістдесятник Володимир Підпалый** : зб. до 80-річчя з дня народж. поета / НВК «Сквирський ліцей – ЗОШ I–II ступенів» Сквир. райради Київ. обл. ; за ред. В. Цимбалюка. – Вид. 3-є, допов. – Сквиря : Березина, 2016. – 28 с.

782. **Райбедюк Г.** «Він повертав до сонця Україну...» : до 80-річчя від дня народження Володимира Підпалого / Галина Райбедюк // Нація і держава. – 2016. – Квітень (№ 4). – С. 8.

783. **Райбедюк Г.** «Молився ти лише на Слово, на пісню мамину моливсь...»: наближення до світлої постаті Володимира Підпалого / Галина Райбедюк // Слово Просвіти. – 2016. – 19–25 трав. (число 20). – С. 15.

784. **Цимбалюк В.** «Коли я умру, замість мене залишаться квіти...» / Василь Цимбалюк // Літ. Україна. – 2016. – 5 трав. – С. 14. – (Незабутні).

784а. **Шевчук В.** Володимир Підпалый / Валерій Шевчук // На березі часу. Ті, котрі поруч. Спогади про сучасників / Валерій Шевчук. – Київ, 2015. – С. 216–220. – (Програма «Українська книга»). – Також згадки про В. Підпалого: с. 151, 181–182, 204. – ISBN 978-966-06-0697-5.

785. **«Я зібрана з усієї України...»** : силует Галини Гордасевич на тлі історії : ст., спогади, інтерв'ю, листи, світлини / упоряд. Р. О. Дубровського ; заг. та наук. ред. С. С. Кіраля. – Київ ; Кременець ; Ніжин : ПП Лисенко М. М., 2016. – 288 с. – Згадки про В. Підпалого: с. 6, 171, 202, 204, 206, 242, 254. – ISBN 978-617-640-259-6.

2017

785а. **Береги пам'яті** : до 80-річчя проф., д-ра філос. наук Станіслава

Михайловича Варв'янського : кн. спогадів / відп. ред. М. О. Зуєнко ; Полтав. ун-т економіки і торгівлі. – Полтава, 2017. – 96 с. – Згадки про В. Підпалого: с. 5, 14, 20, 35–37, 68–70, 85–87.

785б. **Гусленко О.** Степ як образ і категорія простору для самовдосконалення у творчості Г. С. Сковороди і у вихованні дітей війни / Олександр Гусленко, Раїса Гусленко // Переяславські Сковородинські студії: філологія, філософія, педагогіка : зб. наук. пр. / за заг. ред. М. П. Корпанюка. – Ніжин, 2017. – Вип. 4. – С. 43–52. – Згадка про В. Підпалого: с. 49–50.

785в. **Гусленко Р.** Незрадлива мелодія свого краю – рецензія на збірку Віри Шарамко «Мелодія рідного краю» / Раїса Гусленко // Оржиц. вісті. – 2017. – 5 жовтня (№ 80/81). – С. 6. – Є згадка про земляка В. Підпалого

786. **Левчук Л.** Пломінь твого Слова вітер не остудить. В. Підпалому / Лариса Левчук // Мій вогник світить в тумані : проза, поезія / передм. Оксани Славінської. – Біла Церква, 2017. – С. 48–49.

786а. **Павленко М.** Доле моя руса / Марина Павленко // Укр. літ. газ. – 2017. – 13 січ. – С. 16–17.

786б. **Райбедюк Г.** Україноцентризм життєтворчості Володимира Підпалого / Галина Райбедюк // Філологічні діалоги : зб. наук. пр. / Ізмаїл. держ. гуманітар. ун-т. – Ізмаїл, 2017. – Вип. 4. – С. 165–173.

786в. **Терзі Г.** Інтимна лірика Володимира Підпалого: чуттєві і духовні виміри тексту / Ганна Терзі // Філологічні діалоги : зб. наук. пр. / Ізмаїл. держ. гуманітар. ун-т. – Ізмаїл, 2017. – Вип. 4. – С. 206–212.

787. **Цимбалюк В.** Зелене вруно новітньої української літератури : (до 50-річчя виходу першої поетичної збірки Володимира Підпалого) / Василь Цимбалюк // Цимбалюк В. Таїна таланту : (до 80-річчя з дня народження) / упоряд. і ред. К. В. Плівачук ; авт. колектив: К. В. Плівачук, В. В. Заболотний, Т. Г. Заруднюк, К. Ф. Бондарчук [та ін.]. – Біла Церква, 2017. – С. 87–91.

Див. також № 12, 13, 15, 46, 65, 106, 108, 115, 143, 153, 171.

Поетичні твори, присвячені В. Підпалому

1966

788. **З. Язикова** **круговерть** : [поетич. пародія на вірш В. Підпалого «Осінь» зі зб. «Повесіння»] / Віктор Корж // Літ. Україна. – 1966. – 13 трав. – С. 4. – Вміщено в публ. В. Коржа «Іду на ви».

1976

789. **Зінчук С.** Балада про півня : *пам'яті Володимира Підпалого* / Станіслав Зінчук // Маятник сосни : поезії / Станіслав Зінчук. – Київ, 1976. – С. 60–61.

1980

790. **Гнатюк І.** Бабине літо : *до виходу посмерт. зб. поезій В. Підпалого* / Іван Гнатюк // Рад. село. – Дрогобич, 1980. – 15 лют.

1981

791. **Гнатюк І.** Бабине літо : до виходу посмерт. зб. поезій В. Підпалого / Іван Гнатюк // Чорнозем : лірика і поеми / Іван Гнатюк. – Львів, 1981. – С. 70.

792. **Корсовецький О.** Пам'яті Володимира Підпалого / Орест Корсовецький // Дніпро. – 1981. – № 12. – С. 10–11.

1982

793. **Забаштанський В.** Фото : пам'яті Володимира Підпалого / Володимир Забаштанський // Запах даліни : поезії / В. Забаштанський. – Київ, 1982. – С. 38.

794. **Мирний В.** Пам'яті Володимира Підпалого / Володимир Мирний // Поезія : [збірник]. – Київ, 1982. – Вип. 2. – С. 60.

1983

795. **Заславський Р.** Володя Підпалый / Риталий Заславський // Мой дом : стихи / Риталий Заславський. – Киев, 1983. – С. 59.

1984

796. **Гнатюк І.** «Тихе надвечір'я листопаду...» : пам'яті Володимира Підпалого / Іван Гнатюк // Дніпро. – 1984. – № 12. – С. 7–8.

1986

797. **Гнатюк І.** Пам'яті друга / Іван Гнатюк // Осіння блискавка : поезії / Іван Гнатюк. – Львів, 1986. – С. 94–95.

1987

798. **Луків М.** «Годинник зупинили уночі...» : пам'яті В. Підпалого / Микола Луків // Дніпро. – 1987. – № 4. – С. 81–82.

799. **Тельнюк С.** «Згадуємо про тих, що друзями були» : пам'яті В. Підпалого / Станіслав Тельнюк // Сузір'я любові : вірші, балади, поеми / Станіслав Тельнюк. – Київ, 1987. – С. 83.

1988

800. **Забаштанський В.** Фото: пам'яті Володимира Підпалого / Володимир Забаштанський // Мужністю завдячую тобі : вибране / Володимир Забаштанський. – Київ : Молодь, 1988. – С. 60.

801. **Іванов З.** Лист до Володі Підпалого / Захарі Іванов ; з болг. переклав Микола Сингаївський // Молодь України. – 1988. – 24 груд.

802. **Клименко Н.** «Було так важко у лікарню йти!..» : пам'яті Володимира Підпалого / Наталя Клименко // Біля вічного вогню : поезії / Наталя Клименко. – Київ, 1988. – С. 22.

1989

803. **Корсовецький О.** «У дзвоні весни набухають протоки...» : пам'яті Володимира Підпалого / Орест Корсовецький // Над слідом ведмежим намет : поезії / Орест Корсовецький. – Київ, 1989. – С. 58–59.

804. **Томенко М.** Зимові елегії : пам'яті Володимира Підпалого / Микола Томенко // Сівба : поезії / Микола Томенко. – Київ, 1989. – С. 90–92.

1990

805. **Бастюк Б.** В дорозі : *пам'яті Володимира Підпалого* / Богдан Бастюк // Трава у профіль / Богдан Бастюк. – Львів, 1990. – С. 19.

806. **Зінчук С.** Балада про півня : *пам'яті Володимира Підпалого* / Станіслав Зінчук // Золотий запас : поезії / Станіслав Зінчук. – Київ, 1990. – С. 54–55. – ISBN 5-333-00635-0.

807. **Коломієць В.** Пам'яті В. Підпалого / Володимир Коломієць // Вітчизна. – 1990. – № 8. – С. 8.

808. **Перебийніс П.** Коріння : *пам'яті Володимира Підпалого* / Петро Перебийніс // Точний час : поезії / Петро Перебийніс. – Київ, 1990. – С. 21.

809. **Підпала О.** Реквієм : *батькові* / Ольга Підпала // Поезія-90. – Київ, 1990. – С. 136.

1991

810. **Дарда В.** «Коли на фронті гинув вірний друг...»: *Володі* / Володимир Дарда // Дарда В. Не забувай : вірші та поеми / Володимир Дарда. – Київ : Рад. письменник, 1991. – С. 85.

811. **Людкевич М.** «Будемо довго дивитись на повен місяць...» / Марія Людкевич // Старий годинникар : поезії / Марія Людкевич. – Київ, 1991. – С. 38.

1992

812. **Бастюк Б.** В дорозі / Богдан Бастюк // Курінь : літ.-мистец. альм. – Збараж, 1992. – Вип. 2. – С. 36–41.

813. **Григоренко А.** Зловісно Див кричав : *пам'яті В. Підпалого* / Анатолій Григоренко // Тінь Перуна : поезії / Анатолій Григоренко. – Київ, 1992. – С. 39.

814. **Самійленко М.** Сорокоуст : *пам'яті Володимира Підпалого* / Микола Самійленко // Самійленко М. Сповідь : вірші та поеми / Микола Самійленко. – Київ, 1992. – С. 169.

1993

815. **Доріченко О.** Щоб зелом прорости на землі : *на світлу пам'ять Володимира Підпалого* / Олесь Доріченко // Хрещатий яр : поезії / Олесь Доріченко. – Київ : Укр. письменник, 1993. – С. 32.

1994

816. **Перебийніс П.** Соловей Підпалый / Петро Перебийніс // Київ. – 1994. – № 12. – С. 118.

1995

817. **Гнатюк І.** Пам'яті друга / Іван Гнатюк // Вибрані вірші та поеми : поезії / Іван Гнатюк. – Львів, 1995. – С. 283.

818. **Закордонець Л.** Володимир Підпалый / Леонід Закордонець // Ці дні спалахують, минають / Леонід Закордонець. – Коростень, 1995. – С. 79. – (Бібліотека газети «Вечірній Коростень»).

1996

819. **Бортняк А.** Коротке послання незабутньому другу, редактору

однієї з найперших моїх збірок / Анатолій Бортняк // Вінниц. правда. – 1996. – 18 трав.

820. **Бортняк А.** Незабутньому моєму редактору Володимиру Підпалому коротке дружнє послання / Анатолій Бортняк // Літ. Україна. – 1996. – 23 трав.

821. **Гнатюк Н.** Душа зостанеться навечно : *світлій пам'яті Володимира Підпалого* / Ніна Гнатюк // Літ. Україна. – 1996. – 23 трав.

822. **Кацнельсон А.** Пам'яті Володимира Підпалого / Абрам Кацнельсон // Поклик висоти : поезії / Абрам Кацнельсон. – Лос-Анджелес, 1996. – С. 114.

823. **Струк А.** «Ушла из мира чистая душа...» : *пам'яті В. Підпалого* / Арсентий Струк // Чаша : стихотворения и поэмы / Арсентий Струк. – Москва, 1996. – С. 108.

1997

824. **Діденко І.** Пам'яті Володимира Підпалого / Іван Діденко // Серцем зорій : вибране : поезії, поеми / Іван Діденко. – Київ, 1997. – С. 109.

825. **Підпалый А.** Батькові : [В. Підпалому] / Андрій Підпалый // Київ. – 1997. – № 9 / 10. – С. 38. – Вміщено в публ. «Це перший місяць осені».

826. **Радіонова М.** «В твої рядки, читаючи, вслухалась...» : *Володимиру Підпалому* / Марина Радіонова // Вісн. Сквирщини. – 1997. – 2 квіт.

1998

827. **Титикайло Є.** Приходить осінь... : *пам'яті Володимира Підпалого* // Три суті надії : вибр. поезії / Євген Титикайло. – Дрогобич, 1998. – С. 87.

828. **Шепітько Г.** «Вишневий цвіт на радість розквіта...» : *В. Підпалому* / Ганна Шепітько // Спалах пам'яті : поезії / Ганна Шепітько. – Дніпропетровськ, 1998. – С. 10.

1999

829. **Дмитренко О.** О скелю ламає весло : *пам'яті Володимира Підпалого* / Олексій Дмитренко // Літ. Україна. – 1999. – 21 жовт.

830. **Чорновус М.** Смолоскип : *В. Підпалому, поету-земляку* / Микола Чорновус // В обіймах саду : поезії / Микола Чорновус. – Чернігів, 1999. – С. 4. – Справжнє прізвище – Ткаченко.

2000

831. **Забаштанський В.** Фото : *пам'яті Володимира Підпалого* / Володимир Забаштанський // Свічечкою слова : вірші та балади / Володимир Забаштанський. – Жмеринка : Вінниця, 2000. – С. 320.

832. **Малахута М.** «Володя Підпалый по Києву йде...» / Микола Малахута // Дух : поезії / Микола Малахута. – Луганськ, 2000. – С. 14.

833. **Ткаченко М.** «Привези мені, друже...» : *світлій пам'яті В. Підпалого* / Микола Ткаченко // Оржиц. вісті. – 2000. – 20 верес.

834. **Чіп Б.** Похорон (фрагмент з натури) : *пам'яті В. Підпалого* / Борис Чіп // Літ. Україна. – 2000. – 21 груд.

835. **Чорновус М.** «Привези мені, друже...» : *світлій пам'яті В. Підпа-*

лого / Микола Чорновус // Правда Прилуччини. – 2000. – 2 серп.

2001

836. **Біба П.** Казав поет Володя Підпалый / Петро Біба // Будем жить! : поезії / Петро Біба. – Київ, 2001. – С. 45. – ISBN 5-333-01514-7.

837. **Заславский Р.** Прогулка по кладбищу : [стихотворение] / Риталий Заславский // Ранние сумерки : кн. лирики / Риталий Заславский. – Харьков, 2001. – С. 27–28. – У вірші згадується В. Підпалый. – ISBN 966-03-1387-X.

838. **Заславский Р.** Прогулка по кладбищу / Риталий Заславский // Сто русских поэтов о Киеве : антология. – Киев, 2001. – С. 198–199. – У вірші згадується В. Підпалый.

839. **Писаренко О.** Пам'яті Підпалого / Олена Писаренко // Вишневий цвіт : зб. учнів. творів – лауреатів премії ім. В. Підпалого Сквир. ліцею. – Сквир, 2001. – С. 7.

840. **Тітов Ю.** Повернення поета : *пам'яті Володимира Підпалого* / Юрій Тітов // Під вічним горінням свічі / Юрій Тітов. – Київ, 2001. – С. 83.

841. **Удовиченко М.** Далина віків : *пам'яті В. Підпалого* / Микола Удовиченко // Правда Прилуччини. – 2001. – 12 трав.

842. **Чорновус М.** Привези мені, друже! / Микола Чорновус // На межі протиріч : поетич. зб. / Микола Чорновус. – Чернігів, 2001. – С. 38.

2002

843. **Кацнельсон А.** Пам'яті Володимира Підпалого / Абрам Кацнельсон // Кацнельсон А. Лірика / Абрам Кацнельсон. – Київ, 2002. – С. 295.

844. **Перебийніс П.** «Задивлюся в оченята...» : *пам'яті Володимира Підпалого* / Петро Перебийніс // Літ. Україна. – 2002. – 20 черв. – С. 5.

2004

845. **Гоць П.** Володя Підпалый / Петро Гоць // Правий берег, лівий берег, посередині – Дніпро : дорож. поет. фотокн. / Петро Гоць. – Львів, 2004. – С. 166.

846. **Григоренко А.** Зловісно див кричав : *пам'яті В. Підпалого* / Анатолій Григоренко // Во храм душі : поезії / Анатолій Григоренко ; упоряд. Л. Власова. – Київ, 2004. – С. 76. – ISBN 966-7671-75-5.

847. **Лобода В.** Обірвані надії ясних поривань / Володимир Лобода // Слово. – 2004. – № 1. – С. 7.

848. **Писаренко О.** Пам'яті Володимира Підпалого / Олена Писаренко // Клокар Н. І. Їй спокій тільки сниться... : навч.-метод. посіб. / Клокар Н. І., Цимбалюк В. І. – Біла Церква, 2004. – С. 59–60.

849. **Радіонова М.** «В твої рядки, читаючи, вслухаюсь...» : *пам'яті Володимира Підпалого* / Марина Радіонова // Клокар Н. І. Їй спокій тільки сниться... : навч.-метод. посіб. / Клокар Н. І., Цимбалюк В. І. – Біла Церква, 2004. – С. 59–60.

2005

850. **Тітов Ю.** Повернення поета : *пам'яті Володимира Підпалого* / Юрій Тітов // *Моя душа не може не співати : поезії, пісні* / Юрій Тітов. – Київ, 2005. – С. 95–96. – ISBN 966-7936-42-2.

2006

851. **Томенко М.** Зимові елегії : *пам'яті Володимира Підпалого* / Микола Томенко // *Дика груша : вибране : поезії, поеми, лірика* / Микола Томенко. – Київ, 2006. – С. 262–269. – ISBN 966-651-301-3.

852. **Чіп Б.** Похорон : *пам'яті В. Підпалого* / Борис Чіп // *З двох віків, з двох епох* / Борис Чіп. – Київ, 2006. – С. 83.

2007

853. **Гоць П.** Володя Підпалый / Петро Гоць // *Вибране : поезії* / Петро Гоць. – Львів, 2007. – С. 359.

854. **Іванців В.** Епітафія : *Володимир Підпалому* / Володимир Іванців // *Івангелія від Іванцева* / Володимир Іванців. – Київ ; Біла Церква, 2007. – С. 19.

2008

855. **Дмитренко О.** «О скелю ламає весло...» : *пам'яті поета Володимира Підпалого* / Олексій Дмитренко // *Шорстка моя отава зацвіла...* / Олексій Дмитренко. – Санкт-Петербург, 2008. – С. 79. – ISBN 978-5-91460-010-2.

2011

856. **Поетичні присвяти В. Підпалому** // Пішов у дорогу – за ластівками : спогади про Володимира Підпалого / упоряд.: Ніла Підпала, Олег Рарицький ; передм. Олега Рарицького ; прим. Ніли Підпалої ; дизайн обкл. У. Зарицької. – Кам'янець-Подільський, 2011. – 495 с. – Зі змісту: В дорозі : *пам'яті В. О. Підпалого* / Богдан Бастюк, с. 28 ; Так міг сказати тільки він, Володимир Підпалый / Петро Біба, с. 36–37 ; «Тихе надвечір'я листопаду...» : [*пам'яті друга*] / Іван Гнатюк, с. 70–71 ; Гість опівночі / Леонід Горлач, с. 76 ; «Коли на фронті гинув вірний друг...» / Володимир Дарда, с. 104–105 ; «Його – нема...» / Іван Діденко, с. 106 ; Пам'яті Володі Підпалого : [*«Природи пишність і величність...»*] / Володимир Дроб'язко, с. 113 ; Володимир Підпалый : [*«Був тайнознавцем...»*] / Леонід Закордонець, с. 126 ; Володимир Підпалому : [*«Приїхав я до тебе у Лазірки...»*] / Петро Засенко, с. 132–133 ; «Когда приходили к Володе друзья...» / Риталий Заславский, с. 147 ; Балада про півня / Станіслав Зінчук, с. 161 ; Навздогін ластівкам / Станіслав Зінчук, с. 162–163 ; Лист до Володі Підпалого / Захарі Іванов, с. 166–167 ; Епітафія / Володимир Іванців, с. 167 ; Пам'яті Володимира Підпалого : [*«Було усе: образи і підпали...»*] / Абрам Кацнельсон, с. 177 ; Категорії часу : Володимирові Підпалому, авторові «Вишневого світу» / Наталя Кащук, с. 183 ; «Твою труну убрали в хризантеми...» ; «З'явилися і ті, що проклинали...» ; «Вона ввійшла до хати...» / Михайло Клименко, с. 196 ; Пам'яті В. Підпалого / Володимир Коломієць, с. 202 ; Поет : *пам'яті Володимира Підпалого та його побратимів, які не пережили задухи застою* /

Дмитро Онкович,
с. 282–283 ; Коріння : *пам'яті Володимира Підпалого* / Петро Перебийніс,
с. 292 ; Сорокоуст / Микола Самійленко, с. 357–358 ; Чистая душа : [«Ушла из
мира чистая душа...»] / Арсений Струк, с. 373 ; Слова : *Володимиру Підпалому* /
Станіслав Тельнюк, с. 388 ; «Приходить осінь...» / Євген Титикайло, с. 406 ;
Пам'яті В. Підпалого : [«Постій. Постій, жорстока небудь...»] / Микола Ткач,
с. 409 ; «Привези мені, друже...» : *світлій пам'яті В. Підпалого* / Микола
Ткаченко, с. 415–416 ; «Мій дорогий і скромний друже...» / Василь Цимбалюк, с.
426–427 ; Поетові ластівки / Михайло Шалата, с. 428–429. – ISBN 978-966-1638-76-
0.

2013

857. **Роговий Ю.** Ластівки / Юрій Роговий // Зоряні криниці / Юрій
Роговий. – Полтава, 2013. – С. 74.

858. **Шалата М.** Поетові ластівки / Михайло Шалата // Перед Покровою :
поезії / Михайло Шалата. – Львів, 2013. – С. 31–32.

859. **Шарамко В.** [Поезії] / Віра Шарамко // Мелодія рідного краю :
(поезія) / Віра Шарамко. – Лубни, 2013. – С. 23, 35–36. – Зі змісту: «Ви так від-
дано й вірно поета любили...» : *дружині Володимира Підпалого, Нілі Підпалій,*
присвячую ; «З портрета очі, наче дві зорі...» : *пам'яті Володимира Підпалого* ;
«Осіній день всміхався нам гвоздиками...» : *школі ім. В. Підпалого присвячую* ;
«Я з того краю, де Володя жив Підпалій...». – ISBN 978-966-2773-30-9.

2016

860. **Забаштанський В.** Фото : *пам'яті Володимира Підпалого* / Володи-
мир Забаштанський // Свічечкою слова : вірші та балади : (вибране) / Володи-
мир Забаштанський. – Вид. 2-е. – Вінниця, 2016. – С. 236. – ISBN 978-966-
924-362-4.

861. **Левчук Л.** Пломінь твого слова вітер не остудить / Лариса Левчук // Вісн.
Сквирщини. – 2016. – 13 трав. – С. 8. – (До ювілею В. Підпалого).

862. **Самойленко В.** Нілі Підпалій / Володимир Самойленко // Вісн.
Сквирщини. – 2016. – 13 трав. – С. 8. – (До ювілею В. Підпалого).

Див. також № 14, 15, 315, 509, 570, 580, 618.

2017

863. **Гусленко Р.** Володимиру Підпалому : диптих / Раїса Гусленко // Оржиц.
вісті. – 2017. – 6 трав. – С. 4.

864. **Левчук Л.** Пломінь твого слова вітер не остудить : В. Підпалому /
Лариса Левчук // Мій вогник світить в тумані : проза, поезія / передм. Оксани
Славінської. – Біла Церква, 2017. – С. 48–49.

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК

- Абдулла А. 243а (пер.)
Авраменко О. 197, 222, 649, 770
Адесман Д. 312
Аджієв А. 8, 293
Аллона 15
Антоненко-Давидович Б. 2, 15
Антонів О. 550
Антропов И. 262 (пер.)
Артеменко Н. 9 (ред.)
Артемчук І. 312, 671
Ахматова А. 8, 14, 306
Бабій С. 312
Бабчук Е. 14, 15, 312, 612, 713, 714
Бадрук С. 310 (упоряд.), 534
Бажан М. 14, 52 (ред.), 122
Базарєвіч М. 246 (пер.), 247 (авт. вступ. слова і пер.)
Балясна Р. 8, 14, 287
Баратинський П. 388
Бастюк Б. 14, 312, 805, 812, 856
Безклубенко С. Д. 612а
Бердо Г. 312, 431
Бернс Р. 232
Бехер Й. 5
Біба П. 312, 836, 856
Біленко А. 683
Біленко В. 14, 15, 240, 312, 564, 613
Білецька-Муратова Н. 427
Білик Г. 684, 715
Білоус Г. 14, 15, 614, 650
Білоус Д. 15, 312, 471
Бобровников К. 1 (худож.)
Бойко Вадим 14, 312, 615
Бойко Володимир 54 (упоряд., авт. текстів та вступ. ст.)
Бойко І. 220 (упоряд.)
Бондаренко І. 15, 472, 563, 616, 637, 651, 672, 685–687
Бондарчук К. Ф. 688, 769, 787
Борканюк О. 1, 2, 8, 113
Бортняк А. 14, 703, 819, 820
Бровко І. Б. 468, 603
Бродський Б. 3 (худож. оформ.), 347
(худож. оформ.)
Булда М. 565
Бунін І. 8, 14
Бурбан В. Я. 111 (упоряд.), 395 (упоряд.)
Бурляй Ю. 321
Буряк І. 15, 398, 473
Бухбіндер Й. 8, 14, 286, 290, 291
Валентина (сестра) 14
Варв'янський В. 15, 432
Варв'янський С. 14, 15, 312, 399, 433, 499, 529, 566, 617, 689, 702, 735, 785а
Василенко О. 1 (ред.)
Василь (брат) 4, 7, 15, 264
Величковський П. 735
Верес О. 453
Веретейченко І. 586
Винник Т. 530
Винокуров Є. 4, 14
Вирган Іван 14, 122
Вировець Л. П. 219 (худож.-оформлювач)
Висоцька Н. 312
Витковский Е. 266 (сост.)
Вишня О. 8, 14, 15, 118, 122
Вишняк М. 716
Вінграновський М. 8, 14, 133, 320, 640
Віра 3, 7
Власова Л. 846 (упоряд.)
Вовк В. 179, 259
Воробйова О. 771
Ворона П. В. 15, 702 (ред.)
Вуск М. 4 (худож.)
Гагарін Ю. 5, 14
Гайдаш М. 15, 312, 434
Гайовий Г. 14, 149 (авт. передм.), 549
Галинська Г. 82 (авт. іл.)
Гамзатов Р. Г. 8, 14, 272–276, 417
Гармиза Л. 9 (худож.)
Гейне Г. 3, 14, 50, 153

Герасименко К. 14, 231
 Германо О. 14
 Гета А. 88 (худож.)
 Глейова Л. 6–8, 14, 15
 Глейовий М. 6–8, 14, 15, 312, 474
 Глухий В. 508, 517
 Глушак А. 206 (упоряд.)
 Гнатюк І. Ф. 14, 15, 236, 312, 390, 401, 415, 419, 500, 541, 620, 624, 790, 791, 796, 797, 817, 856
 Гнатюк Н. 14, 15, 821
 Голобородько В. 14, 244
 Головка Д. 8 (ред.)
 Гомон В. 315, 712
 Гонтар В. 315, 712
 Гончар І. 315, 712
 Гопченко Я. 318
 Горбенко А. 702, 712
 Гордасевич Г. 14, 785
 Гордієнко Д. П. 14
 Гордон Д. 605
 Горлач Л. 14, 15, 312, 618, 621, 703, 856
 Горська А. 508, 517
 Гоць П. 14, 845, 853
 Грабовський Валентин 312, 435
 Грабовський Віктор 532
 Грибан Г. П. 516 (худож.)
 Грибіниченко (Куцмай) Т. 312, 567, 587
 Григоренко А. 14, 813, 846
 Грубер Й. 14, 294, 295
 Грузська Л. П. 496 (ред.)
 Губарець В. В. 102 (упоряд.)
 Гудзенко В. 14, 312, 420
 Гудзенко Ю. 773 (підгот.)
 Гужва В. 568
 Гула В. 448 (упоряд.)
 Гулівата Л. 121 (авт. мал.)
 Гурамішвілі Д. 2, 7, 11, 14, 15, 43
 Гусленко О. 7856
 Гусленко Р. 15, 312, 666, 693, 736, 754, 762, 772, 7856, 785в, 863
 Гуцало Є. 3, 7 (авт. передм.), 12–15, 312, 320, 379, 387, 395, 475
 Гуць М. 14, 15, 312, 569
 Давтян Г. 8, 14, 282, 283
 Даниленко В. 742
 Данте А. 4, 14, 62, 218, 264
 Дарда В. 14, 312, 580, 810, 856
 Денисенко С. 15 (авт. дизайну обкл.)
 Дениско Т. 501
 Джулай Д. 694
 Дзеверін І. О. 416 (голова редкол.), 417 (відп. ред.)
 Дзюба І. 12–14, 153, 466
 Дзюбишина-Мельник Н. 135 (упоряд.)
 Діденко І. 312, 824, 856
 Дмитренко Г. К. 197, 649
 Дмитренко О. 14, 15, 829, 855
 Дністрова К. (псевд.) (див. Бондарчук Катерина)
 Довбуш О. 1
 Довга М. 357
 Довгань М. 550
 Довгий О. 14, 342, 350
 Довженко О. 1
 Домаров К. 312
 Домчук М. П. 12 (авт. передм.), 14, 15, 193, 310 (авт. передм.), 520–522, 533–537, 588, 604, 638
 Донос А. 253 (пер.)
 Доріченко О. 14, 815
 Дорошко П. 14
 Драч І. (див. Драч І.)
 Драч І. 8, 14, 15, 320, 336, 605
 Дроб'язко В. 14, 15, 312, 476, 856
 Дроб'язко М. 477
 Дубровський Р. О. 785 (упоряд.)
 Дяченко П. 586
 Є. Н. 411
 Жадько В. 589, 606, 607, 639, 652, 737
 Жидяк Л. 323
 Жиленко І. 590
 Житник В. 14, 15, 312, 503, 703
 Жулинський М. Г. 437, 538, 758 (голова редкол.), 766 (голова редкол.)

Журба Я. 8, 14, 278, 279
 Забаштанський В. 3, 7, 14, 15, 122, 234 (авт. післяслова), 312, 402, 793, 800, 831, 860
 Заболотний В. В. 787
 Зайцева В. І. 11 (худож. оформ.)
 Закордонєць Л. 14, 15, 312, 428, 818, 856
 Залозна С. 14 (ред.-корект. підгот.)
 Зарицька У. 312 (авт. дизайну обкл.), 856 (авт. дизайну обкл.)
 Заруднюк Т. Г. 787
 Засенко П. 3 (ред.), 4, 7, 8 (авт. передм.), 14, 15, 312, 324, 347 (ред.), 403, 404, 438, 856
 Заславская М. 262 (авт. рис.)
 Заславский Р. (див. Заславський Р.)
 Заславський Р. 14, 260 (пер.), 266 (пер.), 267, 268 (пер.), 270 (пер.), 312, 539, 795, 837, 838, 856
 Затуливітер В. 601
 Звагельський В. 520 (ред.)
 Зінкевич Н. 159 (уклад.), 180 (упоряд.), 190 (упоряд.)
 Зінкевич О. 159 (уклад.), 180 (упоряд.), 190 (упоряд.), 448 (упоряд.), 674 (голов. ред. і авт. передм.), 728 (голов. ред. і авт. передм.)
 Зінчук Л. 15, 312, 421, 479
 Зінчук С. 14, 15, 312, 580, 591, 789, 806, 856
 Зуєнко М. 702, 785а
 Иванов З. (див. Иванов З.)
 І. Щ. 5, 14, 15
 Іванисенко В. 325, 405
 Іваничук Р. 439
 Иванов З. 14, 248 (пер.), 249 (пер. і уклад.), 280, 281, 312, 371, 373, 570, 801, 856
 Иванов П. 364
 Іванців В. 14, 312, 608, 854, 856
 Івашкевич Я. 326
 Ігор 14
 Ілющенко А. 774
 Ільницький М. 12–14, 343, 416, 571
 Ільченко О. 15, 312, 440
 Іщенко (Підпала) Л. 15
 Іщенко М. Г. 454, 455
 Іщук А. О. 231 (відп. ред.)
 Їжко Г. 531 (складач)
 Йовенко С. 511
 Йосипів М. 365
 Кагарлицький М. 14, 15, 312, 480
 Кадоркін О. 8, 14, 300
 Кайдаш В. 15, 312, 696
 Каленченко О. 640
 Калинець І. 14
 Карпанюк М. П. 644 (відп. ред.)
 Карпенко М. 14
 Касьянов Г. 464
 Кацнельсон А. 14, 312, 327, 328, 436, 456, 822, 843, 856
 Качалова Т. 160 (упоряд.), 166 (упоряд.), 194 (упоряд.)
 Качуровський І. 380
 Кашук Н. 14, 312, 406, 410, 856
 Кикоть Н. 310 (авт. проекту, відп. за вип.)
 Килимник О. 351
 Киричанський П. 8, 14, 289
 Кириченко С. 523
 Кислий Ф. 14, 15, 312, 391, 410
 Кіраль С. С. 785 (заг. та наук. ред.)
 Клименко М. 5, 7, 8, 14, 15, 312, 320, 618, 856
 Клименко Н. 14, 312, 802
 Климчук О. 422
 Клокар Н. І. 596, 848, 849
 Клочко М. 329
 Ковалев Ф. 358
 Коваленко Л. Т. 775
 Ковалів Ю. 164 (авт. передм. та упоряд.), 622
 Коваль А. 14, 312, 592
 Коваль Г. 6 (ред.)
 Ковтун Л. 697
 Козаченко В. П. 14, 461
 Козубенко Л. М. 643 (упоряд.)
 Коломієць В. 14, 15, 312, 376, 377,

807, 856
Комарова (Стеценко) Н. 15, 312, 755
Компанієць К. 423
Кондратюк О. 698
Кононенко П. 14, 330, 776, 777
Конончук М. М. 14 (координатор
вид. проекту)
Копотун І. 15, 312, 593, 617, 653
Копотун М. 225
Коптілов В. 383
Корж В. 788
Коржавин Н. (див. Коржавін Н.)
Коржавін Н. 14, 264 (пер.), 312, 457
Корнійко В. 720
Коросташова Лідія 702
Коросташова Любов 619
Коротич В. 320, 336, 504
Корпанюк М. П. 692, 736 (ред.), 762
(ред.), 767 (ред.)
Корсовецький О. 14, 792, 803
Костенко Л. 12–14, 312, 320, 738, 756
Косян В. Х. 30 (упоряд.)
Косяченко В. 15
Косяченко (Підпала) Н. 15
Коцур В. П. 643 (голов. ред.)
Коцур Г. 14, 312, 481, 524, 540, 721
Коцюбинська М. 12–15, 312, 441,
482, 541, 594, 623
Коцюбинський Ю. 465, 598
Кочерга Ю. 312
Кошарнівський М. Г. 14
Кравець В. В. 14
Кравців Б. 320, 344
Красицький Д. Ф. 30 (упоряд.)
Красовицький О. В. 219 (упоряд. та
авт. вступ. ст.), 223 (упоряд. та авт.
вступ. ст.)
Крижанівський С. 14, 38 (ред.), 417
Кропивка В. 315, 712
Крушельницький М. 508, 517
Крыга Е. 10 (худож.),
Кубійович В. 362 (голов. ред.), 488
(голов. ред.)
Кудрявская Л. 10 . (пер.), 263 (пер.)
Кузнецов В. А. 112 (авт. іл.)
Кузнецова Т. Т. 112 (авт. іл.)
Кузьменко В. І. 757 (ред.)
Куликівська О. 699
Куликівський В. 425
Кулієв К. 8, 14, 277
Кульська І. 15
Куштенко І. 15, 312
Лавріненко Л. 409, 418, 451
Лагода В. 14
Лебедик Л. 702
Левчук Л. 700, 738, 786, 861, 864
Легуша М. 319
Ленін 6–7, 28
Лермонтов М. 8, 14
Лесик В. 336
Лисенко В. 702
Лисенко М. В. 2, 14
Лисенко О. О. 11, 12 (ред.)
Лисюк П. 337
Литвин С. 312, 703
Лобода В. 14, 847
Ломинога Н. 15, 512
Лопата В. 72 (авт. іл.)
Лубківський Р. 14
Луговський В. 8, 14
Лукашенко О. 345
Луків М. 798
Лупій О. 701
Лучук В. І. 109 (упоряд.), 125
(упоряд.)
Людкевич М. 811
М. С. 4
Мазоре І. 312, 424
Мазоха Г. С. 624
Макаренко В. 15, 312, 442
Макаренко Н. 15
Малахова Л. 7 (ред.)
Малахута М. 14, 15, 312, 572, 595,
832
Малиновська М. 331
Малишко В. 407
Малкович І. 224 (упоряд.)
Маловський М. 310 (авт. екслібрису)
Мануш Л. 8, 14
Марченко А. 483

Маслак Т. 279
 Матійко О. 312
 Медведь Л. 58 (худож. оформ.)
 Медуниця М. 312, 352, 384
 Микитюк Л. 641
 Мирний В. 14–15, 794
 Мирошниченко М. 133
 Мисик В. 8, 14
 Мистецький А. 2 (худож.), 322
 (худож.)
 Михайличенко В. 484
 Михайлів Р. 338
 Мицик В. 14, 312, 466, 573
 Мишанич О. 458, 520 (ред.)
 Мірошниченко (Мірошніченко) Л.
 14, 312, 574
 Міщенко О. 196, 654
 Мовчан П. 14
 Мовчан Р. 176, 178 (упоряд.)
 Могилевич М. 8, 14, 288, 292
 Модрицька І. 642
 Молдаван С. 726
 Мольєр Ж.-Б. 215
 Моргаєнко П. 346
 Моренець В. В. 14
 Мороз Л. 14, 312, 575, 576, 778
 Моруга В. 14
 Моторний О. 339
 Мотрич К. 14, 722
 Муратов І. 427
 Надарейшвілі В. 14, 284
 Надя (сестра) 2, 7, 14, 32
 Наєнко М. 312, 577
 Найда А. 14, 312, 578
 Нарсія Н. 8, 14, 284
 Неживий О. І. 244, 675 (упоряд.)
 Неуважний Флоріан 12–15, 254, 255
 (пер.), 256, 257, 370
 Нечерда Б. 336
 Ніколаєнко С. М. 619
 Обертас О. 674 (авт. передм.), 728
 (авт. передм.)
 Овсієнко В. 603 (ред.)
 Овчаренко Т. 702
 Огнев І. 779
 Олег 215
 Олесь О. 8, 14, 15, 212
 Олійник Б. 6 (авт. передм.), 7, 12–15,
 216 (голова редкол.), 312, 378
 Омельченко О. О. 173 (авт. передм.)
 Онкович Д. 7 (упоряд. та підгот.
 текстів), 14, 312, 443, 580, 703, 856
 Опанасюк О. 505, 513
 Орач О. 312, 579
 Оропай П. 227
 Осадчук П. 14, 110 (упоряд. та авт.
 вступ. слова), 312, 486
 П'янов В. 14, 389
 Павленко М. 756, 786а
 Павличко Д. 12–15, 122, 312, 436,
 703, 763
 Павлюк Я. 201, 258
 Пасічник А. 673
 Педоряко О. 780
 Пеленський Я. 597
 Перебийніс П. 14, 15, 243, 312, 467,
 551, 618, 808, 816, 844, 856
 Петєфі Ш. 2, 8, 14, 113
 Петренко М. 14, 312, 552
 Петренко Ю. 2 (ред.), 4, 5 (ред.), 14,
 122, 322 (ред.)
 Петрук Л. 360
 Пилипчук Д. 332
 Писаренко О. 839, 848
 Підпала Н. А. 8 (підгот. текстів та
 упоряд.), 9 (упоряд.), 11–13
 (упоряд.), 14, 15 (упоряд. та авт.
 прим.), 114 (підгот. публ.), 118
 (підгот. публ.), 122, 174 (підгот.
 публ.), 203 (упоряд.), 292, 310
 (упоряд.), 312 (упоряд. та авт.
 прим.), 459, 478, 496, 534 (упоряд.),
 553, 556, 560, 580 (підгот. до друку),
 625–628, 655, 667, 668, 683, 702, 704,
 705, 723, 724, 726, 727, 739–741, 747,
 764, 856 (упоряд. та авт. прим.), 859,
 862
 Підпала О. 14, 134, 809
 Підпалій А. 14, 134, 629, 643, 825
 Пінчук С. П. 14, 15, 312, 396

Пінчук Т. 14, 444, 489, 586
 Плахотнюк М. 14
 Плачинда В. 1, 7, 14, 15, 310 (заг. ред.), 312, 490, 534 (ред.), 581, 740
 Плачинда С. 429, 581
 Плівачук К. В. 221, 314 (упоряд.), 514, 518, 596, 725, 764, 787 (упоряд. і ред.)
 Подельський Г. 299 (авт. музики)
 Подрига В. 702
 Полянський Є. 8, 14, 301, 302
 Попович М. В. 643 (ред.)
 Пригорницький В. 743
 Продай В. 726
 Пронів І. 727
 Просятківська Л. 582
 Проценко Л. 460
 Прус В. 491
 Пугач В. 333
 Пугачевський А. 6, 7 (худож.)
 Пустовіт Ю. 82 (авт. іл.)
 Пушкін О. 8, 14
 Пховелі Д. 8, 14, 285
 Пшінка М. 194 (худож.)
 Радіонова М. 826, 849
 Райбедюк Г. 744, 745, 782, 783, 7866
 Райніс Я. 6, 14
 Рарицький О. 14, 203 (упоряд. і авт. передм.), 312 (упоряд. і авт. передм.), 317а, 644, 703, 746, 757, 856 (упоряд. і авт. передм.)
 Рева Л. Г. 412 (упоряд.)
 Рева Н. М. 412 (упоряд.)
 Речмедін В. 334
 Рибачов Г. І. 723
 Рик С. М. 643 (упоряд.)
 Рильський М. Т. 3, 7, 12–15, 44, 505, 513, 553, 560
 Рильський Т. 570 (пер.)
 Роговий Ф. 14, 15, 238, 245, 312, 363, 630, 631
 Роговий Ю. 238 (упоряд.), 245 (упоряд.), 857
 Родченко А. 312
 Розумний Я. 11, 14, 492, 554, 597
 Романенко В. 515
 Ротач П. 12–15, 239, 312, 348, 516
 Рубан В. 583
 Рудь М. 14, 461, 719
 Рута О. 310 (авт. екслібрису)
 Ручйов Б. 3, 297
 С. Т. 8
 Самійленко М. 14, 15, 312, 445, 814, 856
 Самовид У. 656
 Самойленко В. 862
 Самойленко Г. 598
 Сандул В. 408
 Сверстюк Є. 14, 468
 Свєчнікова Г. Д. 516 (худож.)
 Світлична Г. 511
 Світлична Л. 502
 Світлична Н. 14, 502
 Світличний І. 14, 502, 517, 675
 Святослав 14, 15
 Севрук Г. 68 (авт. мал.)
 Семків Р. 190 (авт. передм.)
 Сергійчук В. 461(передслово), 765
 Сидоренко В. 312, 506
 Сидоренко Г. 353, 381
 Сидоренко Олексій 15
 Сидоренко Олена 690 (підгот.), 704, 705
 Симоненко В. 2, 14, 15, 117, 147, 189, 192, 205, 640
 Сингаївський М. 14, 320, 570 (пер.), 801 (пер.)
 Сич М. 14, 312, 618
 Сичок С. В. 675
 Сідлецька І. 676
 Сірко І. 4, 14
 Скаржинська І. 780
 Скирда Л. 397
 Сковорода Г. 2–7, 11–15, 43, 93, 168, 252, 257, 444, 450, 458, 565, 602, 643, 644, 666, 668, 735
 Скороход Т. О. 15, 315 (авт.-уклад.), 657, 669, 702
 Скрид В. 542
 Скунець П. 392

Слабошпицький М. 14, 194
 (упоряд.), 354
 Славінська О. 555, 706, 786, 864 (авт.
 передм.)
 Слоньовська О. 198, 202, 658
 Сметана Б. 2, 8, 14
 Смірнова Г. 729, 747
 Снісар Л. 14, 15, 469, 556, 557, 580,
 599, 632–634, 707, 730, 731
 Сом М. 312, 385, 425, 470, 703
 Сопронюк О. 559
 Сорока П. 748
 Сосюра В. 413
 Ставицький О. 15, 312
 Стасів І. 14
 Стех Я. 14, 15, 312
 Стеценко Л. 15, 312, 446
 Стратілат М. 104 (авт. мал.)
 Стрельніков В. 702
 Стречень І. І. 3, 15
 Стріха М. 218 (пер., упоряд., авт.
 передм.)
 Струк А. 14, 15, 265, 269, 312, 507,
 823, 856
 Стус В. 340, 497
 Сулима К. І. 14 (худож. оформ.)
 Сургай П. 426
 Суходуб З. 14, 15, 393
 Т. 14, 15
 Талалай Л. 8, 14, 15
 Таміла 2, 7, 14, 15
 Танюк Л. 508, 517
 Тараканова Л. 8, 303
 Таран А. В. 14, 15, 312, 447, 543
 Таран Л. 560
 Тарахан-Берега З. 14, 15, 312, 462
 Тарнашинська Л. 758, 766
 Татаренко Л. 296, 298, 299, 305
 Твардовський О. 522
 Теглій Л. 14, 242
 Телешман С. 732
 Тельнюк С. 14, 15, 312, 369 (упоряд.
 та авт. прим.), 386, 525, 659, 799, 856
 Терен В. 14, 127 (упоряд.)
 Терещенко-Конончук Т. І. 14 (голов.
 ред.)
 Терзі Ганна 786в
 Титаренко Л. 8
 Титикайло Є. 14, 312, 509, 827, 856
 Тичина П. 349, 369
 Тітов Ю. 840, 850
 Ткач М. 312, 856
 Ткаченко Г. 166 (упоряд.)
 Ткаченко М. 14, 15, 312, 374, 526–
 528, 530, 544, 695, 833, 835, 842, 856
 Токмань Г. 767
 Томенко М. 804, 851
 Третяченко А. В. 317, 645, 646, 660,
 670, 677–681, 733, 749–751, 759
 Трехлєбова Л. 760
 Тулін Б. 5 (худож.)
 Тютюнник Григір 15, 630
 Удовиченко М. 14, 841
 Уїтмен У. 14
 Українка Леся 2, 14, 15, 116, 204, 496
 Федоренко Є. 140, 237
 Федорова Г. 14
 Фесенко А. 312
 Франко Т. 335
 Хайкіна Д. 14, 312, 618
 Хлєбніков В. 14, 307, 308
 Хмельницький Б. 4, 14, 137, 257
 Хоменко В. 12, 13
 Цимбалюк В. 12–15, 151, 199, 213,
 221, 311 (ред.), 312, 314 (упоряд.),
 316 (ред.), 449, 514 (упоряд.), 518,
 546, 585, 596, 610, 647, 662, 708–711,
 734, 734а, 752, 753, 764, 781 (ред.),
 784, 787, 848, 849, 856
 Чайковський Б. Й. 184 (упоряд. та
 авт. бібліогр. довід.)
 Чепурняк Т. 761
 Чередниченко Д. 14
 Черненко Ю. 648
 Черниш М. 91 (авт. мал.)
 Чичибабін Б. 702
 Чілачава Р. 251
 Чіп Б. 14, 834, 852
 Чорний Г. 355
 Чорнобай О. 83 (авт. іл.)

- Чорновіл В. 14, 611
Чорновус М. (див. Ткаченко М.)
Чубач Г. 14
Чуйко В. Л. 173 (упоряд.)
Чупринін О. О. 663, 664
Чхан М. А. 14
Шалата М. Й. 14, 312, 356, 365, 366,
450, 618, 635, 856, 858
Шаповал Ю. 548
Шарамко В. 859
Шарварок О. 14, 382, 394
Шарова Т. 312
Шевченко О. Є. 129
Шевченко Р. 15 (ред.)
Шевченко Т. Г. 6, 7, 30, 34, 110, 206,
231, 466, 537, 702
Шевчук В. 14, 312, 436, 561, 562,
768, 784а
Шепітько Г. 14, 828
Шкляревський І. 8, 14, 304
Шкраб'юк П. 498
Шкробинець Ю. 271 (пер.)
Шкуратовська З. 665
Шлапак Б. 312, 600
Шопен Ф. 2, 14
Шрамко М. 529
Шумада Н. 14, 312, 493
Шумейко Г. 14
Шурмак Г. 261 (пер.)
Щербина В. 636
Ю. П. 4, 15
Юркевич М. 619
Юхименко Л. 601
Юхимович В. 312, 494
Ющенко О. О. 170 (уклад.)
Ющенко О. Я. 170 (уклад.),
312, 495, 510
Якубенко І. 106 (авт. мал.)
Яновський Ю. 2, 14
Яременко В. 140, 175 (упоряд., фах.
ред. та авт. біобібліогр. довідки),
237, 241 (упоряд., фах. ред. та авт.
біобібліогр. довідки)
Яремійчук О. 194 (упоряд.)
Яринич В. 8, 14, 493
Ярославна 14, 15
Ярошевич М. 341
Cerednicenka D. сост. 252
Chmiel-nicki Bohdan (див.
Хмельницький Богдан)
Husar Struk Danylo ред. 452
Jakstas V. J. 252
Karciauskas M. 252
Kuncewicz P. 257
Nieuwazny Florian (див. Неуважний
Флоріан)
Pawluk Jaroslawa (див. Павлюк Я.)
Plesniarowicz Jerzy 256, 257
Skovoroda Grigorijus (див. Сково-
рода Г.)
Skoworodzie Hryhoriju (див.
Сковорода Г.)
Skrkobines Jurij (див. Шкроби-
нець Ю.)
Wowk W. (див. Вовк В.)

ДОДАТКИ

Володимир Підпалый

«В МОЇМ ЖИТТІ ДНЕДАВНІМ»

(автобіографія)

I

Перше, що залишилося в моїй пам'яті від дитинства – трагікомедія, хоч друга частина (комедія) по нині більше не приходиться в моє буття. Ось вона: у травні 1939 року (народився у травні 1936 року) у дитячих яслах, що містилися в обійсті тодішнього голови Сільської ради Шкіля Альоші (диференціація сьогоднішня, бо тоді для мене і моїх друзів це був дядько Альоша, у якого є самокат-велосипед і наган) давали уколи. Загледівши небезпеку від жінки в білому халаті, я показав їй язика і заховався під ліжко, а коли вони полізли за мною (це було в кімнаті господаря), я направив на них важезного нагана, котрого надибав під подушкою. Був переполох, цукерки; нагана я віддав, за що відразу був покараний: окрім уколу на попі, щеміли днів зо два вуха. Отож, звідти ще виніс – змирення карається.

Далі пішло цікавіше. Почав регулярно тікати з ясел, залазити у рижій, що ріс при дорозі, і, слухаючи цвіркунів, (тоді це були для мене «часи»), засинати, аж поки не гнали з поля корів і мене не будили голосними лясканнями наконешників, доточеними пастухами «битками» (маленькі вірвовочки з конопель ювелірної роботи). Або ще таке: десь під осінь 1939 року нас переселяли (тоді переселяли всіх, у кого були при хаті садки, хоч мотивували, що так ліквідовуються хутори). Хата вже була зруйнована. Сад – вирубаний, точніше видавлений трактором батькового товариша Андрія Копотуна («Поламай краще ти, ніж чужі це робитимуть», – сказав йому батько мій, а дядько Андрій плакав і матюкався). Коли прийшли морози, спали під піччю. Це було дуже гарно: діл мама застелала пахучим сіном, впускала до нас, дітей, ката, а потому старша сестра натягувала на нас ліжника (я лежав між сестрами, тому мені вистачало ліжника; гірше було Наді: вона і менша за Ніну і терплячіша, – може тому ніколи їй не жалілася, що спить розікрита) і читала по пам'яті нам вірші. Читання було коротким, бо як тільки вона доходила до «людей від кулі ката багато полягло», я допитувався, що таке «кулікат». Звичайно, вона цього не знала, як не знали цього й пізніші мої перші вчителі (у третьому класі я вперше прочитав Сосюриноного вірша у книзі – зрозумів сам), сердилася і відверталася від нас, стягуючи при цьому з Наді ліжника. В цьому була її помста, а відтак – характер, який не змінився і по сьогодні.

На той час у мене була вже кохана. Звали її Олею Шкіль (племінниця голови сільради). Повненька, смаглява подруга моєї сестри Наді (і її ровесниця) любила мене не менше за сестру. І хоч мої сестри мене дразнили Олею, заздрячи моєму дитячому потягу до неї, а мені частенько доводилося червоніти, я її любив десь до п'ятого класу. В такому віці любити – дуже просто: це, перш за все, вмиватися, розчісуватися, гарно вчитися, допомагати їй рвати ягоди (ягодами в нас дома називають вишні) і час від часу вилазити на її коліна і давати погладити себе по лляному чубчику-сметанчику. З п'ятого

класу я – зрадник, що зраду окуплює зрадою.

Нова наша хата (нині вона вже стара і не самотня на вулиці, як тоді, хоч це для людей, а для мене з втратою мами ми стали всі самотниками) мені сподобалася: високі жовті стіни, високі вікна, теплий комин якраз проти вікна, а на покуті – ікона, де Богородиця тримає сина, а Бог-батько чогось свариться одним перстом. Пізніше я почав боятися його, ба ще більше тоді, коли із сестрою розбили швейну машинку і в хаті не було нікого, окрім ікони. Надя плакала, а я відвертався від Бога. Потому ми з нею взялися за справу: аби задобрити маму, що мала ось прийти, ми замісили тіста і наліпили вареників. Горя не минули, але пізніше, коли мама варила вареники, я розкачував великою жовтою пляшкою (вона пізніше пішла на шкельця, щоб побачити затемнення сонця) варяниці. Варяниці були смачні – мій кулінарний авторитет був неабияким, а платили мені за нього або співом «Ой, горе тій чайці», або «Байдою» (найкраще «Байду» співали тато і дядько Андрій Копотун. У батька був прекрасний тенор, кращого баса, ніж у його товариша, я і досі не чув навіть у столичній опері. Та він загубив свій талант, хоч і тепер зрідка після другої пляшки самогону співає «Байду» з усіма отими відтінками, котрих артисти-професіонали не вміють відкривати в собі до самої смерті).

Горя у дитинстві мав досить. Почалося все із смерті чи самогубства kota. Він не міг звикнути до нової нашої хати, все бігав на старе дворище, а одного разу, коли ми з мамою пішли забрати його – вскочив у колодязь, що був чогось не зруйнованим, і втопився. Два дні я нічого не їв, і збирався топитися, але батько пішов на старе подвір'я і закидав колодязь, а топитися в калюжі соромився.

Потім пішло ще гірше... і регулярніше, тому на запитання: «Як живеш?» часто-густо відповідаю: – Спасибі, як і вчора, погано.

А втім, була у мене й радість, На четвертому році життя батько дозволив мені посидіти на коні. Вже дорослим я кілька разів убивався з коней до смерті, але в серці поруч зі страхом падіння посилилася любов до гриви і вітру від швидкого галопу. Аби не покривити перед правдою, мушу сказати, що кіньми частенько зловживаю і у віршах.

Із тварин найбільше жалію собак і волів. Перших, що все розуміють, а сказати не вміють. Волів – що терплять, хоч могли б і не терпіти, – силу яку ж мають, але чого варте їхнє терпіння! Навіть у людей, коли вони важко живуть, не такі сумні очі. То байдуже, що «жаліти – не любити» («унижать» за М. Горьким). Якби він (Горький) пожив довше, то оця його філософія породила б не одне антигуманне, фашистське «Если враг не сдается, его уничтожают», видавлене (чи й не видавлене!) з нього Сталіним, щоб приховати тиранію і розбій духовний і фізичний... Простіть, генії! Ви завжди вище звичайних сіряків і де вам докопатися до істини мужицької, до смертей і голоду, коли шибками чи й вікнами вам стають карбованці!..

Над усе жалію волів. Побував у Прибалтиці, Росії, на Кубані... Бачив там волів... Таких, як наших, ніде не бачив...

Зате – собаки наші зліші... Особливо за тічку...

Чи люблю я славу. Здається ні, хоч у дитинстві любив: коли 1943 року із села вигнали німців, коли я надивився на наших солдатів, старих, а найпаче,

молоденьких, майже підлітків, не спав цілими ночами... Встромлю ноги у просо (на черені в нас завжди було просо або жито) і марю: ідуть вулицею солдати, а доколя люди; один одного запитують:

– А то чий ?

– То Володька Ольжин (маму звали Ольгою)...

Пізніше мені слава почала не подобатися, а особливо, коли я працював у тракторній бригаді після десятирічки і заслужив у людей пошани. Може це і добре, що я не люблю нині слави, а може, і ні, бо всі, хто пише, люблять славу (не знаю, як було колись, але зараз таки так). Просто, я, мабуть, не народився поетом...

А й певно: ні тобі стилю свого (тут і Довженко), ні сюжету. Говорив про дитинство, балакаю про філософію. Хіба ж поети пишуть так!.. Та я учився, хоч найкраще вчитися у себе.

II

Кілька днів я нічого не писав до цього записника споминів чи, як умовно назвав я його, біографії: випадково зустрів сербіянку. Її ворожіння були настільки правдиві у своїй минулості (не знаю, як передбачення, хоч одне вже збулося, про що я розповім пізніше), що я був приголомшений. Це зовсім не значить, що я вірю картам. Тут значно складніше: якщо поети знають хвилини натхнення, то чому б не знати цих хвилин ворожкам, людям, в котрих так дивовижно переплівся тисячолітній фольклор із власною фантазією, що врешті-решт дає якийсь мізерний зарібок на прожиття?.. Інша справа, що переважає – народність чи інстинкт самозбереження методом видурювання грошей за чергову дозу фольклору?..

Перше її речення мене вже полонило, повело в її наївний і мудрий світ:

«П'ять пальців твоєї руки неоднакі. Де ж ти бачив двох подібних людей?»

«Всім однаково світять зорі, але в кожного є своя зоря».

«Всі ходять по землі, але кожен має рідну землю».

«Кожен твій сумнів твоєї віри вартий, як варта неправда правди. І чого більше – і Бог не знає».

«Пів світа скаче, пів світа плаче ...».

1968

ЛИСТ ВОЛОДИМИРА ПІДПАЛОГО ДО ПЕТРА РОТАЧА

Київ, 26 вересня 1966 року.

Здрастуйте, добродію Петре Петровичу!

24-го дня цього місяця був у мене Борис Дзюба і від Вашого імені просив написати малесеньку автобіографію. Я, раб божий Підпалый, дав обіцянку виконати це і надіслати на Вашу адресу. Тоді ж він написав про це Вам, а згаданий раб приклав до того листа і свою руку. Наперед гадаю, що Ви даруєте мені все – і те, що в неділю я не написав життя, і те, що такий довгий вступ до справи. Але я наслідуюся прохати Вас (при нагоді) сповістити мені, чи отримали Ви мою цидулку та чи влаштує вона Вас.

А тепер після передмови – слово.

Народився я 9 травня 1936 року в селі Лазірках (за 25 кілометрів до Києва від Лубен) на Полтавщині. Мати, Підпала Ольга Степанівна, дівоче прізвище Власенко – козачка з хутора Макарівщини; а батько, Підпалий Олексій Лукович, виходець з-під Великої Багачки. На дев'ятому році життя мати була вже круглою сиротою і шукала щастя наймитуванням у Лубнах. Можливо тому, коли я підріс і міг вечорами читати їй «Кобзаря», плакала гірко і невтішно, завжди повторюючи одне: «Всі наймити, синочку...». Вона знала тьму казок та приповідок, шанувала загадки і вміла знаходити до них ключ. Але ніколи я не чув, щоб вона співала. Певно, гірке дитинство, як і подальше життя (1943 року вона стала вдовою) наклало свою печатку на її характер. Вміла і любила працювати, кохалася у квітах (вся хата була великим квітником, в центрі якого стояли величезний фікус та китайська троянда, а далі – луковиці, калачики, дзвіночки і т. ін.) і чистоті. Померла вона самотньою (я був у армії, а дві доньки повиходили заміж і жили не з нею) 21 січня 1957 року, на 53 році свого життя.

Батько працював на залізниці; любив сади і бджільництво, ненавидів тютюн (син палить за нього і за себе) і горілку. Загинув під Києвом 1943 року. Пам'ятаю його добре, якби володів пензлем, можна було б відтворити його образ у величезному циклі: батько копає колодязь; батько качає мед; батько садить дерева; батько іде до армії і т.д. В селі і до сьогодні розповідають про те, як він співав, а я пам'ятаю дві його пісні – про Байду та «Ой забілили сніги». Мабуть тому, що перше враження про ці пісні залишив мені батько, навіть у виконанні артистів я відчуваю і нині фальш та штучність, які так згубно діють на все сценічне та вокальне мистецтво України.

Учився я у Величанській семирічній та Лазірівській середній школах. Любив (і люблю) історію, літературу; до нині не знаю і не розумію точних наук. В школі читав дуже багато, але без ніякісної системи.

1953 року закінчив 10 класів; працював у МТС, колгоспі. 1955 року був мобілізований на флот. Службу служив, але не любив: нудьгував за степом, садами.

1957 року демобілізувався (через хворобу ніг) і поступив до Київського університету на філологічний факультет (український відділ), який і закінчив 1962 року.

Перші вірші видрукував на шпальтах комсомольських «Молоді України» та «Зміни» (1958 р.). У державному вид[авницт]ві худ[ожньої] літератури 1963 року вийшла перша збірка «Зелена гілка», а роком пізніше – «Повесіння» у «Радянському письменникові». Нині підготував дві книги («Тридцять літо», – для вид-ва «Молодь», – та «Книгу лірики»). Мрію написати пісню.

Працюю ст[аршим] редактором поезії у «Радянському письменникові». Одружений. Маю доньку.

Позапартійний. Позаспівковий.

В. Підпалий. Київ, 26 вересня.

P.S. Петре Петровичу, вийшло багато, та вже Ви зможете дати йому раду.

З повагою до Вас і Вашої сім'ї – Володимир.

«ЛЮДИНА ТІЛЬКИ ПАМ'ЯТТЮ БАГАТА» (фрагменти статей із творів про В. Підпалого)

Флоріан Неуважний

Пішов у дорогу – за ластівками

Поет. Життєлюбєць. Прихильник Краси і Добра. Зростав, не кидаючись в очі. Писав вірші, що самі, без будь-якої реклами знаходили собі шлях до душі читача. І ось його – Володимира Підпалого – немає. Несуттєво зараз вдаватися в причини смерті, не треба окреслювати назви хвороби – його нема.

Немає поета вразливого, тонкого, спостережливого, продовжувача високої мрії про людину, котру уособлював для Підпалого Григорій Сковорода – мислитель, поборник добра і правди, видобуваної від природи, частиною якої є людина.

Я не знав особисто Підпалого. Бачив тільки його фотографії, вичитав деякі відомості про його життя – типове для сучасних радянських людей: дитинство на селі, школа, праця в колгоспі, служба в армії, потім університет, а після його закінчення (1962) – редакторська праця і власна праця над віршами, котрі намагався перетворити в поезію і перетворив.

Вистачить вдуматись в заголовки збірок – «Зелена гілка» (1963), «Повесіння» (1964), «Тридцять літо» (1967), «В дорогу – за ластівками» (1968) чи «Вишневий світ» (1970), – а тоді можна переконатись, як органічно виростала його поезія з рідної землі, природи.

Його поезія поволі, але впевнено торувала собі дорогу, виявляючи одночасно сильну заглибленість у традиції й рідний ґрунт, а також свою неповторність і оригінальність.

На чому вона полягала – оця неповторність та оригінальність? З одного боку на музикальності, що йшла від пісні, співу, голосів природи, від мелосу, нарешті, так властивого українській вдачі. З другого боку, захопленість життям, природою перетворювалися в насичені інтенсивними фарбами ліричні малюнки. Саме так – ліричні малюнки, опромінені довірливою мудрістю, доброзичливістю, вдумливою любов'ю молодого віком поета до всього, що живе корисною працею, що підкоряється законам природи, яка у Підпалого мудра своєю добротою.

Музичність і пластичність, вірніше багатобарвистість його світосприймання збагачувалися думкою, інтелектом, філософським роздумом над життям, котре, мабуть, не було для поета легке і завжди приязне, але це було Життя, і він не міг сприймати його інакше, як з апробацією і радістю.

Є дуже багато спільного між поезією Підпалого і ранньою поезією Тичини. Адже обом їм патронував мандрівний філософ Сковорода, співець Убогого жайворонка. Справа не в мірі таланту, не в таблиці про ранги, у вимірюванні значення – справа в світосприйманні й світопередачі мовою поезії. Поезія Підпалого відкриває глибинні вартості світу: людей, природи, думок, збагачує читачевий зір, слух, чуття та думку.

Підпалий-поет нагадує мені пахуче українське зілля, що, черпаючи енергію від сонця, дарує її пригорщами людям без решти, повністю. Почитаєш

вірші Володимира Підпалого – наче криничної води напився. Треба тільки уміти знайти дорогу до криниці, відвести убік кущі, траву, а часом і павутиння лінивства в пошуках джерела, щоб переконатися, яка це чиста, мудра, своєрідна і новітня поезія. Сам шкодую, що я знайшов її так пізно, але радий, що кілька років тому перший в Польщі переклав декілька поезій Підпалого на польську мову. А зараз, перечитуючи знову збірки його віршів, рука тягнеться до пера, щоб присвоїти ще нові його вірші польським читачам. Який він глибинно український поет! Подивіться, як весь час над його поезією нахилиється постать матері. Мати – вічний образ літератури – під пером Підпалого набирає стільки значень, барв, вартостей. Або криниця – не забудьте джерело – але криниця, з якої черпають люди. Або бджола, що промандрувала через всю українську поезію. Або... але годі. Мотивів тут багато. Треба Підпалого читати й читати. Про один мотив хочу сказати окремо. Це мотив смерті, неминучої межі людського існування. Нема справжньої, людяної літератури без цієї важливої проблеми. Все залежить, як її вирішувати. Підпалий розглядає (і дуже часто) смерть як форму життя, розуміючи, що він підлягає і цій формі. Саме тому дуже часто відправляється в дорогу життя, а коли треба переступити межу – тоді треба. Він переступив оцю межу, відправляючись і туди – за ластівками краси, добра і правди. Хай йому літають!

(Цит за вид.: Золоті джмелі : вибр. твори / упоряд. та прим. Н. А. Підпалої ; [координатор вид. проекту М. М. Конончук]. – Київ, 2011. – С. 348–350).

Ярослав Розумний

У пошуках глуду: Сковорода в поезії Володимира Підпалого

Володимир Підпалий присвятив особі Сковороди відносно багато уваги, а його вірші на тему філософа помітні тим, що вони і своїм задумом, і мистецьким почерком вирізняються на канві поетового творчого доробку, начеб належали перу іншої руки. Ці вірші торкаються деяких питань філософії Сковороди, яку поет перекладає на мову потреб свого дня. Але найкращі з них – це роздуми Підпалого над собою, над людиною та його суспільнополітичні коментарі, що часто переходять у мудрі афоризми або історіософські узагальнення.

У своєму першому вірші на сковородинівський мотив («Зачин», 1964) Підпалий перелицьовує дефініцію часу, що в однойменному вірші Сковороди. В нього, в епікурійському сенсі, людина або марнує час, або пливе в ньому без пуття. Натомість у Підпалого час – це приречення, що у вигляді якоїсь чорної сили безжалісно теше «дерево й граніт на домовини і на монументи»; спалює «еретиків» на вогні і, як сонце, що вривається з ночі в день, одних гріє, а інших у порох стирає.

Від загального поняття часу у вірші «Зачин» поет сходить у свій мікрочас. Поезія «Ранок» – це алегорія на короткотривалу «відлигу» 1960-х років. Тут атмосфера надії й непевності. Піснею, укладеною в текст вірша, яку мугиче самотня мати ніби сама собі, ніби світові, згущена драма втрати роду. З цим пов'язаний інший мотив, що його знаходимо у вірші «Казка-загадка,

почута Григорієм Сковородою від коваля, та її наслідок». Це мотив «безбатченка», слуги без роду й без потомства – як метафора психологічного стану українського народу поетового часу. Вірш закінчується своєрідним риторичним зверненням поета до Сковороди, до себе самого й до всіх, хто має дар викресати вогонь слова, що зупинило б цей страшний ісход від свого роду й від себе:

*А як ранок в путь благословлятиме –
батьківщину в серце йому дай...*

Є в Підпалого вірш «Над Біблією» – про останні із трьох світів Сковороди. Як і все у нього, так і Біблія складається з двох природ – видимої і невидимої. Видима природа Біблії – це події в ній, а невидима – символічність та алегоричність біблійних подій. Видима Біблія – це брехня, складена з недоладностей і суперечностей, а Біблія символічна – книга про Бога й одиноке джерело мудрості, яка веде людину до самопізнання, до пізнання Бога та до сутності світу, що виявляється в людському щасті.

Тут Підпалый користується прикметами видимої натури Біблії, і вона в поета є езопівською алегорією лжеправд, лжедогм і лжепророків поетового суспільства: *«сумна премудрість, ямо азійська із затхлою стоячою водою, печеро-хато дітям юродивим, нехитрою сопілкою своєю в якій порі кого приспала ти?..»*.

Це розкриття брехливості, плутаності й туманності нової «біблії»; то гнів і докір поета пророкам, котрі в народі вкрали «силу пісні» і «час на роздум». Це, врешті, сарказм у бік тих, хто на долішньому щаблі бюрократичної драбини реалізує вчення нової «біблії» – мужиків вірності й покори вчать, а самі:

*як поваляла кумів оковита,
як снілась їм Пренепорочна Діва –
ви молодиць любили по кутках...*

Поема закінчується риторичним оптимізмом і переконанням, що рабів принижених «нехитрою сопілкою» не приспати. Вони зметуть «пилюку з сірих сторінок» лжебіблії, вжахнуться від її «чорної порожнечі» та проклянуть її фальшивих пророків.

Є у Підпалого вірш про зустріч філософа з Гурамішвілі – щось на взір Драчевого, у якому Сковорода зустрічається з Шевченком, щоб відвернути клятву долю від свого народу, та Тичининою діялогу Сковороди з цим грузинським поетом. Це розмова двох митців двох народів подібних доль навколо теми вітрами гнаного покотиполя. На землі грузинській, говорить Гурамішвілі, покотиполе невідоме, а якщо воно було б – він потоптав би його.

У землі Скоро-
роди, каже філософ, покотиполе «було одроду й понині – є!». Над ним безсилий Сковорода плаче, але не топче.

У вірші «До латині» Підпалый говорить про чужий духовний багаж, що тяжіє на його покоління. Це перелицьована поетом 28-ма пісня з «Саду божественних пісень», у якій філософ роздумує над суєтою дібр матеріяльних, владолубства і світських наук. З них Підпалый вибирає тему суєтності наук секулярних і надає їй психологічного й політичного забарвлення. Це монолог Сковороди – козацького нащадка «без шаблі, без коня», який намагається

скинути з себе баяст чужої «латині» і наздогнати в степу «забуту пісню», повернути до покинутої матері, що край села голосить по ньому, та, щоб рятувати зведену чужими й самозраджену покритку, що

по сльозах, як по росах

у чужину далеку побрела...

Усі ці символи й метафори відображують поетів погляд на внутрішню дилему Сковороди, роздуми, як себе у собі віднайти; дилему роздвоєності, що характеризувала багатьох поетових сучасників, навіть інтелігентського прошарку.

Є інший цікавий мотив у Підпалого, що нагадує «мамаївську» тему у малярстві, а саме: мотив «безверхого козака», який символізує втому на межі безсилля і байдужості. Драматичної кульмінації набирає цей образ у поемі «Калиновий реквієм», скомпонований у формі триптиха з традиційних реалій і фольклорних символів: козака, коня, калини, рушника, хустки й води. Це наскрізь медитативний і ліричний вірш, написаний у елегійному, навіть трагедійно-елегійному ключі. Кожна з трьох частин реквієму закінчується рефреном, узятим з пісні: «Козака несуть і коня ведуть».

Ці поетові асоціації й рефлексії можуть мати суто автобіографічну основу, але глибина концепції поеми, її соціологічний, історичний і політичний контекст – абсолютно виносить її поза межі автобіографізму. Це реквієм над майбутнім поетового народу в його критичних 1970-х роках. Це апокаліптична візія національного похорону й кладовища; картина повного володіння бога страху й смерті. А той рушник, на якому спускатимуть козацьку труну, «Такий зробивсь блаженський, аж боюсь, що раптом трісне – рухне домовина, і скорбним гуком збудить кладовище, і налякає всіх...».

Це вершинна іронія поета, котрий наче бажає, щоб той рушник порвався, а гук падаючої труни щоб розбудив і схаменув оте живе кладовище.

У тому ж дусі написаний вірш «А нам тепер – усе таке звичайне». Це актуалізація феномена національного збайдужіння, втрати того, що називають історичною пам'яттю, зникнення почуття сорому за своє рабство та почуття вини.

Діліть не славу, а неслави сором,

діліть не послух – поділіть вину.

Торкається Підпалий також етичних правил свого суспільства та надчасових і загальнолюдських пороків. Вірш «Наука» – це кодекс «доброго тону» й безпечності між своїми, а особливо в суспільстві, де панувало недовір'я людини до людини та інстинкт самозбереження. Однак Підпалий підходить до цього питання не з позицій сквородининського богословського ідеалу повного самозречення людини й підпорядкування власної волі волі Божій, а з позиції зберігання особистої свободи з певною дозою обережності. І в тому дусі він каже: «Учуся завжди я собою бути, а надто поміж друзів, з ворогами мені трохи простіше: вороги у переважній більшості відважні...».

Врешті, поема В. Підпалого «Змагання Григорія Сковороди» (1971) написана за два роки до смерті, коли поет уже був свідомий свого відходу. Цей твір – підсумки життєвого досвіду, розчарувань та візій філософа. Він роздумує над своїм часом і над часом, над собою і над людиною, над народом і над

людством – серед бурхливої ночі, на межі «безодні й саду», самотній і на порозі свого «тут». У своїх мандрах стежками життя не знайшов він ні спокою серця, ні людини, що стреміла б до божої досконалості, ні гармонії, ані глузду всьому. Натомість світом володіє людина, що землю зміїним сім'ям засіяла, злом серце переорала, поділила світ на протиріччя і над ними поклала закон, що став богом над самим Богом, і людині інтерпретує той закон. Вона заманює Сковороду до свого храму, щоб стовпом у ньому служити:

*... І дах тримай над смородом і
брудом.*

*Тримай ганебний дах, Сковородо,
щоб вільно їм було у тому храмі
глаголити?..*

Це іронічне запитання Підпалого чи звернення до Сковороди означає, очевидно, ширшого адресата, якого заманювалося до «спільного діла».

В. Підпалый очима філософа передбачає логічний кінець такого храму й народження «республіки далекої свободи». Але застерігає:

*Боюся ж одного – аби з собою
в республіку далекої свободи
людина не взяла свою убогість,
свою роботу рабську, бо тоді
нова людина, звір новий, творіння
навернуть із свободи в суєту...*

Поемою «Змагання Григорія Сковороди» завершується цикл сквородинівських віршів Підпалого, його власні «змагання» та його трудна життєва дорога. Поет зображує відхід Сковороди поширеною метафорою, що переросла у символічну кінокартину: стіни печерної самотності мислителя і вчителя западають у землю, а світло свічки підноситься вище й вище, зливається із сонцем і в ньому, перемигши темряву, зникає Сковорода.

Як бачимо, для Володимира Підпалого постать Григорія Сковороди має подвійне значення. Вона збуджує в поетові мистця, є для нього точкою суспільно-морального опертя, джерелом сили протистояння та місцем утечі від своєї дійсності. З-під маски філософа двохсотлітньої давності, але дуже подібного часу, Підпалый міг викривати злобу свого дня, чорноту своєї епохи та пороки її пророків. Твори В. Підпалого на сквородинівські теми – це не публіцистика й не політика, а справжня поезія.

1996, Вінніпег,

Манітобський університет*.

*Правопис автора збережено.

(Цит. за вид.: *Золоті джмелі...*, С. 350–353)

Степан Пінчук

Над рядками «слова»

На початку 80-х років мені довелося робити огляд українських радянських перекладів «Слова о полку Ігоревім» для журналу «Українська мова та література в школі». Останній за часом публікації з цих перекладів належав

перу Володимира Підпалого. Він був опублікований у вигляді фрагментів у посмертній збірці поета «Сині троянди» (1979). Оскільки пропусків у перекладі, якого точніше можна було б назвати переспівом, було небагато, то я допустив, що геніальну поему В. Підпалий переклав не повністю. Тепер же в моїх руках опинився повний текст перекладу «Слова», і виявляється, що він був і в розпорядженні редактора «Синіх троянд», і він ні з того ні з сього взяв та й скоротив його. Дивна практика існувала ще не так давно у видавництві «Радянський письменник». Згодом пропущені уривки були відновлені дружиною поета у збірці «Береги землі» (1986). Тож, маючи тепер непопсований текст перекладу з правками самого автора, можемо поговорити про нього як про цілість.

Хоч В. Підпалий не був закоренілим медієвістом, але звернення його до «Слова», як і до постаті Г. Сковороди, не випадкове. Маючи широкий погляд на все найважливіше в історичному бутті українського народу та його літературі, він прагнув до його самостійного осмислення, а у випадку мовної відчуженості – і до власної інтерпретації.

В «Слові» В. Підпалого приваблював героїчний його дух, епопейний пафос, і він прагнув відтворити його власними творчими засобами. Як поет широкого творчого діапазону він чув «Слово» у своєму внутрішньому слухові і передусім прагнув виразити в тих ритмах, в яких воно йому сприймалося. Розуміється, що він не аплікує натурне звучання поеми, а опосередковує його власним уявленевим образом, в якому виявляється його високий поетичний хист, артистизм його натури.

Ось чому його ритмо-мелодичні трактування подекуди видаються каверзними, а словесні рішення бувають, на перший погляд, і віддаленими, розкутими, але то така розкутість, яка не відриває образ від першооснови, а, навпаки, наближує його до неї. До вислову зі сну Святослава, коли князеві «сыпахуть... тьщими тулы поганыхъ тльковинь великый женчюгъ на лоно»¹⁷. (Далі цитати за цим виданням без посилань. У дужках зазначено сторінки) поет додає порівняння «мов горіхи грецькі сиплять в жменю», а в іншому варіанті «мов ячмінне зерно в жменю сиплють».

Переклад В. Підпалого справляє досить сильне естетичне враження. Воно обумовлене високою мовною культурою автора, творчим підходом до справи. В. Підпалий не прагнув до академічної точності у відтворенні місць оригіналу. Він до певної міри продовжує, як і Василь Шевчук, давню традицію переспівування «Слова», але його інтерпретація, яка тільки частково є переспівом, несе ознаки високого, сучасного поетичного стилю. Вона не наслідок безпорадності перекладача, а свідчення певної концепції сприйняття ним твору.

В. Підпалий повернувся до практики поділу тексту пам'ятки на невеличкі розділи з обов'язковими заголовками до них. Ритмічна структура цих розділів не однакова, але вона не настільки строката, як у деяких раніших інтерпретаторів. Починається переклад дольником, наближеним до ритмічного

¹⁷ Слово о полку Игореве / под ред. чл.-корр. АН СССР В. П. Адриановой-Перетц. Москва-Ленинград, 1950. С. 19.

малюнку російських билин. А далі чергуються між собою різні розміри силаботонічної системи віршування: чотиристопний неримований хорей у розділі «Всеволод» поступається п'ятистопному римованому ямбові у розділі «Слово Ігоря до дружини». Розділ «Ніч перед боєм» написаний чотири- і тристопним хореем з перехресним римуванням. «Перемога» – неримованою коломийкою, «Битва» – знов неримованим чотиристопним хореем, «Золоте слово Святослава» – тим же, що й заспів, дольником, «Ярославна» – п'ятистопним хореем з перехресними римами, «Втеча» і «Післяслово» – знов неримованим чотиристопним хореем – розміром, ритмічну та музикальну вибагливість якого продемонстрував І. Франко в поемі «Іван Вишенський».

Переклад В. Підпалого належить до тих, у котрих поруч з високопоетичним відтворенням оригіналу зберігається творче обличчя інтерпретатора. Його світлий і людяний характер, який не терпить будь-якої невизначеності та сутінковості, переплітається з завжди активною, конструктивною позицією автора поеми і створює враження людської переконаності, міцності духу. Авторове замилювання дзвінким високопоетичним словом знаходить свій відповідник у високій вимогливості до себе та осмисленому естетизмі сучасного поета.

Як і в усіх перекладах, витриманих у строгих канонічних формах силаботонічного вірша, не обійшлося без перекладацьких накладок, обумовлених опором матеріалу, а подекуди, можливо, і не досить чітким його прочитанням. Так, скажімо, вислів «свивая славы оба полы сего времени» (11) передано виразом «обіймаючи ліс подумки»¹⁸, вислів «оба есвѣ Святъславличя» (11) інтерпретовано рядком:

*А до того ж Святослава ми сини*¹⁹.

У строфі

На Поморії, на Волзі

плачуть, як за гріх...

На Дін половці побігли

*степом без доріг*²⁰.

оте «як за гріх» вжито задля рими.

Вводяться в переклад деякі порівняння, яких нема в оригіналі, наприклад: *летять стріли наче птахи*.

Тенденцією переспівування обумовлюється згадка про евшан-зілля, запозичена з літопису.

Переклад «Слова» В. Підпалого свідчить, що інтерпретація пам'ятки була цілком по плечу цьому обдарованому і витонченому поетові. Недавно опублікований, він займе належне місце в духовній скарбниці українського народу.

(Цит. за вид.: *Золоті джмелі... – С. 354–356*)

¹⁸ Підпалый В. Сині троянди : поезії. Київ, 1979. С. 141.

¹⁹ Там само. С. 142.

²⁰ Там само. С. 143.

«ХОЛОДНЕ ЗАБУТТЯ, НЕ ДОТОРКНИСЬ ЖИВОЇ ДУМИ»

(думки про творчість В. Підпалого)

Порадів, коли до моїх рук нещодавно потрапила згадувана книжечка Володимира Підпалого. Незважаючи на невеликий її обсяг, вона фрагментарно охоплює все життя Сковороди, акцентуючись на головних його віхах. Такої точної відповідності одна одній душ двох непересічних творчих особистостей я не зустрічав у національній літературі. Якихось 50 сторінок, але з них зримо постають обоє – і Сковорода, і Підпалий. Небагатьма точними штрихами висвічує автор глибінь сквородинського духовного світу, тим самим «підпалюючи» і наш читацький інтерес до неповторної особистості Сковороди.

Григорій Білоус

Він повертає до сонця Україну

(Цит за вид.: Золоті джмелі... – С. 363)

Справді-бо розмаїтий вишневий світ відтворив поет у віршах, дуже індивідуальний за барвами, за звучанням і внутрішньою структурою, й відтворив засобами рідної мови! Щедро черпаючи з цієї нетлінної скарбниці народу, Володимир Підпалий природною силою таланту так само щедро й безкорисливо віддавав читачам, задаровуючи їх мелодійністю письма, предметною наповненістю фрази, рельєфністю зображення й тією невимушеною експресивністю, що така непримиренна до штучних версифікацій!

Євген Гуцало

Цвітуть «Сині троянди» поета

(Цит за вид.: Підпалий В. Поезії. – Київ : Дніпро, 1982. – С. 5–12)

Поезія Володимира Підпалого читається легко, та говорити і писати про неї не просто. Це той випадок, коли твір захоплює своєю довершеністю настільки, що забувається про те, як він зроблений і хто його автор...

Поезія Володимира Підпалого – це співучий місток духовного єднання між представниками старшого покоління української літератури і поколінням молодшого призову літераторів 60-х років. Тому на поетичному рядку Підпалого помітні відсвіти української класичної спадщини, яка своїм корінням сягає в неміліючі глибини народної мудрості, бо зачіпає вона все живе, болюче, близьке, чуттєве, що переходить через людське серце...

Від матері і її пісні, з небайдужості до людських переживань, із зеленого дихання трав, із білого дихання зим, із вишневого цвіту і доброї любові до всього живого на білому світі почалася поезія Володимира Підпалого.

Вона тиха, спокійна, розважлива. Хочеться вчитуватися в її плінні, як води часу, рядки, розмірковувати над кожним образом. І, віддавшись на волю цієї плінності, відчуваєш, що вона не затуляє твої почуття в темні чорторії незбагнених словосполук, – ні, вона виносить душу на світлі сонячні плеса людських переживань.

Часом його поезія озивається болем, залишаючись у своїй суті правдивою й прекрасною. До неї приходиш із довірою, бо вона просвітлює, вчить любити й цінувати життя.

Петро Засенко
З великої любові
(Київ. – 1986. – № 4. – С. 53–56)

Лаконізм у творчості В. Підпалого – це розуміння ваги слова, усвідомлена необхідність берегти його від смислової вилущеності, опорожнілості, що супроводжує безплідні експериментування...

Словесна оццадливість – це перш за все умілий відбір з щедрого засіку єдино правдивого і єдино можливого слова, яке інтонізується так, що дає нам необхідні асоціації і уявлення.

Якось меланхолійність, а часом навіть іронічність інтонації багатьох віршів В. Підпалого знімає з них святочну навмисність. В негучному, але дедалі владніючому голосі, який вимагає уваги до себе, чується прихована схвильована думка шукача істини.

Чергування щирого ліризму з відвертістю думки – це два тони, які запанували в його «Вишневому світі». Кращі вірші збірки вирізняються пильністю спостереження, почуттям реальних цінностей нашого духовного життя.

Павло Мовчан
Врівноваження думки і слова
(Вітчизна. – 1971. – № 1. – С. 202–204)

Книжка Володимира Підпалого «Вишневий світ» варта уваги цікава передусім своєю несхожістю на решту в барвистому потоці української поезії. Її автор, як ми те розуміємо, оригінальний своїм особливим психологічним способом творення художнього образу. Читаючи його твори, віриш, що пише він не з виразним заміром, не вмисне. Пише з непереможного настрою писати, коли, пройшовши крізь серце і розум, вірші самі того вимагають...

В чому ж творча індивідуальність Володимира Підпалого, художника слова? Посміємо твердити: в його способі вживати пророду в процесі мистецького творення.

Критики вчувають у поезіях Володимира Підпалого Сковородинську настроєвість. Правда їхня: вона відчутна в багатьох рядках і творах, в самому зачатті їх народження і звучання, в напрямку думки, зрештою, в місткій простоті і зазеленості поетичного слова. І он як добре, що воно звучить щоразу виразніше, що у «Вишневому світі» пульсу живий сік з дужого сквородинського кореня...

Вірну дорогу обрав поет. Читаючи кращі поезії Володимира Підпалого, захоплюєшся, відкриваєш у собі внутрішні простори.

Феодосій Роговий

За синьою птицею

(Комсомолець Полтавщини. – 1970. – 10 груд.)

Книга вибраних творів Володимира Підпалого «Золоті джмелі», що вийшла друком два роки тому, здається, пройшла непоміченою. Кажу «здається», бо крім відгуку Ганни Коцур у пряснівській «Дуклі» нічого посутнього не зустрів. Може, проочив. Та ширшого резонансу вона не викликала. А жаль. Книга вагома, вартісна, сказати б, фундаментальна, оскільки крім віршів і перекладів поета у ній зібрані літературно-критичні матеріали, статті, внутрішні рецензії Підпалого-редактора, спогади про нього, вірші-присвяти і епістолярія друзів та приятелів митця, серед яких такі знакові імена як Іван Гнатюк, Ліна Костенко, Михайлина Коцюбинська, Ігор Калинець, Феодосій Роговий, Володимир Забаштанський, Станіслав Тельнюк, Наталя Кащук, Дмитро Чередниченко, Петро Засенко, Михайло Шалата, Ганна Чубач, Володимир Мирний, Анатолій Бортняк, Станіслав Зінчук та багато інших.

В. Підпалый залишився у пам'яті нащадків як неперевершений редактор, що зумів вистояти і в найсутемніші часи, і проникливий поет-лірик. Його любили, здається, усі. Цьогоріч минає сорок років як він відійшов у засвіти. Відійшов у зовсім молодому віці, тридцятисемирічним, підкошений жахливою недугою.

Тепер, з віддалі часу, його вірші прочитуються по-особливому і бачиш їхню неперебутню вартість, непоказну внутрішню красу і шлях духовного становлення з неминучими втратами і бродами.

Поет щасливо уникнув фальшивої тогочасної риторики, пізнавав світ і себе крізь призму душі і довіри до Бога, що сьогодні сприймається як духовний подвиг. Голос його був притишений і самозаглиблений і, як це найчастіше трапляється, перетривав у часі тих, хто бив у тулумбаси і надривав горло.

Як на мене, найкраще у Підпалого – це його сковородинський цикл і пейзажна лірика. У нього пильне око художника, що залюблений у навколишній світ, розмаїття його барв і відтінків, він уміє поглянути на все невинним поглядом дитини і розказати про свої відкриття з довірчо-широю інтонацією:

*Запахло димом гіркуватим
у надвечір'я від садів...
... З туману, наче із води,
дерева вибредуть... Потому
струсивши із рамен росу
зникають в тумані густому....
... люблю м'яке затишшя степове...*

Петро Сорока

*«Люблю м'яке затишшя степове...»: фрагм. літ. денника
(Літ. Україна. – 2013. – 2–9 трав. – С. 3)*

Як він чекав виходу цієї книжки, яку ми зараз тримаємо в руках! З останніх сил, змагаючись з невиліковною хворобою, жив він, догоряючи на наших очах, догоряючи і все одно чекаючи на вихід цієї книжки! Надія на

останню радість у житті довго не давала йому загаснути..

І ... тільки на самому прикінці 1979 року книжка вийшла під назвою «Сині троянди» з передмовою Бориса Олійника. «Книгу, котру візьме до рук читач, – пише Б.Олійник, – автор готував ще сам, власноручно. На жаль, вилітає у світ “Синя птиця” уже без нього...».

Але, як би там не було, вона є, вона, ця синя птиця, летить осьде над нами, здіймається все вище й вище, до зір. І зоря нашого духовного неба, увібравши в себе й теплоту променів від серця Володимира Підпалого, сяє ще дужче, сяє яскравіше...

«Ad astra» – тобто до зірок – назвав свій вірш Володимир Підпалый. Його поезія, його душа злітала до зірок. А починається вона на землі, на нашій прекрасній українській землі з її історією й географією, з мовою і піснею, драмами й надіями, світаннями та смерканнями, степами й лісами, ріками та струмками і з її людьми... У вірші «Ad astra» він ніде не каже «Україна», хоч це святе поняття відчуваємо в кожній літері цього вірша...

Серед поезій В. Підпалого, особливо багато названо «елегіями»... Елегія для Підпалого не просто визначення жанру, це психологічний стан. Стан чекання. Чекання змін, чекання нової незнайомої радості. І водночас прощання з тим, що було...

Об’ємний, місткий і водночас з переважанням оптимізму зміст вкладав В. Підпалый у поняття «елегія».

Станіслав Тельнюк

Свічадо

(Вітчизна. – 1981. – № 1. – С. 201–203)

Коли він, Володя Підпалый, помер, замість нього залишились діти, замість нього залишились вірші, замість нього залишилось світло, яке ми всі зараз відчуваємо.

Ліна Костенко

(Із виступу на вечорі пам’яті Володимира Підпалого у Державному музеї літератури України 2 грудня 1993 р.)

Автор книжок, які стали золотим набутком сучасної української поезії, редактор багатьох віршованих збірок, він і сьогодні в одних лавах зі своїми ровесниками, борець за відродження свого народу. Більше того, наше сьогодення вияскравлює його літературний і громадський подвиг, бо писати такі поезії, редагувати такі збірки, так безкомпромісно, мужньо і щиро підтримувати справжню літературу в 60-ті – на початку 70-х років зважувалися далеко не всі письменники, видавничі редактори. В атмосфері гоніння всього мислячого, прогресивного, в умовах масового цькування талантів, шпіонажу серед людських душ Володимир Підпалый вистояв, навіть підтятий жорстокою хворобою, не зрадив ні себе, ні друзів.

Така його життєва і творча позиція яскраво виявляється і в тих віршах, які публікуються по тридцяти роках після його смерті. Тож він і сьогодні – поміж нас. За його словами, «не міліє при шляху криниця».

Володимир Біленко

«Не міліє при шляху криниця»

(Сільські вісті. – 2003. – 28 листоп. – С. 3)

Володині вірші не раз ставали у пригоді мені як ведучому радіопередачі для школярів «Диво калинове». Він любив усе рідне – землю, мову, пісню. І вмів щиро й ніжно сказати про сокровенне. І це й тепер примножує прихильників його поезії...

Володимир Підпалый був свідомий свого призначення на землі, і в цьому був вірний традиції красною полтавського роду.

Дмитро Білоус

«Нам, що людьми народилися...»

(Урядовий кур'єр. – 1996. – 14 трав.)

Завжди, коли згадую навіть графічну систему віршування Володимира Підпалого, чомусь уявляю собі журавлиний клин у чистому прохолодному небі – так умів поет поставити кожне слово в рядок, що воно набирало контурів тривожного птаха, поєданого з іншими однородцями.

Завжди, коли згадую всіх тих, хто прийняв і мене в свій перелітний клин, а сам відлетів у вічний вирій, не можу сприйняти душею, що якимось навесні не повернеться з чужодальніх субстанцій буття й небуття лагідний і чесний птах нашої поезії Володька Підпалый...

Але навіть саме буття не владне обірвати летіння духу, котрий вивищує людство, кличе його в небеса безберегі і вічні. А той дух Володин відбився в поворотному Слові, яке ніколи не відлітає у вирій з нашої пам'яті – так і перебуває з нами у найлютіші холоди, не шукаючи заморських вигод. Бо воно витворене не просто для людей, а для рідного народу, вкоріненого в полтавські чорноземи і поліські супіски, гірські стромовини і ушиті травами приморські рівнини.

Отакі вічно поворотне Слово чудового українського поета Володимира Підпалого...

Леонід Горlach

Поворотне слово: пам'яті поета

(Культура і життя. – 2006. – 26 лип.)

Володимир Підпалый цілком належить як своєму поколінню, так і своєму часові. Будучи одним із багатьох, він водночас – один із найчистіших і найсовісливіших, хто складає цвіт покоління, небучну окрасу своєї пори.

Євген Гуцало

Посадив своє дерево

(Літ. Україна. – 1996. – 20 трав.)

Навесні, коли повняться білим цвітом сади, а надто коли він облітає і встеляє чорну ріллю, мені жаль за ним, за його чистотою й беззахисністю, за

його недовговічністю, як за безповоротно минулою юністю і друзями, що відійшли. Тоді у спомини приходить Володя. Якби він побачив, що хоч осипався дочасно цвіт його життя, та цвіт подарував плід – лишилася вічно свіжою зелена гілка його поезії, і на дереві української літератури виграє вона вагомими, добірними, зрілими вишнями.

Володимир Житник

Чистота опалого цвіту

(Жива вода. – 1998. – Грудень, № 12)

Усе своє коротке життя він ніс людям добро. Розумів, що найважливіше, найголовніше – *«треба в житті любити гаряче і багато»*, любити людину, якій він віддав до крихти все тепло свого серця. Час, коли жив і творив поет, залишився в його слові. Тож і жити йому довго!

Федір Кислий

Сині троянди Володимира Підпалого: два спомини про друга

(Наука і культура. – Вип. 21. – Київ, 1987. – С. 405–407)

Володимир Підпалый – справді зоря. Рання і тиха. Яскрава і тепла.

Щойно зійшла понад землею і відійшла в небо, полишивши нам своє світіння-сяйво, а в душах рідних людей справжній Чумацький Шлях, а може, став для них сонцем на тому полюсі любові, де немає зим, холодів, хвищ, бо, зійшовши раз, більше не заходить. І сила того сяйва, того світіння не так у таланті, як в любові, у велетенській галактиці любові, яку він випромінював собою – своїм лагідним шляхетним характером, вродженою інтелігентністю, мудрістю, мисленням, думанням, і знову ж таки – любов'ю до всього і до всіх: до рідної землі, України, малої своєї батьківщини, матері, дружини, дітей, друзів. Це той рідкісний і унікальний тип людини, яка сотворена за образом Божим і подобою. Тому Господь і забирає їх у віці молодому, у віці полудневому, не залишивши їм надвечір і вечора чи й ночі. Таїна...

Катерина Мотрич

Радіопередача «Поезія»

(Цит за вид.: Золоті джмелі... – С. 368–369)

На вихідних даних моєї книжки «Третій перевал», випущеної 1972 року, зазначено: «Редактор В. Підпалый». Власне, на літо 1971 року, час редагування цієї книжки, припадають мої часті зустрічі, розмови з цим талановитим поетом, чистим і безкомпромісним чоловіком. То був час, коли його «запрошували» на «профілактичні» бесіди в КДБ, давали негласні вказівки гальмувати публікації поета в періодиці й видавництвах. Тоді він як редактор паралельно працював над рукописами таких різних книжок, як «Цим живу» М. Упеника і «Княжа гора» Ліни Костенко, яка, на жаль, не вийшла у світ. Про першу він жартома казав, що її можна було б переназвати «З цього живу», а про другу говорив із захопленням, довірливо читав мені найбільш «крамольні» вірші, незважаючи на

те, що тоді я працював у відділі культури ЦК КПУ. Ми добре розуміли один одного. Володя говорив і про свої проблеми, безпідставні звинувачення проти нього.

У чому ж полягала його «вина»? Він був занадто українським поетом і просто високопорядною людиною.

Петро Осадчук
Сині троянди поезії
(Голос України. – 1996. – 16 трав.)

Коли боляче стикаєшся з лицемірством, підступністю, жорстокістю, тоді особливо переконуєшся, як не вистачає тобі Володимира Підпалого. Скажу більше: сьогодні, в цей переломний час, усім нам дуже не вистачає Підпалого. Не вистачає його планетарно випуклих безмежно довірливих сливових очей. Не вистачає його земного і довіку незабутнього картавого голосу. Не вистачає його чистоти і ніжності, доброти і справедливості.

Сьогодні, за недоброю традицією, до поета прийшло, нарешті, посмертне визнання. Але той невидимий крижаний ковпак не розтанув ще, не розвіявся у повітрі.

В чому ж справа? Чому ім'я цього чудового поета, духовного побратима Василя Симоненка не звучить на повну силу?

Скажімо вже не пошепки, а всенародним хором: Володимир Підпалый – справжній син свого народу, видатний письменник і громадський діяч. Це засвідчують його неповторні поезії. Це засвідчують його численні статті, рецензії, записи і листи. Віддаймо ж належне нашому поетові і громадянину, який так гаряче любив нас, любив свій народ, свою землю.

Зберімо, упорядкуймо і видаймо все, що за блискавичне своє життя встиг написати Підпалый.

Установімо меморіальну дошку на будинку, де жив і відпалав Підпалый. Спільними громадськими силами створімо музей поета у його рідних Лазірках на Полтавщині.

Піднесімо ім'я поета Володимира Підпалого не тільки на височінь України! Сплачуймо борги!

Петро Перебийніс
Навіки зупинена мить
(Літ. Україна. – 2006. – 18 трав. – С. 7)

Для мене Володимир Підпалый сьогодні – надія. Він мій побратим у громадянстві, якого нічим не схарактеризуєш краще, як тільки подякою за підтримку у скрутні хвилини, а також бажанням нести в собі передчуване іншими діяння справедливості й доброти.

Дмитро Павличко
Вдячність побратимові
(Літ. Україна. – 1993. – 25 листоп.)

І про всі ті та інші грані любові Володимира Підпалого ми дізнаємося з

його поезій, із пам'яті і діянь тих, кого доля зводила з ним і кому він назавжди уділив частку своєї щедрої душі, хто несе той скарб у життя, збагачує, вкладає в свідомість нових поколінь.

Отож він був, є і буде сучасником, бо завше суголосні часові синівська любов, відданість дружині і дітям, жертовність в ім'я Батьківщини, талант людяності і краса творчості.

Володимир Плачинда

Із днів дружби

(Київ. – 1996. – № 5/6. – С. 151–156)

В. Підпалый жив коротко, але гідно і чесно; своїм коротким дуже вартісним життям вписався назавжди у серця і літопис українського народу... Був палким захисником рідної мови, літератури і високої гідності українця. Добро у його душі було запрограмоване, і становило воно високе мірило українського патріотизму... Він також поважав гідність не лише кожної людини, але також гідність кожної нації... У своїх переконаннях був добрим християнином.

Ярослав Стех

Жорстока епоха і палке кохання Володимира Підпалого

(Борисфен (Дніпропетровськ). – 2006. – № 12. – С. 32–33)

Один день і одну ніч писав я спогади про Підпалого. Бачив перед собою живого Володю. Нарешті, перед світанком, поставив крапку. Нескоро ще потім, витомленого, здолав мене сон. І там я зустрівся з Володею Підпалим. Ми йшли, як останнього разу, за Київ. Поле обабіч крепової стрічки асфальту було сиве, як прадавня билина. А над ним, скільки сягало око, миготіли ластівки. То понад самою землею, то шурхотіли крильми між дротами, як опалим листям. Володя подивився на мене – здалося: в саму душу – глибокими своїми селянськими і печальними очима і мовив:

– Ти думаєш, то ластівки? Ні, то не ластівки. То – мої вірші. І я оце зібрався іти до них. Пом'явся ніяково і додав: – Вибач мені друже, але руки тобі я не подам і не потисну твоєї долоні. Бо – не можна. Бо мертві живим не повинні подавати руки. Навіть отак, уві сні. Бо то – нарокований знак на смерть для живого. Так мені ще моя покійна мама казала.

І почав оддалятися. І пішов у сиві поля. Під густий ластів'їний шурхт. Потім повернувся до мене обличчям і на прощання підняв над собою в потиску руки. Дивлюсь – а то вже не руки, а довгі, переплетені між собою, трепетні ластів'їні крила...

І він пішов.

У вічність...

Микола Малахута

Прощання з ластівками

(Київ. – 2004. – № 6. – С. 153–160)

19 листопада 1973 р., за 5 днів до свого відходу, Володимир Підпалий написав свій останній вірш «До зозулі». Це кришталево щирий поетичний шедевр. Поет живий, доки говорять до людей його твори, а такі говоритимуть завжди:

*До зозулі
Давно, давно, давно не чув зозуле,
навіть у снах уже твого «ку-ку»...
Куєш майбутнє, а летить минуле,
як мідяки у шапку жебраку...*

*Нехай: для нього стачить похмелиться,
для мене теж що спогадати є
земля ця ще моя, мої на ній криниці
і сонце, що над нею, ще моє!..*

***З листа Василя Пахаренка до
Ніли Підпалої
від 19 листопада 2017 р.***

Володимир Підпалий – поет з ранимою і чистою душею. В нього нема жодного вірша написаного знічев'я чи з принуки. Він знав, що поезія – це самопожертва, знав, про що та в ім'я чого повинен писати. Саме тому його так нині читають та люблять.

А мені довіку не вистачатиме Його – мого Друга – скромного і щирого до болю:

*Тихе надвечір'я листопаду,
Сутінки на цвинтарі стоять,
І, здається, чути, як іззаду
Страх до мене крадеться, мов тать...*

*... Та мені не страшно, бо віч-на-віч
З другом я у пам'яті стою,
Грію душу спогадами, навіть
Болем коло нього відтаю.*

*Я не б'юся птахом у відчаї –
Розмовляю з ним на самоті:
Як мені його не вистачає,
Вірного, єдиного в житті!*

*Він умів душею і очима
Ледь помітні шрами чи синці
В мене в серці бачити так зримо,
Як глибокі зморшки на лиці.*

*Завжди дбав про душу – не про тіло,
Не ховав за пазуху ножа,
І ніщо його так не боліло,
Як підступна зрада чи олжа!*

*А якщо вже вірив, то незмінно, –
Що йому якісь там фетиші? –
Він незмінно чув і Україну
Не лише у слові, а й в душі.*

*Та душа – як пісня журавлина,
Що летить над обрієм життя;
Можє, й ця принесена калина –
То його життєве здобуття.*

*Ці сумні гвоздики й хризантеми,
Цей пучечок житніх колосків;
Можє, лиш на те ми і живемо,
Щоб лишитись в пам'яті людській.*

*Я не б'юся криком у відчаї–
Розмовляю з ним на самоті:
Як мені його не вистачає
Рідного, єдиного в житті!*

Іван Гнатюк

**Сила поетичної довговічності :
[уривок з вірша «Пам'яті друга»]**

(Цит за вид.: Пішов у дорогу – за ластівками : спогади про Володимира Підпалого. – Кам'янець-Подільський : Медобори-2006, 2011. – С. 70–71).

ЗМІСТ

Від укладачів.....	3
Олег Рарицький. «Я вічний під зірками свого неба» (1936–1973)....	4
Основні дати життя і творчості Володимира Олексійовича Підпалого.....	17
ТВОРЧИЙ ДОРОБОК ВОЛОДИМИРА ПІДПАЛОГО.....	19
Окремі видання.....	19
Публікації поезій у збірниках та періодичних виданнях.....	37
Публікації прозових творів та листів у збірниках та періодичних виданнях.....	50
Твори в перекладах іноземними мовами.....	52
Переклади В. Підпалого.....	54
ЛІТЕРАТУРА ПРО ВОЛОДИМИРА ПІДПАЛОГО.....	58
Окремі видання.....	58
Публікації у збірниках і періодичних виданнях.....	61
Поетичні твори, присвячені В. Підпалому.....	95
ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК.....	102
ДОДАТКИ.....	110
Підпалій В. «В моїм житті днедавнім» (автобіографія).....	110
Лист Володимира Підпалого до Петра Ротача.....	112
«Людина тільки пам'яттю багата» (фрагменти статей із творів про В. Підпалого).....	114
«Холодне забуття, не доторкнись живої думи» (думки про творчість В. Підпалого).....	121

Довідкове видання

Серія «Шістдесятництво:
профілі на тлі покоління»

Вип. 17

ВОЛОДИМИР ПІДПАЛИЙ:

«ПІЗНАЙ УСЕ, НЕ ОМИНИ НИЧОГО...»

Біобібліографічний покажчик

Укладачі

Підпала Ніла Андріївна

Волянська Галина Василівна

Бібліографічна редакція

В. Кононенко

Відповідальна за випуск **Т. Вилегжаніна**

Редагування, комп'ютерне опрацювання **Т. Римаренка**

Формат 60x84/16. Умов. друк. арк. 7,44

Зам. № 132

Видавець і виготовлювач

Національна бібліотека України імені Ярослава Мудрого,
вул. Грушевського Михайла, 1, м. Київ-1, 01001.

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів
видавничої продукції ДК № 5330 від 11.04.17